REBELA

de Corina_Conny

Capitolul 1

În ciuda ploii extrem de abundente, nu mă opresc. Din contra, accelerez şi simt motorul vibrând şi mai tare intre picioarele mele. Nu imi arunc nici o privire spre acul kilometrajului fiindcă, de fapt, nici nu mă interesează cu ce viteza merg. Contează doar să merg înainte, să mă îndepărtez cât mai mult de prăpăditul de oraş în care am stat ultimele sase luni. Am *stat,* ca nu se poate spune locuit. Nu mi-am găsit locul şi nici nu m-am simtit *acasa* oricât de mult m-am străduit.

Si totuşi, parca mă obişnuisem. Garsoniera inchiriata era suficient de mare pentru ce aveam nevoie, un loc unde să pun capul şi să mă odihnesc. Chiar şi serviciul era rezonabil. Ospatarita într-un dinner. Da, nu e mare lucru, dar este singurul pe care ştiu să-l fac şi salariul era... rezonabil pentru munca depusa.

La dracu'i încheietura mâinii inca mă doare în timp ce invart de acceleraţia aflata pe ghidon. Dar nu puteam să stau deoparte!

Deşi ştiam tot ce urmeaza şi tot ce implica daca mă bag, nu am putut să stau deoparte! Ma strâmb cu scarba şi toti muşchii mi se incoarda când imi aduc aminte faza din magazie.

Era o zi ca oricare alta, clienţi putini şi timp berechet pentru odihna. Dar m-a mancat pe mine să fac o fapta buna! Am vrut să fac ordine în magazie şi.... surpriza! Am dat de John, patronul meu burtos şi chel, inghesuindu-mi o colega Între rafturi şi amenlntand-o ca o da afara daca nu sta. Mda, I- am auzit clar vorbele scârboase, la fel cum am auzit şi plânsul el tremurat. Problema e ca fata are doar şaisprezece ani şi un singur părinte, o mama bolnava acasa, şi înghiţea destule pentru o mana de dolari, nu trebuia să mal suporte şi mâinile jegoase ale patronului pe ea.

Asa ca am făcut exact ce am simtit şi trebuia, chiar daca mie însumi ml-am făcut rau. Nu am aşteptat ca porcul să ¡ml observe prezenta. L-am prins de-un umăr cu mana stanga şi I- am întors spre mine exact la fix ca nasul Iul să Intalneasca pumnul mâinii mele drepte. Am Ignorat gemetele înfundate şi sângele ce siroia din nasul spart şi l-am lovit cu un genunchi Între picioare, facandu-l să

cada În genunchi de durere. Macar cateva zile nu se va mal gândi la sex!

Dar rânjetul de satisfacţie adus de amintire ml se şterge brusc de pe fata cad ¡ml aduc aminte şi de ameninţarea cu politia ce l-a Ieşit pe gura Imediat ce şi-a revenit puţin. La nalba! O *noua* vizita Într-o secţie de politie este exact de ce nu am nevoie aşa ca, Iata-mă din nou pe drum.

Este trecut cu mult de miezul nopţii Iar ploaia m-a făcut ciuciulete, În ciuda costumului şi gecii de piele pe care le port. Cateodata, În momente ca acesta, regret ca nu ml-am cumpărat maşina În locul motorului. Dar o maşina este mult mal greu de intretinut şi, mal ales, mal uşor de *reperat.* Iar scopul meu În viata este să trec cât mal neobservata, chiar daca firea naravasa ml-l da adesea peste cap. Costumul întreg din piele şi geaca de acelaşi material le-am cumpărat tot cu un scop precis: să-mi tina de cald şi să mă ferească de umezeala, nu ca să-ml arat corpul. Singura plăcere personala mi-am oferit-o când mi-am luat cizmele lungi, cu toc ¡nalt, deşi au costat cam scump. O nebunie de moment, dar mi-am dorit ceva aparte şi feminin în locul bocancilor pe care, în mod normal ii port.

În clipa în care ochii încep să mă usture de la stradania de a-i tine deschişi, alaturi de clantaneala puternica a dinţilor, decid ca ar fi cazul să trag la primul motel ce mi se iveste în cale daca nu vreau să ¡mi găsesc moartea pe drum. La naiba! Nu ar fi nici o paguba şi nu m-ar plânge nimeni, dar totuşi...

Norocul insa mă ocoleşte şi sunt nevoita să mai conduc prin ploaia deasa şi prin bezna aproape inca o ora când, în sfarsit, pe partea stanga a drumului observ semnul luminos ce mă anunţa ca am găsit ce căutăm. Opresc în fata cămăruţei de la intrarea în parcare şi nu mă sinchisesc să cobor de pe motor sau să-mi dau casca jos în timp ce plătesc camera şi primesc cheia, multumindu-mă să ridic doar viziera căştii.

-Numele? aud vocea morocănoasa a bărbatului pe care, probabil, l-am trezit din somn.

-Violet Collins.

Motelul e exact ca multe altele, o clădire cu doar doua nivele, accesul în camere facandu-se direct de-afara. Perfect pentru mine în cazul în care e nevoie să *dispar* urgent. Pornesc din nou motorul şi mă îndrept spre camera cu numărul, care altul decât treisprezece, cu gândul la un dus fierbinte şi

la un pat care să fie cât de cât curat. La jumatatea drumului, mă intersectez cu un motociclist ce are curajul să plece tocmai acum, în miez de noapte, în nebunia de care eu încerc să fug. Motorul lui e mult mai mare decât al meu, probabil necesar să ii susţină corpul masiv.

Nu pot să mă abţin şi, în clipa în care trece pe langa mine, privirea mea obosita se întâlneşte cu a lui. Amândoi avem căştile pe cap şi vizierele ridicate, astfel încât doar ochii ni se întrezăresc în lumina slaba din parcare. Dar pot să jur ca ochii negrii ca tăciunele par intrigaţi de întâlnirea cu ai mei, marindu- se uşor. Spre fericirea mea, totul dureaza o secunda, apoi mă găsesc în fata camerei cu număr fatidic.

Cobor de pe motor în timp ce oasele trosnesc pe alocuri, anchilozate de orele lungi petrecute în să. Imi iau geanta ce o aveam fixata în spate şi doar când ajung la adăpostul balconului lung de la etaj îmi permit luxul să îmi scot şi casca. Parul lung pana la mijloc mi se revărsă, ciufulit, şi nu mă obosesc să trec mana prin el, multumindu-mă doar să-mi rotesc gatul amortit. Dar, după ce descui usa, *ceva* mă face să privesc în spate şi trebuie să recunosc ca sunt surprinsa. Motociclistul sta

liniştit pe drum, în ploaie, privindu-mă fix. Deşi distanta este mare intre noi, ii pof simţi căldură din privire pe corpul meu obosit şi rece.

Cu o uşoara încruntare, decid să nu îmi pese şi intru în camera ce mă asteapta cu dusul mult visat. Abia când sunt înăuntru şi dau să închid usa, bărbatul ¡şi coboara viziera şi se indeparteaza accelerând. Aleg să uit de întâlnirea ciudata, doar nu e prima şi în mod cert nici ultima de acest fel, şi mă trântesc în pat în sfarsit încălzită după dusul fierbinte şi lung. Ultimul gând pe care ¡1 am, înainte să adorm, este ca mâine trec prin
Chicago şi poate n-ar fi rau să mă opresc şi să-mi incerc norocul inca o data. La urma urmelor, e un oraş ca oricare altul din cele în care m-am oprit pana acum. În ultimii cinci ani, de când sunt tot pe drumuri, n-am reuşit să stau mal mult de opt luni într-un loc. Da, Chicago poate fi excepţia. O să încerc, ce dracu' am de pierdut?!

-Cu ce să te servesc?

Vocea amabila a chelneritei îndulceşte puţin privirea uşor ironica pe care mi-o arunca. Da, costumul meu de piele, gen Kat Woman, nu pare tinuta potrivita pentru micul

dejun dar pana nu găsesc un loc unde să trag, fix în asta o să raman imbracata şi să-i ia naiba pe cei carora nu le convine!

-În primul rând, cea mai neagra şi tare cafea din lume! răspund cu un zâmbet, deja imaginandu-mi lichidul miraculos alunecând pe gat. Apoi ceva de mancat, oua şi şunca, o plăcintă cu... piersici, daca aveţi!

După doar cateva secunde, o cana aburinda cu cafea ajunge în fata mea şi sorb din ea cu un geamat de plăcere ce o face pe tipa să rada.

-O dependenta de cofeina, să înţeleg!

-Oh, da! recunosc fara ruşine în timp ce o idee ¡mi trece prin cap. Nu angajaţi cumva?

-Ti se pare ca am avea nevoie? intreaba ea zâmbind ironic şi aratand spre încăperea aproape goala.

-Mda, dar merita să-ncerc.

-Ştiu insa un loc unde se angajeaza, adauga ea.

-Ce fel de loc? întreb bănuitoare când ii simt reţinerea din voce.

-Un club, ala de vis-a-vis, ¡ml arata spre o clădire cu aspect destul de rezonabil.

Nu mă las prostita de aspectul exterior. Daca am invatat ceva În viata asta de rahat de care am avut parte, este să nu te lei

niciodată după aparente.

-Chiar sunt Interesata de un serviciu, deci poţi să elaborezi?

-Este doar un club obişnuit de noapte. Fara gagici dezbrăcate sau dansuri din buric, adauga râzând. Nu e ceva foarte select, doar... un club de cartier. Clienţii, majoritatea lor, locuiesc În zona. Singurul dezavantaj e ca lucrezi doar noaptea.

Raman cu ochii pe clădirea ce o zăresc pe geam, cantarlndu-ml opţiunile. Zona În care m-am oprit e ocupata de clasa mijlocie din Chicago. Oameni obişnuiţi. Nu de bogătaşii pe care ¡1 dispreţuiesc şi nici de scursuri de care trebuie să mă feresc. Ceva de mijloc în care prezenta mea se poate pierde uşor.

-Un loc în care pot să închiriez o camera la preţ rezonabil nu ştii? întreb din nou femeia când se întoarce cu mancarea.

-Doua cvartale la dreapta este un bloc în care se închiriază camera cu luna, imi arata ea direcţia. Te-ai hotarat să ramai?

Cateva secunde, mai cântăresc ideea, muscandu-mi gânditoare buza de jos.

-De ce nu? întreb cu voce tare. O să încerc! şi scot scot cativa dolari platindu-mi consumaţia.

****

Ora cinci dupa-masa mă gaseste în fata clubului Tony's. Inca nu e deschis pentru public, dar sigur găsesc pe cineva la ora asta ca să discut despre angajare. Imi mai arunc o privire spre tinuta mea obişnuita, tricou simplu, blugi stramti şi ghete, toate negre - culoarea mea preferata deşi nu e culoare - şi consider ca arat prezentabil. Am închiriat o camera pentru doar trei zile căci nu ştiu daca voi ramane mai mult, totul depinzând de faptul daca imi găsesc de lucru sau nu.

Interiorul clubului e... obişnuit. Cateva separeuri, amplasate strategic pentru a putea vedea tot şi să fii cât mai puţin văzut, apoi mesele şi canapelele obişnuite. Barul imi atrage puţin privirea, fiind mai aranjat decât mă aşteptam. Un singur lucru imi place insa cu adevarat: tot locul este extrem de curat.

-Deschidem numai pe la ora şapte!

Vocea baritonala mă face să mă întorc din nou spre bar. Un tip ¡nalt, la vre-un metru optzeci, şaten şi tuns periuţa în stilul militaresc, mă priveşte curios. Ochii căprui mă masoara atent, apoi imi zâmbeşte larg. Nu pare să aiba mai mult de douăzeci şi şapte de ani şi, daca ar fi să mă iau după sârgul cu care şterge pahare în spatele tejghelei,

****

bănuiesc ca e barman.

-Am auzit ca angajaţi! trec direct la subiect.

-Vrei să te angajezi aici?! pare surprins şi mă întreb daca e prost sau doar mirat.

-Nu, faceam doar inventarul posturilor libere din lumea cluburilor! ii răspund sarcastica.

Rasul lui colorat răsună acum în liniştea din club.

-OK, nu trebuie să musti! Trebuie să vorbeşti cu Matt Wilson, managerul. Il gasesti În birou, imi spune când se opreşte În sfarsit din ras şi arata spre nişte scări aflate într-un colt. Succes!

Ma strâmb la el ca răspuns la ironia din ultimul cuvânt şi urc scările ce par să duca spre biroul situat deasupra barului şi care, bineînţeles, are un perete de sticla prin care poate fi observat tot clubul. Cliseic, dar şi practic atunci când chiar te Interesează ce se Intampla jos.

Ochii imi cad pe un barbat brunet, uşor împlinit şi scufundat într-o gramada de harţii când, în urma bătăii mele scurte şi hotarate în usa, primesc invitaţia de a intra.

-Am auzit ca angajaţi barmanite, ii spun direct ce vreau.

Ochii verzi ai bărbatului mă masoara scurt şi imi zâmbeşte indulgent.

-Intoarce-te când împlineşti douăzeci şi unu de ani!

-Am ceva mai mult de douăzeci şi doi, ii răspund şi sunt mulţumită când zâmbetul ii dispare. Deci?

Privirea ii aluneca din nou pe mine examinandu-mi, cu o secunda mai mult decât ar trebui, bustul ascuns perfect de tricoul largut şi se opreşte la ochii mei.

-Cum te numeşti?

-Violet. Violet Collins, şi mă aştept la întrebarea obişnuita de acum.

-Violet?! Este porecla sau...

-Asa mă numesc şi nu are nici o legătură cu ochii mei! ¡-o tai pe un ton rece, sătulă de aceeaşi explicaţie pe care trebuie s-o dau mereu.

Ochii mei de culoare albastru închis spre violet, impreuna cu numele, imi dau tot timpul batai de cap.

-Poţi să incepi din seara asta? intreaba el acum pe un ton de afaceri.

-Cu o condiţie! Sa-ml spuneţi exact ce am de făcut sl care e tinuta pe care trebuie s-o port!

Si iata-mă, doua ore mai târziu, Imbracata În pantaloni negrii de stofa, camasa alba şi cravata roşie, aşteptând să vina clienţii. "Curaj, Violet! De data asta poate o să mearga!" imi spun în sinea mea şi afişez un zâmbet cald spre cei de la prima masa ocupata.

-Cu ce să va servesc?

În jurul meu, doar intuneric. întuneric deplin. Doar o respiraţie grea se aude şi stau nemişcata, cu inima batand nebuneşte, aşteptând ca posesorul ei să treaca de mine. Sa nu fiu eu aleasa în seara asta. Te rog, Doamne, nu eu! Rugămintea imi suna în

Capitolul 2

gând, ca o incantaţie, din nou... şi din nou... Il simt cum se apropie şi nu imi pot abţine tremurul ce mă cuprinde. O mana grea şi aspra imi acopera gura şi tip cât pot de tare deşi ştiu ca e zadarnic. Doar sunete innabusite reusesc să isi gaseasca calea printre buzele zdrobite, dar chiar şi

aşa.... Nimeni nu va mişca un deget, nimeni nu imi va lua apararea! Vor răsuflă uşurate ca nu au fost alese ele!

Greutatea ce o simt pe mine mă inspaimanta tot mai tare şi mă zvârcolesc sub mana ce imi strânge carnea. Un hohot de ras sinistru imi arata ca agitaţia mea ii place, dar nu mă pot opri din încercarea de a mă elibera. Trebuie să scap!

-Nuuu!!!!

Propriul meu strigat mă trezeşte şi vreau să sar din pat la fel de speriata ca ori de câte ori visul revine. Cearceaful mi se lipeşte insa de corpul transpirat, parca nevrand să imi dea drumul, aducand teroarea din coşmar cu sine, umplandu-mi fiecare por cu teama de care am crezut ca am scapat.

La dracu! Au trecut cinci ani de zile sl eu ¡nea visez acest coşmar! Totul este atat de clar, pare atat de real incat aproape ii simt iar mâinile pe mine... Privirea imi fuge disperata roata şi nu mă pot agata de nimic să imi revin în fire, să imi opresc tremurul necontrolat. întreaga camera e imobila, complet indiferenta la zbuciumul meu interior.

Fara să stau pe gânduri, imi trag ce haine apuc pe mine şi prind cheile motorului în mana ca pe un colac salvator. De asta am nevoie! Sa mă îndepărtez cu viteza de aici spre nicăieri, să simt ca zbor libera şi ca nimeni nu mă mai poate atinge... Abia când sunt afara, în căldură înăbuşitoare a dupamiezii de luna iulie, mă liniştesc puţin şi frigul pe care doar eu ¡1 simt se mai împrăştie puţin. Observ ca sunt în pantaloni scurţi şi maieu dar în picioare mi-am luat ghete, iar casca mi-am uitat-o în graba de a fugi. Nu pot să mă întorc! Nu inca! Nu pot acum să stau intre patru pereţi! Asa ca imi pornesc motorul şi plec de pe loc în scartait de roti, indreptandu-mă spre ieşirea din Chicago.

Sângele parca ¡mi fierbe în vene şi totuşi tremur necontrolat. Lacrimi amare ¡mi spala obrajii şi ¡mi împăienjenesc privirea, dar nu pot să mă opresc. Trebuie să ies din oraş, să mă feresc de oameni... Sa fiu doar eu atunci când descărcarea vine, când uşurarea ca totul nu a fost decât un vis mă v-a cuprinde.

Gonesc pe străzile aglomerate, facand slalom nebun printre maşini şi ignor cu desavarsire claxoanele ce ¡mi indica cât de nebuneşte conduc. Nu-mi pasa ca sunt mai mult dezbrăcata decât imbracata, ca parul lung flutura în urma mea şi ca atrag privirele

ca o ciudata. Acum, ¡mi pasa doar să fug!

-Hei! Eşti bine? o voce grava mă intreaba în timp ce stau oprita la un semafor.

Imi întorc încet capul şi privirea mea întâlneşte doi ochi negrii. Aceeaşi ochi pe care ¡-am văzut cu doua saptamani în urma, într-o parcare de motel, noaptea. Recunosc chiar şi motorul. Acelaşi tip, aceeaşi casca şi aceeaşi viziera ridicata. Dar ochii nu mai par curioşi acum. Arata foarte îngrijoraţi, sub doua sprâncene încruntate. Observ exact momentul în care şi el mă recunoaşte apoi se încrunta şi mai mult.

Nu stau să mă întrebe nimic altceva şi fara să-i răspund, pornesc din nou, deşi e roşu, evitând cu greu maşinile pe care le întâlnesc în intersecţie. Abia când ies din oraş risc o privire în oglinda retrovizoare şi sunt uşurata ca nu mă urmăreşte nimeni. Dar hohotele de plâns mi se intetesc şi ştiu ca e doar o chestiune de timp înainte să cad în neştiinţa ce mă cuprinde de obicei în atacurile de panica pe care le am după fiecare coşmar.

Ochii imi cauta disperaţi după o cale de refugiu şi o zăresc într-un drumeag îngust ce se afunda în padurea din dreapta mea. Nu mă gândesc nici o secunda şi merg pe el pana când drumul principal nu se mai vede iar în jur domneşte o linişte deplina. Abia acum imi

dau voie să mă desfasor, să las totul din mine să iasa sub forma unui vaiet sfâşietor. Ma prăbuşesc langa motorul ce este martor mut la intreaga-mi suferinţa şi las întunericul să îmi cuprindă mintea şi trupul chinuit.

****

Prima senzaţie pe care o am atunci când îmi revin în fire este ca... plutesc! Apoi, cu groaza, realizez ca doua braţe sunt pe mine şi mă tin strâns la piept. La pieptul cui?!? Ochii mi se deschid şi îmi dau seama ca am capul sprijinit de un piept tare ca o piatra ai cărui muşchi se încordează uşor în ritmul mersului. Imi dau capul pe spate şi privirea îmi întâlneşte doi ochi cenuşii ce mă privesc îngrijoraţi. Barbat! Un barbat mă tine în braţe!

-Wow! Wow! Linisteste-te! Nu-ţi fac nimic! îmi spune cu voce grava atunci când încep să dau din mâini şi din picioare ca să scap din braţele lui.

Ma laşa cu grija pe pamant dar mâinile lui îmi prind umerii, parca vrând să fie sigur ca nu o să cad.

-Te poţi tine pe picioare?

-Da, ii răspund cu vocea răguşită de la plâns şi mă trag un pas în spate, facandu-i mâinile să cada de pe mine. Unde sunt?

Doua sprâncene negre se unesc deasupra

ochilor îngrijoraţi şi pare să ¡mi cantareasca întrebarea.

-Te-am găsit lesinata cativa zeci de metri mai încolo, langa un motor. Eşti raniţa? Ai avut un accident?

Imi aduc brusc aminte de coşmar şi de goana nebuna, de pădure...

-Sunt bine! ii spun scurt şi mă îndrept în direcţia spre care mi-a aratat ca m-a găsit, incercand să ¡1 privesc pe barbat cât mai puţin.

Tot ce imi doresc acum e să mă-ntorc acasa, dar sunt oprita brusc când trec prin dreptul lui şi mă prinde de braţ.

-Imi pare rau ca-ţi spun, dar nu araţi bine deloc! Nu pari să fii în stare să te urci pe motorul ala din nou! Vrei să leşini în timp ce conduci?

îngrijorarea lui pare sincera şi, chiar daca imi eliberez braţul, mă întorc spre el, atrasa parca de vocea groasa şi îndrăznesc să ¡1 privesc. Privirea imi fuge din nou spre ochii lui. Cenuşii? Albaştrii? Ceva intre..., probabil ¡şi schimba nuanţa în funcţie de lumina din jur sau de starea sufleteasca a posesorului. Oricum, sunt aparte şi ii privesc cateva secunde mai mult decât ar trebui. Fata ii este acoperita de o umbra de barba, atragand parca atentia asupra maxilarului bine conturat

şi a buzelor pline. Brunet. Este brunet. întunecat. Parul negru ca pana corbului este ceva mai lung, ajungând să se intoarca în bucle lejere în jurul urechilor şi pe gat. Ochii îndrăznesc să coboare şi mi se măresc uşor când întâlnesc un piept lat şi evident lucrat. Tot corpul ii este un pachet de muşchi bine definiţi şi tricoul negru, mulat, scoate asta şi mai mult în evidenta. Talie îngusta şi picioare lungi. Blugii de un albastru
spălăcit sunt aproape indecent de stramti, dar arata minunat pe el.

Realizez ca stau şi mă holbez la el de cateva minute şi înghit În sec. E prima oara după mult, foarte mult timp, În care *am curajul* să privesc cu adevarat un barbat. Privirea ml se ridica din nou la ochii lui doar ca să ¡1 găsesc examinandu- mă cu aceeaşi atentie şi cu un început de zâmbet în colturile gurii. Ochii ni se întâlnesc şi timpul parca se opreşte în loc. Zâmbetul ii dispare când imi întâlneşte privirea şi pare... intrigat. Si curios. Ceva din privirea mea ¡1 face să se încrunte uşor, de parca mi-ar citi zbuciumul interior. Imi priveşte din nou gura şi mă abţin cu greu să nu-mi muşc buzele când ¡1 vad şi pe el înghiţind greu.

-Dominic. Ma numesc Dominic Grey, imi spune cu voce răguşită şi, după o secunda,

pufnesc în ras, facandu-l să se încrunte.

Se numeşte Grey şi are ochii cenuşii! Care era sansa? Acum ii înţeleg şi eu pe cei care reacţionează aşa când imi aud numele şi imi vad ochii!

-Violet Collins, ii spun zâmbind şi vad foarte clar pe fata lui când imi înţelege reacţia şi isi dezveleşte dinţii în cel mai minunat zâmbet pe care l-am văzut vreodată.

Zâmbetul imi piere subit când imi dau seama ca sunt în mijlocul unei păduri, singura cu un barbat despre care nu ştiu mai nimic, doar numele şi ca are nişte ochi minunaţi.

-Unde mă duceai? scap întrebarea fara să mă gândesc prea mult şi suspiciunea mi se aude în voce.

Dominic mă priveşte atent şi se încrunta din nou. Doamne,
cât se mai încrunta bărbatul asta! Probabil simte ca sunt la un pas de a o lua la fuga şi ca nu mă simt confortabil în prezenta lui.

-Am o cabana puţin mai încolo, îmi răspunde calm şi îmi arata spre direcţia unde mergea cu mine. Ti-am auzit motorul şi, cum nu aşteptam pe nimeni, m-am gândit să verific. Nu mă aşteptam să găsesc... o fata lesinata! Nu voiam decât să te ajut ajut să ¡ţi revii! ¡şi justifica acţiunea.

Ceva ¡mi spune ca e sincer şi îndrăznesc să-i spun inimii să bata mai încet. Privirea ¡mi fuge din nou spre ochii lui şi asta nu mă ajuta deloc. Sunt mai încurcata ca niciodată! Nu înţeleg agitaţia pe care o simt şi nici curiozitatea pe care a reuşit să mi-o trezească.

-Trebuie să plec! murmur într-un târziu, după minute în care nu facem altceva decât să ne privim.

-Te conduc pana la motor! ¡mi spune imediat, deşi pare ieşit din aceeaşi transa şi el.

Pasim alaturi pe drumul îngust, fara să spunem un cuvânt, pana ajungem la locul unde m-a condus disperarea. De-abea după ce mă urc pe motor şi ¡1 pornesc, se apropie de mine.

-Violet! Sa conduci cu grija! ¡mi spune în timp ce se apleca să mă privească în ochi şi ¡mi da o şuviţa de par după ureche.

Ochii mi se măresc, surprinşi, în fata gestului atent, dar şi mai mult din cauza ca ii pasa. Nu spun nimic. Pur şi simplu plec, simtindu-l cum mă urmăreşte cu privirea.

****

DOMINIC

Privesc în urma fetei pana când dispare

pe drumul întortocheat de pădure. Inca încerc să îmi revin.

l-am auzit motorul sl m-am gândit să verific cine e în zona. Nimeni nu ar trebui să ştie unde sunt sau, cine ştie, nu ar avea ce cauta aici. O fata lesinata a fost ultimul lucru la care m-aş fi gândit! Prima banuiala a mea a fost ca a avut un accident, dar nu avea nici o rana. Si am făcut exact ce nu trebuia! Am luat-o în braţe şi am pornit spre cabana. Doua greşeli! Prima: nu avea ce să caute acolo, ar fi putut vedea ceea ce încerc de atata timp să ascund, a doua: ¡-am simtit corpul lipit de al meu!

Am avut destule femei în braţe pana la douăzeci şi şapte de ani şi nu erau inconştiente, dar... legătură pe care am simtit-o cu fata asta n-am simtit-o niciodată! Era ca şi cum locul ei era acolo, în braţele mele, cu capul sprijinit pe pieptul meu.
Aproape ca nu-mi venea să-i dau drumul nici când şi-a revenit! Dar agitaţia ei era mai mult decât frica de a te trezi în braţele unui necunoscut. *Instictul* ¡mi spune ca e mult mai mult. Era foarte aproape de... groaza. Parea un animal hăituit, o caprioara prinsa în capcana. Inima ii batea atat de tare incat i-am auzit-o efectiv în tacerea din jur.

Nici ştiu de ce nu am lasat-o să plece, dar

nu m-am putut abţine să nu o prind de braţ, încercând să o mai reţin o clipa langa mine. Da, nu parea să-şi fi revenit complet, dar nu era asta. Cred ca a fost doar dorinţa de a o cunoaşte puţin mai bine, de a afla cine este. Si asta o pot socoti a treia gresala! Modul în care m-a masurat... deschis, pe fata, m-a surprins. Iar ea parea şi mai surprinsa de faptul ca a facut-o! Gresala consta insa în faptul ca, vazand-o mai bine, nu am făcut decât să înrăutăţesc lucrurile. O fata frumoasa, cu trasaturi de papusa şi o gura ce te poate baga în pacat! Hainele, mai mult decât sumare, mai mult atrageau ochiul decât să o acopere. Maieul strâmt şi scurt doar ii scotea pieptul în evidenta, lasand să se întrezărească sutienul negru de dantela suficient de mult încât să mă faca să doresc să ¡1 dau jos încet de pe ea, să descopăr minunile pe care le ascunde. înghit şi acum în sec când îmi aduc aminte de picioarele lungi şi goale. Primul lucru când le-am văzut a fost să mi le imaginez în jurul meu. Acelaşi lucru mi-l imaginez şi-acum!

Ce dracu?! Stau ca prostul, în mijlocul pădurii şi am fantezii cu o puştoaica! Vorbesc tâmpenii! Aia nu era o puştoaica! Era clar o femeie! Si nu o oarecare! Ochii ei violeţi m-au dat pe spate şi m-au ametit mai tare decât un

pumn pe care l-aş fi primit în fata! Doar ca să ii mai vad o data m-am aplecat asupra ei, dandu-i o şuviţa din parul mătăsos şi lung după ureche!

Imi scutur capul, încă ametit de frumoasa sirena, şi mă întorc cu paşi mici la cabana. Mai am de citit o gramada de documente şi multe date de memorat. Am nevoie de toata concentrarea, căci mă trezesc zâmbind din când în când gandindu-mă la ea. La Violet...

Când este evident ca nu mai pot afla nimic important din ce citesc, strâng documentele şi le aşez în compartimentul ascuns din cabana. Nimeni nu trebuie să afle despre ele, nici ce ascund sau cine sunt. Când orice indiciu despre mine e bine ascuns, incui cabana şi îmi îndrept maşina spre Chicago. Presimt ca toata treaba se va impute în curând...

Capitolul 3

-Vânzările au crescut foarte mult în ultima luna! Ce ai făcut?

Privirea ml se întoarce spre Tony. Tony Rodriquez este patronul clubului şi... şeful

meu.

-Nimic! răspunde nedumerit Matt Wilson, managerul. Absolut nimic! Dar clubul e mai plin ca niciodată! Au început să vina multe persoane noi şi am crezut ca ai mal făcut tu ceva publicitate!

Da, am observat şi eu agitaţia de jos. De-abea m-am strecurat pana la scările ce duc la biroul de sus. Acum, aştept cu nerăbdare ca Tony să-şi termine inspecţia lunara În clubul care este doar o acoperire pentru afacerile pe care le face. Droguri şi arme, asta e activitatea de baza. Nu e unul din marii peşti, dar nici mic nu este. În seara asta l-am auzit pomenind de o afacere uriaşa. Nu ştiu inca exact despre ce e vorba, fiindcă e foarte atent la ce sl cui spune, dar trebuie să aflu. Poate fl ocazia de a ajunge, în sfarsit, la cel pe care ¡1 caut de trei ani de zile. Acum, ca sunt unul din oamenii de incredere ai lui Tony, am sanse.

-Ceva totuşi s-a întâmplat! aud vocea agasata a şefului. Nu-mi place când nu ştiu de ce se intampla un lucru! Gandeste-te, Matt!

-Am angajat o fata noua! E singurul lucru pe care l-am făcut în ultima luna! Acum, ca spui, imi dau seama ca asta este! Toata nebunia asta a început de când a venit Violet! spune el pârând să aiba o revelaţie.

Violet?! Nu pot să cred! Oare e ea? Care

ar fi sansele? Fiecare muşchi din corpul meu e încordat acum şi privesc încruntat spre încăperea de jos, încercând să vad parul negru al femeii care m-a dat peste cap.

-Vreau s-o cunosc! ¡1 aud pe Tony şi rânjetul lui îmi da fiori. Vreau să vad fata care e în stare să producă... asta! continua el aratand spre mulţimea de jos. Ce a făcut?

-Nimic! răspunde Matt nedumerit. Pur şi simplu, serveşte la mese! Nici macar nu zâmbeşte, ca celelalte fete. Este serioasa, nu intra în vorba cu clienţii şi nici nu glumeşte cu ei dar, în ciuda acestor lucruri, am auzit ca face bacşişuri uriaşe.

-Trimite-o sus cu nişte băuturi pentru noi! spune Tony în timp ce se trânteşte într-un fotoliu, iar Matt iese grăbit pe usa.

Nu! De n-ar fi ea! Aproape strig în sinea mea în timp ce mă simt rupt în doua. Jumătate se bucura ca o pot revedea, să vad daca este reala şi nu mi-am imaginat totul despre ea. Dar cealalta jumătate şi-o doreşte cât mai departe! Departe de Tony şi de rahatul din jurul lui, de rahatul din care fac şi eu parte.

Agitaţia şi încordarea îmi cresc în mod progresiv pe măsură ce trec minutele. Aleg să stau retras într-o parte a încăperii, în aşa fel încât să nu pot fi observat imediat de cine

intra. Sa pot să vad, dar să nu fiu văzut.

Usa se deschide după o bataie uşoara în usa şi o femeie apare cu o tava plina cu băuturi. Este cu spatele la mine, dar nu am nevoie de confirmare. Flecare fibra din mine o recunoaşte şi ¡ml simt Inima batand cu putere. Ea este!

Fara să arunce macar o privire În jur sau să zambeasca, pune tava pe birou.

-V-am adus băuturile! spune pe un ton neutru şi da să plece.

-Nu pleca aşa repede! ¡1 spune Tony, acum uşor încordat. Vreau să-ml cunosc noua angajata!

Se ridica şi se apropie de femela ce sta uşor stinghera În mijlocul biroului, cu spatele la mine. Il da o roata, încercând să ¡1 ghicească formele aflate sub uniforma banala şi răsuflu uşurat ca nu poate vedea prin tesatura. Ar fi suprins să afle ce se ascunde dedesubt! Violet sta nemişcata, cu capul uşor plecat, aşteptând ca Tony să termine Inspecţia. Abia când se opreşte În fata el ridica privirea şi pot observa de aici uimirea Iul când ¡1 vede ochii. Rânjetul ce I se întinde pe fata nu-mi place deloc şi se pare ca nici el, cad corpul I se Incoarda şi isi strânge mâinile micuţe În pumni.

-Violet! Stil cine sunt? intreaba acum

Tony, masurandu-l atent reacţia.

-Da, domnule. Sunteti Tony Rodrlquez, patronul clubului, răspunde pe un ton neaşteptat de calm.

El pare mulţumit de răspuns, dar deranjat de faptul ca fata nu pare Impresionata de persoana Iul. Deşi nimeni nu ar avea *curajul* să recunoască cu voce tare, tot cartierul ştie cu ce se ocupa cu adevarat şi, de aici, şi teama cu care este privit. Teama pe care Violet nu o arata. Il priveşte deschis În fata, fara să se piarda, facandu-l să-şi mijească ochii la ea.

-Poţi să pled! ¡1 spune scurt şi vine langa mine, privind pe geam În club, dar tensionat.

Abia acum, urmarlndu-l pe Tony cu privirea, Violet mă observa. Imi tin respiraţia, curios să-i vad reacţia sl totodată, sperând să nu mă dea de gol. Sa nu arate ca ne ştim. Ar fi extrem de greu să-i explic şefului cum de o cunosc fara să trebuiască să pomenesc de cabana de care el nu trebuie să ştie absolut nimic.

Ochii ei se măresc uşor când mă recunoaşte şi vad chiar sl un început de zâmbet pe buzele roşii, apoi se încrunta când eu nu reacţionez nicicum, când o privesc cu indiferenta, ca şi cum nu aş mai fi vazut-o niciodată. Pentru o clipa, mi se pare ca vad

durere în ochii ei superbi, dar trece atat de repede încât mă întreb daca nu mi s-a părut. Nu spune nimic, doar se întoarce şi iese rapid din încăpere.

Abia acum pot, în sfarsit, să trag aer adanc în piept şi pot doar să sper ca nici unul dintre barbatii din jur să nu-mi observe agitaţia. Am crezut ca ceea ce am simtit alaturi de Violet a fost doar o iluzie, creata de circumstanţele ciudate în care ne-am întâlnit. Sau asta am sperat! Ei bine, m-am înşelat! La naiba! M-a-ntors pe dos, din nou, doar cu o singura privire! Aproape ca ii mai simt în palme formele trupului şi mă îndoiesc serios ca o să uit vreodată modul perfect în care s-a potrivit în braţele mele. Am dat de dracu'!

-Imi place fata asta! spune Tony şi pare mirat el insusi. Cred ca o să venim mai des pe-aici!

Tonul lui mă infioara şi aproape ca o o iau la fuga pe scări în jos. Singurul meu gând este să o Iau pe Violet şi să o ascund cât mai departe de omul careia i-a trezit interesul. În doi ani, de când sunt În anturajul Iul Rodrlquez, am văzut destule. Femeile care ¡-au căzut cu tronc au fost intai galant curtate, apoi rasfatate, ca la sfarsit să fie aruncate ca nişte gunoaie, unele chiar maltratate. Asa ca ¡mi promit mie însumi, cu riscul de a arunca

pe apa sâmbetei eforturile depuse de trei ani încoace, să nu permit ca Violet să ajunga pe mana lui Tony!

Urmăresc privirea concentrata a lui Rodriquez şi o vad fixata pe Violet. Focoasa bruneta habar nu are ce viespar a stârnit şi nici pericolul în care este. Un oftat ¡mi scapa de pe buze şi ştiu ca nu o să pot sta deoparte. Trebuie să o determin să plece înainte de a fi prea târziu!

VIOLET

-Ce-a fost asta? mă întreabă Sandra facand un semn uşor cu capul înspre biroul şefului.

-Nimic, le-am dus nişte băuturi! ii răspund indiferenta, dar simt ca a fost ceva mai mult.

Pare neîncrezătoare şi... îngrijorata.

-Se te fereşti de Tony! Sa fugi de el ca de dracu'! Daca ¡ţi da de înţeles ca e interesat de tine, fa-ţi bagajele şi fugi cât poţi de departe! ¡mi şopteşte ea speriata.

Sandra Williams e colega cu care mă înţeleg cel mai bine şi care, cred eu, se poate spune ca se apropie destul de mult de ceea ce este definit de termenul de "prietena". Nu sunt sigura insa fiindcă niciodată nu am stat suficient de mult într-un loc incat să formez astfel de legaturi. Iar *înainte...* eram fiecare pentru ea. În asta consta supravieţuirea

noastra!

Nu mi-a plăcut nici mie felul în care Rodriquez s-a uitat la mine, dar nu asta m-a şocat ci faptul ca l-am revăzut pe Dominic. Pentru o clipa, chiar m-am bucurat ca ¡1 vad din nou, insa raceala din ochii Iul sl faptul ca s-a făcut ca nu mă cunoaşte, m-a surprins. Mal multde-atat, m-a... rănit!
Atitudinea Iul de acum a fost atat de diferita fata de grija pe care mi-a aratat-o când ne-am despărţit!

De doua saptamanl, de când l-am cunoscut, ochii lui m-au urmărit pretutindeni. Nu pot să scap de Imaginea lor nici în somn! Sambata trecuta, dis de dimineaţa, m-am trezit după ce l-am visat pe Dominic sl am fost aproape la fel de speriata ca şi de coşmarul obişnuit. Ca de obicei, m-am urcat pe motor, incercand să-mi limpezesc gândurile. Spre uluirea mea, m-am trezit oprita În drum, În dreptul drumeagului ce ducea la cabana lui. Si asta... chiar nu mai inteleg! Nimeni, absolut nici un barbat nu a reuşit să-ml trezească un asemenea Interes, iar ceea ce simt în legătură cu Dominic... mă sperie!

Parca vrând să mă deruteze sl mai mult, ¡1 observ pe Rodriquez plecând din club, urmat indeaproape de Dominic sl de ¡nea un barbat. Privirile lor sunt fixate pe mine,

iarTony ¡mi face cu ochiul, provocandu-mi un fior de gheata pe şira spinării. De data asta, insa, Dominic nu mai pare indiferent. Privirea lui este... fierbinte sau, cel puţin, aşa o simt eu. Ochii lui nu-i părăsesc pe ai mei cateva secunde şi am impresia ca incearca să-mi spună ceva, să mă atenţioneze. Ce naiba?! Omul asta e mai schimbător ca un cameleon! Ba rece ca gheata, ba grijuliu!

-Ce ai vrut să zid legat de Tony? o întreb pe Sandra în timp ce ne schimbam, la ora patru dimineaţa, după ce şi ultimul client a plecat.

Privirea ii fuge roata, de parca s-ar teme ca pereţii au urechi.

-Clubul e doar o faţada! imi şopteşte speriata. Se zvoneşte ca traficul de droguri şi arme ar fi adevarata lui ocupaţie. Niciuna din femeile care au avut vreo legătură cu el nu a terminat-o bine, de acea te-am prevenit.

Droguri şi arme?!

-Ceilalţi doi, cine sunt? nu potsa-mi stăpânesc curiozitatea.

-Ala roşcat, cu mutra de viezure, e Mark Baldwin. E prieten din copilărie cu Tony şi am auzit ca el e cel care ii rezolva toate treburile murdare. Celalalt, Dominic, e mai nou şi nu ştiu prea multe despre el. Dar nu poate fi de bine daca se învârte în jurul patronului!

Fara să vreau, mă încrunt. Nu pot să cred ca Dominic e amestecat în aşa ceva! Am ajuns, de nevoie, să pot "citi" foarte bine oamenii şi niciodată nu m-am înşelat. Iar langa el, într-un final, m-am simtit mai în siguranţa decât m-am simtit vreodată şi grija lui fata de mine parea chiar sincera!

Cu gândul la ceea ce am aflat, mă îndrept încet spre casa. Sunt pe jos de data asta fiindcă motorul are ceva probleme şi trebuie să-l duc la o revizie. Nu-mi pot lua gândul de la ochii cenuşii şi încerc să imi dau seama ce anume mă intriga şi mă atrage atat de mult la el.

-Mai să fie! Enigmatica Violet!

Vocea ironica mă face să tresar şi imi alunga gândurile legate de Dominic. În fata mea, trei barbati imi taie drumul, cu rânjete deloc liniştitoare pe fata. La dracu'i

Nu ii recunosc, dar sigur sunt clienţi ai clubului daca imi ştiu numele! Privesc în jur şi nu vad pe nimeni altcineva care ar putea să-mi sara în ajutor, deşi sunt pe o strada destul de mare. Deja imi calculez sansele şi mă gândesc cum să acţionez, dar aş încerca intai cu vorba buna! Insa, înainte să apuc să spun ceva, o maşina neagra opreşte langa mine şi usa pasagerului se deschide brusc.

-Urca! aud o voce autoritara pe care imi ia

doar o secunda să o recunosc.

Se pare ca şi cei trei cunosc identitatea şoferului, căci se retrag imediat, bombănind, în timp ce eu nu mai stau pe gânduri şi urc, maşina demarând imediat.

-Se pare ca devine un obicei să te salvez!

Vocea uşor ironica a lui Dominic mă face să mă întorc, în sfarsit, spre el.

-Ma mir ca ai oprit! Parca nu mă cunosteai! ii răspund la fel de ironica, dar frustrarea mea se aude şi ea foarte clar.

Isi întoarce privirea spre mine şi timpul parca se opreşte în loc în timp ce privim, pierduţi, unul în ochii celuilalt.

-Unde te duc? mă intreaba cu glas răguşit înainte de a-şi întoarce privirea la drum.

Ezit înainte de a-i da adresa, iar asta ¡1 face să se încrunte, dar nu spune nimic pana nu ajungem în fata blocului.

-Ce faci? ¡1 întreb confuza când, ajunşi în fata blocului, se da şi el jos din maşina.

-Avem de discutat, ofteaza el adanc şi parca cu regret.

Poftim?! Ce aş putea avea de discutat cu el? Si... doar nu vrea să urce la mine! Panica pune stăpânire pe mine şi nu mai pot să fac un pas. Spre stupoarea mea, realizez ca nu sunt speriata de *el,* aşa cum ar trebui, ci de faptul ca o să am primul musafir din viata

mea!

Ma priveşte cercetător şi pare să imi inteleaga reticenta într-o oarecare măsură, apoi face un gest surprinzător. Ma ia de mana, impletindu-şi degetele cu ale mele, şi mă trage uşor spre intrarea în bloc. Un curent ciudat porneşte din locul în care mă atinge şi imi traverseazã întreg corpul, oprindu-se în stomac. Parfumul lui imi invadeaza narile şi mă ameteste şi mai mult decât apropierea cu care nu sunt obişnuita. Ma opresc instinctiv la etajul meu şi el asteapta, cu rabdare, să-i arat încotro să o apuce. Ajunşi în fata uşii, mana imi tremura atat de tare incat nu pot nimeri broasca, iar Dominic se încrunta din nou. Cu blândeţe, imi ia cheia şi descuie el, facandu-mi semn să intru.

Lumina difuza de pe holul mic nu imi linişteşte nervii şi ştiu ca tremur atat de tare incat e vizibil cu ochiul liber. Dominic nu intra mai mult decât este nevoie să poata închide usa în urma lui, apoi se întoarce spre mine. Privirea lui fierbinte imi cutreiera atenta fata de parca ar vrea să-mi memoreze fiecare trăsătură, şi pare... trist. Mana ii urca la obrazul meu, atingandu-l uşor cu dosul degetelor într-o mângâiere ce imi înmoaie picioarele, apoi imi da parul după ureche cu un zâmbet mic pe fata, parca amintindu-şi ca

a mai făcut o data asta.

Dar zâmbetul ii dispare când ochii ni se întâlnesc. Pot să zăresc în ochii întunecaţi acum, deveniţi aproape albaştrii, tristete şi... dorinţa. Apoi, totul este înlocuit de regret în timp ce mana ii cade pe langa corp.

-Fa-ţi bagajele şi pleaca, Violet! Du-te cât mai departe şi nu privi înapoi! Departe de club, de Tony şi... de mine! imi şopteşte tara să-şi ia privirea din ochii mei.

Asta e ultimul lucru pe care mă aşteptam să-l spună!

-De ce? reusesc să ¡1 întreb după cateva clipe.

-Pentru binele tau şi liniştea mea!

Deşi pare ca vrea să mai spună ceva, se abţine. Chipul i se apropie încet de al meu, atat de mult incat ii simt respiraţia pe fata şi înghit în sec speriata, când realizez ca o să mă sărute. Dar nu o face. Când gurile aproape ni se lipesc, isi strânge ochii şi doar isi lipeşte fruntea de a mea, scoţând un geamat de frustrare. Apoi, fara să mai spună ceva, pleaca. Pleaca lasandu-mă ametita, cu picioarele tremurând şi bulversata de ceea ce am simtit.

Capitolul 4

Zorii zilei mă găsesc tot la fereastra, încercând să înţeleg reacţia aparte pe care o am fata de Dominic. Sa fug de club şi Tony, asta înţeleg. Dar de el? De ce?

"Pentru linişte a mea". Nu am făcut nimic care să ¡1 ameninţe pe el! Decât daca... se simte la fel de bulversat de întâlnirea noastra ca şi mine. Asta să fie? Se simte atras de mine şi nu isi doreşte asta? Si din cauza asta trebuie să plec?! Sau vrea doar să mă ştie în siguranţa? Daca ar fi să plec, ar trebui s-o fac din cauza mea şi a ceea ce simt. Din cauza ca nu pot să permit ca Dominic să insemne mai mult decât oricare alt barbat.

Oricum ar fi, nu pot să plec acum. Motorul meu are nevoie disperata de o revizie, aşa ca iau cheile şi plec în cautarea unui atelier de reparaţii. Spre norocul meu, nu trebuie să caut prea mult.

-Hei! Cu ce pot să te ajut?

Un baiat tanar, blond şi ciufulit, cu mâinile pline de vaselina, ¡mi zâmbeşte larg când intru în primul atelier întâlnit.

-Vreau o revizie completa la motor, scoate nişte zgomote ciudate, ii răspund intrebandu-mă daca chiar se pricepe la motociclete. Dar vreau să o faci cât mai urgent! S-ar putea să fiu nevoita să plec curând la un drum lung! adaug fara să vreau, amintindu-mi de sfatul lui Dominic.

-Pentru urgente trebuie să vorbeşti cu sefu, doar el poate hotara daca te ia peste rând! ¡mi spune cu regret. Uite-l acolo, cel care lucrează la maşina roşie!

Cu paşi hotarati, mă îndrept spre bărbatul care este pe jumătate bagat sub o maşina şi caruia nu-i pot vedea decât picioarele lungi îmbrăcate în blugi.

-Cu tine trebuie să discut pentru o urgenta?

Bărbatul iese cu uşurinţa de sub maşina şi mă trezesc în fata a doi ochi negrii cunoscuţi. Parul şaten, aproape creţ, ii vine pana aproape pe umeri, potrivindu-se perfect la corpul foarte ¡nalt şi bine făcut. Ma recunoaşte şi el imediat şi zâmbeşte leneş în timp ce mă masoara din cap pana în picioare.

-Se pare ca ne tot întâlnim!

înghit în sec în fata atenţiei mărite pe care o primesc şi aproape fac un pas în spate.

-Sper ca nu fugi şi de data asta! se

încrunta el apropiindu- se mai mult de mine. Care-i urgenta?

-Motorul... Are nevoie de o revizie, ii explic aproape balbaindu-mă sub privirea întunecata.

Privirea ii fuge peste umărul meu, la motocicleta cruiser.

-O termin pana mâine la amiaza, cu o condiţie.

Cum adica?!

-Ce condiţie? ¡1 întreb nelinişţita.

-Sa iei prânzul cu mine, mâine! imi spune foarte serios.

-Poftim? ¡1 privesc neîncrezătoare.

-Ţinând cont ca ne tot întâlnim în ultimul timp, m-am gândit ca ar fi timpul să ne cunoaştem. O putem face daca iei prânzul cu mine. Si, daca accepţi, revizia e pe gratis! adauga zâmbind.

O, Doamne! Zâmbetul lui este... uluitor! Ochii negrii pe care pana acum nu ¡-am văzut decât sub sprâncene încruntate, strălucesc jucăuşi. Ai zice ca ¡1 distrează situaţia!

-Nu pot să accept! ii răspund de data asta eu fiind cea încruntata.

-Ce anume? intreaba repede. Prânzul sau revizia gratis?

-Nici una dintre ele. Spune-mi când crezi ca e gata, fara urgenta!

Răspunsul meu nu ii convine, se vede clar, dar tot imi zâmbeşte.

-Mâine la amiaza!

Aproape ca zâmbesc şi eu când ¡1 aud, dar mă întorc înainte să o fac şi mă îndrept spre ieşire, aruncandu-i din mers blondului cheile.

-Macar imi poţi spune cum te numeşti! striga şatenul după mine.

-Violet! ii răspund fara să mă întorc.

-Ne vedem mâine atunci. Si... Violet! striga după mine şi nu mă pot abţine să nu mă întorc. Invitaţia ramane valabila! Ai timp să te răzgândeşti!

Acelaşi zâmbet larg ii luminează fata şi, de data asta, ii zâmbesc şi eu înapoi.

Nu înţeleg! În cinci ani nu m-am putut apropia de nimeni, iar acum... mă simt în mod ciudat atrasa de doi barbati! Nu atrasa, nu la fel, dar totuşi... Tipul asta seamana atat de mult cu... *James!* Nu fizic, doar zâmbetul lui şi modul prietenos în care a glumit cu mine! Parca m-am întors în timp!

Dar nimeni, absolut nimeni nu reuşit să mă faca să mă simt aşa cum o face Dominic. Când sunt langa el, fiecare fibra din mine... vibrează. Ma simt vie!

Asta nu sunt eu! Nu pot să fiu! Parca sunt doar un simplu pachet de hormoni care au

luat-o razna! Am nevoie urgenta de o sala, de un sac de box pe care să-mi descarc toti nervii şi frustrările!

Privirea imi cade pe clădirea de peste drum şi firma simpla care atarna deasupra uşii. "Gym". înainte să mă răzgândesc, deschid larg usa şi mă strecor în sala. Mirosuri cunoscute imi gandila narile şi deja mă simt mai bine. Miroase a piele. Si a praf. Si, da, a transpiraţie.

-Ce cauţi aici, papusa?

Un negru uriaş mă priveşte curios. Un fost boxer, presupun, după nasul ce pare ca a fost spart de multe ori.

-Vreau să lovesc la sac! ¡1 spun serioasa şi ¡1 vad ca se abţine cu greu să nu Izbucneacsca În ras.

-Nu ne ocupam de începători, ¡ml răspunde rar, de parca aş fi tampita şi nu pot să înţeleg.

-Asta e treaba voastra! Eu vreau doar o pereche de mânuşi! ii spun pe acelaşi ton, inclinandu-mă uşor spre el. De fitness, nu de box! specific şi ¡1 vad surprins de răspunsul meu.

Ma mai priveşte odata, mai atent, în timp ce ¡şi freaca ceafa cu o mana. Pare încurcat de atitudinea mea dar, într-un final accepta.

-Sa nu vii plângând la mine daca te

răneşti! ¡mi spune intinzandu-mi o pereche de mânuşi cu degetele decupate. Poţi să alegi ce sac doreşti!

Privirea ¡mi fuge prin sala şi ochesc un sac ce pare coborât perfect pentru statura mea şi mă îndrept spre el ignorând total privirile curioase. Deja simt adrenalina fugind prin vene şi palmele mă mananca să lovesc. Au trecut luni bune de când n-am mai facut-o şi doar acum ¡mi dau seama ce mult mi-a lipsit.

Imi prind parul cu un elastic şi mă bucur ca azi dimineaţa m-am incaltat cu pantofi de sport. Ar fi fost ciudat să fac asta incaltata în bocanci! Imi rotesc întâi gatul, apoi fac cateva mişcări de încălzire. Dreapta loveşte sacul uşor, parca aş vrea să ii simt textura, apoi urmeaza stanga.

"Gaseste-ţi ritmul!" vocea plăcută a lui James isi gaseste drumul din amintiri. Si asta fac. Cu ochii închişi, fac cativa paşi saltati în jurul sacului, cautandu-mi ritmul interior. Apoi, încep să lovesc. Cu fiecare lovitura, aplic mai multa forţa, facand sacul să se balanseze.

"Dreapta! Dreapta! Stanga! Picior!" Vocea lui mă ghidează şi acum, după atatia ani. Aproape ca ¡1 simt langa mine, incurajandu-mă. Amintirea copilei de zece ani, speriata de tot ce e în jur, năvăleşte peste mine. A ei şi a

băiatului mai mare care vrea să o invete să se apere. *Ştia* ca o să vina clipa în care o să am nevoie de fiecare muşchi din corp daca vreau să scap.

Dar nu e singura amintire care revine. Răsuflarea mea grea imi aduce aminte de o alta răsuflare şi de mâini care imi rănesc corpul. Furia mă cuprinde din nou, ca şi atunci, şi lovesc cât pot de tare. Uit ca în fata am un simplu sac de box, vad doar un chip rânjit. Lacrimile imi curg pe obraji din cauza furiei pe care am simtit-o atunci şi o simt şi acum. Dar continui să lovesc şi o fac ca şi cum viata mi-ar depinde de asta!

De undeva, de foarte departe, mi se pare ca aud pe cineva strigandu-mi numele, dar nu mă opresc. Nu pot să o fac inca, nu pana mai am putere să lovesc.

-Violet!

De data asta, numele imi suna de aproape şi doua braţe mă cuprind de umeri, indepartandu-mă de langa sac. Aproape ca lovesc persoana, dar ochii cenuşii, zăriţi cu greu printre lacrimi, mă opresc. îngrijorarea pe care o zăresc în ei mai rupe o bucăţică din zidul construit în mine şi, fara să gândesc, mă prăbuşesc la pieptul Iul, suspinând.

DOMINIC

La nalba! Asta e primul lucru pe care pot

să-l spun când deschid ochii şi vad cât e ceasul. Este trecut de ora zece şi am o groaza de harţii de rezolvat!

întâlnirea de azi noapte, sau dimineaţa, cu Violet, m-a întors din nou pe dos. Inca încerc să nu mă gândesc ce s-ar fi întâmplat daca nu aş fi asteptat-o! Am observat ca nu e cu motocicleta şi aş fi pus pariu ca pleaca acasa pe jos! Dar ce s- a întâmplat pe urma... este ultimul lucru la care m-am aşteptat!

Parea... furioasa pe mine pentru Indiferenta cu care am tratat-o, dar nu vroiam să mă justific În fata el, chiar daca am simtit nevoia să o fac. Teama şi nelinişstea ce au cuprins-o când a înţeles ca vreau să urc la ea ml-a adus aminte de modul În care a reacţionat În pădure. Fata asta ascunde ceva, ceva întunecat o bântuie. E ca şi cum s-ar teme de... barbati! Dar asta nu m-a oprit să o Iau de mana şi nici aproape să o sărut.

Am vrut să o previn, să se ferească de Tony. SI de mine,
În acelaşi timp. SI am facut-o, calcandu-ml pe Inima. Atracţia puternica pe care o simt fata de ea se pare ca e reciproca, deşi Inca nu isi da seama. Iar eu sunt exact bărbatul de care nu are nevoie! Trecutul mă ajunge din urma, ştiu asta, Iar prezentul... nu este mal promiţător. SI totuşi... nu m-am putut abţine!

S-o ştiu atat e aproape, să o pot atinge... Ochii ala violeţi au devenit coşmarul meu! Am avut nevoie de toata stapanlrea pe care am putut-o strânge ca să nu-i zdrobesc gura aşa cum aş fi vrut!

Gândul la ea m-a chinuit de-atuncea şi nu cred ca am apucat să dorm mai mult de o ora. Cu un oftat, cobor spre sala de box aflata la parter şi ce imi aparţine de trei ani. Este acoperirea perfecta de care am nevoie! Dar am neglijat în ultimul timp actele care acum au ajuns să stea într-un teanc impresionant pe birou.

Nu privesc în sala în timp ce descui usa biroului, gândul fiindu-mi ocupat de ce am de făcut. Dar liniştea din jur nu e ceva normal, aşa ca mă întorc surprins. O singura persoana se aude lovind în sac, iar ritmul e draconic. Nu vad decât băieţii obişnuiţi de la aceasta ora, stand grupaţi şi privind tacuti spre cel ce se răzbună atat de tare pe bietul sac. Curiozitatea mă face să mă apropii sl sunt la un pas de infarc când o vad pe Violet şi observ cu ce furie loveşte. Asta sl faptul ca ştie perfect cum să o faca!

-O tine aşa de aproape o ora! imi şopteşte unul din băieţi, privind-o cu admiraţie.

Da, mulţi dintre ei ar vrea să alba tehnica ei. Iti trebuie ani de zile de antrenamente ca

să ajungi la asemenea perfecţiune! Mişcările Il sunt legate una de alta de parca ar executa un dans, În ciuda forţei cu care loveşte. Raman cu ochii măriţi ultandu-mă la ea, admlrand-o cu Inima tresărind. Sunt fascinat de fateta noua pe care i-o descopăr, de partea ei salbatica şi răzvrătită la care nu mă aşteptam!

Insa obrajii plini de lacrimi sl faptul ca e pierduta În lumea el, uitând de tot ce e în jur, mă sperie. Ceea ce face ea acum nu este un antrenament, a pura răzbunare! Pare să alba pe *cineva* În fata el, nu un sac!

-Violet! o strig sl nu sunt surprins ca nu mă aude.

Ignor privirile mirate de faptul ca o cunosc ale celor din jur, şi mă apropii de ea, strigând-o din nou, cu acelaşi rezultat. E evident ca puterile nu o mai tin mult, aşa ca o prind de umeri şi o întorc spre mine. Furia din ochii ei frumoşi dispare când mă recunoaşte, ramanand doar disperarea şi, spre uluirea mea, se prăbuşeşte la pieptul meu, plângând.

Fara să ezit nici o secunda, ii ridic trupul micuţ în braţe şi urc cu ea la mine în apartament. Ajuns aici, nu ştiu ce să fac. Adică ştiu ce *aş dori* să fac, dar nu cred ca e o idee buna. Asa ca o aşez pe canapea şi ii aduc un pahar cu apa. Între timp, plânsul s-a liniştit

simţitor.

-Altceva mai tare nu ai? mă intreaba cu glas răguşit.

-Nu cred ca e indicat să bei alcool!

-Am împlinit demult varsta legala, daca de asta ţi-e teama!

-Ma refeream la starea în care eşti! ii explic calm. Băutură nu va face decât să iti accentueze problema!

-Nu am nici o problema! imi spune pe un ton înverşunat şi ridicandu-se de pe canapea.

-Iubito, un om ar fi fost mort de mult daca l-ai fi lovit cum ai făcut cu sacul ala! Iar asta spune exact cât de mare ţi-e problema! ii spun coborandu-mi fata spre a ei.

Tresare când aude vorba de alint ce mi-a scapat fara să vreau şi privirea ii fuge din ochii mei spre gura, în timp ce isi umezeşte buzele, inconştienta de efectul pe care gestul ei ¡1 are asupra mea. Si stapanirea mea dispare ca şi cum nu ar fi fost şi fac ceea ce mi-am dorit din prima clipa în care am vazut-o. O sărut. Nu un sărut normal, ci unul disperat, exact aşa cum mă simt şi eu. Ii zdrobesc buzele, implorând în tăcere să deschidă gura, să ii pot simţi gustul după care tânjesc atat de mult.

Violet sta doar nemişcata, cu trupul încremenit, şocata de gestul meu. Doar

respiraţia i se accelerează uşor, dandu-mi de înţeles ca şi ea este afectata. Fara să mă gândesc, o trag strâns în braţele mele şi devin mai insistent pana când, cu o uşoara răsuflare, intredeschide doar puţin buzele. Un singur milimetru. Dar pentru mine este suficient! Limba mea pătrunde în gura dulce şi gem de plăcere când ii simt gustul! Mâinile ei urca timide pe umerii mei şi ezita o clipa înainte de a mi se împleti în par, tragandu-mă mai aproape. Apoi, înainte să realizez ce se întâmpla, se trage cativa paşi repezi în spate, privindu-mă speriata. Nu, nu speriata. îngrozita! De mine? De ea? Nu pot să îmi dau seama şi nici nu îmi laşa timp s-o fac căci iese val-vartej pe usa, lasandu-mă debusolat. Si ametit. Atat de tare încât, pana să fug după ea, deja este ieşita din clădire.

Ce naiba tocmai s-a-ntamplat?

Capitolul 5

După mai bine de o ora în care mă învârt ca un leu în cuşca, îmi dau seama ca nu ajung la nici un rezultat. Doar simple supoziţii care mi se învârt în cap,

ametindu-mă şi mai
mult. Toate scenariile pe care mi le imaginez în ceea ce o priveşte pe Violet, ţinând cont de reacţiile ei de când ne-am cunoscut, duc la o singura posibila concluzie: a fost raniţa de un barbat! Nu doar emoţional, ci şi fizic! Doar asta ar putea explica modul în care se fereşte să socializeze cu cei din sexul opus, pastrand distanta clara pe care am observat-o şi, totodată, să justifice faptul ca a avut nevoie să înveţe să se bata. Comportamentul ei de mai devreme... În fata ei nu era un sac, era *cineva* pe care încerca să se răzbune, clar ca buna ziua!

Dorinţa de a ştii tot adevărul despre ea creste în mine, devenind nevoie. O nevoie atat de stringenta incat nu mai contează nimic altceva! Fara să imi pese de riscul la care mă expun, apelez numărul la căpătui caruia e singura persoana ce mă poate ajuta.

-Eu sunt! spun scurt, fara să fie nevoie de prezentări.

-Eşti nebun? Ştii bine ca nu ai voie să mă suni! aproape ca tipa la mine.

-Violet Collins. Vreau tot ce se poate afla despre ea. Urgent!

Tonul meu serios şi hotarat ¡1 face să taca cateva secunde.

-Are legătură cu... el?

-Oarecum, recunosc cu un oftat ca problema e mai mult personala. Imi pui datele la locul stabilit.

Uluirea celui de la căpătui firului e aproape tangibila şi mă aştept să fiu făcut cu ou şi cu otet.

-Sper doar ca ştii care sunt riscurile şi în ce te bagi! imi spune, surprinzător, pe un ton resemnat. Mâine ai datele!

întrerup convorbirea ce nici nu ar fl trebuit să aiba loc şi raman cu privirea pe telefon. Nerăbdarea ce o simt în mine face ca timpul ce trebuie să treaca pana mâine să mi se para o eternitate. Gândul imi fuge din nou la Violet şi amintirea gustului el, a felului în care s-a lipit de mine, mă chinuie din nou. Ceea ce simt pentru ea, cu atata Intensitate, este... dorinţa pura! Dar şi nevoia de a o proteja, de a o face să uite orice face parte din trecutul ei intunecat. Sa ştie doar de mine!

O, Doamne! Ne-am întâlnit de... cât? De patru oh? Si nu am schimbat o suta de cuvinte daca le adun pe toate, dar mi-a dat tot centrul existentei peste cap! Nimic nu pare să mai alba Importanta, doar ea. Violet. Dar ce mă doare cel mai tare e faptul ca sunt conştient ca şi eu o s-o rănesc. Nu fizic, cad asta n-aş putea-o face niciodată! Insa simplul fapt ca este langa mine o pune în pericol. Iar când va

afla tot adevărul despre mine, va fugi cât va putea de departe. Si ¡1 va afla! Viata mi-a demonstrat ca orice secret lese la suprafaţa când te astepti mal puţin, iar trecutul te ajunge intotdeauna din urma, oricât de tare al fugi!

Descui biroul cu un oftat şi mă întreb daca voi reuşi să rezolv ceva din acte, conştient ca Violet imi umple toate gândurile.

-Hei, sefu'! Imi place ce iubita ţi-ai luat! Naravasa, salbatica şi mortala!

Privirea mi se întoarce consternata spre pustiul care, fara să ştie ce a iscat în mine, îmi trage complice cu ochiul. Iubita?! Asa ne-au perceput cei din jur?! Atunci avem o problema.

Mare. Tony a spus clar şi răspicat ca Violet e a lui şi nimeni nu se atinge de ea. Daca aude şi doar un simplu zvon ca eu şi ea... La dracu'i

Habar nu am cum am ajuns la usa ei, dar vorbele ii sunt ca un dus rece.

-Pleaca, Dominic!

Nici macar nu a deschis usa, doar mă alunga.

-Te rog! insist în ciuda durerii pe care mi-o provoacă vorbele ei. Trebuie neaparat să vorbim!

După cateva clipe ce imi par o eternitate, aud cheia intorcandu-se în broasca şi usa se

deschide doar puţin, cât să-i vad chipul, la început, apoi o deschide larg, facandu-mi semn să intru.

Mirosul de şampon şi parul ei inca umed imi dau de înţeles ca a făcut dus de curând şi imi răscolesc toate simţurile.

-Ai plâns! constat cu regret când ii vad ochii roşii. Din nou!

Se încrunta uşor, dar nu neaga.

-Ce doreşti, Dominic? mă intreaba privindu-mă în ochi şi am impresia ca întrebarea e pusa cu mai multe înţelesuri.

-De ce nu ai plecat?

-Daca m-ai cunoaşte macar puţin, ai ştii de ce! imi răspunde serioasa. Niciodată nu fac ceea ce mi se spune, mai ales ca motivele pe care mi le-ai invocat nu sunt suficiente pentru a mă determina să te ascult. Tony Rodriquez nu mă interesează şi liniştea ta nici atat!

Auch! Asta a durut!

-Pe Tony nu o să-l intereseze parerea ta. A anuntat deja ca nimeni nu are voie să se apropie de tine şi ca o să fii a lui.
Si exact asta o să se întâmple daca nu pleci! Poate fi extrem de convingător când vrea!

-O să mă descurc! Ştiu exact ce ¡1 va descuraja şi ¡1 va face să mă lase în pace: o să-i spun ca sunt lesbiana! Nu ar fi nici primul,

nici ultimul de care scap aşa! ¡mi spune hotarata şi nu pot să nu-i admir ingeniozitatea.

-Violet, după scena de la sala toti au parerea ca eşti iubita mea. Asa deci, cu părere de rau, planul asta nu o să-ţi iasa!

Ochii ei se măresc considerabil, iar buzele i se deschid, mirate, într-un "O" perfect. înghit în sec când mă gândesc ca au forma ideala pentru a fi sărutate. Uit ca am venit să discutam şi să încerc, din nou, s-o fac să plece pentru binele ei. Ascult doar de instinct şi ii cuprind cu mâinile obrajii, facand-o să mă privească în ochi.

-Vreau să te sărut! ii soptesc cu înverşunare. Sa-ţi simt din nou gustul dulce! Sa te lipesc de mine şi să ¡ţi simt mirosul îmbătător în timp ce fiecare forma a ta se potriveşte perfect cu mine! As vrea chiar mult mai mult, dar nu vreau să te sperii şi să fugi din nou de mine. Vreau să ai încredere ca nu ţi-aş putea face niciodată rau intenţionat!

Ochii ii raman la fel de mari în timp ce mă priveşte uimita, dar violetul din ei se adânceşte, facandu-mă să ameţesc.

-Am încredere în tine, Dominic, altfel nu ai fi aici! ¡mi şopteşte într-un târziu, în timp ce o roseata delicioasa i se aşterne pe fata.

O milisecunda ¡mi ia ca să ii înţeleg

răspunsul, apoi o sărut. Intai uşor, dandu-i ocazia să se retraga, abia ii ating buzele cărnoase, mai mult o tachinare decât un sărut. Oftatul
uşor ce-i scapa printre buze aprinde un foc în mine şi uit ca mi- am propus s-o iau încet, să nu o sperii. Cu o mana ii cuprind talia şi o lipesc cât pot de mine, iar cealalta ii prinde ceafa, inclinandu-i capul pe spate pentru un sărut adanc. Sărut pe care ¡-I dau, gustand-o temeinic. Limba mea ii mângâie fiecare colţişor de gura, gustând şi tachinand-o pe a ei cu mişcări leneşe şi calculate.

Mâinile ei mi se aseaza pe piept, doua atingeri uşoare, de parca s-ar teme să simtă, dar pentru mine inseamna atat de mult! Fara să întrerup sărutul, o trag spre canapeaua pe care mă aşez, în timp ce pe ea o fac să mă calareasca. Gura ¡mi coboara pe gatul lung şi ¡1 sărut, ¡1 muşc uşor şi ling apoi şi nu mă mai satur.

Trage puternic aer în piept, apoi ¡şi tine respiraţia când simte dovada dorinţei mele intre picioarele ei.

-Poţi să ¡mi ceh oricând să mă opresc, iubito! ii soptesc şi simt cum se destinde din nou.

Mâinile ii sunt acum în parul meu şi ¡şi face curaj şi strânge în pumni şuviţele, gest

ce ne face pe amandoi să gemem, li muşc buza de jos cu pofta, apoi o ling dezmierdator şi ¡mi scufund din nou limba în gura ei dulce. Mâinile mi se strecoară uşor pe sub tricoul larg pe care ¡1 poarta şi mangaii pielea catifelata a taliei. Doamne, parca aş mangaia satin! Nu, satinul este rece la atingere, iar Violet este calda, fierbinte chiar. Matase! Ceea ce degetele mele simt este cea mai fina matase!

Magaierile ¡mi urca pe spatele ei şi gem dureros când nu întâlnesc nici o bretea. La naiba! Nu are sutien pe ea! Gândul ca pieptul el este strivit de al meu sl doar doua tricouri ne stau în cale pentru a putea fi piele pe piele, mă face aproape să innebunesc! Habar nu am de când ne sărutăm, pot fi ore sau doar minute, dar vreau mai mult. Vreau să o simt mai bine, aşa ca prind de tivul tricoului ei şi Il ridic incet, rugandu-mă în gând să mă lase să i-l scot. Aproape plâng în sinea mea de dorinţa de a-i avea sânii În gura, să le simt gustul şi textura!

Dar Violet intepeneste brusc, apoi sare din braţele mele şi se retrage cu spatele, cu paşi împiedicaţi, pana la peretele de care se sprijină speriata. Groaza ii este întipărită pe fata în timp ce şopteşte repetat:

-Nu! Nu vreau! Te rog, nu!

Pupilele ii sunt atat de mărite de spaima încât doar un subţire cerc violet se mai zăreşte din irisii frumoşi. Este transpusa undeva departe, în alt timp şi în alt loc, într-un coşmar din care pare ca nu poate să mai iasa.

-Violet! o strig uşor, încercând să o aduc din nou în prezent. Sunt eu, iubito, Dominic! Nu ¡ţi fac nimic! M-am oprit, aşa cum ţi-am promis! Nu te mai ating!

Si nici n-o fac! Stau la cativa paşi distanta când sufletul meu ar vrea s-o strâng la piept, să fie în siguranţa.

-Iubito, te rog! ii soptesc când o vad cuprinzandu-şi în braţe corpul şi suspinând întretăiat.

Mi se incranceneaza carnea pe mine când ii vad groaza şi chinul, şi nu ştiu ce să fac. O furie nebuna pune stăpânire pe mine, îndreptată spre cel care a adus-o în acest hal şi l-aş omora cu mâinile goale daca ar fi acuma langa mine.

Corpul ii aluneca pe perete şi se ghemuieşte pe jos,
scuturat în continuare de suspine. Ma simt atat de neputincios în fata durerii ei, incat mă las şi eu în genunchi în fata ei.

-Violet! Iubito, sunt Dominic! Te rog, revino-ţi!

Repet acelaşi lucru la nesfârşit, fiindu-mi

dureros de greu să nu o ating, pana când vorbele mele par să ajunga la ea prin ceata groazei ce o înconjoară. Privirea fixa şi speriata este spalata de lacrimi amare acum şi îndrăznesc să mă apropii ¡nea puţin de ea.

-Dominic? ¡mi şopteşte numele când pare să mă recunoască.

-Sunt aici, iubito! ii răspund şi îndrăznesc să întind o mana spre ea, darfarasa o ating.

Pentru o clipa, doar ¡mi priveşte mana întinsa şi mă tem ca gestul meu să nu o sperie din nou. Dar mă surprinde când mi-o prinde puternic şi, tarandu-se pana la mine, se prăbuşeşte la pieptul meu, plângând. Braţele mele o trag mai aproape şi o înconjor cu ele, încercând să-i dau putere de la mine, să o alin cum pot. Ramanem aşa imbratisati, pe jos, leganandu-ne, pana când lacrimile ii seaca de tot şi se linişteşte.

-Imi pare rau, şopteşte într-un târziu. Sunt o ciudata şi nu mă supăr daca vrei să pled!

Ii ridic barbia cu un deget şi o oblig să se uite în ochii mei.

-Iubito, nu eşti o ciudata! Eşti cea mai frumoasa femeie pe care am vazut-o vreodată! Si hotarata, sincera şi curajoasa! Nimic din ce ai spune sau ai face nu m-ar putea determina să plec!

Pare mirata de vorbele mele dar, mai

ales, pare surprinsa de grija pe care ¡-o arat. Ca şi cum nu ar înţelege de ce imi pasa. Asa ca o strâng din nou cât mai aproape şi o sărut pe par, încercând să ii arat cât de mult inseamna pentru mine. Si continui să o tin aşa pana când, obosita de la atata plâns, adoarme în braţele mele ca un copil.

As da orice să aiba încredere în mine, să ¡şi deschidă sufletul şi să ¡mi spună ce a patit, dar aş fi ipocrit. Cum să pot să ii cer asta când eu însumi ii ascund atat de multe?

Capitolul 6

Telefonul începe să-mi sune, trezind-o pe Violet. Ma încrunt când vad numele lui Rodriquez, dar trebuie să răspund.

-Grey!

-Ne vedem la sase la club! ¡mi spune scurt şi apoi închide.

Pare nervos, foarte nervos chiar, iar faptul ca nu ştiu cauza, mă nelinişteşte.

-Cat e ceasul? vocea calda a lui Violet mă scoate din gândurile provocate de telefon.

-Cinci şi zece, ii răspund oftând fiindcă ştiu ca trebuie să plecam şi să ii dau drumul

din braţe.

O sărut din nou pe par şi încerc să mă bucur de clipele scurte şi liniştite în care o mai pot tine aşa.

-Mulţumesc! ¡mi şopteşte Violet. Pentru ca ai fost langa mine şi ai ramas. Ca nu pui întrebări.

Oh, am o groaza de întrebări pe care i le-aş pune dar, cumva, ştiu ca nu voi primi niciun răspuns. Nu inca.

-Ma bucur ca m-ai lasat să raman! ii răspund şi asta e adevărul, cad putea să mă alunge oricând.

încet, parca cu regret, se desprinde de mine şi se ridica în picioare. Are un zâmbet uşor pe buze şi e toata roşie în obraji, probabil stânjenită de faptul ca mi-a adormit în braţe, pe jos. Dar, Doamne, cât e de frumoasa!

-Unde ţi-e motocicleta? o întreb când ¡mi amintesc ca nu i- am vazut-o la locul obişnuit când am venit.

-La revizie. Am vrut să fiu pregătită în caz ca trebuie să ¡ţi ascult sfatul! O iau mâine.

-Deci te-ai gândit totuşi la plecare! şi gândul ca ar putea pleca mă sperie acum, chiar daca ştiu ca e cel mai bun lucru pentru ea.

-Imi place să fiu pregătită! recunoaşte cu jumătate de glas. Ultimii cinci ani mi ¡-am

petrecut pe drumuri, fara să stau prea mult într-un loc! mă surprinde cu faptul ca îmi vorbeşte despre ea. Dar am obosit! Si m-am saturat! De data asta, vreau să raman. Sa încerc macar!

As vrea să sper ca în încercarea asta sunt cuprins şi eu, dar nu cred ca e aşa. Pur şi simplu imi explica de ce nu vrea să plece.

-Schimba-te! Te duc eu la club. Tony mă asteapta acolo la sase.

O vad incruntandu-se şi ezitând puţin înainte să mă întrebe exact ce mă temeam.

-De ce umbli cu el? Am auzit o gramada de chestii despre
Tony, niciuna de bine, şi toata lumea m-a prevenit să mă feresc de el, Inclusiv tu.

As vrea să ii pot spune adevărul, dar asta nu e o opţiune.

-E... complicat! Nu potsa-ţi spun mai multde-atat!

Ma priveşte lung, atenta, incercand parca să inteleaga, să *mă* inteleaga, dar nu mai intreaba nimic. E ca sl cum am fl făcut o înţelegere tacita: fara întrebări la care nu putem primi răspuns. Nu o întreb nici eu pe ea, nici ea pe mine.

La sase fara cinci, opresc maşina în parcarea clubului, dar nu o las să coboare.

-Poate ca soluţia ta nu e chiar aşa de rea! recunosc îngândurat. Sa zid ca eşti lesbiana, ii amintesc când pare să nu ştie despre ce vorbesc. O să încerc să o susţin şi eu, în cazul în care Rodriquez a aflat ceva despre ce s-a întâmplat la sala. În niciun caz nu trebuie să afle despre noi!

-Noi? intreaba cu ochii mari şi roşie toata în obraji.

-Da, *noii* Mi-ar placea să existe acest noi! recunosc zâmbind. Bineînţeles, daca eşti şi tu de acord!

Se înroşeşte şi mai tare, dar o simt şi tensionata.

-Nu o să mearga, Dominic! Eu... Nu ştii o gramada de lucruri despre mine! Lucruri care... îmi fac imposibila orice sansa de implicare! Nu doar cu tine! Cu oricine! îmi spune privind în poala.

-Ai zis ca vrei să schimbi ceva, să încerci! Eu unul îmi doresc să încercam! Ti-am văzut o parte din demoni şi ce ¡ţi fac. Nu am uitat ce s-a întâmplat în pădure şi nici azi dimineaţa la sala. Cat despre reacţia ta din apartament... Pot doar să ¡ţi promit ca nu voi insista cu întrebări. Imi vei spune doar ce şi cât doreşti, când vei fi pregătită să o faci. Nici eu nu iti pot spune multe lucruri despre mine, aşa ca înţeleg.

Imi arunca doar o privire scurta şi pare îngândurata, li ridic barbia cu un deget, în timp ce ii dau o şuviţa de par după ureche. Se pare ca gestul ii place şi ei, la fel ca şi mie, căci îmi zâmbeşte.

-Te aştept când ieşi. Mai vorbim atunci. Nu trebuie să îmi răspunzi imediat! O luam cu paşi mici, în ritmul tau, după cum vei fi pregătită.

Acceptul ei timid, cu doar o mişcare uşoara din cap, îmi face inima să tresara de bucurie, chiar daca accepta doar să se gandeasca. În momentul asta, aş da naibii şi clubul şi pe Tony şi aş saruta-o pana nu mai poate să respire, pana accepta să se implice. Dar nu pot s-o fac, nu aici unde suntem atat de expuşi!

Intram în club împreuna, tacuti şi pastrand distanta intre noi, ca şi cum am fi simple cunoştinţe. Privirea îmi fuge imediat spre geamul biroului de sus şi ¡1 vad pe Rodriquez privind încruntat la noi.

-Am spus ca nu se atinge nimeni de ea! îmi spune răspicat când intru în birou.

-Te-am auzit de prima data! dau din umeri, încercând să par indiferent.

-Si-atunci ce cauta la tine la sala azi dimineaţa? Sau la tine în apartament? mă întreabă furios, privindu-mă cu ochii mijiţi.

A şi aflat! La dracu'!

-A venit la sala mea din pura întâmplare! Am dus-o sus fiindcă plangea şi nu am vrut s-o las intre toti băieţii aia. Dar am aflat ceva interesant! rânjesc spre el şi încerc să ascund atentia cu care ¡1 urmăresc reacţia. Plangea deoarece s-a despărţit de... *iubita e*||

-Poftim?! socul de pe fata lul aproape ca mă face să Izbucnesc În ras şi ¡ml doresc ca şi Violet să ii poata vedea fata în clipa asta, cad s-ar distra copios.

Se întoarce spre geam şi privirea i se fixeaza pe Violet care, împreuna cu Sandra, fac ultimele pregătiri pentru primirea clienţilor. Chiar şi Baldwin, roşcatul ce poate fi greu impresionat, pare şocat.

-Nu pot să cred! şopteşte Tony. Ceva nu e leaga! Femeia asta e o enigma! A aparut, pur şi simplu, şi nimeni nu ştie nimic de ea! Vreau să aflii tot ce poţi despre Violet Collins! se întoarce spre mine hotarat. Părinţi, prieteni, iubiţi sau iubite, de ce a venit în Chicago. Tot! Ai o saptamana la dispoziţie!

încerc să-mi ascund surprinderea în fata reacţiei lui. Tony întotdeauna ¡-a verificat pe cei cu care intra în contact, dar de data asta e mai mult! Nici o femeie nu ¡-a stârnit atat de mult interesul! Si tocmai eu sunt cel care trebuie să răscolească trecutul lui Violet!

Rahat! O să mă urasca daca afla! Dar, pe de alta parte, mă bucur ca m-a trimis pe mine. Asa o să pot să-i furnizez doar datele pe care vreau să le afle sau o să pot inventa unele în aşa fel incat să o lase pe Violet în pace.

Totodată, asta inseamna să stau departe de ea o saptamana! Sa o las singura, la indemana lui Tony! Gândul asta mă sperie! Dar mă sperie şi mai tare faptul ca a ajuns să însemne atat de mult pentru mine! Ma simt ca un adolescent: agitat, nelinişţit şi dornic să gaseasca orice scuza pentru a fi langa ea.

Ora patru dimineaţa mă gaseste în maşina, asteptand-o pe Violet, şi gândurile şi inima ¡mi sunt pline de ea.

VIOLET

Ma îndrept cu paşi mici spre maşina lui Dominic în timp ce inima ¡mi bate năvalnic. Nu ştiu la ce să mă aştept din partea lui şi asta mă înnebuneşte. N-am mai vorbit de când m-a adus la club, chiar daca l-am mai zărit de cateva ori. În schimb, ¡-am simtit privirea urmarindu-mă toata noaptea. Electricitatea pe care o simt pe piele de câte ori mă priveşte a fost prezenta aproape tot timpul şi inca nu ştiu ce să cred despre asta. Nu ştiu exact ce simt.

Dominic... E ciudat cum prezenta lui ¡mi poate produce atat de multe reacţii contradictorii! Langa el, sunt mai agitata decât am fost vreodată şi, totodată, prezenta lui mă linişteşte, facandu-mă să mă simt protejata.

Cat despre propunerea lui.... aş vrea să încerc să mă implic. Am mai încercat o singura data după povestea de acum cinci ani, dar a fost un fiasco total! Nu am putut nici macar să *încerc* un sărut! Nu am putut să trec peste trecut, peste sechelele ramase, şi nu am reuşit decât să creez o situaţie foarte jenenta. Si pentru mine, şi pentru el. Si am încetat să mai încerc. Dar atunci nu m-am simtit nici pe departe aşa cum mă face să mă simt Dominic!

Deşi mi-a văzut reacţiile, pe cea din pădure sau de la sala, iar despre cea de la mine din apartament ce să mai spun, totuşi nu renunţa. Dar ce mă intriga cel mai tare e faptul ca, deşi din cauza apropierii lui am reacţionat aşa, tot în braţele lui am găsit alinare şi înţelegere. Si vrea mai mult!

Nu m-a întrebat nimic, dar ştiu ca ar vrea s-o faca, iar eu nu sunt pregătită să răspund. Pana acum mi-a fost extrem de simplu! Nu m-am legat de locuri şi de oameni nici atat! Dar chiar am obosit! Imi doresc... o viata cât mai

normala, să nu mai fug! Si mi-aş dori... să încerc, să-i dau o sansa *lui!*

Ma urc aproape cu teama în maşina, dar privirea fierbinte pe care mi-o arunca imi face toate gândurile să zboare. Obrajii imi sunt roşii şi doar ¡1 privesc şi eu, nestiind ce să spun sau ce să fac. Ma scoate din încurcătură când se apleaca asupra mea şi mă sărută. O, Doamne! Ma sărută de parca doar asta şi-ar dori să faca!

Imi devorează gura, zdrobindu-mi buzele şi implorând parca să le desfac pe ale mele. Iar eu o fac. Cu o mica ezitare, dar o fac. Mi-e dor să-i simt limba cum imi culege gustul, cum tatoneaza şi se duelează cu a mea! Nu am mai fost sarutata aşa niciodată, atat de dulce şi, totodată de... carnal.

-Mi-a fost dor de tine! imi şopteşte cu uimire, parca.

-M-ai văzut toata seara!

-Nu la asta mă refeream! rade uşor, apoi mă sărută din nou. La *asta* mă refer!

Oh! Deci ii era dor să mă sărute?! Si mie mi-a fost dor! Trebuie să spun şi eu? Dar înainte să mă hotărăsc daca sau ce să spun, imi mângâie uşor obrazul şi imi zâmbeşte, parca înţelegând dilema mea. Apoi, mă surprinde când se încrunta uşor şi trece cu degetul aratator pe sub ochii mei.

-Ai cearcăne! Când ai dormit ultima oara?

-Ieri după masa! Când tu... eu..., mă balbai şi nu ştiu cum să ii zic.

-Când ai dormit la mine în braţe, vrei să zid? ¡mi zâmbeşte. Iubito, nu ai dormit mai mult de-o ora! Si cu o noapte înainte ai lucrat! de data asta tonul lui este serios. Te duc acasa şi te bag direct în pat! ¡mi spune hotarat şi porneşte maşina.

În pat? Cum să mă bage el în pat?! Deja fiori de teama ¡şi fac loc şi ¡mi închid ochii strâns, încercând să ii alung cât mai departe, să nu mă las din nou cuprinsa de amintiri.

Dominic se uita din nou la mine şi se încrunta când vede ca sunt agitata.

-Te bag în pat să *dormi,* Violet!

A! Si eu care mă temeam ca.... Doamne, când o să încetez să mă gândesc întotdeauna intai la ce este mai rau?!

Ajunşi în fata blocului meu, ¡mi zâmbeşte şi mă ia din nou de mana, strangand-o uşor, de parca ar vrea să mă liniştească. Dar gestul lui doar ¡mi agita mai mult senzaţia din stomac. Ca şi data trecuta, ¡mi ia cheia din mana tremuranda şi descuie usa, dar nu intra.

Il privesc mirata, dar nici eu nu ştiu ce doresc. As vrea să intre... şi nu prea. Mi-e teama să nu reacţionez la fel ca data trecuta. Ochii lui mă privesc atenti şi cu... dorinţa, iar

eu simt ca ¡araşi mă înroşesc. Nu m-am înroşit atata în toata viata mea cât m-am înroşit de când ¡1 cunosc pe Dominic!

-Nu intru! ¡mi şopteşte cu o secunda înainte să mă sărute uşor. De data asta! adauga, apoi mă strage langa el şi adânceşte sărutul.

Ma strânge puternic în braţe, lipindu-mă cu totul de el, dar mâinile mă mângâie uşor pe spate, parca dorind să mă linişteascâ, să nu mă sperii de el sau de gestul Iul. SI mă sărută pana când gemem amandol după aer.

-Promlte-ml ca dormi! ¡ml şopteşte cu fruntea lipita de a
mea.

-Promit! ii soptesc şi eu deşi, după săruturile astea nu cred ca voi putea închide un ochi macar.

Il vad foindu-se nelinişţit şi bănuiesc ca ¡1 macina ceva, dar nu îndrăznesc să ¡1 întreb, doar aştept.

-Trebuie să plec cateva zile, cel mult o saptamana, şi numi place faptul ca te las singura! ¡mi spune într-un târziu, privindu-mă îngrijorat. Tony a aflat ca ai fost la sala şi ca te-am dus la mine. l-am spus ca ai plâns fiindcă te-a părăsit iubita, deci ai terenul pregătit pentru povestea ta.

-Si ce a spus? ¡1 întreb curioasa.

-A fost şocat!

-Oh, cât aş fi vrut să ii vad fata! recunosc râzând.

Ma priveşte cu ochi strălucitori şi cu un zâmbet pe fata.

-Eram sigur ca asta o să zici! Dar tot ar trebui să te fereşti de el! Are aproape o obsesie pentru tine! Il intrigi extrem de mult, aşa ca nu m-aş mira să pună pe cineva să te urmareasca!

De data asta e sincer îngrijorat şi eu mă uit mirata la el. Când a mai fost cineva îngrijorat pentru mine? Cui ¡-a mai pasat? Nicicând, nimănui! Doar lui James. Iar el, din cauza

asta... Nu! Nu trebuie să mă mai gândesc la asta! l-am promis!

-O să fiu atenta, iti promit! încerc să Il zâmbesc În timp ce alung amintirile.

Mulţumit de răspuns, mă sărută din nou de parca ar vrea să la o parte din mine cu el apoi, cu un geamat, se desprinde brusc şi pleaca.

-Dominic! Il strig În timp ce fac doi paşi după el.

-Da, iubito! se întoarce mirat şi cred ca habar nu are cât de natural şi de des imi spune aşa.

-Pot să mă duc la sala zilele astea?

Imi cântăreşte o clipa întrebarea, apoi ofteaza, probabil regretând ca merg când el nu e acolo.

-Bineînţeles, dar cu o condiţie!

Condiţie? Toata lumea imi pune mai nou condiţii?

-Sa Imi promiti ca nu baţi sau omori pe nimeni sl nu Imi distrugi toti sacii! adauga el cu un zâmbet larg pe fata şi pleaca fara imi aştepte răspunsul.

Iar eu raman privind În urma lui, zâmbind la rândul meu sl, înainte să intru în apartament, fara să-mi dau seama, soptesc "Promit!"

Capitolul 7 DOMINIC

Când zorii zilei încep să se reverse peste Chicago, deja sunt pe drum. Vreau să părăsesc oraşul tara să mă vada nimeni şi, mai ales, să nu vada unde merg. Nu am nevoie să umblu aiurea ca să aflu trecutul lui Violet, doar să ajung la cabana. Acolo o să găsesc tot ce se ştie despre ea. Deşi mă simt ca ultimul ticălos ca mă bag în viata ei, nu pot să nu o fac! Exact cum a spus şi Tony, Violet este o enigma. O enigma minunata, cu ochi violeţi.

Iar eu am nevoie să ştiu totul despre ea! O nevoie stringenta ce mă chinuie pe dinăuntru! Vreau să ştiu totul despre ea ca să pot să înţeleg de ce se poarta aşa cum se poarta, ce a patit de are asemenea coşmaruri încât leşina la marginea drumului, de ce ii este teama de o îmbrăţişare sau un sărut. Ce a determinat-o să înveţe să se lupte!

Primul lucru pe care ¡1 fac când intru în cabana este să mă îndrept spre locul ascuns unde sper să găsesc ce doresc. Se pare ca rugămintea mi-a fost ascultata, deşi nu are legătură cu Rodriquez. Grosimea dosarului ce are numele ei pe el, scris cu litere mari şi negre, este insa un lucru la care nu mă aşteptam. Nici la biletul găsit deasupra în dosar.

"Nu ştiu ce ai de gând, dar las-o balta!"

Scurt şi cuprinzător!

Imi cer în gând scuze lui Violet pentru ceea ce am de gând să fac şi încep să citesc. New York... Orfelinat... Abuz?! Pe măsură ce rândurile mi se perinda prin fata ochilor, mă încrunt tot mai mult. Nu am citit decât doua pagini din cele... o suta, poate, şi deja simt nevoia să beau ceva. Iar după mai bine de trei ore, când am citit şi ultimul document, raman şocat cu ochii la dosar. Aproape ca mă simt rau fizic în timp ce mă intreb fara să vreau: "Cum, Doamne iarta-mă, mai e normala?!"

Am bănuit ceva, dar ceea ce eu am bănuit este doar o mica parte, minuscula, fata de ceea ce Violet a patit. Ştiu o gramada de răufăcători, oameni din lumea Interlopa, care nu au trăit nici pe sfert rahatul din viata el.

Seara mă prinde În acelaşi loc, cu ochii tot la dosarul ce imi ocupa gândurile. L-am recitit de inca vreo trei ori sl tot nu pot să cred ce am citit! Si totuşi...

Fiecare rând imi explica câte un gest, o vorba sau a reacţie de-a Iul Violet. Timiditatea împletită cu curajul. Furia cu care a lovit în sacul ala blestemat! Accesele de groaza şi teroare... Dar cel mai mult mă mira faptul ca m-a lasatpe *mine* să mă apropii de ea atat de mult!

Acum, ştiind ceea ce ştiu, sunt uluit ca, la

prima nostra întâlnire, din pădure, nu m-a luat la bataie! Iar modul în care a reacţionat la ea în apartament... ea o nimica toata fata de cum era de aşteptat! Si mă gândesc cu groaza ca, daca afla vreodată ca am citit dosarul asta, o să o pierd. Nu o să mi-o ierte niciodată! Putina bruma de încredere pe care, prin nu ştiu ce minune, mi-a acordat-o, tocmai ¡-am inselat-o! Si mă simt ca
ultimul nimic!

****

VIOLET

Stau cu o cana de cafea în fata şi mă gândesc la... Dominic. Am reuşit să dorm mai bine decât am facut-o de multe luni şi, cumva, cred ca asta se datoreaza lui. Atitudinea lui fata de mine este... năucitoare! Ma strânge în braţe şi mă sărută cum nu a mai facut-o nimeni şi, totuşi, imi laşa spaţiu. În aşa fel incat nu pot să zic ca sunt asaltata. E ca şi cum ar ştii ce s-a întâmplat cu mine şi mă înţelege. Oare ştie? Nu, n-are cum, n-are de unde! Dar sunt sigura ca bănuieşte ceva!

Un ochi imi fuge pe ceas şi vad ca e trecut de ora doua. Motocicleta mea! De-abea aştept să o conduc din nou!

-Te-ai intors! imi zâmbeşte pustiul blond când mă vede intrând în garaj.

Dar ce credea, ca-i las lui cadou

motocicleta mea?!

-Da. E gata? ii zâmbesc, ţinând gândul pentru mine.

-Bineînţeles! Jason a lucrat o gramada de timp la ea. Te asteapta!

-Jason?! întreb confuza.

-Da, Jason Adams. Patronul! imi explica râzând când imi vede nedumerirea. Te asteapta! şi imi face semn cu capul spre o parte a garajului aflata undeva în spatele meu.

Când mă întorc, doi ochi negrii mă privesc curioşi, alaturi de un zâmbet larg.

-Violet! Te-ai răzgândit? mă intreaba când mă apropii de el.

-E gata? evit răspunsul cu privirea pe motorul atat de
drag.

-Ti-am promis! pare jignit de întrebarea mea. Vrei să faci o tura de proba? imi întinde cheile.

-Nu, sunt sigura ca e ok. Cat costa?

Privirea încruntata pe care mi-o arunca imi da de înţeles ca nu se aştepta la întrebarea mea.

-Nu ţi-am acceptat condiţia! ii spun serioasa şi se încrunta şi mai tare o secunda, apoi zâmbeşte.

-Am sperat să te răzgândeşti! recunoaşte

el.

Doamne, ce mult ¡mi aduce aminte de James zâmbetul lui!

-Nu m-am răzgândit. Cat costa? repet întrebarea.

-Un dolar!

-Poftim?!

-Violet, ţi-am spus ca nu te costa nimic! Dar fiindcă vad ca nu ¡ţi place să ramai datoare şi mi-ai refuzat invitaţia, asta e preţul! Un dolar!

Inca mă întreb daca ¡şi bate joc de mine când ¡mi acorda un nou zâmbet, atat de uluitor, încât ii zâmbesc înapoi fara să vreau. Ma priveşte uimit.

-Ai un zâmbet minunat! Ar trebui să-l foloseşti mai des! ¡mi spune.

Ochii mi se măresc când ii aud cuvintele. Exact acelaşi lucru mi-a spus şi James când ne-am cunoscut!

-Cat de mult semeni cu el! soptesc fara să ¡mi dau seama.

Zâmbetul ii dispare imediat şi mă priveşte atent.

-Cu cine?

Imi scutur uşor capul, încercând să alung amintirea dureroasa.

-Nu contează!

-Pentru mine, contează! Cu cine semăn,

Violet? insista Jason pe un ton blând.

Pentru prima data, simt nevoia să vorbesc despre James.

-Cu un foarte bun prieten. Si el avea acelaşi zâmbet ca şi tine şi îmi spunea să rad mai des.

-Avea?

-Da, *avea.* întotdeauna avea un zâmbet pentru mine, indiferent ce se intampla. Avea un zâmbet pe buze chiar şi atunci când mi-a murit în braţe...

Ignor privirea lui şocata şi mă urc pe motocicleta. Ma opresc în dreptul lui şi ii întind dolarul pe care ¡1 ia fara să realizeze ce face.

-Iti mulţumesc! ii spun şi ii acord cel mai sincer zâmbet al meu, apoi plec lasandu-l privind uimit în urma mea.

Ma opresc în primul parc pe care ¡1 găsesc şi mă aşez pe iarba cu un oftat adanc. Astăzi a fost prima oara când m-am gândit la James fara să imi vina să plâng. Prima oara când mi- am tinut promisiunea făcută: nu m-am simtit vinovata de moartea lui. Nu ştiu care este motivul. Poate asemanarea lui Jason sau influenta lui Dominic care schimba tot ceea ce simt. Sau amandoua.

Cu ochii închişi şi un zâmbet pe fata în memoria lui, permit amintirilor să navaleasca.

Nu ştiu din ce motiv, cineva a hotarat ca trebuie să schimb orfelinatul. Asa am ajuns la "New Hope" New York. Aveam doar zece ani şi locul nou mă speria enorm. Cred ca eram cea mai mica de acolo, atat ca varsta cât şi ca statura. Iar restul copiilor... La început, nu le înţelegeam rautatea şi mă durea de câte oh eram luata în ras sau batjocorita. Plângeam ore în sir, ascunsa printr-un cotlon. Asa m-a descoperit James.
Plângând. Deşi era cu patru ani mai mare decât mine, s-a oprit, îngrijorat pentru copila speriata.

El a fost prima persoana cu care am vorbit la New Hope.
M-a luat sub aripa lui protectoare şi rautatlle au încetat. A avut grija de mine aşa cum ar fi avut un frate mal mare. Il urmăream peste tot, tot timpul, şi niciodată nu s-a suparat. Iml amintesc perfect când m-a luat de mana şi m-a condus În subsolul clădirii unde, Într-o camera mucegăită, avea atarnat un sac de box pe care l-a găsit Dumnezeu ştie pe unde. A fost prima oara când l-am văzut antrenandu-se şi ml s-a părut cel mal frumos lucru din lume! Am fost atat de Incantata ultandu-mă la el incat am zâmbit. Atunci a fost momentul În care m-a privit uimit, spenandu-ml ca am un zâmbet minunat şi ca

ar trebui să zâmbesc mal des.

SI şi-a făcut un scop din asta! Patru ani de zile s-a străduit În flecare zi să mă faca să zâmbesc!

-Vrei să încerci şi tu? m-a întrebat Într-o zi când ¡1 priveam fascinata cum lovea În sac.

SI aşa au început antrenamentele mele. La început, totul a fost o joaca, apoi, Într-o buna zi, ml-a spus foarte serios ca joaca s-a terminat. Orfelinatul avea un nou director şi multe reguli s-au schimbat. Cel mari erau speriaţi, mal ales fetele, dar eu ¡nea nu înţelegeam exact despre ce vorbeau. Am început antrenamentele serioase şi ajunsesem să petrecem mal mult timp În pivniţa ala imputita decât oriunde altundeva!

James a devenit mal exigent, cerând tot mal mult de la mine pana când, Într-o zi, rupta de oboseala, l-am întrebat de ce Insista atat de mult să invat să mă bat. Nu ml-a răspuns, dar m-a privit mal trist ca niciodată. *Ştia* ce se Intampla În orfelinat şi *ştia* ce mă asteapta. Dar nu ml-a spus nimic! Nu ml-a spus nici când a părăsit orfelinatul, la împlinirea vârstei de optsprezece ani.

Plecarea Iul a fost extrem de dureroasa şi am plâns amandoi o zi intreaga.

-O să vin să te vad În flecare zi! mi-a promis sl m-a strâns, pentru prima data În

braţe.

Acum, privind în urma, cred ca mă iubea de pe atunci dar eu aveam doar patrusprezece ani, eram prea tanara sl proasta ca să înţeleg. M-a pus să ii promit ca imi continui antrenamentele sl l-am ascultat. Orice mi-ar fi cerut James, aş fi făcut! Poate ca şi eu eram deja îndrăgostită de el, dar nu ştiam!

S-a tinut de promisiune sl m-a vizitat zilnic insa, cu trecerea timpului, devenea tot mai îngrijorat, la fel ca şi mine, de altfel. Acum ştiam şi eu ce se intampla. În fiecare noapte, directorul isi alegea o fata din cele care aveaupeste şaptesprezece ani. Iar eu implineam varsta în curând.

Din cauza mea, din cauza ca nu voia să plece departe de orfelinat, James nu şi-a găsit prea repede de lucru. Iar când a facut-o, era prost plătit. De-abea ii ajungea să plateasca chiria la micuţa camaruta în care statea şi se străduia să pună sl câte ceva deoparte. Sl totuşi, m-a implorat să fug cu el. Nu am facut-o, spunând ca mai am timp, ca mal sunt cateva luni pana împlinesc varsta. Nu voiam să fiu o greutate pentru el, pentru ca asta aş fi devenit. Si-ar fi reproşat în fiecare clipa ca nu imi poate oferi mai mult. Si am făcut gresala vieţii mele.

Nu împlinisem varsta de şaptesprezece ani când, în miezul nopţii, James s-a trezit cu mine plângând la usa lui. Si a plâns în rând cu mine în timp ce imi îngrijea vanataile şi buza sparta, tara să mă întrebe un cuvânt, înţelegând ce s-a întâmplat. Abia spre dimineaţa am reuşit, printre suspine, să ii mărturisesc.

-Cred ca l-am omorât!

Dar n-am avut norocul asta! Ne-am dus la politie şi am povestit totul. Asa am aflat ca e în spital, bătut mar, dar în viata. Si am mai aflat ca vorba mea, vorba unui copile orfane, nu are nici o valoare! Directorul a spus ca eu am fost cea care ¡-a făcut avansuri, ca m-aş fi oferit pe mine însumi în schimbul unor favoruri, iar când a refuzat am sărit la bataie.

Niciuna din fetele din orfelinat nu mi-a susţinut povestea. Probabil de teama. Nimeni nu ştia de antrenamentele mele cu James, iar faptul ca un barbat în toata firea era bătut mar iar eu aveam doar cateva vanatai şi o buza sparta, ¡-a susţinut varianta lui. Ca doar a stat şi n-a vrut să mă raneasca.

Si am plecat cu James. Ne-am pierdut în marele New York, încercând să ne facem o viata din nimic.

Cateva luni, a fost extrem de greu. Uneori, de-abea aveam bani de mancare, dar

eram fericiţi ca suntem împreuna. M-am angajat şi eu şi a început să ne mearga mai bine.

Lucram ca ospatarita şi, într-o seara, James a intarziát să vina după mine. L-a tinut patronul peste program. Când am ieşit, directorul mă aştepta cu inca doi barbati. Cauta răzbunare şi ştia ca nu imi face fata singur. M-au bătut pana când am leşinat şi pot să jur ca nu s-ar fi oprit! Venirea lui James ¡-a oprit să mă omoare, l-a fugărit pe cei doi şi directorul a mancat bataie din nou.

Iar noi am fugit din nou, încercând să ne pierdem urma în marele New York! Am luat-o ¡araşi de la zero şi ne-am făcut un rost. Ne-am angajat amandoi şi am început să fim fericiţi.

James s-a străduit ca ziua în care am împlinit optsprezece ani să fie cât mai speciala. Am luat masa la restaurant, apoi am fost la un film. Ne îndreptam încet spre casa, tinandu-ne de mana, povestind şi râzând, când James s-a întors brusc spre mine şi m-a sarutat. Un sărut cast, doar o atingere scurta de buze, apoi a aşteptat reacţia mea. O clipa doar l-am privit, uimita ca şi-a făcut în sfarsit curajul să o faca. Pana atunci, deşi locuiam împreuna, nu a facut-o niciodată, li observasem privirile fierbinţi aruncate pe furiş, dar nu a făcut nici un gest ca ar dori mai

mult şi nici eu nu am indreznit. Parca ne temeam să recunoaştem ce simţim sau ca asta ne va strica prietenia. Insa exista o tensiune în aer în ultimul timp şi ne simţeam tot mai stingheri unul langa altul, fiecare aşteptând un semn din partea celuilalt.

Asa ca ¡-am acordat cel mai frumos zâmbet al meu şi m- am întins după un nou sărut. Si l-am primit! Primul meu sărut adevarat! Un sărut în care James şi-a pus toata dorinţa acumulata în ultimul timp şi toata dragostea stransa în ultimii ani!
Acel moment a fost cel mai frumos din viata mea! Momentul în care m-am simtit iubita cu adevarat! Când mi-a şoptit printre săruturi cât de mult mă iubeşte şi ca m-a aşteptat în toti aceşti ani, ca ¡-a fost teama să imi arate ce simte... Am ras şi am plâns amandoi şi, pentru o clipa, lumea a fost perfecta!

Dar bula de fericire ne-a fost sparta de un ras sinistru, un
ras venit din cel mai negru coşmar al meu. La catlva paşi distanta de noi, directorul orfelinatului statea şi radea. Ne găsise din nou! James m-a împins brusc în spatele lui şi nu i- am inteles gestul decât când zgomotul împuşcăturii a reverberat printre clădirile din jur. Apoi, totul parea filmat cu încetinitorul. Am auzit un tipat, ce bănuiesc ca era al meu,

atunci trupul lui James s-a prăbuşit la pamant. M-am aplecat asupra lui, suspinând, privind îngrozita pata de sânge ce i se întindea pe tricou şi chinuindu-mă să ii aud vorbele şoptite cu greu.

-Te iubesc atatde mult!

Ma privea zâmbind, parca încercând să-mi memoreze chipul, să ia imaginea mea cu el.

-Si eu te iubesc! ¡-am şoptit, blestamand în gând lacrimile ce ¡mi înceţoşau privirea şi mă împiedicau să ii vad clar chipul drag.

-Promite-mi... ca n-o să te simţi vinovata! Ca o să zâmbeşti macar o data pe zi! Ca o să-ţi trăieşti viata şi o să fii fericita...

Se agata cu putere de fiecare gram de viata ca să ¡mi vorbească şi ii citeam în ochi ca aştepta răspunsul meu.

-Iti promit! ¡-am spus cât am putut de hotarata şi abia atunci l-am simtit rasufland uşurat.

Rasul s-a auzit din nou, apoi o alta împuşcătură, dar eu nu mai simţeam nimic oricum.

M-am trezit într-un spital, după o saptamana. Aproape ca simt şi acum furia şi neputinţa de atunci! Politia nu m-a crezut, din nou, spunând ca vreau doar să mă răzbun. Asa ca am
tăcut! O luna de zile, cât am stat În spital din

cauza unor complicaţii pe care le-am făcut În urma împuşcăturii, nu am mal vorbit cu nimeni! Când m-am simtit În stare, am fugit din spital. Am vândut ce am putut din micul apartament ce l-am impartit cu James şi, împreuna cu banii pe care ¡1 aveam, ml-am cumpărat motocicleta. SI am plecat!

Dar nu m-am putut tine de promisiune! Am reuşit să zâmbesc macar o data pe zi, dar n-am fost fericita şi sentimentul de vinovăţie ca James a murit din cauza mea nu I- am putut alunga! A făcut parte integranta din mine în ultimii aproape cinci ani! Iar viata, daca se poate numi viata, mi-am petrecut-o pe drumuri...

Pana l-am întâlnit pe Dominic! Când sunt cu el nu doar ca zâmbesc mai mult, dar mă simt vie! Pentru prima data, imi doresc mai mult de la viata. Sa mă opresc din drum, să încerc să uit şi să fiu fericita! Cu el, cu Dominic! Da, e timpul să imi fac ordine în viata şi să mă tin de promisiune! James asta şi-ar fi dorit!

Si, înainte să mă răzgândesc, mă urc pe motor şi mă îndrept spre cabana lui Dominic. *Ceva* imi spune ca o să-l găsesc acolo.

Capitolul 8

DOMI
NIC

Inca încerc să îmi revin după ceea ce am citit din dosarul din fata mea când zgomotul unui motor ¡mi atrage atentia. Cine naiba ar putea veni aici?! Poate doar vreun rătăcit de care trebuie să scap imediat, aşa ca ies şi aştept curios.

Deja e semi întuneric afara, dar recunosc din prima clipa persoana care se apropie. Chiar daca ochii mei nu o pot face inca, inima ¡mi spune cine este. Cobor în graba cele cateva trepte de lemn şi ajung langa ea înainte să oprească motorul.

-Violet?!

Se opreşte doar în fata mea şi mă priveşte intens, cu ochii
mari.

-Iubito, ce s-a întâmplat? o întreb cât pot de calm deşi tremur pe dinăuntru de teama ca a patit ceva.

Nu spune nimic, dar violetul din ochii ei se întuneca uşor şi înghit în sec când mi se pare ca ceea ce vad în ochii ei este dorinţa.

-Vreau să încerc! Cu tine! ¡mi şopteşte cu hotarare, roşie în obraji, dar fara să ¡şi coboare privirea.

Ii prind obrajii în palme şi mă aplec asupra

DOMI NIC

ei dandu-i cateva secunde ocazia să se razgandeasca, în timp ce ochii mei nu-i părăsesc pe ai ei. Dar nu o face, privirea ii ramane exact la fel. Cu un geamat, ii zdrobesc buzele şi marai incantat când se lipeşte ea de mine şi ¡şi deschide gura imediat, dandu- mi accesul pe care ¡1 doresc atat de mult. O sărut cu disperare, şi cu dor, inca nevenindu-mi să cred ca e aici şi ca mă vrea pe mine! Scânceşte uşor când nu mă pot abţine şi ii muşc buza,

dar e un sunet scos de dorinţa, nu de durere.

-Eşti sigura? Căci daca intri, nu cred ca mă mai pot opri! o atenţionez, deşi tremur de dorinţa, iar ea imi răspunde printr-un gest ce-mi face inima să tresare.

Isi împleteşte mâinile în parul meu şi... zâmbeşte!

Doamne, are cel mai minunat zâmbet! Mâinile mele o prind de coapse şi o ridic la piept, în timp ce picioarele ei lungi se încolăcesc în jurul taliei mele. Continuând să o sărut, mă-ntorc în cabana, izbindu-ne din când în când de câte un perete sau o mobila, şi nu mă opresc decât în dormitor, langa patul ce parca ne asteapta. O las din braţe şi secunde lungi, doar ne privim unul pe altul. încerc să ii dau sansa să se razgandeasca chiar daca ştiu în sinea mea ca nu o să o las s-o faca.

încet, cu teama parca, isi ridica o mana şi o pune pe pieptul meu, mângâind uşor. Imi tin răsuflarea în fata gestului simplu şi o las pe ea să aleaga ritmul şi ce vrea să faca. Imi strânge uşor tricoul în pumn şi isi priveşte mana, parca mirata de ceea ce face. li iau mana şi ii sărut palma ce mi-a dat deja o gramada de fiori apoi, cu o mişcare scurta, îmi scot tricoul peste cap şi aştept. Cateva clipe, privirea ii fuge pe pieptul meu, curioasa şi pârând fascinata, apoi se încrunta uşor. Mana

i se aseaza de data asta deasupra inimii, în locul unde am urma de glonţ, iar eu inspir adanc când o face. Degetele pipăie timide cicatricea şi o vad înghiţind în sec. Ochii violeţi mă privesc întrebători, dar nu spune nimic.

Prefer să trec sub tăcere motivul pentru care am cicatricea şi mă apropii mai mult de ea, sarutand-o cât pot de tandru, li culeg nectarul de pe buzele dulci şi mă delectez cu gustul îmbătător. De data asta, nu vreau să o sperii. Vreau mai mult decât data trecuta, dar nu mai mult decât este dispusa ea să dea. Cu mâini tremurande, ii prind tivul tricoului în mâini şi o întreb din privire daca îmi da voie să-l ridic, iar ea accepta, cu o uşoara ezitare şi o înclinare uşoara din cap.

Il ridic încet, admirând şi mângâind pielea catifelata ce mi se arata. Centimetru cu centimetru, bucăţică cu bucăţică de piele matasoasa. Parul i se revărsă pe umeri şi pe piept, ascunzând privirii ceea ce ¡mi doresc atat de mult să vad, sânii plini ce doar ¡-am întrezărit prin hainele ce le poarta. Cu gesturi blânde ii dau parul pe spate, mângâind fiecare şuviţa în parte, dar ¡şi acopera pieptul cu braţele, ruşinoasa.

-Eşti atat de frumoasa! recunosc şoptind în timp ce o trag din nou în braţe şi o sărut

pana simt ca se relaxeaza uşor.

Mâinile ii urca pe umerii mei şi mângâierile ei timide mă ameţesc mai tare. Ii desfac sutienul şi ¡1 las să cada intre noi, iar ea se lipeşte ruşinata de mine, fara să realizeze ca faptul ca ii simt sânii lipiţi de mine mă atata şi mai mult. încet, o întind pe pat şi mă aplec asupra ei doar cât să ne atingem uşor, piele pe piele, tinandu-mi greutatea în mâini.

-Te poţi razgadi oricând! Doar spune-mi şi mă opresc! ii zic când o simt tremurând.

O clipa, ¡mi cântăreşte cuvintele.

-Nu vreau să te opreşti! ¡mi şopteşte timida.

Răspunsul ei descatuseaza în mine emoţii pe care nu credeam să le mai am vreodată. Inima creste în mine în fata încrederii pe care mi-o acorda şi tremur de dorinţa. O sărut din nou şi ii muşc uşor buza, apoi cobor uşor pe gat. înaintez lent cu buzele pe pielea matasoasa, puţin câte puţin, pana ajung la sânii plini. Când, în sfarsit, ii prind un sfârc în gura, reacţia ei aproape mă înnebuneşte. Imi striga numele şi se cambreaza sub mine într-un gest pur senzual de care sunt sigur ca habar nu are.

Ne agatam cu disperare unul de hainele celuilalt şi tragem de fermoare, pantaloni şi

ghete, oprindu-ne doar când ramanem goi, apoi ne privim unul pe altul, cu respiraţiile precipitate. E atat de frumoasa incat aproape ca mi-e teama să o ating! Aproape. Căci mâinile, cu propria lor voinţa, nu se pot opri din mangaiat. Ating fiecare colţişor de piele expus în timp ce o sărut pana ramanem fara răsuflare.

Gura imi coboara din nou pe gat, apoi mai jos, de data asta ocolind cu grija sânii şi nu imi pot retine un zâmbet incantat când ii aud geamătul de frustrare. Dar gura imi coboara în continuare şi mă opresc doar la buric, pe care ¡1 tachinez cu limba, adorandu-l.

Ochii mi se opresc pe cicatricea ce o are la cativa centimetri de gura mea şi mă infior când imi aduc aminte ce am citit. "Plaga în abdomen prin împuşcare". Nu vreau să imi imaginez cum ar fi să nu o iubesc pe Violet!

Mâinile ei mă mângâie la fel de nerăbdătoare şi sunt incantat ca ¡-a mai dispărut din timiditate. Ma ridic din nou la gura dulce şi o sărut cu o sete de nestăvilit, facandu-mi loc, încet, intre picioarele ei. Corpul i se crispează când imi simte greutatea deasupra ei şi ii pot simţi panica ce o cuprinde.

-Iubito, uita-te la mine! ii cer. Uita-te în ochii mei! Vrei să mă opresc?

li aştept răspunsul cu teama, cu disperare chiar, cad Inima şi sufletul mă doare din cauza dorinţei de a Intra În ea, dar teama din privirea el e mal presus de ceea ce am eu nevoie. Violet mă priveşte cu frica şi lacrimile din ochii el mă dor, dar isi concentrează privirea pe ochii mei şi, încet, încet, teama dispare, alungând coşmarul Într-un loc îndepărtat, lasand loc doar dorinţei.

Nu ¡ml răspunde, nu verbal, dar corpul I se topeşte sub al meu În timp ce mă strânge mal aproape şi se întinde după un nou sărut. Iar eu ¡1 dau cu nerăbdare În timp ce ¡1 cuprind coapsele şi o ridic spre mine, Intrând cât pot de lent În trupul el. O plăcere Imensa mă cuprinde şi, cu o mişcare scurta, pătrund cât pot de adanc.

Absorb În mine ţi patul el uşor, apoi culeg cu buzele flecare lacrima ce I se scurge pe obraji. Stau nemişcat, aproape nici nu mal răsuflu, lasandu-l timp să se oblsnulasca cu mine Inlauntrul el şi, acelaşi timp, să ¡ml revin şi eu din uimire. Cad orice am crezut despre Violet, nu s-a adeverit. A fost virgina pana În urma cu cateva secunde!

Un geamat adanc ¡ml scapa când se mişca uşor sub mine, şi scrasnesc puternic din dinţi încercând să mă mise cât mal atent. Corpul el mă strânge puternic, dar ml se

potriveşte perfect. O, Doamne, parca a fost creata special pentru mine! Este atat de stramta şi de fierbinte incat aproape ¡ml pierd capul de plăcerea de a o simţi În jurul meu!

încet, încep mişcările vechi de când lumea şi mă infior când şi ea ¡ml răspunde, Ieşind înaintea mea cu mişcări timide. Il murmur şoapte de Iubire şi o îndrum cu glas şoptit pana când pasiunea ne ia în stăpânire pe amandoi, cauntand împlinirea. Uit absolut tot ce mă înconjoară, îmi uit trecutul şi prezentul, ramanand conştient doar de femeia minunata ce o am în braţe şi de felul în care mă face să mă simt.

li simt tremurul şi ştiu ca e aproape, dar parca se teme de ceea ce simte, de necunoscut.

-Da-ţi drumul, iubito! Nu te retine! ii soptesc când simt ca şi eu sunt aproape.

Corpul ei mă asculta şi ii simt spasmele atat de bine încât aproape plâng de plăcere în timp ce mă eliberez şi eu. Când ultimele valuri de plăcere se sting încet, ochii i se deschid şi mă priveşte cu uimire, mirata de ceea ce tocmai a simtit, înceţoşaţi încă de pasiune, violetul din ei fiind întunecat. Dar o înţeleg perfect! Acelaşi lucru simt şi eu, de parca ar fost prima data şi pentru mine! Nicicând nu am simtit asemenea plăcere şi pot să jur ca

nici nu o să mai găsesc decât în braţele ei!

-Te simţi bine? o întreb îngrijorat după minute bune, în timp ce are capul culcat pe pieptul meu, iar eu o strâng cât pot de aproape de mine.

-Nu am ştiut ca pot să simt aşa ceva! îmi şopteşte încă mirata, iar o roseata adorabila i se aşterne în obraji.

-Ma bucur ca m-ai lasat pe mine să fiu cel care să-ţi arate ce poţi să simţi!

Se înroşeşte şi mai tare, dar se ghemuieşte mai bine la pieptul meu.

-Si eu mă bucur ca ai fost tu!

Inima îmi creste în mine de fericire când ii aud răspunsul şi o sărut. De data asta tandru, încercând să ii arat cât sunt de fericit, de împlinit şi mulţumit ca e în braţele mele, ca e a mea aşa cum mi-am dorit din prima clipa în care am vazut-o.

Imi deschid ochii încet, trezindu-mă din somnul cel mai odihnitor pe care l-am avut de cativa ani încoace. Dar sar imediat în capul oaselor când observ ca sunt singur în pat. Violet! Mirosul puternic de gel de dus şi de şampon îmi dau de înţeles ca a ieşit de curând din baie. Dar unde e? De ce nu s-a întors în pat?

Un zâmbet larg mi se aşterne pe fata când îmi amintesc noaptea trecuta. Violet e

tot ce aş fi putut visa vreodată! Nerăbdător, îmi trag un pantalon pe mine şi cobor, dornic să o strâng din nou în braţe şi s-o sărut. Dar imaginea ce mi se infatiseaza înaintea ochilor îmi ingheata sângele în vene.

Violet, imbracata doar în tricou, cu parul încă umed de la dus, sade pe canapea şi... citeşte dosarul despre ea!

La dracu'! Cum am putut uita de el?! Cum am putut să fiu atat de prost?!

E încruntata şi citeşte atat de absorbita încât nu îmi sesizează prezenta, iar eu nu îndrăznesc să mai mise nici macar un deget. Când termina de citit şi ultima pagina, ¡şi pune mâinile la gura şi începe să planga, leganandu-se uşor. Atata disperare se simte din gestul ei, şi furie, şi neputinţa, incat mi se zdrobeşte inima. Si eu sunt cel care ¡-a produs suferinţa! Eu, cu mintea mea bolnava, ca am dorit atat de mult să ştiu! Eu şi cu prostia mea, ca am lasat dosarul la vedere!

-Violet! soptesc uşor când nu mai rezist să stau deoparte de zbuciumul ei.

Tresare violent şi sare în picioare, indepartandu-se instinctiv de mine. Ochii ei, ce acum cateva ore mă priveau plini de dorinţa, acum arunca fulgere spre mine. Sunt plini de dispreţ şi furie şi nu pot să o condamn.

Nu ştiu ce să ii spun, nici un cuvânt nu poate să exprime ceea ce ce simt acum. Si nici unul să justifice existenta dosarului. Asa ca tac, sorbind-o din priviri cu disperare, cad *ştiu* ca am pierdut-o.

-Imi pare rau, iubito! soptesc într-un târziu.

-Iubito?! rade ironic. Daca ai fi tinut câtuşi de puţin la mine, *asta* nu ar fi existat! imi spune aratand spre dosarul de pe masuta. Nu inteleg! continua apoi de parca ar vorbi cu ea insasi. De ce, Dominic? De ce-ai facut-o? Din... mila? Din curiozitate?

-Mila? Tu chiar crezi ca noaptea trecuta s-a intamplat din mila? Iubito, am facut-o pentru ca am dorit-o! Te-am dorit de când te-am găsit în pădure, lesinata! Te-am dorit inainte să ¡ţi vad privirea sau superbii tai ochi violeţi! În fiecare clipa de atunci încoace te-am dorit şi te doresc acum chiar şi mai mult!

Ma priveşte cateva clipe, la fel de furioasa şi este clar ca nu crede nici un cuvânt din ce am spus.

-Asta nu explica faptul ca mi-ai incalcat intimitatea! La naiba! E toata viata mea acolo, negru pe alb! Tot ceea ce încerc să las în urma! Rahatul de care fug de cinci ani! Mizeria ce imi da şi acum coşmaruri, coşmaruri ca acela pe care l-ai văzut cu ochii

tai! Mi-ai spus ca o să ai rabdare, să facem totul cu paşi mici. Sa ¡ţi povestesc când simt eu ca pot să o fac!

Reproşurile ei întemeiate imi laşa un gust amar în gura. Are dreptate să fie furioasa! Dar, Doamne, cât e de superba!

Habar nu are ca furia ii anima trasaturile şi-i face ochii să strălucească cum au facut-o doar când a avut orgasm! Vibrează toata, Iar faptul ca e doar Într-un tricou ce ¡1 laşa picioarele lungi şi superbe la vedere, mă face să o doresc şi mai mult!

-Tony mi-a dat o saptamana să aflu tot ce pot despre tine!

-Poftim?! se uita mine neîncrezătoare. Vrei să te cred ca ai strâns datele astea pentru Tony?

-Da... sl nu! recunosc închizând ochii pentru o clipa. Da, mi-a cerut asta sl m-am bucurat ca mi-a cerut-o mie. Asa pot să aleg ce date ii furnizez, să ii spun doar ce imi convine sl care să te apere de el!

-Sa mă apere de el!? pufneşte din nou ironica. Nu a făcut nimic de care să imi fie frica! Abia daca mi-a vorbit de cateva oh! Nu am nevoie să fiu aparata de el, ci de *tine!*

Nu pot să cred ca asta simte! Cuvintele ei taie În carne vie, dar bănuiesc ca ea suferă mai mult decât mine.

-Când ţi-a cerut să... afli despre mine? mă intreaba bănuitoare.

La nalba!

-Acum doua zile, recunosc cu jumătate de gura şi ştiu ca, deşi sunt sincer, înrăutăţesc situaţia.

Ochii I se măresc sl ştiu exact momentul în care înţelege totul. Se vede foarte clar în privirea ce mi-o arunca.

-Ai plecat doar ieri dimineaţa! Si... ai venit aici, la cabana. Dumnezeule! Aveai deja toate datele! Ai strâns toate astea pentru tine! Aveai de gând să stai aici cateva zile, apoi să apari şi să-i arunci lui Tony doar ce vrei tu!

Nu ¡mi asteapta confirmarea, doar trece ca o furtuna pe langa mine urcând spre dormitor de unde coboara, imbracata, în cateva minute. Minute în care doar stau şi nu pot gândi nimic altceva decât ca pleaca şi nu am nici cea mai mica sansa s-o opresc.

-Te rog, Violet, nu pleca! ii soptesc pierdut, prinzand-o de braţ când trece de mine spre ieşire şi încercând imposibilul.

Ma priveşte dispreţuitoare şi ¡şi smulge braţul din mana mea. înainte să iese pe usa, se întoarce şi, cu lacrimi în ochi, spune cu o tristete sfâşietoare în voce:

-Regret ca nu te-am ascultat prima oara când mi-ai spus să plec! M-ai prevenit!

Probabil a fost singura data când ai fost sincer cu mine!

Si pleaca lasandu-mă cu un gol imens în suflet, jelind după singurul lucru bun ce mi s-a ivit în viata după atata timp. Plâng după *ea!*

Capitolul 9

VIOLET

Drumul spre casa l-am făcut mecanic, mai mult amorţita decât vie. Acum, stau nemişcata în mijlocul micuţului apartament şi mă uit în jur. Impulsul de a fugi din nou pune stăpânire pe mine şi incep, cu frenezie, să împachetez, încercând să mă gândesc la orice altceva decât la noaptea trecuta şi, mai ales, să nu mă gândesc la Domînîc.

Sunt gata în cateva minute, obişnuinţa spunandu-şi cuvântul. Am invatat, de-a lungul timpului, să pot s-o fac atat de bine! Asta şi faptul ca nu am mai nimic. O bruma de haine şi cateva mărunţişuri ce încap într-o geanta nu prea mare.

Dar înainte să ies pe usa, mai arunc o privire înapoi. E prima data când fac asta,

când parca încerc să mă agat de ceea ce am. Lacrimi amare încep să-mi curgă pe obraji la imaginea micuţului apartament. Aproape ca începusem să mă simt "acasa". De data asta, chiar mi-am dorit să mearga. Sa raman. Dar, daca sunt sincera cu mine, nu are legătură nici cu apartamentul, nici cu serviciul sau oraşul. Adevăratul motiv e Domînîc.

Hohotele de plâns pornesc mai tare când mă gândesc la el, scuturandu-mi trupul şi, fara să vreau, mă las în jos, alunecând langa perete.

Pentru o clipa scurta, am fost din nou fericita! Dar doar atat a fost: o clipa! Ca de fiecare data, nu a tinut mai mult. De parca soarta mi-ar fi potrivnica, de parca ii place să se joace cu mine şi cu sufletul meu. Doar îmi arata ce aş putea să am, cum ar putea să fie, apoi îmi ia totul, impingandu-mă mai mult în disperare şi în hăul negru din care mă chinui atat de mult să ies.

Amintirea dosarului îmi revine, odata cu durerea ce am simtit-o în momentul în care l-am văzut.

Nevoia stringenta de cofeina şi-a spus cuvântul şi am coborât să fac o cafea după ce, minute bune, doar l-am privit pe Dominic dormind. Parea... mai tanar. încruntarea obişnuita ii dispăruse, la fel şi cuta dintre

sprâncene. Cu un deget, aproape l-am atins fruntea destinsa. Aproape, fiindcă n-am avut curajul să ¡1 ating.

Inca încerc să mă obişnuiesc cu ceea ce s-a întâmplat Între noi. Nu am lasat pe nimeni, niciodată, să se apropie atat de mult de mine. Nici chiar pe James. Domlnlc a reuşit, într-un timp foarte scurt, să imi darame toate zidurile pe care le-am construit de-a lungul timpului şi pe care le credeam impenetrabile.

Langa el sau în braţele lui, m-am simtit frumoasa şi dorita. *Iubita.* Într-un mod aparte.

Acum realizez ca l-am iubit pe James, dar a fost o dragoste adolescentina. Era idolul meu, prietenul, fratele şi iubitul în acelaşi timp. Am depins atat de mult de el, atat de mulţi ani, incat toate sentimentele erau amestecate, fara să le pot percepe separat. Dar l-am iubit şi, daca am fi avut o sansa, l-aş fl Iubit sl mai mult, probabil.

Insa ceea ce am simtit sau simt pentru Dominic, este mult mal puternic, mult mai intens! Langa el, simt ca plutesc şi totodată, percep fiecare senzaţie mal intens. Ca şi cum trupurile noastre ar fi conectate printr-un fir Invizibil. Pielea mi se electrizează şi respiraţia mi se îngreunează de câte ori sunt În aceeaşi incapere cu el. Sau mă priveşte, li simt privirea chiar sl În club, când sunt în mijlocul

atator oameni!

Dar am uitat de toate acestea când ochii ml-au fost atraşi de numele meu, scris mare, cu marker negru, pe dosar. Hârtiile din interior mi-au făcut pielea de gaina şi parca am retrăit totul În timp ce citeam. Flecare durere, şi chin, şi coşmar au revenit În forţa. Au sters ca un burete toate gesturile tandre ale lui Dominic, ramanand doar intruziunea lui fortata.

Declaraţiile mele de la politie, declaraţiile lui James şi ale directorului de orfelinat, alaturi de rapoarte din Investigaţia politiei, m-au făcut să mă simt din nou mica şi neimportanta. Fara valoare. Cateva rânduri doar în care se face referire la uciderea lui James. Ca şi cum ar fl fost fara Importanta. Exact ca sl atunci.

Dar dosarul cuprinde şi alte date. Date cu ceea ce am făcut şi în ultimii cinci ani. Cateva batai în care m-am implicat atunci când unul sau altul au îndrăznit prea mult şi cateva vizite la politie. Chiar şi o lista cu amenzile pentru depăşirea de viteza!

Insa sunt nedumerita. Abia acum ¡mi dau seama ca Dominic a fost tot timpul în Chicago de când ne-am cunoscut. L-am văzut zilnic. Nu avea *cum* să stranga toate aceste date despre mine! Altcineva i le-a furnizat!

Imaginea dosarului ¡mi revine în minte şi, brusc, am o revelaţie. Modul în care au fost prezentate datele, felul în care erau indosariate... l-am mai văzut. Dominic putea obţine dosarul ala dintr-un singur loc. Dar cum? Prin ce metoda ¡1 putea obţine?

O bataie puternica în usa mă face să tresar speriata şi deschid usa sperând ca e Dominic şi voi putea să aflu adevărul. Dar în fata mea sta nimeni altul decât Tony Rodriquez.

-Ce cauţi aici? ¡1 întreb mirata şi nu pot să nu mă infior amintindu-mi de toate datile în care am fost prevenita în legătură cu el.

-N-ai venit azi-noapte la serviciu şi Sandra mi-a spus ca eşti bolnava! ¡mi spune zâmbind, dar mă priveşte extrem de atent.

O, Doamne! Am uitat cu totul de club! Aseara nu-l aveam în minte decât doar pe Dominic! Noroc cu Sandra ca s-a gândit să ¡mi gaseasca o scuza.

-Ai plâns! constata Tony când vede ca nu răspund, apoi privirea ii cade pe geanta ce zace la picioarele mele şi se încrunta. Si pleci! De ce? Ce s-a întâmplat?

Pare îngrijorat şi furios deopotrivă şi da să intre în apartament, dar eu raman neclintita în usa, privind peste umărul sau să vad daca e singur.

-Pe cine cauţi? mă intreaba ridicând o sprânceana. Pe Dominic? Este plecat cateva zile să ¡mi rezolve o problema.
Dar asta ştii, fiindcă sunt sigur ca nu ar fi plecat fara să-ţi spună! adauga el, acum rânjind.

Deci chiar l-a trimis pe Dominic să se intereseze despre mine! Inima ¡mi bate mai tare când ¡mi dau seama ca, macar în privinţa asta, Dominic nu m-a mintit. Dar cum adica ştie ca Dominic mi-ar fi spus ca pleaca?!

-Nu mă uitam după el! răspund cât pot de indiferenta. Si, daca te interesează, nu ştiam ca e plecat! De ce mi-ar spune mie ce are de gând să faca?

Tony ¡şi mijeşte ochii la mine, apoi zâmbeşte larg.

-Fiindcă nu ¡şi poate lua ochii de pe tine, chiar daca incearca din greu să o ascunda! Asta şi faptul ca petreceti destul de mult timp împreuna, chiar daca ¡-am spus ca... O, nu are importanta!

înghit în sec când ¡mi dau seama ce a vrut să spună. Sa nu se atinga nimeni de mine, ca sunt a lui. Iar Dominic ¡-a incalcat comanda! Dar de unde ştie ca ne-am întâlnit? Nu putea să afle decât daca a pus pe cineva să ¡1 urmareasca.
Sau pe mine!

-Nu petrecem timpul împreuna! neg cât de vehement pot. Dominic m-a ajutat doar cu nişte probleme, atata tot!

Răspunsul meu ¡1 înfurie pe Tony, dar nu poate spune nimic, nu fara să dezvăluie faptul ca unul din noi, sau amandoi, suntem urmăriţi din porunca lui.

-Ma bucur ca te simţi mai bine! schimba el tactica. Inseamna ca ne vedem deseara la club! De-abea aştept!

Si cu asta, se întoarce şi pleaca, lasandu-mă confuza. Pentru prima data, am fost neliniştita în prezenta lui. Ca şi cum o ameninţare nerostita a fost lansata către mine. Parca m-a prevenit ca sunt a lui şi nu trebuie să am nimic de-a face cu Dominic. La naiba! Nici în privinţa asta nu m-a mintit!

Fara să vreau, speranţa ca a spus adevărul şi când mi-a zis ce simte pentru mine ¡şi face loc pe furiş în mintea mea. Dar ¡mi e teama ca este doar ceea ce ¡mi doresc eu, un adevar denaturat de dorinţa mea de a ¡1 crede. De sentimentele pe care le am pentru el.

Totul ¡mi pare atat de complicat! Ce simt... Ce ¡mi doresc... Secretele lui Dominic... Si Tony cu interesul lui ciudat.

O singura persoana poate face lumina în toate astea şi, înainte să mă hotărăsc daca să

părăsesc sau nu Chigaco, trebuie să mai vorbesc odata cu el!

DOMINIC

Plecarea lui Violet a lasat un gol imens în urma. Ma simt... pierdut. Distrus. Furios pe mine însumi. Si, pentru prima data, vreau să renunţ. Sa renunţ la răzbunarea pe care o aştept de ani de zile. Chiar daca acum sunt mai aproape ca oricând de telul meu, nu pot să accept preţul. Nu când acesta consta în renunţarea la Violet.

Fara să vreau, paşii mă duc înapoi în dormitor şi raman privind fix patul. Imagini cu Violet ¡mi apar în fata ochilor. Modul atat de senzual în care a reacţionat la fiecare atingere a mea, felul patimas în care mi-a răspuns atunci când pasiunea m-a făcut să uit ca trebuie s-o iau uşor... Nici nu a bagat de seama daca am folosit sau nu protecţie! Am facut-o, deşi nimic nu aş fi putut dori mai mult decât să o simt cu-adevarat! Ochii mi se opresc pe cele cateva pete de sânge de pe cearceaf şi aproape ca simt din nou modul în care m-a strâns corpul ei când a devenit a mea. Ca un pumn strâns, fierbinte şi umed.

Cobor din nou la parter şi raman cu ochii pe dosarul care a alungat-o. Nu, eusunt cel care a alungat-o prin neîncrederea şi

curiozitatea mea! Ar fi trebuit să aştept, aşa cum ¡-am promis, pana ar fi fost pregătită să ¡mi spună singura prin ceea de a trecut. Oricum, aş baga mana în foc ca e mult mai mult decât scrie pe acele harţii, ca varianta ei e mult mai dureroasa decât înşiruirea de date pe care am citit-o.

Dar acum e prea târziu! Daca un lucru a reieşit clar din ceea ce am citit, a fost faptul ca nu are incredere în nimeni. Si totuşi, în mine a avut! A riscat pentru prima data şi a avut încredere în cineva, iar eu ¡-am inselat-o. Da, am bănuit de la început ca am s-o rănesc, dar nu ştiam cât de tare!

Habar nu am de cât timp stau pierdut în gânduri şi tresar când aud un zgomot de motor. Imi trece prin cap ideea ca am înnebunit, ca am ajuns să imi imaginez ca aud motocicleta lui Violet. Dar usa cabanei se deschide brusc şi apare o Violet la fel de nervoasa ca şi cea care a plecat cu cateva ore în urma, lasandu-mă cu gura cascata. La propriu.

Inainteaza cu paşi mari şi hotarati pana în fata mea şi ¡şi pune mâinile în solduri cu un aer bătăios şi cu ochii scaparand, tuguindu-şi o clipa buzele.

-Bine, Grey! Imi eşti dator nişte explicaţii! Sa te aud! De data asta adevărul! Tu ştii totul

despre mine, am dreptul să aflu şi eu ce ascunzi! Si poţi începe prin a-mi spune cine naiba eşti fiindcă, în mod sigur, nu eşti una din marionetele lui Tony!

Isi spune replicile repede, rasufland adanc abia la sfarsit şi pare hotarata să nu plece pana nu afla ceea ce doreşte.

Iar eu, stau doar ca prostul, uitandu-mă la ea. Habar nu are ca gestul ei de a-şi pune mâinile în sold ¡-a făcut sânii să tresalte atragandu-mi privirea lacoma, sau ca vibrează toata, iar ochii ii sunt mai violeţi decât oricând. Doamne, cât e de frumoasa!

-Ei, bine? insista incruntandu-se uşor când răspunsul meu întârzie.

Ma ridic uşor şi mă apropii încet de ea pana când trebuie să-şi dea capul pe spate ca să se poata uita la mine. Privirea nu i se schimba şi ramane fixata în ochii mei, dar o vad înghiţind cu greu. O sorb din privire, bucuros ca am acest efect asupra ei şi nu-mi vine să cred ca s-a întors.

Cu o urma de zâmbet pe fata, ii prind ceafa cu o mana şi mijlocul cu cealalta şi o lipesc pe frumoasa amazoana de mine, ignorând cu desavarsire icnetul surprins pe care ¡1 scoate.

-Bine, Collins, iti spun tot ce vrei!

Apoi o sărut. Adânc şi cu nesaţ, fericit ca e

din nou cu mine. Ca s-a întors. O să ii spun tot adevărul şi, de data asta, nu ii mai ascund nimic. Dar nu acum, nu în clipa asta. Acum vreau doar să o sărut pana uita şi cum o cheama, pana uit şi eu cine sunt. Discuţia noastra şi adevărul mai pot aştepta puţin. Sau mai mult. Mult mai mult...

Capitolul 10 DOMINIC

Se pare insa ca m-am bucurat prea repede! Violet se smulge din braţele mele cateva minute mai târziu şi aproape ca ¡mi plesneşte una peste fata. Noroc ca am instincte bune şi mă feresc la timp! Dar chiar şi aşa, un zâmbet larg mi se aşterne pe chip, căci ii ador noua personalitate pe care tocmai ¡-o descopăr.

Da, am vazut-o lovind într-un sac cu furie, insa în rest, a fost mereu destul de liniştita. Acum aduce enorm de mult cu Xena! Ba chiar mi-o şi imaginez, imbracata ca prinţesa războinică şi atacandu-mă cu un tipat răsunător.

-Ai cumva un costum de piele? mă scapa gura înainte să gândesc.

-Poftim?! se încrunta la mine, neintelegand unde bat. Am unul, dar ce impor... Laşa vrajeala, Dominic!

-Bine! accept alungandu-mi fanteziile cu un oftat şi mă gândesc ca ar fi cazul să las gluma deoparte. Ce vrei să ştii?

-Adevărul!

-Iubito, nu te-am mintit niciodată! Am ocolit unele lucruri, dar nu te-am mintit! Am preferat să tac, ca mai devreme, sau ţi- am spus ca e complicat! În rest, tot ce ţi-am spus e adevarat!

Se uita cu ochi mijiţi la mine, parca ar fi nehotarata daca să mă creada sau să mă ia la bataie. Sau să plece. Lucru pe care nu am de gând să o mai las s-o faca! Asa ca o iau în braţe ca pe o mireasa şi mă aşez într-un fotoliu, cu ea în poala mea. Vreau să imi fie cât mai aproape şi, totodată, să o pot privi în ochi când o să-i spun ce am de zis.

-Sunt agent în cadrul agenţiei anti-drog şi lucrez sub acoperire de trei ani. M-am infiltrat în organizaţia lui Rodriquez, dar nu pe el ¡1 vrem. încerc să prind un traficant mult mai important care, uneori, în tranzacţiile cu cantitati uriaşe de droguri, ¡1 foloseşte şi pe Tony. Un singur coleg de-al meu a reuşit pana

acum să se infiltreze în organizaţia tipului, dar a dispărut după doua luni. Asa ca am încercat o alta abordare. Mai pe ocolite şi care dureaza mult mai mult, dar care speram să ne conducă la prinderea lui.

-Cum se numeşte tipul? mă intreaba Violet după ce asculta atenta tot ce ¡1 povestesc.

-Nu pot să-ţi spun. Adică pot, dar e mal bine să nu stil! adaug ca să nu zică ¡araşi ca o mint. Iubito, şi aşa încalc o gramada de regulamente şi legi povestindu-ţi toate astea, dar tl-am promis ca Itl spun adevărul despre ceea ce fac. Insa nu pot să-ţi zic chiar totul! Nu-mi cere nume, ca nu o să primeşti!

-Atunci spune-mi despre tine! De ce faci asta? De ce Itl rişti viata? Stal! DomInlc Grey e numele tau adevarat?

Furia I s-a mal potolit puţin, lasand loc curiozităţii. Dar pare sincer Interesata de ceea ce ¡1 povestesc, de persoana mea, Iar asta mă bucura enorm.

-Acum aproape patru ani, eram agent de teren. împreuna cu ¡nea trei colegi, Investigam apariţia unul nou tip de drog pe plata. Descoperisem probabil ceva ce nu trebuia, ne-am apropiat prea mult de cineva, nu ştiu. Nu ne-am dat seama nici atunci, nu ştim nici acum ce a fost ceea ce a declanşat o

întreaga nebunie. Bănuiesc doar ca e faptul ca am aflat numele acestui tip pe care ¡1 caut şi acuma. Oricum, deranjasem pe cineva. Tare de tot! În aceeaşi seara am fost toti patru atacatl.

O simt tresărind În braţele mele dar, pentru prima data, nu mal sunt concentrat În totalitate la ea. Călătoresc înapoi În timp, amlntlndu-ml de clipele de groaza.

-Pe unul dintre noi l-au omorât pe când Ieşea de la sala de antrenament, Iar peste altul au Intrat În casa, Impuscandu-I În somn. Noi... lesisem cu partenerul meu şi cu logodnica Iul, Lucia, la o bere. Era vineri seara şi doream să ne relaxam şi
noi puţin, să ne distram. Când am ieşit din bar, eram asteptati. Trei focuri de arma au fost trase către noi. Doar trei! Scurte şi precise. O execuţie comandata.

O aud tinandu-şi respiraţia, apoi mana lui Violet se aseaza pe pieptul meu, mângâind uşor locul în care am cicatricea.

- Luda a murit pe loc, împuşcata în cap, iar noi doi am căzut alaturi de ea, împuşcaţi în piept. Nu am apucat să-mi dau seama ce se întâmpla. Am aflat totul doar în momentul în care m-am trezit la spital. Si eu şi partenerul meu am avut noroc.
Mie mi-au ratat cu cativa centimetri inima, dar

lui glontul ¡-a atins coloana vertebrala. Acum e într-un scaun cu rotile.

Doua lacrimi mari curg pe obrajii lui Violet, apoi ¡şi pune capul pe umărul meu în timp ce mana ii ramane lipita de inima mea şi cicantricea de langa ea. Daca e cineva care mă poate înţelege cu adevarat, aceea e Violet.

-Nu plânge, iubito! A trecut! ii soptesc strangand-o mai aproape de mine şi sarutandu-i parul.

Cateva minute raman tăcut, pierdut în amintiri. Imi amintesc şi acum, cu claritate, furia şi supararea ce m-au cuprins când am aflat ce s-a întâmplat.

-După ce am scapat de pericolul cauzat de rana, agenţia a venit cu o propunere pe care am acceptat-o imediat. Mi-au înscenat moartea şi mi-au creat o identitate cu totul noua. Dominic Grey. Deci da, ca să răspund la întrebarea ta, acum numele meu adevarat este Dominic Grey. Eu, celalalt eu, am murit acum patru ani. Asa am început munca sub acoperire. Treptat, am aflat tot mai multe despre acest tip şi ne apropiem de el. Cu paşi mici, e adevarat, dar ne apropiem!

-Nu pot să cred ca, după tot ce s-a întâmplat, continui să fad asta!

Violet mă priveşte acum în ochi şi pare

furioasa pe alegerea mea.

-Dorinţa de răzbunare te motivează foarte bine! ii explic.

Si apoi, asta mi-e meseria, cu asta mă ocup! Si partenerul meu s-a întors în agenţie! Acum face doar munca de birou, dar nu ar pleca pentru nimic în lume! El este contactul meu din cadrul agenţiei. Doar el şi încă patru persoane mai ştiu de existenta mea şi ceea ce fac. Doi dintre ei ¡mi sunt şefii ce au plănuit toata acţiunea, iar ceilalţi doi... Unul e angajatul lui Rodriquez, sub acoperire, ca şi mine, şi nu, nu ¡ţi spun cine e, iar celalalt e... doar prin zona, urmarindu-ne şi verificând ce facem. Din atitudinea lui Tony, bănuiesc ca se va intampla ceva în curând, dar se ascunde foarte bine. Sper să reusesc să ajung odata la tipul ala şi să ¡1 prind!

Si chiar asta ¡mi doresc! M-am saturat de viata falsa pe care o duc şi să mă tot uit peste umăr! Imi doresc un trai normal şi... Da, o doresc pe Violet! Mai mult decât orice mi-am dorit vreodată!

-l-am castigat suficient de mult încrederea lui Tony încât să mă includă în afacere. Dar ai aparut tu! Acum nu mai sunt atat de sigur pe încrederea lui!

-Poftim?! sare Violet ca arsa. Ce legătură am eu cu asta?

-Oh, ai legătură, iubito! M-ai zăpăcit de tot din prima clipa în care te-am văzut! Atat de tare, incat mă gândesc mai mult la tine decât la ce am de făcut! Si ¡-ai trezit interesul şi lui Tony! Atat de mult incat a devenit gelos şi bănuitor pe mine din cauza
ta! În plus, În ultimul timp isi neglijează afacerile şi petrece tot mal mult timp la club, doar ca să fie În apropierea ta. Iar asta mă îngrijorează, de aceea tl-am spus să pleci. Daca tipul asta pe care ¡1 caut, are nevoie de Rodrlquez, ¡1 vrea concentrat şi pe deplin Implicat. Iar tu eşti o distragere! Uimitoare, minunata şi superba, dar o distragere! Asta te face o posibila tinta!

Ochii I se măresc şi mă priveşte neîncrezătoare.

-Nu poţi să crezi asta! Cum să fiu o tinta?! Tony nu mă Interesează deloc şi...

-E suficient ca tu al ajuns o obsesie pentru el!

De data asta, se încrunta şi cade pe gânduri.

-Mi-a făcut astazi o vizita, ¡ml spune ezitând Iar eu ¡ml tin răsuflarea.

-Când? De ce? Ce ţi-a zis? întreb pe nerăsuflate.

-Când am ajuns acasa. Sandra l-a spus ca sunt bolnava, de aceea am lipsit de la serviciu

azi noapte, şi a venit să vada cum mă simt, ¡ml răspunde inrosindu-se În obraji când pomeneşte de noaptea petrecuta împreuna. Ml-a spus ca ştie ca petrecem cam mult timp împreuna.

La dracu'! Inseamna ca a pus pe cineva s-o urmareasca! Poate chiar şi pe mine! Asta nu trebuia să se întâmple!

-Am negat ca ar fi ceva Între noi şi l-am zis ca m-al ajutat să-ml rezolv nişte probleme, dar nu ştiu daca m-a crezut. Am făcut bine?

-Da, Iubito! ¡1 spun dandu-i o şuviţa de par după ureche şi saruntand-o scurt.

-SI m-am învârtit prin tot Chlgaco pana am fost sigura ca nu sunt urmărită când m-am întors aici! adauga mandra de ea.

-Frumoasa şi deşteaptă! Asta-i fata mea! recunosc uimit, dar Violet se încrunta la mine.

-Nu sunt fata ta, Dominic!

-Nu, ai dreptate! ii spun cu ochii pe gura ei senzuala. Eşti femeie! Indubitabil şi de netăgăduit, femeie!

Ma surprinde când se ridica brusc din poala mea înainte să o pot opri şi ¡şi pune din nou mâinile în solduri.

-Ma refeream ca nu sunt a ta! revine din nou la tonul bătăios.

Cum adica?!

-Daca am petrecut o noapte cu tine nu

inseamna ca sunt proprietatea ta!

La naiba! Ce vrea să zică cu asta? Proprietatea mea?!

-Iubito, mă refeream la...

-Nici o iubito! Inca nu mi-ai explicat prezenta dosarului!

Atitudinea ei ¡mi fac gândurile să fuga din nou la costumul de piele şi cum ar arata în el, dar le alung la fel de repede cum au venit. Cum, Doamne iarta-mă, reuşeşte ca, printr-un singur gest sau o simpla atitudine, să mă dea în halul asta peste cap?!

-întâmplarea de la sala, când te-ai răzbunat cu atata sete pe sacul ala, apoi reacţia care ai avut-o când te-am sarutat, miau făcut extrem de curios! şi o aud cum pufneşte. Pur şi simplu, nu mă aşteptam să simt ceea ce am simtit când te-am avut în braţele mele! Si nici efectul pe care l-a produs sărutul ala! Asa ca am incalcat cea mai stricta regula şi mi-am sunat partenerul, fara să mai tin cont ca pot să mă desconspir sau de faptul ca mă comport ca un ticălos şi l-am rugat să ¡mi trimită
tot ce poate afla despre tine. Asa am primit dosarul!

Cateva clipe mă priveşte încruntata, în aceeaşi poziţie.
Dar vocea ii este uşor tremurătoare când imi

pune următoarea întrebare.

-Ce ai simtit când l-ai citit?

Ma apropii de ea cu paşi repezi şi ii cuprind fata în palme, obligand-o să se uite în ochii mei.

-Durere... Suferinţa... Furie... Ştiu ca am greşit citindu-l, ca trebuia să aştept să imi spui tu... Pur şi simplu, nu m-am putut abţine! Mi-ai intrat prea mult în suflet şi trebuia să ştiu exact cine eşti şi daca pot avea încredere în tine. Numeste-l defect profesional, daca vrei. Oricum, nu e o scuza şi iti înţeleg perfect suparare a. Incearca insa să înţelegi ca am facut-o pentru ca tin atat de mult la tine. Pentru ca, în ciuda situaţiei complicate în care suntem, mă îndrăgostesc de tine. Cu fiecare clipa care trece, te iubesc mai mult! Atat de mult, incat mă sperie!

Ochii ei frumoşi se întuneca la culoare în fata a ceea ce am recunoscut, dar nu spune nimic minute bune. Sau doar mie mi se pare timpul ce trece lung, în aşteptarea unui răspuns.

Face un pas în spate, apoi inca unul, şi inca unul, şi fiecare dintre ele mă mai distruge câte puţin. Abia apoi vorbeşte cu mine.

-Când te întorci în Chicago?

-Peste doua zile. Pana atunci trebuie să mă hotărăsc ce ii spun lui Tony.

-Ai încredere în mine, Dominic? mă ia prin surprindere atat cu întrebarea cât şi cu faptul ca imi zâmbeşte dulce.

-Bineînţeles ca am, iubito!

-Perfect! pare mulţumită de răspuns. Sa vii peste doua zile, direct la club, la ora zece. Si mă cauţi intai pe mine, abia apoi te duci la Tony!

Imi mai zâmbeşte o data, inseninandu-mi ziua, apoi pleaca din nou, lasandu-mă să imi chinui mintea cu ce are de gând să faca şi ce a vrut să spună!

Capitolul 11

Doua seri mai târziu, la ora zece fara un minut, intru în club mai agitat ca niciodată. Habar nu am ce are Violet de gând dar, aşa cum ¡-am spus, am încredere în ea. Privirea imi fuge spre biroul de sus şi ii vad pe Tony urmărind pe cineva cu privirea în mulţimea de oameni. Ma îndrept în acea direcţie fiindcă ştiu cu siguranţa ca persoana respectiva este Violet.

Bineînţeles ca o găsesc, servind la mese, serioasa ca de obicei. Deşi nu am vazut-o de

doar doua zile, tremur de emoţie când o revăd.

-Buna, iubito! ii soptesc în aşa fel incat să mă auda numai ea.

Se întoarce spre mine şi se poziţionează în aşa fel incat să stea cu spatele spre biroul de sus. Agitaţia interioara mi se linişteşte imediat când imi acorda un zâmbet minunat.

-Tony se uita încoace, nu-i aşa? mă intreaba şoptind şi ea.

-Da! Si cred ca te-a urmărit toata seara! ii răspund sigur pe mine tara să fiu nevoit să mai arunc o privire în sus.

-Perfect!

Apoi mă surprinde total cu ceea ce face. Isi agata un deget de gulerul tricoului meu şi mă trage În jos spre ea.

-Mi-a fost dor de tine! şopteşte cu ochii strălucind în timp ce ¡mi cuprinde gatul cu braţele şi mă sărută.

Pentru o clipa, atat gestul cât şi cuvintele ei, mă surprind. Doar pentru o clipa, cad ¡mi revin imediat şi o îmbrăţişez şi eu, lipind-o strâns de mine şi adâncind cât pot de mult sărutul. Doamne, ce dor mi-a fost de gustul ei! li mângâi interiorul gurii şi muşc uşor din buzele ce mă înnebunesc pana ce gemem amandoi ne plăcere. Ne pierdem în sărut şi în

cea ce simţim, uitând ca suntem în mijlocul unei mulţimi de oameni.

Ne oprim doar când în jurul nostru răsună cateva fluieraturi şi ¡mi sprijin fruntea de a ei.

-Si mie mi-a fost dor, iubito! Dar suntem nebuni şi ne jucam cu focul!

-Poate! zâmbeşte jucăuş. Dar eu sunt cea care a sărit pe tine, deci nu te poate învinovăţi cu nimic. Mie nu poate să ¡mi comande şi ştie asta. În plus, aşa nu trebuie să ne mai ascundem şi nu te va mai urmări! Acum, fii baiat cuminte şi du- te sus!
Daca te întreabă ce-a fost asta, spune-i ca tocmai te-am invitat la mine să... ştii tu!

Deşi sunt uluit de logica ei, s-ar putea să mearga. Chiar aş putea scapa de "codita" pe care Tony probabil ca a pus-o pe urma mea din cauza lui Violet.

-Si daca mă intreaba ce-am aflat despre tine? o întreb după ce o mai sărut o data. Ce *imi dai voie* să ii spun?

-Spune-i ca am părăsit ultimul loc de munca după ce mi- am caftit patronul pentru hărţuire sexuala! rade de data asta, în timp ce eu raman surprins atat de ceea ce spune cât şi de sunetul minunat al rasului ei. Ce-i? E adevarat, chiar daca asta nu al citit în dosar! Acum du-te pana nu face Tony apoplexie!

Ma îndrept spre birou încercând să îmi

revin încă după noua Violet pe care am descopetit-o. Cea jucausa şi glumeata. O noua fateta pe care mi-a aratat-o. Pana acum am vazut-o trista, serioasa, îngrozita sau furioasa. Si continua să mă surprindă!

Imi iau o mina cât mai serioasa când intru în birou, cad ştiu sigur ca Rodriquez nu ar aprecia deloc rânjetul mulţumit pe care l-aş afişa în mod normal. Tony sta la birou, privindu-mă cu ochi mijiţi, în timp ce un nerv i se zbate puternic pe maxilar. La dracu'! E turbat de furie!

-Poţi să-mi explici ce a fost aia? intreaba pe un ton mult prea liniştit.

La naiba!

-Ce pot să spun? Se pare ca ¡-am lipsit şi e bucuroasa ca m-am întors! răspund ridicând din umeri şi încercând să par indiferent.

Dar ii studiez atent fiecare mişcare căci, chiar daca nu i- am spus lui Violet, mă pot aştepta la un glonţ în cap. Nu ar fi prima oara când Tony reacţionează impulsiv. L-am văzut omorând oameni care ¡-au greşit cu mai puţin decât atat. Deocamdată se stapaneste, dar nu ştiu pentru cât timp.

-Ce ai aflat?

Se laşa pe spătarul scaunului, încercând să para relaxat, dar ¡1 cunosc deja suficient de bine ca să ¡mi dau seama ca totul este de

faţada.

-Nimic interesant! E mereu pe drumuri, fara să stea prea mult într-un loc. O rebela! Ultimul loc de munca l-a părăsit după ce şi-a bătut patronul pentru hărţuire sexuala! ii spun exact cuvintele lui Violet şi mă abţin cu toata forţa să nu zâmbesc.

-Tu faci mişto de mine? aproape ca sare Tony de pe scaun şi gestul şi tonul lui ¡mi alunga cheful de ras.

-Nu! răspund calm şi serios. Poţi verifica, daca nu mă crezi! Tipul a depus şi plângere la politie! blufez de data asta, dar la cum o ştiu pe Violet, nu m-aş mira.

Nervozitatea lui Rodriquez creste şi ¡mi dau seama ca trebuie să zic ceva. Ceva care să ¡1 faca să accepte ca Violet e cu mine şi, totodată, să nu-i pierd încrederea castigata cu greu.

-Uite, Tony, Violet e cea care s-a dat la mine, nu invers!

Imi place fata, recunosc, dar nu ţi-am încălcat cuvântul! Nu vreau să stric relaţia dintre noi din cauza unei fuste! O să renunţ la Violet daca asta doreşti, deşi îmi va fi greu. Tocmai m-a invitat să trec pe la ea la noapte!

Ochii i se măresc când aude ultima propoziţie şi se înroşeşte de furie. Ma rog în gând ca planul lui Violet să funcţioneze sau nu

voi mai ieşi în viata din biroul asta!

-Ai spui ca este lesbiana! afirma privindu-mă bănuitor.

La naiba, uitasem de asta!

-Ti-am repetat doar ce mi-a spus ea! Probabil a mintit din cauza a ceea ce i s-a întâmplat cu ultimul patron!

Tony se apropie din nou de geam şi priveşte în club. Ştiu ca ochii ii sunt pe Violet, incercand să ia o hotarare. Si nu pot să mă abţin să nu mă gândesc ca tocmai ¡mi risc viata şi munca de mai bine de trei ani a unei întregi echipe pentru o femeie! Dar aş face-o din nou, oricând, fara să am cea mai mica ezitare!

Il vad tragand aer în piept, adanc, apoi se întoarce brusc spre mine cu... un zâmbet strâmb pe buze.

-Ce pot să spun?! E hotararea ei!

încerc să nu las să se vada răsuflarea de uşurare pe care corpul meu tensionat o eliberează şi schiţez şi eu un zâmbet slab. Se pare ca am scapat de data asta!

-Voi fi plecat doua saptamani din Chicago şi vreau să supraveghezi tu clubul! ¡mi spune Tony serios acuma iar eu ciulesc urechile. Mark va avea grija de restul afacerilor. Daca ¡mi iese planul pe care ¡1 am în minte, în curând ne extindem. Totul depinde de o

afacere mai mare în care vom fi şi noi implicaţi, alaturi de mulţi alţii. Inca nu e totul stabilit, dar va fi în următoarele trei luni.

Deci asta este! Asta e momentul! Ocazia pe care o aştept de trei ani de zile! Ocazia să pun mana pe nenorocitul care a distrus atatea vieţi! Si, cu puţin noroc, daca scap cu viata din toate astea, peste trei luni mă pot întoarce şi eu la o viata normala!

VIOLET

După ce Dominic a urcat în birou, o buna bucata de timp am stat încordata, aruncând, din când în când, priviri spre geamul fumuriu. Nu ştiu ce ¡-a spus lui Tony, dar nu am văzut nici o bataie şi nu s-a auzit nici o împuşcătură aşa ca bănuiesc ca planul meu a funcţionat.

-Hm! Dominic?!

Sandra rânjeşte în timp ce trece pe langa mine şi ¡şi loveşte uşor soldul de al meu.

-Da! Cine ar fi crezut? ii răspund zâmbind.

Chiar aşa şi este! Daca cineva mi-ar fi spus cu cateva luni în urma ca o să reusesc să trec peste temerile şi coşmarurile mele şi o să ajung să mă implic într-o relaţie cu cineva, ¡-aş fi ras în fata. Si totuşi, iata-mă aici, zâmbind cu gura pana la urechi doargandindu-mă la Dominic!

Chipul zâmbitor al lui James ¡mi apare o secunda în fata ochilor şi mă întreb daca la

asta s-a referit când m-a pus să-i promit ca o să-mi trăiesc viata. Cumva, în sinea mea, *ştiu* ca ar fi mulţumit. Ca s-ar bucura pentru mine.

-Sase pahare de whiskey, Tim! ii cer barmanului încercând să-mi las gândurile deoparte şi să mă concentrez la comenzile primite.

Pentru prima data de când lucrez la club, Tim nu ¡mi zâmbeşte. Din contra, pare chiar suparat.

-S-a întâmplat ceva? ¡1 întreb când ¡mi pune paharele pe
tava.

-Nu, nimic! ¡mi răspunde scurt după o aproape insesizabila ezitare.

Nu insist, dar ştiu ca e ceva. Tim mi-a devenit... prieten, într-un fel. întotdeauna mi-a vorbit frumos şi mi-a zâmbit, m-a încurajat când eram obosita şi m-a binedispus când vreun client nemulţumit m-a suparat. Nu e interesat de mine, suntem
doar colegi şi m-a făcut să mă simt bine langa el întotdeauna.

Noaptea trece foarte greu şi sunt rupta de oboseala. Clubul a fost plin şi animat, ca de obicei.

-O să pierdem clienţi din cauza voastra! bombăne Sandra în timp ce ne schimbam.

-Cum adica? o întreb nedumerita.

-Ce naiba, doar e evident! Jumătate din femeile care vin în club o fac pentru Dominic şi jumătate din barbati, pentru tine. Cu voi doi cuplaţi şi după reprezentaţia fierbinte de astazi, multe persoane sunt dezamăgite! rade ea.

-A fost fierbinte, zici? zâmbesc ruşinata ca am îndrăznit să sarasa pe Dominic, în mijlocul clubului.

-Oh, da! Aproape ca mă aşteptam s-o faceţi chiar aici, în club! chicoteşte Sandra.

Oh, Doamne!

Dar altceva imi atrage atentia din ceea ce a spus Sandra. Jumătate din femeile...

-Care femei? întreb şi sunt surprinsa de gelozia care se ude în vocea mea.

Sandra se întoarce şi se uita neîncrezătoare la mine.

-Glumeşti, nu? Tu n-ai văzut cum arata Dominic?! Ba da, cred ca ai văzut chiar mai mult din el decât noi, restul muritoarelor! Si ce ochi are...! Scumpo, de când a venit, acum vreo trei ani, e unul din cel mai râvnit burlac din zona! A avut cateva legaturi, dar nu cred ca a fost ceva serios cu vreuna dintre ele. Oricum, a fost foarte discret în privinţa asta. Insa trebuie să fi observat privirile cu care este urmărit de câte ori e jos, în club!

Cuvintele el mă fac să înlemnesc.

Pentru prima data, mă întreb cât de serios e Domînîc în legătură cu mine. Daca sunt doar o distracţie temporara pentru el? Sentimentele pe care le simt sunt copleşitoare şi îmi apasa pieptul ca o greutate. Nici nu sunt sigura ce simt, nu le pot recunoaşte fiindcă nu am mai simtit aşa ceva niciodată. Nesiguranţa? Gelozie?

Dumnezeule! Sunt geloasa pe femeile care au fost în viata lui înainte de a mă cunoaşte pe mine?! Am înnebunit! *El* m-a înnebunit!

Sandra bombăne ceva despre durerea de picioare, dar nu o mai bag în seama. Ma întreb daca Domînîc mă asteapta acum şi daca va veni la mine. Sunt cu motocicleta, deci nu vom merge împreuna. În momentul asta, îmi detest lipsa de experienţa! El are, probabil, o gramada de experienţe! Si habar nu am ce asteapta de la mine! Cum ar trebui să mă comport!

Sa ¡1 chem eu la mine? *Doresc* să vina la mine? Sa ¡1 las să vina la mine? La naiba! La naiba! La naiba!

-Eşti gata?

Tresar speriata când aud vocea lui Domînîc şi mă uit pierduta în jur. Sandra a plecat, habar n-am când, iar eu stau pierduta, în mijlocul vestiarului, imbracata doar în tricou

şi cu blugii în mana. Domînîc mă priveşte cu pofta, sprijinit de tocul uşii, cu mâinile bagate lejer în buzunarele din fata ale blugilor şi cu un zâmbet larg pe chip.

Gata? Sunt gata?! Pentru ce? Habar n-am! În momentul asta nu am nici un gând coerent!

-Iubito, e totul în regula? mă întreabă Domînîc apropiindu- se cativa paşi şi pârând îngrijorat.

Dau doar din cap, neputand să scot niciun cuvânt.

-Bine! Te aştept în parcare!

Pentru prima oara, ¡1 privesc mai atenta, în timp ce se indeparteaza. Într-adevar, este un barbat superb! înalt, cu un spate lat şi bine făcut. Blugii ¡1 Imbratlseaza perfect talia îngusta şi picioarele lungi. SI fundul. Dumnezeule! Ma uit la fundul lui Dominic!

Inca sunt ametita când ies în parcare şi ¡1 găsesc pe Dominic admlrandu-ml motocicleta. Iml la casca din mana şi mi-o pune el pe cap, aranjandu-ml cu grija parul pe spate.
Apoi, se apleaca şi depune un sărut pe nasul meu.

-la-o tu înainte! Ne vedem în fata blocului!

-V-vii la mine? ¡1 întreb cu voce mica.

Un zâmbet larg i se aşterne pe fata înainte să îmi răspundă.

-Bineînţeles! În seara asta am primit o invitaţie de nerefuzat! Sa... ştii tu!

Si cu asta, se îndreaptă spre maşina, lasandu-mă privind şocata în urma lui...

Capitolul 12

Habar nu am cum am ajuns în fata blocului! Gândurile încă îmi sunt învălmăşite când Dominic parcheaza langa mine
şi, după ce coboara, mă ia de mana şi mă trage după el spre intrarea blocului, În timp ce eu am un sentiment de deja vu.

Din nou imi tremura mâinile când încerc să descul usa, Iar el imi ia cheile cu un zâmbet liniştitor. La nalba! A cata oara se Intampla asta? Va crede ca sunt o handicapata care nu poate descuia o usa! Sau isi da seama ca sunt aşa nervoasa din cauza Iul?

Galant, aprinde lumina în hol şi imi face semn să intru prima. Dar Imediat ce închide usa, mă lipeşte de zid şi, cu mâinile sprijinite langa capul meu, se apleaca spre mine.

-Acum, spune-mi ce naiba s-a întâmplat de eşti atat de speriata de mine!

Oare aşa arat? Speriata? Nu sunt speriata de el, ci de ceea ce simt. De intensitatea sentimentelor care mă răscolesc! De faptul ca a început să însemne atat de mult pentru mine!

-Nu sunt... Eu... Tu..., mă balbai şi nu ştiu cum să-i explic.

-Iubito, trebuie să fii mai explicita decât atat!

Ochii lui cenuşii mă privesc atenti, încercând să deslusească ce am vrut să spun şi aşteptând zadarnic un răspuns.

-Bine, s-o luam metodic. Eu întreb, tu răspunzi simplu, cu da sau nu. Crezi ca poţi să faci asta?

Face mişto de mine?? Dar are dreptate, de-abea reusesc să murmur un răspuns.

-Da.

-S-a întâmplat ceva de când am vorbit aseara?

-Nu!

-Ti-e frica de mine?

-Nu!

De data asta, ¡1 aud rasufland uşurat şi ramane gânditor cateva secunde bune.

-Ti-e teama ca o să te iau pe sus şi nu mă opresc pana când nu eşti în pat, goala, iar eu adanc în tine? vocea ii este răguşită acum, şi sexi, şi mă face să tremur şi mai

tare.

-Nu! ii răspund, iar ochii i se mai întuneca cu o nuanţa.

-Ti-e teama ca o să ¡ţi placa, iubito?

închid o clipa ochii şi mă gândesc la răspuns. întrebarea asta sintetizează, într-un fel, tot zbuciumul meu lăuntric.

-Da! soptesc într-un târziu.

În clipa următoare, buzele ¡mi sunt zdrobite de gura lui, în timp ce mârâitul lui de plăcere ¡mi ajunge pana în gat. Limba lui o tachinează, jucausa, pe a mea, apoi ¡mi mângâie toata gura. Ma simt atat de moale, şi pe dinăuntru şi pe dinafara, încât, daca nu aş fi prinsa strâns intre corpul lui şi perete, cred ca m- aş prelinge pe podea.

Parca intuind felul în care mă simt, Dominic ¡mi cuprinde coapsele şi mă ridica, infasurandu-mi picioarele în jurul lui. Dumnezeule! li simt excitaţia, tare ca piatra şi lipita de mine, de feminitatea mea care arde în flăcări! Cum poate, cu o simpla atingere, să mă încingă în halul asta?

Dar întrebarea mea se pierde în aburii dorinţei ce mă cuprinde, la fel cum dispar şi toate gândurile care m-au chinuit în noaptea asta. Dominic nu se desprinde de mine şi nici nu întrerupe sărutul pana nu mă aude gemând. Gem după aer sau de dorinţa de mai

mult, nu ştiu şi nu mai are nici o importanta. În momentul asta, sunt conştienta doar de bărbatul care mă strânge în braţe şi pe care ¡1 doresc îngrozitor de mult!

Când ajungem insa în dormitor, Dominic mă sărută tandru.

-Nu vreau să ¡ţi fie frica de mine! ¡mi şopteşte înverşunat.
Si nici de ceea ce te fac să simţi!

Ochii lui sunt acum intunecati de dorinţa, albastrul predominând cenuşiul. Ma pot pierde şi înneca în ochii lui!

-Vreau să ai încredere în mine, continua el, atat de multa incat să poţi să-mi spui tot ce gândeşti sau simţi! Sa-mi spui ce-ţi place să ¡ţi fac, unde şi cum să te ating!

O, Doamne! Cum să ii spun unde să mă atinga?! Imi place oriunde şi peste tot!

-Asa ca, iubito, nu te mai ating pana nu-mi spui tu exact ce vrei!

Ma sărută cast pe buze şi se da un pas înapoi, aşteptând răspunsul meu.

Il privesc neîncrezătoare, clipind des, dar nu se mişca. Doar asteapta. Asteapta ca eu să spun ceva.

-Mi-a trebuit o tona de tupeu şi tot curajul pe care l-am putut strânge ca să initiez eu sărutul din club! Cum crezi ca aş putea să-ţi spun ce vreau? Habar nu am şi nici n-am

experienţa! În schimb, tu ai destula! mă ratoiesc la el şi ochii ii sclipesc incantati de ieşirea mea.

-Deci asta era! trage el concluzia, zâmbind triumfător. Te deranjează experienţa mea la pat şi lipsa ei din partea ta! De asta erai atat de agitata!

Cum naiba a ghicit? Stai, tocmai ¡-am spus eu!

-Iubito, am douăzeci şi şapte de ani! Ar fi... ciudat să nu am experienţa! Si nu ţi-am spus niciodată ca aş fi fost vreun sfanţ! Am avut partea mea de relaţii, mai lungi sau mai scurte, dar nimic serios. Iar viata sub acoperire din ultimii ani nu mi-a permis să mă apropii de nimeni, nu atat de mult incat să conteze. Pana la tine! Pentru tine am incalcat o gramada de reguli scrise sau nescrise şi aş face-o oricând din nou! Pentru ca tu contezi! Atat de mult, incat aş fac*eorice* ca relaţia asta să funcţioneze! Voi face *orice* ca să te fac să uiţi tot ce ţi s-a întâmplat! Pentru ca vreau să am cu tine ce n-am avut şi nici nu mi-am dorit pana acum cu nici o alta femeie!

Se opreşte cateva clipe examinandu-mi reacţia, dar eu doar stau şi ¡1 privesc cu ochii mari, uimita de ceea ce tocmai mi-a spus.

-Ok! continua el. Acum, ca am lămurit

problema cu experienţa mea, să trecem la tine!

înghit în sec şi cred ca mă albesc la fata. Dominic imi mângâie uşor obrazul, apoi imi ridica barbia cu un deget, facandu-mă să mă uit în ochii lui.

-Violet, să-ţi dărui inocenta unui barbat este cadoul cel mai frumos pe care i l-ai putea oferi! Da, imi doresc să fii experimentata, dar vreau să ¡ţi câştigi experienţa în braţele mele, să fiu *eu* cel care te invata! Sa fiu primul care să te descopăr şi să te ajut să te descoperi şi tu insati! Orice ai întreba, ai zice sau ai face, pe mine nu poate decât să mă încânte. Acum e rândul tau!

Apoi mă sărută din nou, la fel de tandru. Si asteapta. Asteapta să fac eu prima mişcare.

Dar vocea mea e dispărută, plecata undeva departe, deci nici vorba să spun sau să întreb ceva. Ramane doar să *fac* ceva. Ceva ce mi-am dorit să fac din noaptea asta, pe când priveam la el Ieşind din vestiar: să ¡1 ating!

încet, cu inima micuţa cât o aluna şi cu răsuflarea blocata în gat, mă apropii de Dominic şi imi pun o mana pe pieptul lui.
O mise uşor peste tricoul întins atat de bine pe muşchii tari şi imi doresc să ii simt pielea sub palma, li prind tivul tricoului în mâini şi ¡1

ridic încet, el ajutandu-mă să ¡-l trag peste cap atunci când înălţimea mea nu mă ajuta.

Ochii mi se opresc pe muşchii tari şi bine definiţi, iar mana le urmeaza traseul, li mângâi pectoralii, urcând spre umăr şi cobor pe bicepsul mâinii drepte. Ma întorc din nou la umăr şi, ocolindu-l, cobor pe spatele neted şi lat. încet şi continuând să mângâi, ajung din nou în fata lui, în timp ce mana ii atinge cele sase patretele de pe abdomen. Are un corp perfect şi aşa se şi simte. Perfect sub palma mea.

Dominic nu ¡şi ia privirea de pe mine în timpul asta, cu ochii strălucind şi tinandu-şi respiraţia.

Dar tot curajul meu se termina aici. În sinea mea, imi doresc să pot face mai mult, să continui, dar mă opresc.

-Este atat de bine când ¡ţi simt mâinile pe mine! imi şopteşte el înainte să mă sărute din nou.

Sărutul e mai ferm de data asta, pierzând din tandreţe şi, treptat, devine patimas. Imi da şi mie tricoul jos, apoi sutienul. Mâinile lui imi mângâie pielea acum expusa, apropiindu-se înnebunitor de încet de sâni, facandu-mă să tremur.

Imi aduc aminte ca data trecuta nu am fost atat de timida. Dar atunci nu m-am

gândit la nimic, nu am stat să analizez ce fac sau ce simt. Am lasat instinctul şi dorinţa să mă conducă.

Asa ca ¡mi alung toate gândurile şi inhibiţiile şi ¡mi împletesc degetele în parul lui Dominic, tragandu-l mai aproape de mine. Geamătul lui gutural ¡mi da de înţeles ca sunt pe drumul bun. Ca şi eu am acelaşi efect asupra lui.

Din nou suntem cuprinşi de pasiune şi ne dezbrăcăm febrili. Aproapem cădem în patul care scârţâie sub noi, pârând să protesteze, şi pufnim amandoi în ras.

-Eşti uluitoare când razi! ¡mi spune Dominic privind uimit la mine. Ar trebui s-o faci mai des!

Da, este surprinzător faptul ca în urma cu cateva minute eram emoţionata şi încordata ca un arc, nestiind ce să spun sau să fac, iar acum, rad în braţele lui Dominic în timp ce, amandoi, suntem complet goi! Cumva, prin felul lui minunat de a fi şi prin atentia pe care mi-o acorda, Dominic reuşeşte să ¡mi alunge toate inhibiţiile, să-mi uit trecutul şi să mă faca să mă simt bine în pielea mea!

Si totuşi, în momentul în care ii simt greutatea corpului pe mine, uit ca este el şi, din nou, umbre din trecut ¡şi fac apariţia. Gura care ¡mi soarbe buzele atat de pasional este

înlocuita, în mintea mea, de o mana grea şi brutala. Respiraţia excitata, de gâfâielile dezgustătoare. Si nu pot decât să încerc să scap!

DOMINIC

O simt pe Violet incordandu-se cateva clipe, apoi încercând să se elibere din îmbrăţişare. As vrea să ştiu exact ce s-a întâmplat cu ea, aşa aş putea, sau macar aş încerca, să evit momentele acestea. Imi dau seama ca pentru ea este foarte greu, probabil ¡şi retrăieşte din nou coşmarul.

-Iubito, uita-te la mine! ii spun intorcandu-mă pe spate şi tragand-o pe ea deasupra mea.

Dar continua să se zbata şi teama i se citeşte în ochi. Ma ridic în şezut, tinand-o în poala mea, şi ii infasor picioarele în jurul meu, apoi ¡1 prind fata în palme şi o privesc disperat În ochi.

-Violet! Uita-te În ochii mei! Te rog, Iubito!

Ca şi data trecuta, ochii el superbi se umplu de lacrimi dar, treptat, isi revine. Când mă recunoaşte, se ghemuieşte la pieptul meu, parca încercând să gaseasca protecţie. O strâng cât pot de aproape de mine şi, daca aş putea, aş lua eu toata durerea el asupra mea. Ma doare sufletul şi inima mi se sfarama de câte ori o vad aşa!

De-abea când s-a liniştit cu totul, imi Iau inima în dinţi şi imi încerc norocul.

-Iubito... Poate daca mi-ai povesti ce s-a intamplat atunci, aş înţelege unde gresesc... M-ar ajuta să imi dau seama ce ¡ţi declanşează coşmarul asta.

Imi tin răsuflarea în aşteptarea răspunsului ei fiindcă mi-e teama să nu se supere din nou pe mine ca nu am rabdare şi ii pun întrebări.

Când aproape renunţasem la speranţa ca imi va spune ceva, începe să povestească, fara să isi ridice capul de pe pieptul meu. La început, cu voce timida şi cu întreruperi, apoi din ce în ce mai cursiv. Despre orfelinat, despre durere şi singurătate.

Când isi aminteşte insa de James, mă priveşte în ochi şi zâmbeşte. Aproape ca imi imaginez copila, iar mai târziu, adolescenta ce invata să se bata! Si încerc să imi ascund furia atunci când aflu ce se Intampla cu adevarat În orfelinat.

-Aveam dormitoare cu câte zece paturi. Când venea el, mă rugam să nu fiu eu aleasa, chiar daca nu aveam inca şaptesprezece ani. SI... o facea acolo, În dormitor cu noi, celelalte noua... Stateam şi auzeam totul, terorizate, şi nu indrazneam nici una să facem nimic!

Se opreşte cateva clipe şi raman şi eu

tăcut, răscolit de ce mi-a povestit. încerc să mă pregătesc sufleteşte pentru ce urmeaza, deşi ştiu ca nu voi putea fi pregătit pentru aşa ceva niciodată.

-Mai erau patru luni pana implineam varsta..., reincepe să povestească cu voce sparta. Niciodată nu s-a abatut de la regula cu varsta, era un fix al lui... În noaptea aia, insa, nu a mai contat...

Violet isi pune din nou capul pe pieptul meu, tremurând uşor, şi ii simt lacrimile pe propria-mi piele. Aproape ca vreau să o opresc din povestit, dar mă opresc scrâşnind din dinţi. Ma îndoiesc ca a mal spus cuiva prin ce-a trecut, cred ca nici Iul James nu l-a spus totul, sl are nevoie să se descarce. Macar o data! Asa ca rabd, urlând în sinea mea, şi-o las să-şi spună tot coşmarul.

-Mi-a pus o mana pe gura şi m-a strâns atat de tare ca abia mal respiram... Cu cealalta mi-a sfasiat pijamaua... sl mă strângea atat de tare... sl mă durea şi... Plângeam şi ¡1 rugam să mă lase, dar vorbele mele nu se intelegeau. Am început să mă zbat şi parea incantat ca opun rezistenta! Iar rasul lui sinistru... De câte ori adorm ¡1 tot aud!

Se opreşte din nou şi ştiu ca acum urmeaza greul fiindcă o simt tremurând tot mai tare.

-Când s-a urcat pe mine... eu... era atat de greu! Parea să mă zdrobească! Deja mă durea tot corpul şi eram plina de vanatal... Dar când a vrut să... ml-am adus aminte de ce mi-a spus James! Sa nu mă las, să mă lupt cu tot ce am În mine! Sa fac orice să pot să scap şi să fug de-acolo! Sa fug la el! Si asta am făcut! Loviturile mele l-au surprins şi l-au făcut să se ridice de pe mine sl acum eram În avantaj. Doar noi doi, fata în fata... nu avea nici o sansa! L-am lovit cu toata forţa sl furia ce s-a adunat în mine! Am dat În el ca Într-un sac! Fiecare lovitura, în mintea mea, avea un nume... un chip... o fata de care şi-a bătut joc! Nu m-am oprit decât când una din fete a strigat ca l-am omorât!

Ramane din nou pe gânduri cateva clipe, incruntata.

-Atunci am fugit! Am ajuns la James plina de sânge, de vanatai, cu pijamaua rupta pe mine sl îngrozita ca am omorât un om! Am plâns amandoi toata noaptea, iar dimineaţa ne-am dus la politie... Ai citit declaraţiile... Nimeni nu ne-a crezut!

Furie sl deznădejde sl neputinţa se regăsesc în glasul ei în timp ce plânge.

-Imi pare rau, iubito! Iml pare atat de rau! Il soptesc În timp ce o legan În braţe sl o repet la nesfârşit pana când, într-un târziu, obosiţi

sufleteşte, adormim imbratisati.

Capitol ul 13

Este aproape miezul zilei când mă trezesc, cu Violet inca strâns lipita în braţele mele. Ma mir ca am avut un somn adanc şi liniştit! După destăinuirile făcute de Violet, mă aşteptam să avem coşmaruri amandoi, dar se pare ca m-am inselat. Ca şi cum faptul ca am dormit impreuna, imbratisati, ne-a adus alinare şi ne-a liniştit somnul.

Dar acum, treaz fiind, furia mă cuprinde din nou. Sunt furios pe sistemul imperfect ce a permis ca asemenea nedreptăţi să se întâmple, furios pe cei ce au Investigat superficial cazul şi au lasat un animal În libertate. Furios pe viata grea pe care a dus-o Violet sl pe soarta ce l-a fost potrivnica.

Privirea imi cade pe femeia ce doarme acum liniştita, culcata pe mine. Este atat de frumoasa! M-aş putea uita la ea ore în sir şi tot nu m-aş satura! li admir curajul şi puterea de a trece peste trecutul întunecat şi de a ramane totuşi persoana minunata care este!

Violet a ajuns să însemne, într-un timp atat de scurt, extrem de mult pentru mine! Daca nu cu mult timp în urma mă rugam de ea să plece, acum doar gândul să nu o vad o zi, o singura zi să nu-mi zambeasca sau să

Capitolul 13

nu-i vad ochii superbi, mă înnebuneşte, şi aş fi în stare să o implor în genunchi să nu plece de langa mine!

Nu mă pot abţine şi, chiar daca ii tulbur somnul, ii sărut uşor buzele pline. Mâinile mele, cu o voinţa a lor proprie, încep să mângâie corpul atat de superb şi gol din braţele mele. Exact

ca şi prima data când am tinut-o în braţe, în pădure, am puternica senzaţie ca aici e locul ei, în braţele mele. Potrivindu- ne perfect unul cu celalalt. Completandu-ne.

Violet se mişca uşor, apoi se ghemuieşte mal tare În mine, aproape facandu-mă să gem de plăcere.

-Dominic? murmura cu glas răguşit.

-Chiar el, iubito! ii răspund şoptind sl mă aplec să o sărut.

De data asta, fiindcă e treaza, nu mă abţin de la nimic, li muşc buza de jos, apoi o sug, facand-o să scanceasca. Abia apoi pătrund în gura dulce ce mă asteapta, fericita să mă primească. Sl o sărut adanc, la nesfârşit, din ce În ce mal pasional, facand doar pauze mici atunci când nevoia de aer ne obliga.

-Oh! se fâstâceşte şi se inroseste uşor când, în urma acţiunii noastre, mă simte IntarIndu-mă Între picioarele ei, atat de aproape de locul unde doresc să fiu.

-Asta e efectul tau asupra mea! ii spun zâmbind. Sunt aproape tot timpul tare când sunt în preajma ta!

Roseata i se intensifica, coborând pana pe gat, dar o luminiţa II străluceşte În ochi, jucausa. Se aseaza mai bine În poala mea sl

sunt surprins când se pregăteşte să mă cuprindă. Dar nu suficient incat să uit ca mai e nevoie de ceva. încercând în van să nu-i observ privirea curioasa sl fascinata de acţiunea mea, imi pun prezervativul într-un timp record.

-Data viitoare te las pe tine să ¡1 pui, iubito, dar acum nu mal pot aştepta!

Il ridic soldurile apoi, încet, o las în jos pe mine şi gemem amandoi adanc când mă cuprinde strâns în corpul ei micuţ.
Este atat de stramta şi fierbinte incat sunt la un pas de nebunie! Si totuşi, ne potrivim perfect! E ca o teaca ce a fost creeata special pentru mine! Ma simt... *acasa* când sunt în trupul ei. Ca şi cum, după o viata intreaga de căutări, am ajuns acolo unde trebuia să fiu. Cu ea. *În* ea.

Cu mâinile pe solduri, o ghidez în timp ce ii soptesc cum să se mişte. Iar ea asculta şi o face. Timida, la început, apoi uitând de tot, laşa Instinctul să o conducă. Străluceşte la propriu În timp ce se unduieşte În poala mea, Iar eu o privesc vrăjit. Mâinile ¡ml urca spre sânii plini şi voluptosi şi gem adanc când, doar la o simpla atingere, răspund, sfârcurile intarindui- se. li cuprind unul în gura şi tachinez şi ling şi sug uşor în timp ce fiecare

mişcare a gurii mele ii trimite fiori adanc în corp, fiori ce ii simt în jurul meu. Ca şi cum sânii şi feminitatea ei sunt strâns legate printr-un canal secret. Dumnezeule, e uluitoare!

Ii prind din nou gura într-un sărut flamand în timp ce braţele o cuprind cu totul şi o lipesc cât pot de mult de mine. O simt vibrând în jurul meu şi ştiu ca e aproape de limita, ca şi mine.

-Da-ţi drumul, iubito! ii soptesc şi imediat ii simt contracţiile în jurul meu.

Ma simt puternic strâns de trupul ei şi, alaturi de geamătul adanc pe care ¡1 scoate, mă fac să am şi eu cel mai puternic şi mai lung orgasm pe care l-am avut vreodată.

Avem nevoie de minute lungi ca să ne revenim din tumultul de senzaţii. Violet se întinde din nou deasupra mea, iar eu sunt fericit să o simt atat de aproape.

-Iubito, daca aveai mai multa experienţa de atat, mă
omorai! ii spun râzând uşor, amintindu-mi de discuţia avuta şi inca uimit de cât e de minunata.

Ma aşteptam să se ruşineze, dar nu! Violet chicoteşte pe pieptul meu. Un sunet care mă incanta şi ¡mi gâdile în mod plăcut

auzul. Imi place atat de mult incat încep s-o gâdil şi nu mă las pana nu o aud râzând. Hohotele răsună cristaline şi se zvârcoleşte pana când oboseşte.

-Te rog, Dominic, opreste-te! Nu mai pot!

Deşi mi-ar placea să o mai aud râzând, prefer să o sărut şi nu m-aş satura o viata!

Telefonul mă întrerupe insa şi nu pot să nu mă strâmb când vad numele managerului clubului. Răspund fara chef şi aproape înjur când imi spune ca trebuie să trec pe la Tony's, fara să specifice despre ce e vorba.

-Pleci? mă intreaba Violet cu regret.

-Da, Matt are nevoie de mine la club, deşi habar nu am pentru ce! ii răspund şi, într-adevar, nu-mi place faptul ca a fost atat de misterios. As fi preferat să raman! ii zâmbesc cu subînţeles şi sunt incantat când se înroşeşte, dând de înţeles ca a priceput la ce mă refeream.

Si chiar nu mint! As prefera oricând să imi petrec timpul cu ea, decât să fiu oriunde altundeva! Si nu mă gândesc doar la pat! Inca nu ştiu atat de multe despre Violet! Lucruri mărunte, care o definesc şi care o fac să fie... ea! Lucruri pe care aştept cu nerăbdare să le descopăr, rând pe rând.

-Nu-i nimic! O să mă duc la sala. Nu am

mai fost de... atunci, şi chiar imi lipseşte mişcarea! imi spune şi nu pot să mă abţin să nu mă încrunt uşor când imi amintesc de suparare a care a impins-o să mearga acolo prima oara.

La sala? Când eu nu sunt acolo? Singura Între toti barbatii ala? Inca sunt întrebat de el când o să mal vina şi ce mal face! Dar ştiu ca ar face fata oricui ar încerca ceva, şi nu neaparat sărind la batale. Nu o data am vazut-o liniştind câte un client mal surescitat sau tăind avansurile nedorite din cateva cuvinte.

-Ne vedem atunci la sala, după ce termin! accept şi o sărut scurt.

Isi la o geanta şi baga repede nişte haine În ea şi o pereche de mânuşi şi e gata de plecare. Ma uimeşte cât de repede se mişca! Nu cred ca l-a luat mal mult de doua minute! Cunosc femei carora le-ar trebui de zece oh mal mult numai să-şi la o bluza pe ele! Dar nu şi Violet! Nu, el l-ar ajunge cinci minute să stranga tot ce are şi să dispara! Cine ştie de câte oh nu a făcut aşa În ultimii ani!

O masor cu privirea şi vad ca e Imbracata ca de obicei: blugi, tricou şi pantofi sport. Nu ştiu de ce, dar ml-aş dori s-o vad Imbracata În rochie. Are nişte picioare lungi şi superbe şi

este pacat ca le ascunde mereu sub pantaloni. Sau nu! Mal bine să ml le arate doar mie! Un sentiment ciudat de gelozie pune stăpânire pe mine gandlndu-mă la altcineva admlrandu-l picioarele, deşi ştiu ca sunt exagerat.

SI totuşi... Trebuie să recunosc ca, uneori, sunt gelos! Dar ea este prima femele din cauza carela mă simt aşa! Nici prin cap nu ml-ar fi trecut să-i spun vreunei foste partenere să nu se îmbrace În rochie sau În fusta ca să nu-i vada cineva picioarele! E clar, Violet m-a zăpăcit de tot şi scoate tot ce e mal rau din mine!

Ma încrunt când vad ca ¡şi ia casca. Speram să mergem împreuna!

-Te duc eu!

-Nu, merg cu motorul! ¡mi spune hotarata şi aproape ¡mi dau ochii peste cap în fata incapatanarii ei. Nu vreau să depind de nimeni! Poate tu întârzii sau ceva, şi nu ¡mi place să aştept. O să fac un dus la sala şi de acolo merg direct la serviciu! îmi spune în timp ce ieşim deja pe usa.

Dus? Vrea să faca *dus* la sala?

-Iubito, nu sunt vestiare şi dusuri pentru femei acolo! Cred ca eşti singura femeie care a venit acolo ca să se antreneze. Nu cred,

sunt sigur!

-Si eu unde mă schimb atunci? întreabă încurcata. Nu pot să merg pe strada în echipament!

De ce? Ce echipament are? Prefer să mă abţin insa să o întreb, ca să nu par de-a dreptul caraghios.

O idee ¡mi da prin cap şi bag mana în buzunar scoţând o cheie.

-Urca la mine. Te schimbi acolo şi poţi să fad şi dus fara ca vreun obsedat să se holbeze la tine!

Priveşte o clipa cheia, şi aproape ca mă aştept să refuze, dar o ia şi o baga în buzunar, apoi da să ¡şi pună casca. O opresc înainte de a o face şi o sărut. Odata. Si inca o data. Si tot nu mă satur! Si gem de frustrare când sunt la un pas de a o lua în braţe şi să mă întorc în apartamentul ei, uitând de orice altceva în afara de ea!

-Sa nu te baţi cu nimeni! o atenţionez înainte să o las să plece, iar ea doar datina din cap, pârând ametita inca de săruturile mele.

Privesc în urma ei şi tresar când o vad cum se strecoară printre maşini, Ignorând aproape total prudenta. Apoi zâmbesc. E ca şi cum În Violet sunt doua persoane. Femela

timida sl speriata, terorizata de trecut, pe care doar eu o cunosc, şi o a doua, bataioasa, incapatanata şi rebela. Rece, serioasa şi distanta. Fateta pe care o aflseaza În fata tuturor. Iar eu le ador
pe amandoua!

***

Ajuns la club, prefer să mă opresc intai la bar. Tim este deja aici, reumpland rafturile cu băuturi.

-Da-mi, te rog, şi mie o bere!

Iml întinde sticla şi dau să plec când mă prinde de mana şi mă opreşte.

-Ai grija! Stil şi tu ca Rodriquez nu renunţa aşa uşor! imi şopteşte în aşa fel incat de-abea ¡1 aud.

Tresar surprins când ¡1 aud, dar nu mă mir de ceea ce mi- a spus. Si eu cred ca Tony a renunţat prea uşor la Violet! Nu e genul lui! Când vrea ceva, orice ar fi, un lucru sau o femeie, intotdeauna obţine, de bunăvoie sau cu forţa! Asa a fost pana acum! Iar faptul ca şi Tim mi-o spune, Iml adânceşte nelinişstea dictata de instinct.

-Ceva nou? întreb nonşalant, privind roata prin incapere.

-Nimic concret, numai ce stil. Dar tu ai o surpriza în birou! Sl cred ca e din partea lui Tony! spune la fel de serios.

Cu sticla în mana, mă îndrept spre birou, uşor nelinişţit. Rodriquez nu face niciodată surprize plăcute!

Si am avut dreptate! În birou sunt aşteptat de Matt şi de o roşcata ce sade nonşalant într-un fotoliu, picior peste picior. Femeia se întoarce spre mine atunci când intru şi imi zâmbeşte larg.

-Buna, Dominic! Nu ţi-a fost dor de mine?

La naiba! Asta imi mai lipsea!

Capitolul 14

-Olivia! Ce cauţi aici? întreb cât se poate de nepoliticos şi starea de nervi imi este evidenta.

Roşcata se ridica şi se apropie de mine cu un mers de felina, intarindu-mi senzaţia de pericol şi mă simt atacat, mai ales când isi pune o mana pe pieptul meu.

-Ma reangajez aici!

La dracu'! Nu o vreau în preajma mea şi, mai ales, nu o vreau în apropierea lui Violet!

-Nu, nici vorba! ii spun vehement.

-Iubitule, nu ai nici un cuvânt de spus! Tony mi-a oferit postul, aşa ca... impaca-te cu

ideea ca o să fiu pe-aici din nou! Ştii bine ca aş fi mai mult decât incantata să reluam legătură de unde am lasat-o!

-Eu nu! marai către ea şi ii dau mana deoparte într-un mod nu prea elegant.

-Ne vedem deseara! rânjeşte spre mine, apoi iese teatral din birou.

-Ce naiba, Matt? mă ratoi către brunetul care pare, şi el, depăşit de situaţie. Ai innebunit? Nu poţi s-o angajezi din nou!

-M-a sunat Tony şi mi-a spus s-o fac! Habar nu am ce e în capul lui! se scuza el.

La dracu'!

Olivia Jones a lucrat În club În urma cu un an şi a provocat numai probleme. Pe langa faptul ca a bagat zazanle tot timpul Între membrii personalului, din cauza ei aproape ca nu era noapte în care să nu izbucnească vreo batale În club! Are o plăcere deosebita în a face avansuri mai multor barbati deodata, apoi priveşte incantata cum acţiunile el se termina cu pumni aruncaţi În stanga sl dreapta!

Din fericire, un tip a făcut gresala să se indragostеasca de ea. Era doar în trecere prin Chicago şi nu auzise despre Olivia mai nimic. A napadit-o cu atentii şi, cum avea o situaţie extrem de buna, a reuşit să o convingă să

plece cu el, spre uşurarea noastra, a tuturor.

De când a plecat Olivia, numărul agenţilor de ordine s-a redus simţitor, acum mal existând doar doi. Si nu a mal fost nici o batale! Când ea lucra aici, erau angajaţi vreo sase sl, nu o data, a trebuit să intervenim sl noi, eu, Tim şi Mark, ca să putem linişti spiritele. Cred ca nimănui nu Il este dor de vremurile alea şi mă întreb cu groaza ce l-a determinat pe Tony să o cheme pe nebuna înapoi, mai ales acum, când totul merge foarte bine!

Oftez adanc când ¡mi amintesc cât am putut să fiu de prost! Făcusem gresala imensa să mă încurc cu ea! O singura data, dar a fost de ajuns! Era proaspăt angajata şi nimeni nu ştia ce-i poate pielea, iar pe mine nu m-a deranjat o tavaleala de o noapte. Daca aş fi ştiut ce mă asteapta, mai bine mă spânzuram! A făcut o obsesie pentru mine şi nu mai puteam scapa de ea! Pe Tony l-a distrat situaţia, chiar ¡1 amuza disperarea cu care incercam să scap de ea şi spunea ca din cauza mea Olivia se poarta aşa cu clienţii. Ca vrea să ¡mi atraga atentia şi să mă faca gelos!

O banuiala ¡şi face loc în mintea mea. A chemat-o pe Olivia ştiind ca se va da la mine!

Iar asta nu-i va conveni deloc lui Violet! La naiba! Vrea să o faca să se despartă de mine! Imi este foarte clar acuma planul lui!

Gândul ca Violet s-ar desparţi de mine mă face să mi se faca rau! Dar nu am nici o putere în ce o priveşte pe Olivia, pot doar să mă feresc cât pot de mult din calea ei şi, totodată, să fac în aşa fel incat şi Violet să aiba de-a face cât mai puţin cu ea!

-O să caut doi, trei băieţi la sala, să creştem numărul de paznici! spun resemnat către Matt, în timp ce mă îndrept înspre ieşire.

-Aaa... Dominic! Tony a specificat clar ca nu doreşte să mai angajam paznici! spune el încurcat.

-Cum adica? mă întorc surprins. Daca Olivia nu şi-a schimbat naravul, şi din ce am văzut, nu cred ca a facut-o, sala de jos va fi un ring de box în fiecare seara!

Dar el ridica doar din umeri, resemnat.

Nervos din cale afara, mă îndrept spre sala de sport, cu speranţa să mă liniştesc pana mă întâlnesc cu Violet. Insa ajuns acolo, am un soc!

Imbracata doar în nişte colanţi şi un maieu, haine ce mai mult atrag atentia asupra ei decât să o acopere, Violet se bate în ring cu unul din băieţi!

încremenesc în usa, privind la barbatii adunaţi în jurul ringului şi care striga tot felul de încurajări. Un sunet mă face să ridic privirea şi o vad, uluit, pe Violet râzând. Este destinsa şi vesela. Si pare... fericita! Doar ea e singura femeie pe care o cunosc ce poate fi fericita când altoieste un barbat!

Răsuflu totuşi uşurat când vad ca macar şi-a pus casca de protecţie şi fata ei frumoasa nu pare atinsa deloc! Ma apropii şi eu de ring şi privesc cu atentie. Violet nu m-a observat, fiind foarte atenta la oponentul ei, un puşti de douăzeci de ani.

Icnesc când pumnul lui drept se îndreaptă vijelios spre fata ei, dar Violet isi ridica garda la timp şi pareaza foarte bine. Apoi, cu un gest scurt, pumnul ei ¡1 loveşte atat de puternic incat ¡1 face să cada în fund. În jur răsună râsete sonore şi rad şi eu, dar numai pana când aud pomenindu-se ceva de un pariu.

Nu mai aştept nici o secunda şi mă strecor printre corzi.

-Gata! Spectacolul s-a terminat! De când iubita mea este subiect de pariu pentru voi?

Ştiu ca vocea mea arata cât sunt de nervos, dar nu mă aşteptam ca toti să amutească. Probabil şi pentru faptul ca

tocmai am recunoscut ca Violet e iubita mea.

-Dominic..., incearca Violet să mă linistreasca.

-Si tu... Ai promis ca nu te baţi! mă-ntorc de data asta înspre ea.

-Dar era doar o gluma! O simpla joaca, Dominic! ¡ml spune uluita şi mă simt prost ca am reacţionat aşa şi bucuria I- a dispărut de pe chip.

-Vrei să te baţi, Iubito? o întreb apropiindu-mi fata de a el. Atunci fa-o cu mine!

Depun un sărut scurt pe buzele întredeschise de uimire şi mă întorc să cer cuiva o pereche de mânuşi ce ¡ml sunt Inmanate Imediat de cineva. Iml dau jos tricoul şi ¡ml trag tacticos mânuşile decupate pe mâini, apoi mă poziţionez În fata el.

-Sa te vedem ce poţi! ¡1 spun cu un zâmbet pe fata.

Violet se uita cu ochi mari la bustul meu dezgolit şi înghite În sec.

-Doar nu vorbeşti serios!

-Ba da, Violet, sunt cât se poate de serios!

-Nu pot să mă bat cu tine! Iml spune hotarata.

-De ce? Cu el puteai şi cu mine, nu? ridic o sprânceana spre ea.

-El... Eu... Doar ne jucam! Incearca să se scuze.

-Prefer să te joci cu mine! zâmbesc spre ea şi Iml răspunde zamblndu-ml înapoi când înţelege la ce mă refer.

Se da În spate catlva paşi şi, cu capul înclinat Într-o parte, o privire Ironica şi buzele ţuguiate, mă examinează de sus pana jos, facandu-l pe cel din jur să rada. Apoi, fara să apuc să-ml dau seama când şi cum s-a întâmplat, piciorul el mă loveşte atat de tare În coşul pieptului incat raman fara aer şi şocat. M-a lovit! Chiar m-a lovit!

Maralnd, mă apropii de ea şi încerc să o Iau În braţe dar, de data asta primesc un pumn în fata. Si nu orice fel de pumn! Unul care, prin forţa lui, ¡mi întoarce capul într-o parte! Violet ¡mi zâmbeşte superior, în timp ce o luminiţa ii străluceşte în ochi. Se distrează pe seama mea! Ştie ca nu aş putea s-o lovesc nici macar cu un deget, aşa ca profita de situaţie!

Pana aici! Simt ca onoarea mea este în joc! Ma fac doar ca vreau să o lovesc şi, profitând de faptul ca am picioarele mai lungi, ii pun piedica, facand-o să se întindă cât e de lunga pe jos. Cu un gest rapid, mă întind asupra ei, dar fara să o ating, sustinandu-mi

corpul în mâini şi în vârful picioarelor, ca la flotari.

-Eşti bine? o întreb după ce o sărut scurt şi sper să nu fie suparata pe mine pentru ce ¡-am făcut.

O clipa, mă priveşte cu ochii mijiţi, apoi izbucneşte în ras. Un sunet atat de plăcut ca ¡mi unge sufletul! Uit ca nu suntem singuri şi ii prind gura într-un sărut adanc şi pasional, oprindu- mă doar când aud râsetele din jur.

-Mai vrei? soptesc aproape de gura ei, în aşa fel încât să fie singura care mă aude, şi nu mai vorbesc despre bataie.

Isi umezeşte buzele cu un gest scurt, în timp ce privirea ii este pe gura mea.

-Da! ¡mi şopteşte într-un târziu, privindu-mă acum în ochi, iar vocea ii este plina de promisiuni.

O ajut să se ridice şi o trag după mine, grăbit, pe scări în sus, spre apartamentul meu, amandoi ignorând cu desavarsire comentariile şi fluieraturile ce răsună în urma noastra. Puţin ¡mi pasa ca toti ştiu ce am de gând!

Nu mă opresc decât în baie şi, după ce dau drumul apei la dus, mă întorc spre batausa de langa mine.

-Deci aşa, iti place să te joci!

Zâmbeşte larg şi se lipeşte de mine.

-Am pus pariu ca nu apuca să ¡mi dea macar un pumn!

Ochii mi se măresc când aud cât este de încrezătoare în propriile ei forte.

-Si...? întreb curios.

-Cred ca am castigat o suta de dolari! ¡mi spune mandra.

Nu pot să cred! Micuţa amazoana din fata mea organizează meciuri pe bani! Si le castiga!

Ma aplec spre ea şi o sărut din nou, apoi ii dau jos rapid maieul şi sutienul. Ma încrunt insa când ajung la colanţi.

-Trebuie să-ţi iau un pantalon de trening. Sa nu mai vii cu astia la sala niciodată!

Ridica o sprânceana privind la mine, dar abia se abţine să nu zambeasca. Ştie perfect ce efect au colanţii aia asupra mea şi cred ca a facut-o intenţionat!

Când suntem goi, o trag sub ploaia de apa şi o sărut din nou. Buzele i se topesc sub ale mele, precum vata de zahar la căldură. Violet se întinde după gelul de dus şi ¡şi toarna puţin în mana, apoi ¡1 întinde pe pieptul meu, frecând uşor pana se face spuma. Apoi încet, înnebunitor de lent, ¡mi da roata şi ¡mi spala tot bustul.

înghit în sec când privirea ii coboara spre barbatia mea ce sta ridicata, tare ca piatra, dar nu mă atinge. Si, Doamne, cât aş vrea să ii simt mana pe mine! Sa simt ca mă cuprinde! Dar ştiu ca nu e pregătită inca pentru asta, aşa ca o să am rabdare şi o să mai aştept.

Acum este rândul meu să o rasfat, dar o întorc întâi cu spatele la mine. Ii masez uşor spatele şi cobor încet spre fese, atent la reacţia ei. Nu se fereşte de atingere, astfel încât cobor la fel de lent, de-a lungul picioarelor.

E foarte zvelta şi, deşi are o putere neobişnuita pentru o femeie, nu ai putea ghici asta uitandu-te la ea. Nu ¡-ar trece nimănui prin cap ca femeia asta superba, cu corp de zeiţa, ar face box şi lupte de atatia ani! Cumva, şi-a pastrat feminitatea neatinsa, fara ca sportul greu să-şi lase urmele pe ea prin muşchi ieşind în evidenta.

O întorc acum cu fata la mine şi inspir adanc când vad ca irisii i s-au închis la culoare, devenind mai violeţi ca niciodată. Are ochi atat de frumoşi incat mă pot pierde în ei şi să nu mă mai regăsesc niciodată!

Imi pun din nou gel pe palme şi, cu mişcări uşoare, cobor de pe umerii mici pe

sânii plini. Sunt atat de sensibili şi răspund imediat atingerilor mele! Ii şicanez cu degetele sfârcurile, privind-o fascinat, pana se strâng ca doua perle rozalii şi Violet geme uşor de plăcere. Cu regret, ii părăsesc sânii şi mâinile ating acum abdomenul plat şi soldurile arcuite şi mă apropii de centrul dorinţei ei. Buzele mele ii zdrobesc gura într-un sărut patimas în acelaşi moment în care ii cuprind feminitatea în palma.

Reacţia ei la gestul meu mă înnebuneşte! Imi tremura în braţe ca străbătută de un fior şi geme adanc sub gura mea. Nu mai pot să aştept şi întind mana după prezervativul pregătit pe dulapiorul de langa dus şi mi-l pun în timp record. Cu Violet
langa mine, aş castiga orice concurs de pus prezervative! Ce mai, aş ajunge de-a dreptul campion!

Ii lipesc spatele de perete şi picioarele I le înconjor În jurul meu În timp ce mă scufund cât pot de adanc În trupul ei fierbinte. Gemetele noastre de plăcere răsună la unison în timp ce corpurile ni se mişca Incercad să ajungem cât mal aproape unul de altul. Mişcările ne devin febrile, vrând tot mal mult, mal tare, mai adanc, pana când, într-un final, ajungem împreuna la împlinire.

-Te iubesc! ii soptesc în timp ce încercam să ne recăpătăm puterile şi o simt incordandu-se.

Nu ¡mi răspunde nimic, dar nici nu mă aşteptam. Mi-a spus ca ii este greu să exprime ce simte şi nici nu vreau să mă mintă. Daca va simţi şi ea la fel, mi-o va spune într-un final. Momentan, vreau doar să ştie ce simt pentru ea, să ştie ca poate avea încredere în mine!

-Am vrut doar să ştii ce simt, iubito! ii spun în timp ce o învelesc într-un prosop când ea sta inca nemişcata, privindu- mă cu ochi mari, şocata de ceea ce ¡-am destăinuit.

-Dominic, eu..., incearca ea să spună într-un târziu, dar se opreşte.

-Ştiu, iubito! Nu trebuie s-o spui şi tu! O să o faci atunci când o să fii pregătită! Pot să aştept oricât de mult!

Zâmbetul pe care mi-l acorda face cât o gramada de cuvinte! Si ştiu în sinea mea ca şi eu însemn mult pentru Violet căci altfel nu m-ar fi lasat să mă apropii atat de mult de ea.

Când suntem gata să plecam la club, Violet începe să se panicheze.

-Dominic! Ce o să zică cei de jos? Am senzaţia ca toti ştiu ce am făcut noi aici!

E adorabila în agitaţia ei!

-Nu, iubito, de unde să ştie? încerc să o liniştesc, dar se uita chiorâş la mine. Bine, probabil bănuiesc, dar nu o să zică nimeni nimic, stai liniştita!

Dar nu mă pot abţine şi pufnesc într-un hohot de ras când o vad ca ¡şi pune casca pe cap.

-Crezi ca asta va schimba ceva? o întreb când pot vorbi din nou.

-Macar nu ¡mi mai vede nimeni fata! răspunde îmbufnata. Si nu mai vin aici niciodată!

Cum adica? Asta nu se poate intampla! Asa ca ii dau casca jos, în duda împotrivirii ei copilăreşti, şi o sărut.

-Iubito, cred ca băieţii au ceva mai bun de făcut decât să- şi imagineze ce facem noi doi aici! Si daca aud vreun cuvânt, o să le mut falca! Sau te las pe tine să o faci! adaug cu un zâmbet.

Deşi e roşie ca racul, accepta şi ieşim tinandu-ne de mana şi... fara casca pe cap. Pentru orice eventualitate, arunc o privire încruntata în jur, dar nimeni nu ne baga în seama. Abia când suntem afara, Violet răsuflă uşurata şi cred ca şi-a tinut respiraţia pana acum.

Intram în club, tinandu-ne de mana şi

tresarim amandoi când o roşcata se apropie de noi şi miauna cu voce ascuţita:

-Iubitule, ai venit!

Fir-ar să fie! Am uitat să-i spun de Olivia!

Capitolul 15

VIOLET

Vocea ascuţita a roşcatei ce se indreapta spre noi imi zgârie urechile şi aproape ca mă uit în spate să vad cui i se adreseaza. Aproape, fiindcă tresărirea şi încordarea lui Dominic imi spune clar ca el este "iubitul" la care se refera şi nimeni altcineva.

Tipa se apropie de noi cu un mers sinuos şi, fara să-mi arunce o privire macar, se întinde să-l sărute. Deşi şocat, acesta se trage la timp în spate, evitând în ultima secunda buzele rujate cu un roşu tipator.

-Nu sunt iubitul tau, Olivia, şi nu am fost niciodată! mârâie către ea.

Furia lui evidenta îmi spune insa ca a fost totuşi ceva. Oh! Se pare ca Olivia asta e una din fostele lui Dominic! Sentimentul puternic pe care ¡I simt nu poate fi decât gelozie.

Gelozie şi furie! Tipa nu-mi place deloc şi, pentru prima data în viata mea, îmi doresc să lovesc o femeie. Sau să îmi bag mâinile în parul ei, căci daca o lovesc o singura data, o las lata.

Roşcata îmi vede iritarea şi privirea ii cade pe mâinile noastre împreunate, dar nu pare mirata nici de gest, nici de prezenta mea.

-Eu sunt Olivia Jones şi lucrez aici, imi spune pe un ton superior. Tu eşti...?

-Violet Collins, iubita lui Dominic! ii răspund pe cel mai dulce ton. Dar am senzaţia ca ştiai deja asta, deci nu te sochez! Si... lucrez şi eu aici, deci suntem colege.

Olivia clipeşte de cateva oh spre mine, pârând surprinsa de felul în care am reacţionat. La naiba, şi eu sunt surprinsa! Doar Dominic isi abţine cu greu rasul, pârând mai mult decât incantatde răspunsul meu.

încercând să nu imi arat nervozitatea, mă îndrept spre vestiar, dar Dominic mă ajunge imediat din urma.

-Iubito...

-Pentru ea ai venit astazi la club? Sa o angajezi? ¡1 întrerup cu un zâmbet fals pe fata, afişat doar pentru ochii celor curioşi.

-Da! Nu! Nu eu am angajat-o! Nu eu

angajez personal, doar ştii ca Matt o face! Dar pe Olivia a reangajat-o Tony personal, ştiind ca o să imi faca mie probleme cu tine. Cred ca asta e scopul lui, să te faca să te desparţi de mine. Altfel, nu pot să imi imaginez de ce a chemat-o pe Olivia, mai ales când ştia ca o să producă numai necazuri în club. Matt m-a chemat sperând ca o pot face să se razgandeasca şi să plece dar, precum vezi, e tot aici! Am vrut să-ţi spun despre ea, dar când am ajuns la sala şi te-am văzut în ring... Iubito, când sunt cu tine uit de orice altceva! Iti jur! Olivia a fost doar o aventura de o noapte pe care o regret nespus. Nu a avut nicicând şi nici nu are vreo importanta pentru mine! Doar tu contezi, nimeni altcineva!

Il privesc cateva clipe, atenta, şi tot ce vad În ochii lui este sinceritate şi... nelinişte. Se teme ca nu ¡1 cred!

Si ce să fac? De câte oh apare o fosta iubita sau aventura să fac o scena? Imi doresc mai mult de-atat! As vrea o relaţie trainica, bazata pe încredere! Avem destule umbre din trecut care ne bântuie şi inca o mulţime de secrete intre noi, nu trebuie să mai adaug şi gelozia!

Tocmai mi-a spus ca mă iubeşte! Si chiar daca nu mi-ar fi spus-o, mi-o arata în fiecare

zi! A avut şi are rabdare cu mine, luptând alaturi de mine cu toate umbrele mele din trecut. De când sunt cu el am ras şi sunt mai fericita decât am fost în toata viata mea! Nu o să-i las nici pe Olivia şi nici pe Tony să intervină intre noi!

Ma întind şi imi pun mâinile în parul lui, tragandu-l într-un sărut prin care încerc să-i arat ce simt, chiar daca nu pot să-i spun. Ma strânge aproape de el şi geme pe gura mea, uşurat ca nu m-am suparat.

-Nu mi-aş face griji în privinţa asta! Am încredere în tine şi imi doresc să ai şi tu! ii soptesc şi zâmbetul lui fericit imi creste inima în piept.

Ma îndrept spre vestiar şi, în timp ce mă schimb, nu pot să nu mă gândesc la ce mi-a spus Dominic. Oare Tony chiar incearca să mă despartă de el? Ceva imi spune ca da, chiar daca planul cu Olivia mi se pare... pueril! Insa mi-e teama ca asta e doar începutul!

Nu mi-e teama ca Tony şi acţiunile lui m-ar face să-mi schimb sentimentele fata de Dominic! Chiar daca nu ¡-am spus şi eu ca ¡1 iubesc, ştiu ca o fac. Inca imi este greu să mă exteriorizez, deşi mă simt tot mai în largul meu când sunt cu Domlnlc. Ml-e greu să spun În cuvinte ceea ce simt. SI mă tem... De câte

ori am fost fericita, ceva s-a întâmplat şi totul mi- a fost luat. Niciodată nu a durat!

Iar munca şi viata secreta a lul Domlnlc nu fac decât să imi creasca nelinişţea! Oricând poate merge ceva prost Într-o afacere cu droguri sau arme dar, mai ales, mi-e teama să nu se afle ca este agent! Asta ar insemna condamnarea lui la moarte, şi nu cred ca aş mai putea să suport să pierd din nou pe cineva! Sa-I pierd pe Dominic ar insemna *prea mult* chiar sl
pentru mine!

***

Privirea imi fuge din nou spre biroul de sus şi nu pot să imi opresc fiorul rece ce ml se strecoară pe spate. Tony sta şi mă priveşte atent. Din nou. Face asta zilnic, ore întregi şi, deşi ar fi trebuit să mă obişnuiesc, mă face să fiu tot mai nelinişţita.

A trecut o luna de când Olivia şi-a făcut apariţia şi am reuşit, cumva, în duda tuturor încercărilor ei, să nu ne lasam afectaţi de acţiunile şi vorbele ei. Continua şi acuma să se dea la Dominic, fara succes, bineînţeles, iar pe mine mă inteapa într-una cu remarci acide. Habar nu are ca pielea mea s-a tăbăcit de rautatile din orfelinat şi vorbele ei nu mă ating!

Dar nu asta mă îngrijorează! În ultimul

timp, Dominic lipseşte tot mai des. Nu mult, o zi, doua, dar de fiecare data când se întoarce e tot mai suparat.

Am încercat o data să aflu ce face şi unde merge, dar nu a vrut să îmi spună. Afacerile lui Tony. Atât. Asta a fost singurul lui răspuns şi tonul lui mi-a dat de înţeles ca nici nu voi afla mai mult. Asa ca nu am mai insistat.

Dar exista o tensiune intre oamenii lui Tony, o tensiune aproape palpabila. Ca şi cum toti asteapta să se întâmple ceva. Am auzit câte un cuvânt scapat, pe ici, pe colo, şi bănuiesc ca se pregăteşte ceva. O tranzacţie importanta, poate chiar cea pe care o aştepta Dominic.

-Violet!

Tresar şi mă întorc spre vocea ce imi pare cunoscuta. În fata mea, cu un zâmbet larg pe fata, sta nimeni altul decât... Jason!

-Ce faci aici? întreb surprinsa fiindcă e prima data când ¡1 vad în club.

-E ziua unui prieten şi am venit să bem ceva!

Zâmbetul lui reuşeşte să imi calmeze pentru puţin timp nelinişstea interioara, fiind exact de ce aveam nevoie.

-Nu ştiam ca lucrezi aici! As fi venit mai des! imi spune tragandu-mi cu ochiul şi simt

ca mă inrosesc. Cum merge motorul? mă intreaba când vede ca mă jenez.

-Bine! Merge perfect! Ai făcut o treaba buna!

O tăcere stinghera se instalează intre noi cateva clipe.

-Nu vii să bei ceva cu noi? mă intreaba aratand înspre o masa de unde patru barbati ne privesc curioşi.

-Nu stau la masa cu clienţii! Si trebuie să lucrez!

-La cât termini?

întrebarea lui mă ia prin surprindere.

-Nu am o ora fixa. Când pleaca ultimul client. În jur de ora patru. De ce?

-Pot să te aştept! Sa te conduc acasa! adauga repede
când vede ca mă încrunt. Sau să luam împreuna micul dejun. Ti-am spus ca mi-ar placea să te cunosc mai bine!

înainte să îmi găsesc cuvintele prin care să refuz într-un mod cât mai elegant şi, totodată să îi spun ca am pe cineva, un braţ mă prinde de mijloc.

-E totul în regula aici?

Tony?! Tresar surprinsa când ¡1 vad şi încerc să scap de mana ce mă înconjoară, dar mă strânge mai aproape de el. Ce naiba face?

E prima oara când ¡1 vad ca se amesteca într-o discuţie cu un client! Si este tot prima oara când mă atinge!

-Da, doar povesteam puţin cu un prieten! ii răspund agasata de gestul sau deplasat.

Jason priveşte încruntat spre mana ce mă înconjoară apoi, cu o sprânceana ridicata, se uita în ochii mei.

-Pe mine mă scuzaţi, am mult de lucru! murmur în timp ce mă feresc atat de atingerea lui Tony, cât şi de privirea curioasa a lui Jason.

Cei doi raman fata în fata, privindu-se atent cateva clipe, iar eu am senzaţia ca vad o lupta intre cocoşi. Ce naiba?!

Si Tony s-a atins de mine! Ihhhh! Chiar daca a părut ca a facut-o pe motivul ca dorea să mă protejeze, Jason nu era o ameninţare. Era clar ca ne cunoaştem şi ca suntem prieteni!

Nu a făcut nici un singur gest din care să rezulte ca s-ar fi dat la mine sau altceva care să necesite intervenţia lui Tony!

Iar noaptea merge din ce în ce mai bine! Nu ¡mi ajungea privirea lui Tony pe mine, acum mă urmăreşte şi Jason! Pare contrariat de gestul lui Tony şi observa şi el ca sunt urmărită de sus, ca de un soim. Iar faptul ca

nu ştiu nimic de Dominic de doua zile pune capacul!

Pentru prima data regret ca nu am telefon mobil. Nu mi- am cumpărat unul deoarece nu aş fi avut cu cine să vorbesc. Dominic a vrut să-mi cumpere unul şi am refuzat. La ce bun? Peste zi suntem împreuna, la mine, la el sau în oraş. Seara suntem amandoi la club.

Dar înainte Dominic nu lipsea atat de mult! Acum aş da orice să-i aud macar pentru cateva clipe vocea!

În jurul orei unu, mă îndrept spre biroul lui Tony, hotarata să-i cer voie să plec acasa. Capul ¡mi plesneşte de durere şi sunt atat de agitata ca mâinile ¡mi tremura puternic. Usa mi se deschide în fata, lasand loc unui Tony îngrijorat. Probabil m-a văzut pe geam ca urc în birou.

-Ce s-a-ntamplat?

-As vrea să plec acasa. Nu mă simt prea bine! spun cu jumătate de voce şi regret ca trebuie să mă rog de el.

-Te duc eu! ¡mi răspunde după ce mă studiază o clipa.

Cum să mă duca el?! Nici vorba! Mai bine raman la servici!

-Mulţumesc, nu e nevoie! Sunt cu motorul şi o să ajung repede!

Nu ii convine răspunsul meu dar, spre surprinderea mea, nu insista, insa devine agitat.

-Violet, vreau să te rog ceva! Mâine seara am o importanta întâlnire de afaceri, un fel de dineu, şi nu am partenera. Imi faci onoarea să vii cu mine?

Poftim?!? Imi dau seama ca sunt cu gura cascata, dar nu mă pot concentra să imi revin din soc, iar durerea colosala de
cap ce creste vertiginos, nu mă ajuta.

-Ca simple cunoştinţe, nimic mai mult! adauga Tony când vede ca nu răspund. Toţi partenerii mei vor fi însoţiţi şi nu aş vrea să fiu doar eu singurul fara partenera. Te rog!

Ma abţin cu greu să nu o iau la fuga pe usa! Ma roaga? Dineu?! Ce Dumnezeu planuieste? Fiindcă instinctul ¡mi spune clar ca e mai mult decât ¡mi spune! Si cum naiba să-l refuz fara să se înfurie?

-Tony, nu cred ca sunt o alegere buna! Te-ai face de ras! Mai bine invit-o pe Olivia!

-Olivia nici nu intra în discuţie! răspunde agasat. Si de ce crezi ca m-ai face de ras?

-În primul rând, nu am mai fost la un dineu în viata mea!
Nu aş ştii nici cum să mă comport, nici ce să vorbesc! Si nu am nici o rochie în toata

garderoba mea!

-Iti trimit eu o rochie! spune repede. Cat despre rest, nu trebuie decât să fii tu însuti, e suficient!

Nu, nu, nu! Ce să răspund la asta? Si unde naiba-i Dominic? Daca era aici, Tony nu ar fi făcut invitaţia asta!

Privirea ¡mi cade pe Mark Baldwin, roşcatul cu fata de viezure ce este mereu în apropierea lui Tony. Pare să nu fie atent la discuţie, dar rânjetul lui uşor ¡mi spune ca nu-i aşa. Ba chiar cred ca se distrează pe seama disperării mele!

Apoi, deodata, ¡mi aduc aminte de vorbele lui Dominic. Se pregăteşte ceva mare, ce poate duce la prinderea tipului pe care ¡1 cauta de atata timp. Poate ca asta este! Poate la întâlnirea asta se stabileşte totul! Iar eu am ocazia să fiu "urechile" lui Dominic! Ştiu ca nu ar fi de acord să mă implic, dar asta este! O să încerc să ¡1 ajut chiar daca nu doreşte!

-Bine, accept!

Tony se uita cu ochi mari la mine, evident mai mult decât uimit. Chiar şi Baldwin tresare în fotoliul în care zace şi se întoarce înspre noi. Da, sunteti şocaţi, dar nu mai mult ca mine, aproape ca îmi vine să le strig!

-Perfect! Te iau mâine la şapte! Si rochia o

să ţi-o trimit pe la amiaza. E bine aşa? mă întreabă Tony extrem de amabil şi aproape ca îmi regret decizia în fata ochilor cercetători.

Ies din birou după ce înclin uşor din cap, fara să mai spun nimic şi ¡1 ocolesc intenţionat pe Jason care se uita încruntat la mine ca plec.

Când ajung să mă trântesc în pat, după un dus revigorant şi doua pastile, am timp să mă gândesc mai bine la ceea ce tocmai am acceptat. Poate am greşit şi mă bag singura în gura lupului dar, daca am dreptate şi mâine se stabilesc datele afacerii pe care o aştepta Dominic, pot afla date care să ¡1 ajute. Si, poate, după asta, va renunţa la munca sub acoperire.

Ma-ntorc de pe o parte pe alta în pat şi nu ¡mi găsesc locul. Perna de langa mine pastreaza mirosul lui Dominic, de când a dormit ultima data la mine şi o strâng în braţe. Parfumul lui ¡mi gâdile narile şi mă umple de dor. Doua lacrimi amare ¡mi curg pe obraji înainte să adorm, în timp ce gândurile ¡mi sunt blocate pe o singura întrebare:

Unde eşti, Dominic?

Capitolul 16

DOMINIC

Privesc pierdut pe geamul hotelului, dar nu am ochi pentru Imaginea New York-ului noaptea. Gândul imi este doar la Violet. Doamne, cât de dor imi este de ea! N-am vazut-o de doua zile, dar mie mi se par o veşnicie!

La dracu' cu Rodrlquez sl cu afacerile lui! Si la dracu' cu toata povestea asta imputita!

În ultima luna am fost mai mult plecat decât acasa şi mi-a ajuns! Acasa insemnand... Violet! Nu s-a plâns ca plec atat de des, dar am observat ca nu ii convine. Si ştiu ca nu din cauza ca n-ar avea incredere în mine, ci din cauza ca e îngrijorata, îngrijorata pentru ceea ce fac şi aş putea pati!

Din cauza asta nici nu Il spun exact ce fac. M-a întrebat o singura data sl i-am dat cel mai tâmpit răspuns: afacerile Iul Tony! Am preferat aşa decât să o mint, mai ales ca i-am promis ca nu o s-o fac niciodată. Nu a mal Insistat, dar m-am simtit ca un nimic. Un

ticălos ascuns în spatele secretelor!

Cum aş putea să-i spun ca cumpăr droguri?! Zeci de kilograme de praf alb mi-au trecut prin mana în ultimul timp sl, cu fiecare gram, mă simt mal vinovat! De când mă ştiu am urat drogurile şi, prin natura meseriei, am luptat cât am putut ca să le scot de pe piaţa, să încerc să mai salvez cateva vieţi! Iar acum fac exact ce urase mai mult! Fiecare tranzacţie mă mai omoara câte puţin, imi înnegreşte sufletul mai mult!

Dar, ca să ajung acolo unde vreau, trebuie să accept să fac asta.

Ma bucur ca Rodriquez pare să aiba mai multa încredere în mine şi totuşi, nu pot să nu mă întreb daca toate drumurile astea nu au şi un alt scop. Acela de a mă tine cât mai departe de Violet!

Nu ¡-a mers cu angajarea Oliviei şi acum incearca altceva? A fost chiar surprins când a văzut ca Violet nu baga în seama avansurile pe care roşcata mi le face pe fata! Macar nu au mai izbucnit batai în club! Chiar daca ştiu ca Violet se descurca, gândul ca ar putea fi prinsa într-o încăierare imi face pielea de gaina! Asa incat, sunt bucuros ca Olivia nu isi continua obiceiul enervant.

În momentul asta, aş da orice să pot să ii

aud glasul lui Violet! Fir-ar să fie de capoasa! "De ce să-mi cumperi telefon? Suntem tot timpul împreuna!" împreuna, pe naiba! Eu sunt în New York, iar ea e în Chicago! Când mă întorc, ii cumpăr nu un telefon ci zece!

-Dominic! E timpul să plecam!

Ma-ntorc spre cei doi barbati şi doar dau din cap. Daca aş deschide gura acum, aş urla. Tocmai mă duc să cumpăr zece kilograme de cocaina! Mi-au luat doua zile nenorocite să rezolv afacerea, dar în noaptea asta facem tranzacţia şi terminam. Apoi mă pot întoarce acasa, la Violet.

Clubul în care ne întâlnim cu furnizorul seamana destul de
mult cu Tony's şi gândul ¡ml fuge, din nou, la Violet. Ce face oare acuma?

-Ati adus banii?

Jamal, negrul din fata mea, pare grăbit să termine toata treaba şi, sincer să fiu, şi eu. Il întind geanta cu bani şi nu spun nimic când o deschide şi pare să numere din ochi teancurile de bani. Apoi, face un semn şi doi barbati aduc doua genţi. Le Iau aruncând doar o privire În Interiorul lor şi dau să plec, dar negrul mă opreşte.

-Lasa-I pe băieţi să plece cu marfa şi mal ramai. Sa bem pentru afacerile viitoare!

As refuza, dar nu pot. Nu este prima oara când cumpăr de la el şi, probabil, nici ultima. Sa ¡1 refuz ar Insema să ¡1 jignesc, aşa ca mă reaşez, oftând În sinea mea, În timp ce băieţii Iul Tony pleaca cu cele doua genţi cu droguri.

-Ne vedem la hotel, Dominic!

Da, şi eu aş prefera să fiu la hotel, pregatlndu-mă de drum, ¡ml spun În timp ce Iau o gura de băutură.

-O mal tll minte pe Clndy? mă intreaba Jamal În timp ce face un semn.

Care Clndy?

Răspunsul ¡1 primesc când o blonda platinata se aseaza langa mine şi ml se agata de braţ. Iml amintesc ca am mal vazut-o cu Jamal la alte întâlniri pe care le-am avut şi atunci Iml parea apetisanta. Acum, Iml este doarscarba de ea. Iml este scarba şi de mine pentru ca mă las atins de ea. O vreau pe bruneta mea, fir-ar să fie!

-Iml pare rau, Jamal, dar azi nu sunt o companie prea strălucită! Nu vreau să te simţi jignit, dar chiar trebuie să plec! ii spun după ce imi golesc paharul şi refuz tranşant avansurile blondei impingand-o uşor de langa mine.

Bărbatul mă priveşte cateva clipe bănuitor, cu ochii mijiţi, apoi zâmbeşte larg

aratandu-şi dantura strălucitoare.

-Eşti aşteptat de o femeie!

Ce?? Cum de şi-a dat seama? Sunt chiar aşa de transparent?

-Te înţeleg perfect, omule! De ce n-ai spus aşa?

Da, oare de ce? Mai castigam cateva ore şi ajungeam mai repede înapoi, la Violet. Dar tot ea este şi motivul pentru care mă feresc să ştie cineva de ea. În lumea asta de rahat, în cazul în care ceva nu merge bine, oricând cineva poate dori să se răzbune. Cu cati ştiu mai putini de existenta ei, cu atat mai bine! Nu mi-aş putea ierta-o niciodată daca ar pati ceva din cauza mea!

După o mie doua sute de kilometri blestemaţi parcurşi cu maşina, într-o viteza ce nu a depăşit limitele legale pentru a nu fi opriţi de politie şi găsiţi cu o gramada de droguri la noi, ajung, într-un final, aproape de miezul nopţii, la Tony's. Trei zile au trecut de când nu ne-am văzut! Nu mai contează cât mi-e de somn sau cât sunt de obosit, vreau doar să o vad pe Violet şi să o sărut, să-i simt gustul. Macar o data!

Nu ii vad motorul în parcare şi mă încrunt. Odata intrat, imi arunc privirea roata şi încruntarea mi se adânceşte când nu o zăresc

nicăieri, iar Sandra mă priveşte parca speriata.

Tim imi face un semn discret şi mă îndrept cu paşi mari spre bar, în timp ce o nelinişte mă cuprinde.

-Unde-i Violet?

-înainte să iti spun, ţi-aş sugera să te calmezi! imi spune printre dinţi.

-Ce nalba?! Spune-ml odata unde este!

-Este cu Tony la un dineu! spune cu jumătate de gura, Iar eu sper ca nu am înţeles bine.

-Vrei să repeţi?

-Este cu Rodrlquez la *acel* dineu!

Răspunsul lui mă nauceste. Violet a ieşit cu Tony? Si boul ala a dus-o tocmai în mijlocul unei grămezi de traficanţi şi mafioţi! La dracu'! Cum s-a ajuns aici?

-SI al lasat-o să se duca? întreb exasperat.

Tlm mă priveşte de parca aş fi nebun.

-Cum adica să o las? Violet nu-mi da mie raportul! SI se pare ca nici tle! Dar cred ca a facut-o pentru tine! adauga el cu glas scăzut, în aşa fel incat să nu ¡1 aud decât eu.

-Tim, spune odata tot, sau o să te am pe conştiinţa! marai la el în timp ce incerc să nu innebunesc.

-Asta seara are loc marea întâlnire. E

mascata sub forma unui dineu de binefacere, dartoti cei implicaţi sunt stransi acolo. Tony a invitat-o pe Violet să mearga cu el şi ea a acceptat. Daca mă întrebi pe mine, bănuieşte adevărul, doar e fata deşteaptă, şi s-a dus ca să afle cât mai multe pentru tine. Pentru noi. Asa ca abtine-te şi nu fa o prostie care să dea tocmai acum totul peste cap şi care s-o pună pe ea în pericol!

-Femeia asta mă omoara! spun cât se poate de nervos, în timp ce îmi trec mâinile prin par. Eu încerc s-o tin cât mai departe de toate astea, iar ea se baga cu capul înainte în pericol, de parca ar vrea să ¡ml faca în ciuda!

Tim ¡mi zâmbeşte înţelegător în timp ce datina uşor din cap.

-Ai implicat-o în povestea asta din clipa când te-a cunoscut! Din momentul în care n-ai putut să stai departe de ea! Te-am prevenit, dar nu m-ai ascultat! Acum, tot ce-ţi ramane de făcut este să ai încredere în ea. Eu am! Ştie exact ce face şi chiar ne-ar putea fi de ajutor!

-Eşti nebun? Nu vreau s-o implic în operaţiune! Oricând se poate termina prost!

-Dar *ea a* ales să se implice! Pentru tine! Se teme pentru tine, nu înţelegi?

Tim are dreptate. Violet a devenit tot mai

îngrijorata pe măsură ce drumurile mele s-au îndesit. Stiindu-i trecutul, nu mă mir ca se teme, dar asta nici nu mă opreşte să fac ce trebuie. Hotararea mea este deja luata. Chiar daca o să sufăr ca un câine şi pe ea o s-o rănesc enorm, ştiu ce am de făcut! Dar asta mâine, după ce vad ca se întoarce teafara acasa şi o s-o
mai strâng macar o data în braţe!

***

VIOLET

Bataia puternica din usa mă trezeşte din somnul adanc în care am reuşit să cad în cele din urma. Primul lucru pe care ¡1 constat e ca durerea de cap a scăzut simţitor în intensitate, dar inca exista. Iar bătăile care răsună în tot apartamentul nu-mi sunt de ajutor!

O secunda ¡mi trece prin cap ca ar putea fi Dominic, şi inima mi-o ia la galop, dar ¡mi aduc aminte ca el are cheie, deci nu ar avea de ce să bata. Deschid usa cu precauţie şi doar când vad comisionarul cu doua cutii în braţe ¡mi amintesc: rochia de la Tony!

Cateva minute bune privesc la cele doua cutii puse pe pat şi nu am curajul să le deschid. Ultima data când am purtat rochie a fost în ziua în care am împlinit optsprezece ani. Ziua în care a fost omorât James.

Alung trecutul cu un oftat şi mă gândesc ca fac asta pentru Dominic. înlătur cu teama capacul cutiei mari şi nu ¡mi pot abţine un icnet când scot rochia. E superba! Nu am văzut în viata mea ceva mai frumos! E drept ca nu am văzut prea multe rochii, dar totuşi... E de culoarea fildeşului cald, cu mâneci scurte şi un decolteu discret, în forma de inima. Si este lunga pana deasupra genunchilor! Oftez uşurata, căci ¡mi era teama ca Tony să nu ¡mi trimită ceva vulgar ce nu aş putea să port.

A doua cutie conţine o pereche de pantofi negrii, eleganţi, cu toc ¡nalt. Cu toc?! O să ¡mi rup gatul! Singura mea pereche de încălţăminte cu toc sunt cizmele pe care le port foarte rar şi doar pe motor!

Tot aici, găsesc încă o cutiuta neagra, de catifea. Pe ea, scris cu litere aurite, este un sigur cuvânt. Cartier. O, Doamne! Sunt eu neştiutoare, dar nici chiar aşa! Cartier?! înăuntru, strălucesc frumos o pereche de cercei, un colier şi o bratara.
Nu pot să port aşa ceva! Daca pierd vreuna dintre ele?

Fac doi paşi în spate şi privesc spre lucrurile ce stau împrăştiate pe patul meu. Tony este nebun! Cum a putut să cheltuie atata pentru mine?! Senzaţia ca toate astea

sunt pentru a mă cumpără pune stăpânire pe mine şi mi se face rau.
Dominic m-a prevenit ca va face orice să imi atraga atentia. Nu trebuia să accept!

Mananc ceva şi mă invart prin apartament ocolind intenţionat dormitorul, de parca daca nu mai vad lucrurile respective s-ar schimba ceva. Si timpul trece şi mai sunt doar doua ore pana ce Tony vine să mă ia, iar eu sunt un pachet de nervi!

Tresar speriata când, la ora sase, alte batai se aud în usa
mea.

-Sandra? Ce cauţi aici? Nu trebuia să fii la club la ora asta? întreb uimita când o găsesc în fata mea.

-M-a trimis Tony să te ajut cu pregătitul! zâmbeşte uşor către mine, pe când intra în apartament şi ¡şi plimba privirea
roata. Deci... Unde ţi-e rochia?

***

-Siii... eşti gata! exclama Sandra la şapte fara cinci.

Cu teama, mă întorc spre oglinda. Femeia din reflexie este o necunoscuta!

Parul imi este prins într-un coc lejer, cu cateva şuviţe lasate să atarne pe langa urechi, iar rochia imi vine ca turnata, mulandu-se perfect pe corp şi scotandu-mi

toate curbele în evidenta. Cerceii, colierul şi bratara strălucesc pe pielea mea, atragand atentia. Dar cel mai tare mă socheaza chipul meu!

Nu m-am machiat niciodată şi habar nu am avut ca doar o linie uşoara de tus şi nişte rimei poate să faca aşa ceva! Ochii imi par uşor alungiţi şi violetul din ei este scos în evidenta de machiajul discret, iar buzele imi par mai pline şi moi din cauza rujului de culoarea piersicii.

-Tony o să faca infarct când o să te vada! spune Sandra în timp ce mă priveşte incantata de ce i-a reuşit.

Dar pe mine nu reacţia lui Tony mă interesează. As da orice să mă vada aşa Dominic!

Emoţionata şi speriata, mă întorc spre Sandra şi o întreb într-un suflet:

-Nu crezi ca fac o gresala? Ca mă duc cu Tony?

Ma priveşte trista cateva clipe şi tresarim amandoua când soneria se aude.

-Ba da, scumpo! Dar acum e prea târziu!

Capitolul 17

VIOLET

Deschid usa cu mana tremuranda şi ¡l privesc pe Tony cu ochi mari, conştienta ca teama de el şi de ceea ce am de gând să fac este evidenta.

Dar mă insei! Nu are timp să observe tremurul meu, fiind ocupat să mă studieze. Este la fel de şocat cum am fost şi eu când m-am privit în oglinda!

-Eşti... minunata! şopteşte într-un târziu. M-ai lasatfara cuvinte!

Ochii lui mă cercetează flamanzi, analizand fiecare detaliu
atat de atent incat mai am puţin şi ii închid usa în nas! Da, în secunda asta, asta aş vrea să fac: să închid usa, cu el afara, şi să fug să mă ascund în dormitor! Dar, după cum a spus şi Sandra, acum e prea târziu! Am acceptat să ies cu el, trebuie să fac fata propriilor mele decizii. Si, mai ales, să nu uit *de ce* fac asta!

Pentru prima data, mă uit şi eu mai atenta la el. Tony are undeva spre treizeci de ani. Parul întunecat este tuns scurt, pieptănat cu grija. Ochii căprui insa, sunt cei care atrag atentia. Privesc tranşant, parca citind fiecare gând ascuns al tau! De parca ar putea citi dincolo de aparente, te fac să te simţi dezgolit în fata lui.

Costumul de firma ii vine impecabil. Nu este la fel de ¡nalt sau de solid ca Dominic, dar arata bine. Chiar foarte bine. Dar asta nu mă face să uit cine este cu adevarat şi care ii este ocupaţia. O frumuseţe şi un şarm înşelătoare. Sunt sigura ca poate omora un om cu acelaşi zâmbet pe buze cu care mă priveşte pe mine acum!

-Mergem? mă intreaba zâmbind şi ¡mi întinde, galant, braţul.

Mai arunc o privire disperata peste umăr, spre Sandra apoi, cu genunchii tremurând şi tragand adanc aer în piept, accept braţul întins şi ies alaturi de el din apartament, în timp ce mintea mea este blocata pe un singur gând pe care ¡1 tot repet ca pe o mantra: *Fac asta pentru Dominic!*

Când limuzina opreşte în fata restaurantului de lux, Tony mă prinde de mana şi mă intreaba îngrijorat:

-Te simţi bine?

Nu, ¡mi vine să o iau la fuga, asta aş vrea să fac şi să ii spun, dar nu pot, aşa ca ii răspund cu glas timorat.

-Da, sunt bine. De ce întrebi?

-Nu ai scos nici un cuvânt de când am plecat de la tine!
¡mi spune încruntat. Ti-e frica de mine, Violet?

Fir-ar să fie! Acum şi-a găsit să mă întrebe? Imi fac curaj şi imi ridic privirea spre el, dar pare doar... sincer îngrijorat!

-Nu, Tony, sunt doar emoţionata! Ti-am spus deja ca este primul meu dineu!

Pare mulţumit de răspunsul meu şi imi zâmbeşte uşurat. Ma ajuta să cobor din maşina şi, după ce imi sărută mana, mi-o pune din nou pe braţul sau, apoi mă conduce în sala care este deja plina de oameni.

O, Doamne! Ma ia cu ameţeala când mă gândesc ca toti barbatii din încăpere sunt traficanţi şi mafioţi!

Privirile care se fixeaza pe noi când suntem observaţi imi fac obrajii să se inrosească şi, fara să vreau, strâng braţul lui Tony mai tare. O fi el mafiot, dar macar ¡1 cunosc!

încet, cu paşi mărunţi, Tony mă conduce prin încăpere şi imi prezintă o mulţime de persoane. încerc să fiu atenta doar la barbatii pe care mi prezintă. Cei care ¡şi pleaca ochii în fata lui Rodriquez nu mă interesează. Sunt peşti micuţi. Insa, pe măsură ce ne mişcăm, atitudinea lui Tony se schimba încet. Nu mai este el cel care priveşte de sus! Nu devine nici serviabil, dar nu mai este nici arogant!

În timp ce povesteşte cu un tip despre nu

ştiu ce staţiune, imi las privirea să fuga roata, încercând să par plictisita şi neinteresata de ce este în jurul meu.

Barbati eleganţi şi femei frumoase. Unele sunt poate soţiile lor, iar altele amantele sau Iubitele. Oricum ar fi, par toate să fie aici cu un singur scop: acela de a se lauda cu ele.

SI toate sunt Impacate cu Ideea ca asta e rolul lor.

Insa din atitudinea bărbaţilor se simte o scara a puterii, încet, privirea ml se muta spre masa către care privesc toti cu respect şi tresar suprlnsa când întâlnesc doi ochi verzi fixaţi pe mine şi care mă privesc cu Interes vădit. Tony ¡ml simte tresărirea şi, după ce se uita scurt la mine, se încrunta când vede la cine privesc.

Posesorul ochilor verzi este un barbat la vreo patruzeci şi cinci de ani, blond şi uşor grizonat pe la tâmple. Buzele subţiri şi trasaturile dure, parca sculptate În piatra, mă fac să mă gândesc la un om rau. Arogant şi nemilos. Sigur pe el, superior fata de toata lumea din jur. Cred ca tocmai am descoperit cine este şeful acestui adunari!

Bărbatul face un semn discret spre noi şi Tony mă conduce spre masa blondului. Pentru

prima data În seara asta ¡1 simt încordat. NI se face semn să ne aşezam şi Tony ¡ml tine scaunul, putând astfel să ¡1 observ surprlndrea. Nimeni din sala nu a mal fost Invitat să se aşeze la masa respectiva! Au mal fost persoane care au trecut pe acolo, schimbând cateva cuvinte cu bărbatul blond, daratat.

-Tony, nu vrei să ¡ml prezinţi superba ta partenera?

Are o voce groasa, de fumător înrăit. Fumător de trabuc, poate.

-Violet Colllns, răspund eu înainte de a o face Tony şi blondul ridica uşor dintr-o sprânceana, prlvlndu-mă fix În ochi.

Nu trebuia să vorbesc? Sau e reacţia obişnuita legata de nume şi de culoarea ochilor?

-Kevln Mlller, domnişoara Collins, incantat să va cunosc! Sunteti cea mal frumoasa femeie din sala!

-Mulţumesc! reusesc să bagui În timp ce simt ca obrajii imi Iau foc.

Isl muta privirea de la mine şi devine uşor Ironica când i se adreseaza lui Tony.

-Acum inteleg de ce ¡ţi petreci timpul atat de mult la club şi neglijezi restul afacerilor!

Tony se foieste uşor pe scaun, aruncandu-

mi o scurta privire. Nu pare incantat de afirmaţie, ca şi cum nu ar dori ca eu să ştiu ca sta pe la club din cauza mea.

-Nu am neglijat nimic, totul merge conform planului! răspunde pe un ton hotarat.

Miller se uita cateva clipe la mine, pârând indecis daca să continue discuţia sau nu de fata cu mine, iar eu aleg să privesc indiferenta la paharul din fata mea.

-Poate ca nu, dar ai pus pe alţii să faca treaba ce te-am rugat să o fad personal! Ştii bine ca nu-mi place să folosesc intermediari! Mai ales acum, când se apropie termenul limita.

Cu cât ştiu mai putini despre afacere, cu atat mai puţine sanse sunt să avem surprize neplăcute.

Vorbele lui mă fac să înţeleg ca am ghicit. Chiar este tipul pe care ¡1 cauta Dominic! O, Doamne! Si eu stau la masa cu el! Stau la masa cu cel care a ordonat uciderea iubitului meu!

Mâinile încep să-mi tremure uşor şi imi este teama să nu mă dau de gol cu agitaţia mea. Tony insa, parca simtindu-mi zbuciumul Interior, isi pune o mana peste mana mea şi ¡ml mângâie uşor încheieturile degetelor, parca vrând să mă linişteascâ. Si, cumva,

reuşeşte. Bătăile inimii mi se încetinesc şi ¡mi reiau mina de indiferenta fata de discuţia tesionata ce se poarta langa mine.

-Mai sunt aproape doua luni pana atunci! răspunde Tony. Avem timp să ne asiguram ca totul va fi perfect!

-Nu, Tony! De aceea ne-am strâns astazi aici. Sa va anunţ ca afacerea s-a devansat şi trebuie să va grăbiţi. Se va intampla pe cincisprezece august, nu în septembrie!

Dumnezeule! Tocmai am aflat data când va avea loc tranzacţia! Ma mir ca au discutat despre aşa ceva în fata mea dar, daca stau bine să mă gândesc, nu aş fi înţeles nimic din discuţia lor daca nu aş fi ştiut lucrurile pe care mi le-a spus Dominic! Ar fi părut o discuţie despre o afacere oarecare!

Tony da să se ridice şi bănuiesc ca o să ne retragem la alta masa, dar Miller ne surprinde pe amandoi când se întinde şi mă prinde de mana.

-Ramaneti aici! Mi-ar face o deosebita plăcere să va cunosc mai bine, domnişoara Collins. Spuneti-mi câte ceva despre dumneavoastră! De când sunteti împreuna?

Poftim?!? Ce să ii spun despre mine? Nu vreau să ştie nimic! Si nu sunt împreuna cu Tony! Dar nu ştiu daca ar fi bine să o spun,

aşa ca ¡1 las pe el să răspundă.

-De puţin timp! răspunde Tony după ce ezita o secunda. Violet lucrează la club.

-Interesant. De când?

-Cam de o luna! răspund de data asta eu. De când m-am mutat în Chicago.

-Ai avut un motiv special?

De data asta Miller nu mă mai priveşte amabil, ci bănuitor.

-Nimic special! încerc să rad. Am vrut doar să plec din orăşelul în care locuiam.

Răspunsul meu pare să ¡1 mulţumească şi schimba subiectul.

În timpul mesei discutam generalităţi. Despre mancare, Chicago şi vinuri, iar timpul trece repede căci sunt puţin mai relaxata când nu mai sunt eu subiectul de discuţie. Dar încordarea nu mă paraseste nici o clipa şi nici greaţa. Ma străduiesc să ¡mi ascund ura fata de bărbatul din fata mea şi ¡mi doresc ca noaptea să se termine cât mai repede.

Este trecut de ora trei noaptea când ¡mi fac curaj şi spun ca aş dori să plec acasa. Cei doi barbati se ridica şi ei.

-Mi-ar placea să luam mâine prânzul împreuna! ¡mi spune Miller când ¡mi sărută mana iar eu înţepenesc. Cu amandoi, bineînţeles! adauga când ¡mi vede ezitarea.

Mâine seara părăsesc Chicago şi aş fi vrut să mai discutam.

-Nu sunteti din Chicago? ¡mi fac curaj şi ¡1 întreb.

-Nu! răspunde râzând. Călătoresc foarte mult şi stau puţin acasa, dar reşedinţa o am la Miami. Deci, ne vedem mâine?

Arunc o privire spre Tony, dar el nu spune nimic. Ma laşa pe mine să hotărăsc, ştiind ca el nu are dreptul să o faca. O clipa, gândul ¡mi fuge la Dominic şi la toata povestea asta încurcata. La faptul ca eu am reuşit, în cateva ore, să mă apropii de Miller şi să aflu mai multe decât Dominic în trei ani. Si, poate, pot să aflu şi mai multe.

-Desigur! accept cu un zâmbet pe buze, apoi mă întorc şi plec.

Drumul spre casa l-am făcut în aceeaşi tăcere deranjanta. Tony a părut ca vrea să zică ceva de cateva oh, dar s-a oprit, incruntandu-se de fiecare data. Dar eu mă bucur ca s-a abtinut. În clipa asta nu ¡mi doresc nimic altceva decât să fiu acasa, cât mai departe de Rodriquez, de Miller şi toti ceilalţi mafioţi. Si, mai presus de toate, să fiu în braţele lui Dominic!

Când limuzina opreşte în fata blocului meu, ¡1 opresc pe Tony să coboare.

-Iti mulţumesc, a fost o seara minunata, Tony! Dar nu e nevoie să mă conduci pana sus!

Si, fara să ii dau sansa să ¡mi răspundă, cobor în graba şi intru în bloc, rasufland uşurata ca am scapat de o seara de coşmar.

Odata intrata în apartament, nu apuc să aprind lumina ca doua braţe tari ¡mi infasoara corpul, în timp ce doua buze cunoscute ¡mi zdrobesc gura într-un sărut năucitor.

-Iubito, spune-mi ca nu l-ai lasat să te atinga sau mă duc chiar acum şi ¡1 omor!

Dominic!

-Doar m-am tinut de braţul lui de cateva oh şi m-a atins pe mana! E suficient pentru o crima? ¡1 întreb râzând fericita ca s-a întors întreg.

Oftatul lui de uşurare ¡mi spune ca şi el şi-a făcut griji pentru mine. Si ca e gelos!

-Sa nu mai faci asta niciodată! Nici nu iti imaginezi la câte riscuri te-ai expus! ¡mi spune suparat.

O, nu! Si prânzul de mâine? Adică de azi! Va fi turbat când va afla! Asa ca profit de faptul ca stăm În întuneric şi nu pot să-i vad reacţia sl spun pe nerăsuflate:

-Iau prânzul azi cu Tony şi cu... Miller!

Doua lucruri se petrec simultan: lumina se

aprinde şi Dominic aproape ca urla la mine.

-Ce-ai spus?!?

Apoi, privirea Il coboara pe corpul meu, examinând cum sunt Imbracata sl cum arat, iar socul ¡1 face să uite destăinuirea ce tocmai l-am facut-o. Se uita flamand la mine, cu ochii mari. Nu-i vine să creada ca sunt aceeaşi fata pe care o vede zilnic în pantaloni! Privirea i se fixeaza pe picioarele mele şi mârâie uşor.

-O, Doamne! apuca doar să spună înainte să mă ia în braţe şi să mă duca în dormitor... Nu al scapat de pedeapsa, Iubito, dar poate să mai aştepte!

Capitolul 18 DOMINIC

Ajuns în dormitor, o las din braţe pe Violet sl mă dau doi paşi în spate ca să o pot privi din nou. Este atat de frumoasa incat imi tale răsuflarea! Tot imi dorisem să o vad rochie,
dorinţa mi s-a împlinit! Dar nu mă aşteptam la ceea ce am acum în fata ochilor! Aproape ca

pare ireal de frumoasa!

-Eşti superba! ii soptesc pierdut, în timp ce mă apropii de ea şi o sărut.

Dar oricât ar fi de minunata imbracata aşa, ¡mi este mai dor să o ştiu goala, în braţele mele. încet, parca cu teama, desfac fermoarul rochiei şi cobor o maneca, sarutand mărunt umărul dezgolit, apoi procedez la fel şi cu celalalt, li vad pulsul zbatandu-se pe gatul delicat şi nu mă pot abţine să nu ¡1 simt sub buze, să-i simt cu gura agitaţia pe care ¡-o produc.

Abia când ii aud oftatul, buzele coboara încet spre sânii ce inca sunt acoperiţi de rochie, li trag rochia uşor în jos, lasand-o să cada gramada la picioare. Doar în sutien, chiloţi şi cu pantofi cu toc, este atat de sexi ca sunt aproape de infarct!

Dar nu mă laşa să mă bucur prea mult de privelişte! Se apropie de mine şi, cu nerăbdare, ¡mi da tricoul jos, mâinile coborandu-i apoi spre blugii al căror fermoar ¡1 deschide dintr-o mişcare. Ochii mi se măresc de surprindere, căci este prima oara când are curajul să faca asta. Trage uşor de ei peste solduri, ezita, apoi se opreşte.

Roseata din obraji, cu care sunt deja atat de obişnuit şi care întotdeauna o face să arate

adorabila, ¡mi spune ca nici nu va face mai mult. Astfel incat, continui eu ce a început. Apoi, cu o nerăbdare febrila, înlătur şi ultimele bucăţi de dantela de pe trupul ei minunat, ridicand-o în braţe. Picioarele lungi şi superbe mă înconjoară strâns în deja cunoscuta îmbrăţişare şi mă scufund în ea cu un geamat de plăcere inca înainte să ajungem în pat.

-Mi-a fost atat de dor de tine, iubito! ii mărturisesc cu gura lipita de buzele ei. De tine... de asta... de noi! Numai la asta m- am gândit ultimele trei zile!

Geamătul ei de plăcere imi spune ca şi ei ¡-a fost la fel de dor. Geamătul şi modul în care mâinile ei mă trag mai aproape, lipindu-mă de sânii plini, inconjurandu-mă cu totul şi atat de strâns incat parca nu ar mai dori să imi dea drumul.

-Sa nu mai pleci! imi şopteşte cu lacrimi în ochi. Mi-e atat de teama ca o să patesti ceva, incat fiecare plecare de-a ta mă mai omoara câte puţin!

Cuvintele ei imi ung sufletul şi, totodată, imi zdrobesc inima. E prima oara când imi spune ca ar simţi ceva pentru mine! Da, nu mi-a spus ca mă iubeşte, dar sensul vorbelor ei este mult mai adanc şi inseamna la fel de mult pentru mine! Si, stiindu-i trecutul, ii

înţeleg perfect teama. Ştiu riscul la care mă expun zi de zi şi, daca aş pati ceva, ştiu ca ar suferi.

-Dar n-am patit nimic şi m-am întors la tine! întotdeauna o să mă întorc! ii promit şi ştiu ca asta e adevărul.

Orice aş face şi oriunde m-ar duce drumurile, tot la ea m- aş întoarce. În braţele ei. Fiindcă, în ciuda tuturor şi a toate, aici e locul meu, aşa cum şi locul ei e în braţele mele.

Facem dragoste cu disperare, încercând să ajungem cât mai repede la împlinire, împinşi de dorul care ne-a chinuit pe amandoi şi fericiţi ca suntem din nou împreuna.

Abia când răsuflările agitate ni s-au liniştit şi Violet se odihneşte ca de obicei, întinsa peste mine, imi amintesc cuvintele din hol. Inima mea, ce tocmai se liniştise, o ia din nou la galop când mă gândesc în ce companie a fost toata seara.

-Iubito, promite-mi ca stai cât mai departe de Miller! ii spun rugător.

-Dar, Dominic..., incearca să mă întrerupă.

Ii prind fata în palme şi ii spun cât pot de serios, încercând să imi ascund teama din suflet:

-Violet, macar o singura data, asculta-mă! Da, Miller este persoana pe care o caut de trei ani şi ţi-am povestit deja ca nu are nici un scrupul. Dar daca ar fi să aleg intre a-l prinde pe el şi a te ştii pe tine în siguranţa, ştii foarte bine ce aş alege: pe tine!
Am crezut ca înnebunesc astazi când am aflat ca ieşi cu Tony! Pe langa faptul ca am fost gelos, şi inca mai sunt, gândul ca te- a luat cu el în mijlocul atator oameni periculoşi aproape m-a făcut să-mi pierd minţile! Insa nici prin gând nu mi-a trecut ca Miller este aici şi ca o să ajungi să ¡1 cunoşti! Iar faptul ca e interesat de tine, mă sperie!

-Am aflat când are loc tranzacţia! imi spune Violet pe nerăsuflate şi eu mă uit la ea cu gura cascata.

-Poftim?!

-Ne-a invitat să stăm cu el la masa şi ¡-a spus lui Tony ca afacerea s-a devansat. Va fi pe cincisprezece august, nu în septembrie! Si am mai aflat ca Miller locuieşte în Miami şi pleaca deseara din Chicago.

Ma uit la ea şi nu-mi vine să cred! Cum naiba a aflat toate astea?

-Vrei să imi zici ca ai stat toata seara şi jumătate din noapte la masa cu Miller şi el a povestit despre toate astea de fata cu tine?

-Da! ¡mi răspunde senina. Vorbea ca despre o afacere oarecare, habar nu avea ca eu ştiu despre ce este vorba! Nu aş fi înţeles nimic daca nu mi-ai fi spus tu atatea!

O privesc, incredul, cateva secunde. Da, a aflat tot ce am dorit să ştiu despre tranzacţie şi lucruri pe care nu le-am ştiut despre Miller, unde locuieşte şi când pleaca, dar nu-şi da seama ca, afland toate astea, s-a pus în pericol!

-împachetează! Te scot din Chicago! ii spun serios.

-Poftim?!

-Am spus să...

-Am auzit ce-ai spus, Dominic! Eram doar ironica! se ratoieste ea la mine.

Ei, na! Mai face şi mişto de mine!

-Violet! mă răstesc de data asta la ea, exasperat.

-Nu plec nicăieri!

-Ba pleci! Nu înţelegi ca faptul ca ştii atatea te face o tinta? acum strig de-a binelea, nervos pe incapatanarea ei. Oricând Miller ¡şi poate da seama ca ai aflat prea multe şi, poate, nu o să vrea să ¡şi asume riscul? Iubito, a comandat omorârea a patru oameni şi noi doar ii aflaseram numele! Nici macar nu ştiam exact cine este!

-Nu o să ¡mi faca nimic! răspunde Violet sigura pe ea, facandu-mă să mă încrunt şi să mă întreb ce nu ştiu oare.

-De ce crezi asta?

-Crede ca sunt iubita lui Tony, deci e normal să ştiu câte ceva!

Simt ca pamantul ¡mi fuge de sub picioare şi cred ca mă albesc de nervi, dar încerc să ¡mi tin totuşi cumpătul şi să nu izbucnesc mai tare decât am facut-o deja. Asta, şi să-mi infrang pornirea de a mă duce acum după Tony şi să ii trag un glonţ în cap. Număr în gând pana la cinci, pentru ca mai mult nu pot, şi pun întrebarea ce mă doare.

-De ce ar crede ca eşti Iubita Iul? Mi-ai spus ca doar te-a atins pe mana!

-Nu ştiu! Poate pentru ca Tony era foarte atent cu mine!
¡ml spune pe un ton nevinovat.

-Atent?! Atent în ce fel?

-Adică vorbea frumos cu mine, nu ca tine! ¡mi reproşează şi o privesc uimit.

-Deci eu vorbesc urat cu tine?

-De-aproape o ora ţipi la mine, Dominic! Ţipi, în loc să bagi de seama ca suntem amandoi goi în mijlocul camerei şi nu ne-am văzut de trei zile!

Si... cu asta mi-a închis gura! Într-adevar,

deabea acum observ ca sta în fata mea goala puşca, cu mâinile înfipte bine în solduri, ca sânii ii tresaltă din cauza respiraţiei precipitate, iar parul o învăluie seducător. O prind de-un braţ şi o trag brusc spre mine, lipind-o de pieptul meu, în timp ce am o erecţie instantanee.

-Cateodata eşti aşa de chior! chicoteşte Violet în timp ce ¡mi cuprinde gatul cu braţele şi mă atrage într-un sărut.

Gura ii este atat de dulce şi gustul de îmbătător, ca uit toata discuţia din ultima ora şi motivul din care a pornit. Devin conştient doar de trupul lipit de mine şi uit orice alt gând! De data asta facem dragoste încet, savurând fiecare mişcare, atingere sau gest. Prefer să prelungesc momentul cât mai mult, cerandu-mi parca iertare pentru faptul ca am strigat la ea. încercând să o simt cât mai bine sl să ajung cât mal adanc, să- mi pun amprenta pe corpul ce pare făcut pentru mine. Doar pentru mine. Cu fiecare mişcare prelunga să ii ating sufletul şi inima, aşa cum a facut-o ea cu mine.

Violet se mişca în acelaşi ritm cu mine, venind înaintea mea cu mişcări sinuoase, mulgandu-ml trupul. Devine tot mai Indrazneata, atat În mişcări cât sl în gesturi şi

nu pot fi decât incantat de faptul ca se simte tot mai descatusata când suntem impreuna. Aştept cu nerăbdare momentul în care nu va mai avea nici o reţinere sl, totodată, Il aştept cu teama. Daca acum are efectul asta asupra mea, cred ca atunci mă va baga în boala!

-De-acum încolo, o să strig mai des la tine! ii soptesc gemând când soldurile i se mişca îndrăzneţ. O să o fac tot timpul, daca asta este ce primesc în schimb!

-Iti place să te cerţi cu mine? chicoteşte uşor deasupra mea şi ii simt chicotul pana în vintre.

-Nu, iubito, dar ¡mi place ce iti face tie! Imi place cum te face să vibrezi!

Când în sfarsit o las să imi adoarma în braţe, nu pot să închid un ochi. Nu pot să cred ca a riscat atata pentru mine şi ca doreşte să o mai faca inca! Cum să o las să se intalneasca astazi cu aia doi?!

Am observat şi rochia şi bijuteriile şi ştiu ca sunt de la Tony. Chiar m-a rănit faptul ca s-a dus la dineu imbracata cu ce ¡-a cumpărat el, dar înţeleg şi ca nu putea să mearga în blugi. Insa tot sunt gelos pe fiecare minut pe care l-a petrecut cu maimuţoiul ala! Am observat cum o priveşte şi ştiu ca tine foarte mult la Violet, poate chiar o iubeşte, În felul

lui. Nu se comporta cu ea cum a facut-o cu alte femei care ¡-au trezit interesul, iar asta mă mai linişteşte puţin. Sper să tina suficient de mult la ea incat să nu dorească să patească ceva rau.

Dar mai ştiu şi ca Violet e o capoasa! Cu cât ii voi interzice mai mult să faca ceva, cu atat se va ambiţiona mai tare să faca acel lucru. Trebuie să găsesc o cale prin care să o determin să
faca ce vreau eu şi ce e bine pentru ea!

***

Ma trezesc cu sentimentul ca ceva s-a întâmplat şi primul lucru pe care ¡1 fac este să o caut pe Violet. Patul gol şi cearceafurile reci ¡mi intensifica nelinişteа.

-Violet!

Când nici un răspuns nu se aude, ¡mi caut disperat telefonul pe care ¡1 găsesc în buzunarul blugilor aşezaţi acum frumos pe un scaun. Ochii mi se măresc, şocaţi, când vad ora afisata pe ecran: doua şi jumătate!

La dracu'! A plecat!

Furia ce mă cuprinde e atat de mare incat mă abţin cu greu să nu mă apuc de spart totul în jur! Nu o fac doar fiindcă îngrijorarea pe care o simt depăşeşte cu mult furia!

A profitat de faptul ca dormeam adanc şi ca eram rupt de oboseala şi s-a dus la prânzul

ala blestemat! Fir-ar să fie! Trebuia să mă aştept la asta!

Privesc disperat în jur şi abia acum observ pe noptiera ei un bilet.

"Te rog să nu te superi pe mine! Nu am vrut să te trezesc
fiindcă ne-am fi certat din nou şi nu vreau asta! Fii fara teama, o să am grija ce fac şi ce vorbesc! Ne vedem la sala! Ly,
Violet."

Citesc biletul de cateva ori sl încerc să alung senzaţia ca a profitat de mine, de faptul ca dorm sl a făcut exact ce a taiat-o capul! Apoi, ochii imi fug pe ultimele doua cuvinte. În special pe penultimul. *Ly?* Love you?!? Acum şi-a găsit să mi-o spună?!

Capitolul 19

VIOLET

-Nu-i aşa, Violet?

întrebarea mă face să tresar şi să imi ridic privirea din farfuria În care mă joc cu furculiţa în mancare de cateva minute, probabil. Il privesc pe Miller, apoi pe Tony, şi simt ca Imi

la fata foc.

Oare ce spuneau?

În ciuda faptului ca prezenta mea la aceasta masa are un scop precis, nu-mi pot opri gândurile să fuga la Dominic. Imi imaginez cât este de nervos acum pe mine sl aproape ca regret ca am plecat fara să-l trezesc. Dar, daca aş fi facut-o, ştiu ca nu m-ar mai fl lasat să plec!

Amintirea clipelor petrecute impreuna în dimineaţa asta nu

m-au lasat să mă concentrez la discuţia din fata mea. Oricum nu vorbeau despre ceea de mă interesa cu adevarat pe mine.

-Ma scuzaţi, nu am fost atenta! arunc un zâmbet mic sub forma de scuza către Miller.

Acesta mă priveşte atent pe sub sprâncene, apoi ii arunca o privire ironica lui Tony.

-A fost o seara destul de lunga, trebuia să o laşi să se odihnească, Tony!

Poftim?! Obrajii mi se inrosesc când înţeleg la ce se refera şi ochii imi fug la Tony. Acesta mă priveşte încruntat uşor. Ştie ca Dominic s-a întors şi bănuieşte ca el este cel care nu m-a lasat să dorm prea mult şi este evident ca asta ¡1 deranjează.

-Eu am lasat-o! şopteşte el fara să isi ia

privirea din ochii mei şi, pentru o clipa, mi se pare ca vad durere în ochii lui.

-Spuneam ca, după ce rezolvam afacerea la care lucram acum, mi-ar placea să veniţi cateva zile la Miami! spune Miller zâmbind uşor în fata privirilor pe care le schimb cu Tony.

Ce? Daca afacerea se rezolva aşa cum sper eu, Miller va fi în spatele gratiilor pentru o perioada extrem de lunga şi nu am de gând să-l vizitez. Nici acolo şi nici oriunde altundeva!

-Nu ştiu ce să spun, domnule Miller! ii răspund încercând să mă concentrez şi să nu-mi dezvălui gândurile. Vom vedea!

În timpul asta, Tony nu-şi ia privirea de pe mine, privindu- mă încruntat. Oare bănuieşte ceva? Sau nu-i convine faptul ca Dominic a dormit la mine? Atitudinea lui schimbata imi da o stare de disconfort atat de pronunţata incat mă scuz şi mă duc pana la toaleta.

Fericita ca sunt singura în încăpere, mă sprijin cu braţele de una din chiuvete şi las respiraţia precipitata să ¡mi iese printre buze. Dominic avea dreptate! Nu am aflat nimic în plus, doar ¡-am atras atentia şi, se pare, suparea lui Tony asupra mea.

Asta trebuie să înceteze!

În timp ce mă întorc la masa unde cei doi discuta destul de aprins, doua cuvinte ¡mi atrag atentia:"docul 54". Acolo se va încheia tranzacţia? Nu pot să cred ca am atat noroc încât să aud exact ce vroiam!

Dar se opresc şi schimba subiectul când mă reaşez.

-E totul în regula? mă intreaba Tony.

Dau doar uşor din cap, încercând din răsputeri să nu-mi exteriorizez sentimentele şi agitaţia. Acum, tot ce ¡mi doresc este să plec!

Parca intelegandu-mi starea, Tony mă prinde de mana şi se apropie de urechea mea, facand să para ca ¡mi sărută obrazul.

-Vrei să plecam? şopteşte el atat de încet incat abia ii înţeleg cuvintele.

Ma simt atat de uşurata de întrebarea lui incat ii strâng mana cu putere, în timp ce ¡mi doresc să plec cât mai repede şi mai departe de Miller. Omul ¡mi inspira o repulsie ce devine din ce în ce mai puternica cu fiecare minut pe care ¡1 petrec în preajma lui şi nu ¡mi iese din minte faptul ca, din cauza lui, Dominic era să moara şi acum e implicat în povestea asta care ii pune, din nou, viata în pericol.

Nu ştiu cum face Tony, dar reuşeşte ca în

cinci minute să ne luam ramas bun de la Miller, fara să părem nepoliticosi.
Cuvintele Iul de despărţire insa mă fac să mă infior şi le simt ca pe o ameninţare care mă nelinişteşte şi mal mult.

-Sunt sigur ca o să ne revedem, Violet! Poate chiar mai devreme decât te astepti!

Ajunşi În maşina, Tony nu porneşte Imediat motorul. Sta pe gânduri cateva secunde, privind într-un punct fix prin parbriz, apoi mă surprinde cu totul când imi vorbeşte.

-Vreau să imi cer scuze, Violet!

-Poftim? ¡1 întreb uluita.

-Imi cer scuze ca am abuzat de bunăvoinţă ta! spune uşor încruntat şi tonul ii pare chiar sincer.

Şocata! Sunt şocata! Nu pot scoate nici macar un sunet, darămite un cuvânt!

-Chiar mi-am dorit aseara să mă insotesti şi recunosc ca am profitat de faptul ca Dominic era plecat ca să ¡ţi fac invitaţia. Daca ar fi fost în Chicago, nu aş fi facut-o şi ştiu ca nici tu nu ai fi acceptat. Chiar şi aşa, am fost surprins ca ai facut-o! Din momentul în care ai acceptat, m-am întrebat de ce, care a fost motivul. Singurul motiv plauzibil este ca ¡ţi sunt patron şi nu ai vrut să mă refuzi. Am avut motivele mele ca aseara să ii spun lui Miller

ca suntem împreuna, motive pe care chiar nu pot să ţi le dezvălui, iar tu m-ai surprins din nou prin faptul ca nu ai negat. Ba chiar ai acceptat să iei masa astazi cu noi! Poate ai crezut ca asta imi doresc, nu ştiu. Dar da, datorita tie, atat aseara cât şi astazi am avut ocazia să discut anumite probleme cu Miller pe care altfel nu aş fi fost în poziţia să le discut. Si pentru asta, ¡ţi mulţumesc! Dar nu am putut să nu observ ca nu te-ai simtit bine nici macar o singura clipa, nici ieri şi nici astazi.
Pentru asta ¡mi cer scuze! Mi-ar fi plăcut să mă insotesti ca prietena, nu doar din obligaţia ca ţi-a cerut-o patronul.

Abia acum ¡şi ridica ochii spre mine şi, daca nu m-ar fi surprins cuvintele lui, ar face-o privirea pe care mi-o arunca.
Nu e aceeaşi privire rece şi superioara pe care o afiseaza zi de zi în relaţiile cu cei din jur. Chiar pare sincer în tot ce a spus! Pentru prima data, încep să cred ca Tony chiar simte ceva pentru mine. Oh, nu! Asta nu e bine!

Toata lumea m-a prevenit în legătură cu el dar, cumva, ştiu ca nu mi-ar face nici un rau. Persoana care ¡şi face griji şi regreta ca nu m-am simtit bine la o nenorocita de petrecere nu are cum să vrea să mă

ranească!

Dar tot nu ştiu ce să ii răspund. Nu vreau să mint şi să ii spun ca mi-a plăcut noaptea trecuta sau masa de azi, dar nu pot să-i spun nici adevăratul motiv pentru care am acceptat să particip la amandoua. Astfel încât, prefer să tac.

-Te duc acasa! ¡mi spune Tony când vede ca nu zic nimic şi doar aprob din cap.

Tot drumul ¡1 parcurgem în linişte, amandoi stânjeniţi, încercând să nu privim deloc unul spre altul. Ma gândesc ca trebuie să ii dau totuşi un motiv pentru care am acceptat invitaţia lui, un motiv care să ii adoarma bănuielile, daca acestea exista.

-la-ţi liber deseara! ¡mi spune când cobor. Macar cu atat să mă revanşez şi eu! ¡mi zâmbeşte când vede ca sunt mirata.

-Mulţumesc! Si... Tony, ii spun înainte să cobor, nu am venit fiindcă ¡mi eşti patron, ci fiindcă m-ai rugat! şi ii observ cum ochii i se măresc uşor, surprins de afirmaţia mea.

Prefer să creada ca am facut-o din acest motiv decât să se mai gandeasca la vreun motiv ascuns şi să banuiasca adevărul!

Când opresc motorul În fata sălii lul Dominic, trag aer adanc În piept. Oare s-a mal

liniştit puţin sau va fl la fel de turbat? Si să nu uit ca mi-a promis o pedeapsa! Sau doua, după figura de azi!

Dar, înainte să ¡mi fac curaj şi să intru în clădire, langa mine opreşte un alt motor.

-Sa nu-mi spui ca o fata frumoasa ca tine practica sporturi
dure!

Un zâmbet larg se întinde pe fata lui Jason în timp ce coboara şi se apropie de mine. Acelaşi zâmbet care ¡mi aduce aminte de James.

-Imi pare rau ca te dezamăgesc dar da, ¡mi plac sporturile dure! ii zâmbesc înapoi.

-De fiecare data când ne întâlnim, mă mai surprinzi cu ceva, Violet! Eşti o adevarata enigma! O enigma care mă face tot mai curios şi care, din nefericire, fuge de mine!

Vorbele lui mă fac să chicotesc. Eu, o enigma? Poate ca aşa ii par!

-Nu sunt o enigma şi, în mod sigur, nu fug de tine, Jason!

Isi înclina uşor capul pe un umăr şi mă priveşte printre ochii mijiţi.

-Asa spui? Pai să vedem! Prima data ne-am întâlnit, în miez de noapte, în parcarea unui motel prăpădit. A doua oara, goneai prin Chicago, plângând şi facand slalomuri

sinucigaşe printre maşini. A treia oara, ai dat bir cu fugiţii când te-am invitat la masa, lasand în urma bomba despre prietenul cu care zici ca semăn şi care ţi-a murit În braţe. La fel al fugit şi la club când te-am întrebat daca pot să te aştept. Acum, te găsesc intrând într-o sala de box. Mie toate astea mi se par foarte... interesante! Si, de fiecare data, nu ai ştiut cum să te îndepărtezi mai repede de mine! Mi-ai refuzat fiecare invitaţie pe care ţi-am facut-o!

-Acum, daca le-ai înşirat aşa, parca ai dreptate! recunosc râzând. De fapt, ft/ar trebui să fii cel care fuge de mine!

-Totuşi... nu o fac! rade şi el. Din contra, te invit la... o cafea! Poate ai să accepţi de data asta!

Ii privesc o clipa ochii negrii şi zâmbetul larg, intrebandu- mă de ce oare mai încearcă.

-Imi pare rau, Jason, dar...

Este simpatic şi a fost întotdeauna drăguţ cu mine, dar nu mă interesează. Nu mă interesează nimeni în afara de Dominic.

-Dar ai pe cineva! pricepe în sfarsit şi zâmbetul ii dispare.

-Da, recunosc şoptind. Si acum chiar trebuie să plec!

Dar înainte să apuc să fac macar un pas,

Jason mă prinde de mana.

-larasi fugi! Te-am invitat să bem doar o cafea împreuna, nu ţi-am cerut să te măriţi cu mine!

Ochii mi se măresc de uimire la cuvintele lui, dar ii vad în ochi o sclipire jucausa care mă face să rad.

-Cine ştie? Poate altadata? Acum mă grăbesc! şi intru în sala fara să mai arunc nici macar o privire în urma.

Odata intrata în sala, ochii îmi cad imediat pe Dominic.
Imbracat într-o pereche de pantaloni de trening şi un maieu strâmt, loveşte cu furie Într-un sac de box. Ştiu ca eu sunt cauza acestei furii şi înghit În sec când realizez ca nu s-a calmat deloc.

Inca nu m-a observat sl profit de ocazie ca să Il studiez mai bine. Sa admir felul minunat în care muşchii I se Incoarda la flecare lovitura. Aproape ca întind mana să ¡1 ating, atat sunt sunt de fascinata de el! Si nu pot să nu mă întreb cum de un barbat ca el s-a legat la cap cu o femeie ca mine. O femeie cu un trecut atat de tulbure şi cu atatea probleme emoţionale.

Si nu doar atat. Rabdarea pe care o are cu mine mă surprinde şi acum! Cine ar fi crezut

ca un barbat aşa de dur ca Dominic poate fi atat de sensibil!?

-Mai eşti suparat pe mine? ¡1 întreb cu jumătate de voce.

Se întoarce brusc spre mine şi o uşurarea imensa i se citeşte pe chip. Se apropie cu paşi repezi de mine şi ¡mi cuprinde fata în palme.

-Eşti bine? mă intreaba îngrijorat.

-Daca mă săruţi, o să fiu! ii răspund zâmbind.

Nu asteapta să ii spun de doua ori şi mă sărută pasional, zdrobindu-mi buzele, fara să ii pese ca toti cei din sala ne vad. Apoi, mă arunca pe un umăr şi, fara să bage în seama strigatul meu de surprindere, se îndreaptă spre apartament, ignorând comentariile întâlnite în drum şi care pe mine mă fac să ¡mi ascund fata în mâini.

-Si acum o să vedem ce facem cu pedepsele alea!

Oh, nu! Mai multe?

Capitolul 20

DOMINIC

Bucuria ca o vad langa mine, întreaga, mă umple de uşurare. În ultima ora, doar puţin a lipsit să nu plec după ea şi să o iau cu torta de langa ticăloşii aia doi. Iar supararea pentru faptul ca a plecat pe furiş nu mi-a trecut deloc. Absolut deloc!
În duda faptului ca am lovit în sacul ala încercând să mă descarc, sunt la fel de încordat ca un arc.

-Daca ar fi după ce simt acum, te-aş pune pe genunchi şi te-aş bate la fund! ii strig în momentul în care suntem la mine, feriţi de ochi curioşi.

Violet mă priveşte cu ochi mari, încercând să ¡şi dea seama daca vorbesc serios sau nu.

-Iti dai seama cât de îngrijorat am fost pentru tine? Te-am implorat să nu te duci! Dar nu, tu trebuie să faci pe curajoasa! Sa te pui în pericol! De ce? Fiindcă ţi-am spus eu să nu te dud?

-Domininic...

-Nici un Dominic! o întrerup. Te-am rugat să pleci din Chicago pana se termina povestea asta, te-am rugat să stai departe de Rodriquez şi de Miller dar nu, tu ai făcut exact ce ai vrut!

-întotdeauna fac numai ce vreau,

Dominic! ¡mi spune neaşteptat de calma.

-Ei bine, nu o s-o mai faci! Cel puţin nu în următoarea luna! După ce se va termina cu povestea asta, o să imi faca o deosebita plăcere să te... îmblânzesc dar, pana atunci, ai de suportat doua pedepse! ii spun rânjind şi nu-mi pasa ca o vad tresărind. Prima pedeapsa este să porţi asta tot timpul la tine!

Ii întind pachetul frumos ambalat şi aştept cu nerăbdare să ii vad reacţia. Se încrunta uşor, intorcandu-l de pe o parte pe alta, apoi mă priveşte întrebător. Prefer să nu spun nimic. În cele din urma, desface cu grija ambalajul.

-Mi-ai luat telefon! exclama uluita.

-Bineînţeles! Asa o să pot lua legătură oricând cu tine şi nu o să mă mai chinui de dorul tau când sunt plecat! Acum, următoarea pedeapsa!

-Mi-ai mai luat unul pentru cazul în care ¡1 pierd pe asta? incearca Violet să mă îmbuneze, dar raman serios fiindcă chiar nu ştiu cum o să reacţioneze la ce am să ii spun.

-Te pot convinge să pleci pentru următoarea luna? imi mai încerc odata norocul.

-Nu!

-Bine! Atunci te muţi aici!

Inima imi bate nebuneşte în timp ce ii aştept răspunsul.

-Nici vorba! imi spune vehement.

-Ba da! Te muţi aici sau dau un telefon şi te scoate Agenţia din Chicago cu forţa. Tu alegi!

De data asta ochii ei minunaţi arunca flăcări. Pot să vad ca abia se abţine să nu mă pleznească! Dar nu-mi pasa! Atata timp cât ceea ce fac este pentru propia ei siguranţa, nu-mi pasa daca ii convine sau nu.

-Sau pot să te părăsesc şi atunci nu mai ai nici un drept să imi spui ce să fac! imi spune furioasa.

-Iubito, asta nu e o opţiune! Chiar daca mă parasesti, tot o să sun la Agenţie! ii răspund blufund, în timp ce inima imi sta în loc la gândul ca s-a putut gândi să mă parasească.

Violet începe să se fataie, din ce în ce mai nervoasa.

-Eşti nebun! Nu poţi să imi faci asta! explodează în cele din urma.

-Da, nebun după tine! Când o să înţelegi? Daca vei locui aici, o să te pot supraveghea mai bine. Chiar şi când voi fi plecat nu vei fi

singura! Peste zi e tot timpul cineva jos, în sala, iar noaptea eşti la serviciu. Asa voi fi mai liniştit, stiindu-te în siguranţa. Daca tranzacţia s-a devansat, voi fi şi mai mult plecat şi faptul ca te ştiu singura în apartamentul ala mă omoara!

-Cum adica o să pled şi mai mult?

Asta e tot ce a auzit din ce ¡-am spus?!

-Da, Violet. Următoarele saptamani voi fi mai mult plecat decât pe-acasa. De fapt, mâine plec din nou.

Spre surprinderea mea, imi imbratiseaza mijlocul şi ¡şi sprijină obrazul de pieptul meu.

-Ma mut aici daca imi promiti ca nu mai pleci! imi spune aproape în şoapta.

O strâng mai aproape de mine şi ii sărut parul, apoi oftez. Adânc. Fiindcă ştiu ca e o rugăminte pe care nu am cum să ¡-o îndeplinesc.

-Nu pot!

-Atunci spune-mi macar ce faci de câte oh eşti plecat!

Cum să ii spun?! Eu insumi mă urase pentru ceea ce fac, daca ii spun, mă va uri şi ea la fel de mult! Dar nu vreau să o mint şi ştiu ca merita o explicaţie pentru toate plecările mele.

-Cumpăr droguri pentru Tony şi Miller!

recunosc într-un târziu, învins.

O simt incordandu-se în braţele mele, dar nu se dezlipeşte de la pieptul meu, aşa cum mă aşteptam. Ştiu ca este surprinsa ca fac asta şi ca nu ii convine, dar faptul ca ramane în braţele mele mă mai linişteşte puţin. Sunt chiar uimit ca accepta totul cu atata uşurinţa!

-Iubito..

-Banuiam, mă întrerupe Violet. Si ştiu ca din cauza asta eşti suparat! Am observat ca după fiecare drum eşti tot mai suparat, probabil este un chin pentru tine să faci asta. Dar e ceva mai mult legat de ura ta fata de droguri. Mai mult decât faptul ca asta ¡ţi este meseria.

-Da, este! recunosc cu un oftat.

-Vrei să ¡mi povesteşti?

Ma aşez într-un fotoliu cu ea în braţe şi sunt surprins ca şi- a dat seama ca am un anume motiv pentru care sunt atat de pornit împotriva drogurilor. Uneori mă uimeşte cât este de receptiva şi intuitiva! Poate este aşa doar cu mine, nu ştiu, dar am ajuns să ne cunoaştem atat de bine unul pe altul, într-un timp atat de scurt, incat ne ghicim gândurile şi stările.

-Când eram în liceu, cel mai bun prieten al meu a început să se drogheze, încep să ii

povestesc. Vedeam ca s-a schimbat, dar nu ştiam de ce. Era tot timpul furios sau într-o stare de letargie, de Indiferenta. Nu a vrut să ¡ml spună, indiferent de câte oh l-am întrebat ce se intampla cu el şi a durat ceva timp pana m-am prins care e motivul. Dar atunci era deja prea târziu, devenise dependent. Le-am spus părinţilor lui şi l-au internat la dezintoxicare. N-a mai vrut să vorbească după asta cu mine. Si a continuat să se drogheze. Uram să vad ca baiatul simpatic şi glumeţ care fusese prietenul meu devenise un tip închis în el, nervos pe tot ceea ce ¡1 înconjoară. Si-a alungat toti prietenii care încercau să-l ajute şi a ajuns să stea tot mai mult pe străzi, printre drogaţi. Într-o noapte, pe când eram în ultimul an de liceu, a venit la mine şi mi-a cerut bani. Era foarte agitat. Spunea ca datoreaza nişte bani unui dealer şi, daca nu ii plăteşte, ¡1 omoara. L-am crezut. Ca prostul, l-am crezut! Asa ca ¡-am dat banii cu gândul ca ¡1 salvez. A doua zi a fost găsit mort pe o alee. Supradoza. li trebuisera banii ca să-şi cumpere droguri, iar eu ¡-am dat. Cu banii mei şi-a cumpărat moartea! Daca m-aş fi gândit mai bine şi aş fi fost atent la modul în care tremura, mi-aş fi dat seama ca nu era din cauza fricii, ci a lipsei de drog. M-am simtit şi

continui să mă simt vinovat de moartea lui. Atât de vinovat, incat nu m-am putut duce nici la înmormântarea lui!

Ma opresc cateva clipe, încercând să ¡mi alung amintirile dureroase.

-Mi-am promis atunci mie însumi ca voi lupta împotriva morţii albe. Asa am ajuns la Narcotice. Fiecare captura de droguri ¡mi uşura puţin vina. Eram bucuros ca am reuşit să mai salvez cateva vieţi! Acum, insa... Din cauza lui Miller, am ajuns să fac exact ce urase mai mult! Flecare gram de drog pe care ¡1 cumpăr sau ¡1 vând ¡mi chinuie sufletul! Am ajuns să fiu exact ce urase mai mult!

Violet se ghemuieşte mai strâns la pieptul meu şi ii simt lacrimile care ¡mi uda tricoul.

-După ce se termina povestea asta, o să fii din nou agent de teren? mă intreaba printre doua suspine.

Nu ii răspund imediat. Asta e o întrebare pe care mi-am pus-o şi eu destul de des în ultimul timp şi la care nu ¡-am găsit inca răspunsul. Asta e singurul lucru pe care *ştiu* să ¡1 fac şi pe care *doresc* să ¡1 fac.

-Bănuiesc ca da! recunosc într-un târziu.

Violet se retrage din braţele mele şi mă priveşte încruntata.

-Adică o să iei totul de la capat?

-Cum adica? o întreb nedumerit.

-Adică o să faci exact ceea ce te-a adus aici! O să dai din nou de unul ca Miller şi o să ¡ţi rişti viata în fiecare zi! Altcineva o să fie deranjat de ceea ce faci şi, poate, o să reuseasca din prima ceea ce oamenii lui Miller nu au reuşit.

înţeleg la ce se gândeşte şi ştiu ca nu o să se bucure de răspunsul meu.

-Da, daca scap de povestea asta în viata, aşa am de gând să fac! recunosc sincer.

Violet mă priveşte atenta în ochi şi pot citi dezamăgirea şi tristetea din ei.

-Banuiam ca asta o să spui! ¡mi zice în şoapta şi se ridica din poala mea, indreptandu-se spre usa.

-Unde pled?

-Sa-mi fac bagajul! ¡ml răspunde simplu.

Nu pot să cred ca a acceptat totul atat de uşor!

Parca *prea* uşor!

-Vin cu tine!

-Nu e nevoie! Chiar vreau să fac asta singura!

Singura? De ce? Nu înţeleg.

Când e langa usa, ¡1 întind telefonul de care uitase şi zâmbesc când vad ca ¡1 la şi ¡1 pune În buzunar fara să comenteze. Ma bucur

ca isi Insuseste macar prima "pedeapsa" fara să comenteze! O Iau În braţe şi o sărut tandru. Buzele I se topesc sub gura mea şi ¡ml răspunde cu disperare la sărut. Cu o disperare dulce -amara. Dar gândul ca o să o am aproape În cateva ore, langa mine, mă face atat de fericit incat nu bag În seama sentimentul de nelinişte ce ¡ml da târcoale. SI, pentru prima oara, nu ¡ml ascult Instinctul.

Capitolul 21

La ora sase, nelinştea mea atinge cote alarmante. **E** ora la care Violet deja trebuia să fie la club, Iar ea ¡nea nu s-a întors.

Imaginea el plecând, modul În care m-a privit după ultimul sărut mă fac să mă opresc brusc din plimbarea mea agitata.

Un gând tulburător ¡mi trece prin minte, gând pe care ¡1 alung imediat, neindraznind să ¡1 analizez nici macar o secunda. II alung la fel de repede precum a venit şi pun mana pe telefon apeland numărul Iul Violet.

Nu ¡ml răspunde şi repet apelul mal bine de o jumătate de ora, gandlndu-mă ca e pe

motor şi poate nu ¡1 aude sunând. Abia când telefonul ¡ml este închis În nas, realitatea mă loveşte. De ce şi-ar închide Violet telefonul?!

Nu mal aştept şi Ies În fuga, grablndu-mă spre apartamentul el. Nu răspunde nimeni şi simt cum pamantul ¡ml fuge de sub picioare. Descul cu cheia mea şi aproape gem când vad cât de gol este totul. Nimic, nici un lucru amarat, nu arata ca Violet ar fi locuit vreodată aici. Ca şi cum întreaga el existenta ar fi fost stearsa! Greutatea pe care o simt În piept mă apasa tot mal tare şi nu pot să nu mă întreb ce nalba s-a întâmplat.

A plecat ea sau a fost luata de cineva?

Ultima mea speranţa este să o găsesc la club, aşa ca mă îndrept Într-acolo, fara să tin cont de viteza cu care merg sau de regulile de circulaţie, În timp ce mă rog disperat să o găsesc acolo.

-Violet e aici? ¡1 întreb pe Tlm În timp ce Intru precipitat.

Se uita încruntat la mine, nelntelegandu-ml agitaţia.

-Nu! Tony a zis ca e libera astazi!

Fir-ar să fie! Nu mi-a zis nimic despre asta! E drept ca nici nu ar fi avut când, dar...

-Domlnlc, ce s-a întâmplat? mă intreaba Tlm când ¡ml vede disperarea. Unde-i Violet?

-Asta aş vrea să ştiu şi eu! recunosc înfrânt.

Cumva, ştiu ca nu a patit nimic. Dar odata cu aceasta, vine şi gândul ca a plecat. Ca a fugit. Si nu a plecat ca ¡-am cerut-o eu, ca să fie în siguranţa. A fugit *de mine!*

Si nu ar trebui să mă mir! M-am purtat cu ea exact ca ultimul barbar! Am aruncat-o pe-un umăr şi ¡-am impus să se mute cu mine! Trebuia să ştiu ca nu o să-i convină! Ca nu ii place să fie obligata să faca ceva!

întotdeauna fac ce vreau!

M-a prevenit! Cu mult calm, m-a prevenit! Si eu, ca un bou ce sunt, nu am ascultat-o!

Si totuşi... Daca nu a plecat? Daca a fost luata de cineva?

Nu am lasat-o nici să-mi povestească despre masa de azi, despre ce s-a discutat. Daca Miller şi-a dat seama ca Violet ştie prea multe? Asta pe langa faptul ca e clar interesat de ea!

Nu m-am simtit atat de neajutorat şi disperat în viata mea! Sau de nesigur. Asa incat insist la telefonul ce ramane la fel de mut ca şi pana acum. Ma întorc la sala cu o speranţa infima în suflet ca Violet ar fi aici, ca n-a răspuns doar ca să se răzbune pe mine. Dar tot nimic!

E ca şi cum ar fi dispărut în ceata! Ca o nălucă! Exact aşa cum a şi aparut!

Tresar puternic când ¡mi suna telefonul şi inima aproape mi se opreşte în speranţa ca e Violet. Dar nu am eu norocul asta!

-Grey!

-Ce s-a întâmplat? Unde-i Violet? aud vocea uşor panicata a lui Tony.

La naiba! Asta imi mai lipsea acum să mă întrebe despre *ea!*

-Nu ştiu unde este, Tony! Cred ca a plecat! recunosc spăsit şi ştiu ca disperarea mi se simte în voce.

-Cum adica a plecat? Unde? De ce?

li simt şi eu nelinişştea din voce şi ¡1 cunosc suficient de bine ca să imi dau seama ca e foarte agitat. Si îngrijorat. De ce ar fi Tony îngrijorat de plecarea lui Violet?! Are vreun motiv? S- a întâmplat ceva astazi? Dar cum să-l întreb daca exista vreun motiv ca Violet să fi fost răpită fara să mă dau de gol şi fara să dezvălui faptul ca Violet a ieşit cu el doar ca să afle date pentru mine?

-S-a dus să-şi stranga lucrurile urmând să se mute la mine. Am fost la ea, şi-a luat absolut tot din apartament, dar la mine nu a mai ajuns!

Nu ştiu cum să interpretez tacerea de la

căpătui firului.

-Crezi ca... a fost răpită? mă întreabă într-un târziu, speriat.

Deci şi el se teme de asta! Ma îndoiesc ca şi-a dat seama de adevar, ca ştie cine sunt cu adevarat, căci n-am mai fi avut acum conversaţia asta. As avea un glonţ în cap. Scurt şi cuprinzător, fara nici o urma de dubiu!

-Cine şi de ce ar rapi-o pe Violet? încerc să aflu cât mai multe de la el.

-Tipul pentru care facem afacerea. Miller. L-a cunoscut ieri la dineu şi cu el am luat astazi prânzul. Parea... foarte atras de Violet şi...

Deci am avut dreptate! Miller nu e genul care să
socializeze cu cei care lucra pentru el, cum este Tony. Motivul lui a fost tot timpul Violet! SI Tony şi-a dat seama de asta dar, tâmpit cum e, nu s-a gândit la siguranţa lul Violet!

-Crezi ca Miller s-ar cobora într-atat incat să o rapeasca? ¡1 întreb cu sufletul la gura.

-Nu ştiu, Dominic! ofteaza el. Dar ce a spus când ne-am despărţit...

Doamne! De ce naiba nu m-am stapanit şi n-am lasat-o pe Violet să-mi zică ce s-a

întâmplat la prânzul ala blestemat?

-l-a spus ca o să se mai intalneasca cu el, mai repede decât se asteapta!

Si... cu asta s-a năruit şi ultima mea speranţa! Imi doresc mai bine să ştiu ca a fugit de mine şi de modul meu nebun în care ii comand tot timpul ce să faca decât să ştiu ca e pe mâinile unui criminal nebun!

Disperarea ce mă cuprinde e atat de mare încât îmi taie răsuflarea! Violet a trecut prin atatea în viata şi eu, ca ultimul tâmpit, o pun din nou în pericol! Avea dreptate Tim! Am pus-o în pericol din clipa în care nu am putut să mă tin departe de ea, din secunda în care mi-am ascultat inima, nu capul!

Dar nu regret nici o secunda petrecuta alaturi de ea! Nici una! Si, în clipa asta, puţin îmi pasa de operaţiunea care mi-a luat trei ani, de faptul ca îmi pun viata în pericol, pe a mea şi a altor persoane, tot ce vreau este să ştiu ca Violet e în siguranţa!

-Sa nu contezi pe mine următoarele zile! ii spun lui Tony cât pot de tranşant. Trimite-I pe Baldwin sau pe cine vrei tu la următoarele achiziţii.

-Doartine-mă la curent! ¡mi răspunde în mod surprinzător, tara să comenteze faptul ca, pur şi simplu, ¡1 las balta.

Privesc cateva clipe telefonul, uimit de modul În care a reacţionat Rodrlquez. Aproape ca nu-l recunosc! Pentru prima data în trei ani, pune pe cineva mai presus de propriile afaceri! Si asta imi spune un singur lucru: tine într-adevar la Violet!

Iar eu fac ceea ce am de făcut: formez din nou numărul de la care imi aştept ajutorul.

-Vreau să gasesti pe cineva după semnalul telefonului! şi dau numărul lui Violet.

-Femeia asta ţi-a sucit capul, Dominic! Rişti totul pentru o....

-Ma ajuţi sau nu? ii opresc comentariul care, oricum, nu are niciun efect asupra mea.

-Te sun când aflu! imi răspunde resemnat.

Fostul meu partener ştie ce inseamna să iti pierzi capul după o femeie! Era foarte îndrăgostit de Lucia atunci când a fost omorata şi inca mai este, chiar daca vina ca el este cauza pentru moartea ei ¡1 chinuie neîncetat.

Când primesc telefonul care imi spune unde o pot găsi pe Violet este deja ora zece seara. Am doar adresa unui motel.
Ma urc imediat în maşina şi pornesc în speranţa ca o s-o găsesc întreaga.

Tot drumul imi este presărat de amintiri.

Prima întâlnire, din pădure, când am tinut-o pentru prima data în braţe şi sentimentul puternic care m-a cuprins ca locul ei este acolo, în braţele mele. Prima data când ¡-am văzut ochii superbi care miau ametit de nu am mai ştiut de mine. Prima seara când am fost la ea şi ¡-am spus să plece şi cât de greu m-am abtlnut să nu o sărut. SI da, primul sărut. Modul În care buzele el mol şi catifelate s-au topit sub gura mea, gustul unic şi minunat pe care doar Violet ¡1 are! Felul În care m-am simtit când a fost prima data a mea! Dumnezeule! Niciodată nu m-am simtit mal bine şi nici nu o să mă mal simt vreodată aşa decât În braţele el!

SI nu am ştiut să apreciez! Regretul mă cuprinde pentru flecare vorba sau gest cu care am încercat să mă Impun În fata el, prin care am obligat-o să faca ceva! Cat de greşit am procedat!

Da, e Incapatanata, dar asta ştiam şi face parte din farmecul el! întotdeauna va spune nu, înainte să spună da!

Am fost prima persoana În care a îndrăznit să alba încredere după atata timp şi ce am făcut? l-am tradat încrederea, neavand curajul să accept ce ea doreşte să faca! Eu n-am avut încredere În ea! N-am avut încredere

ca poate să faca fata la rahatul În care s-a bagat. În care eu am bagat-o!

Când, În sfarsit, ajung la motelul În care se presupune ca ar fi Violet, opresc maşina Într-un loc retras şi privesc atent parcarea, încercând să ¡ml dau seama la ce să mă aştept.

Locul e prost luminat şi zăresc cu greu maşinile parcate. Apoi, privirea ml se opreşte pe lucrul care mă face să înţeleg totul şi care mă trânteşte la pamant, cu Inima zdrobita şi sufletul sângerând.

Fir-ar să fie de treaba! Acum ce să fac?

Capitolul 22

Când zorii zilei încep să apara, sunt în maşina, în acelaşi loc, privind pierdut spre obiectul ce m-a făcut să înţeleg adevărul. Motocicleta lui Violet.

Cateva clipe am fost uşurat când am vazut-o, asta însemnând ca ea a condus pana aici. Ca nu a rapit-o nimeni şi ca nu a patit nimic. Apoi, realitatea m-a lovit cu forţa. Am avut dreptate. De *mine a* fugit!

întreaga noapte m-am gândit la ultima noastra discuţie şi doar într-un târziu am realizat ca nu faptul ca m-am purtat ca un tâmpit cu ea a fost cauza plecării, nici ca aproape ¡-am impus să se mute la mine. Nu,

schimbarea în atitudinea ei s-a produs când ¡-am spus ca o să continui să fiu agent de teren. Ca *daca* o să scap cu viata o să fac ce faceam şi înainte. Ca o să continui să ¡mi risc viata cum am facut-o şi pana acum.

Am înţeles ca asta e lucrul pe care Violet nu o să-l accepte niciodată şi motivul pentru care a plecat. A preferat să plece stiindu-mă în viata decât să planga după mine când voi fi mort.

Stiindu-i trecutul, chiar daca nu a apucat să-mi povestească condiţiile în care a fost împuşcata şi cum a murit James, o înţeleg. Mereu a fost pe drumuri şi a fugit de orice lucru ar putea să o ranească din nou. Iar ramanand cu mine, povestea poate să se repete.

Gestul ei ¡mi mai spune insa inca un lucru. Inseamna ca ii pasa. Ca am ajuns să contez suficient de mult pentru ea incat să doara daca păţesc ceva. Chiar daca nu mi-a spus în fata ca mă iubeşte, mi-a aratat-o suficient prin gesturi mici dar pline de semnificaţie, prin grija fata de mine şi prin faptul ca mi-a cedat. Ca a reuşit să treaca peste coşmarul ce o chinuie de atata timp doar ca să poata fi cu mine.

Ly!

Scot din buzunar biletul pe care mi l-a lasat când a plecat lasandu-mă dormind şi recitesc penultimul cuvânt. *Love you!* Ce mi-aş putea dori mai mult?

Răspunsul vine de la sine: s-o vad fericita şi în siguranţa! Asta e lucrul pe care mi-l doresc cel mai mult, chiar daca asta inseamna să fie departe de mine. Asa ca stau şi o aştept, dorind să o mai vad o data. Macar o data să ii mai vad chipul drag, apoi pot să o las să plece.

Tresar când o zăresc ieşind dintr-una din camere şi indreptandu-se spre motor. Toţi muşchii mă dor când mă forţez să mă opresc din primul impuls pe care ¡1 am, acela de a fugi la ea şi de a o lua în braţe şi să o sărut. Sa ii simt gustul. Sa simt modul perfect în care trupul ei se potriveşte cu al meu. Sa imi cer iertare şi să o chem înapoi. Dar mă abţin, cu gândul ca fac ceea ce trebuie, ca nu sunt ceea ce are ea nevoie. Ca nu sunt suficient de bun. Ca o iubesc suficient de mult incat să o las să plece.

Si stau privind în urma ei cum se indeparteaza, pana dispare în zare. Abia apoi, cu un oftat adanc, pornesc maşina şi mă îndrept spre Chicago.

****

Mai am puţin şi ajung acasa. Au trecut doua saptamani de când Violet a plecat şi mă simt la fel de distrus.

Doua saptamani în care, de câte oh închid ochii, o vad pe ea. Dorul de ea mă chinuie atat de mult încât aproape am ajuns să nu mai dorm. Am preferat să plec oriunde m-a trimis Tony, să fac orice numai să nu mă mai gândesc la ce am pierdut.

Tuturor celor care m-au întrebat de Violet le-am răspuns scurt:e bine! Atat! Nu vreau să dau explicaţii şi nici nu pot. Asa ca au încetat să mă mai întrebe. Chiar şi Tony a înţeles ca nu o să scoata mai multe de la mine.

Când intru în sala, mă opresc. Privirea îmi fuge, fara să vreau, spre sacul în care a lovit ea prima oara când a venit aici. Ma apropii cu paşi mici şi, înainte să îmi dau seama, îmi sprijin fruntea de el. Imi amintesc de furia ei, de lacrimi. Si ca am dus- o sus, apoi c-am sarutat-o. Primul sărut şi prima oara când i-am simtit buzele sub gura mea şi gustul.

Apoi, ochii mi se opresc pe ring. Parca ii simt din nou privirea ironica pe mine, aceeaşi privire pe care mi-a aruncat-o când am provocat-o să se bata cu mine.

"Mai vrei?"

"Da!"

La naiba! înnebunesc daca mai stau aici! Si nici macar nu am intrat în apartamentul care e şi mai plin de amintiri!

Ma hotărăsc ca e mult mai bine daca mă duc la un hotel şi mă îndrept spre apartament să îmi împachetez cateva lucruri.

În graba mea şi prins în gânduri, nu bag în seama faptul ca ceva nu este bine. Doar în momentul în care deschid usa, instinctul tipa la mine să fiu atent. Dar este prea târziu!

-În sfarsit! Iti place să te laşi cam mult aşteptat, Aiden!

Sau trebuie să-ţi spun Dominic?

Vocea aceasta! Aceeaşi voce care... Dar mintea şi privirea mi se blochează pe chipul care imi rânjeşte ironic.

La dracu'! Speram să nu se ajunga aici!

****

VIOLET

Nuu! Dominic!

Ma trezesc din nou în propriul tipat şi mă ridic în fund, privind dezorientata în jurul meu. Sunt mai speriata şi transpirata ca niciodată!

Coşmarurile care, atunci când dormeam cu Dominic, au dispărut, au revenit acum cu forţa. Si sunt atat de dese şi intense incat parca incearca să recupereze perioada în care nu le-am avut!

Si nu este doar asta. Pe langa cele

obişnuite, cu imagini de groaza din orfelinat, s-au întors şi cele în care moare James. Insa, de data asta, chipul lui a fost înlocuit de cel al lui Dominic, facandu-l să fie şi mai terifiant! De data asta, cel care mi-a murit în braţe a fost *el,* şi durerea simtita a fost atat de mare incat aproape am murit şi eu.

Dar sunt doar într-o camera de motel şi e aproape miezul nopţii. Aceeaşi camera în care zac de mai bine de doua saptamani. Camera în care mi-am găsit refugiul, în care doar stau şi plâng.

Aid m-am oprit când gândul ca fac o gresala uriaşa fugind mi-a intrat în minte şi nu a mai vrut să plece. Si am ramas, încercând să aflu ce ¡mi doresccu *adevarat* să fac.

Sa înţeleg ce ¡mi doresc de la viata: să continui ca în ultimii cinci ani, fugind de tot şi toate, sau să mă întorc. Sa fiu alaturi de Dominic, acceptând riscul ca aş putea să-l pierd.

Privind în urma, ¡mi dau seama ca nu pot spune ca am trăit. Doar am existat. Dar langa Dominic m-am simtit cu adevarat vie! Langa el am simtit atatea lucruri! Teama, furie, dorinţa, fericire. Si... iubire. Un amalgam de emoţii care m-au bulversat, dar carora am invatat să le fac fata tot datorita lui!

Dar inca nu pot să trec peste teama ca aş putea să-l pierd. Faptul ca a recunoscut ca va continua să ¡şi rişte viata m-a speriat. Sa-l pierd pe Dominic nu este ceva peste care aş putea să trec!

Si totuşi... Ce lucru are garanţie permanenta în viata?! Nimic! Viata e plina de surprize şi te poate lovi oricând. Oare merita să renunţ la a trai de frica a ce s-ar putea întâmpla? Sa mă mulţumesc cu simplul fapt de a exista în loc să mă bucur să trăiesc fericita macar pentru un timp?!

Si ¡mi este atat de dor de el! De ochii lui, de modul în care mă tine în braţe. De felul în care ne potrivim şi ne completam. De modul în care mă soarbe din priviri de fiecare data, pârând ca sunt centrul existentei lui! De rabdarea şi felul în care ¡mi alunga de fiecare data monştrii ce mă tulbura, facandu-mă să înţeleg ca nu mai sunt singura. Ca e langa mine şi ca o să mă protejeze.

Chiar şi nebunia asta cu plecatul din Chicago sau cu
mutatul la el este tot modul Iul de a dori să mă ştie În siguranţa. Acum poate fi liniştit! Am plecat din oraş, chiar daca am facut-o din cu totul alt motiv!

Iau telefonul ce l-am primit ca şi pedeapsa

şi ¡1 privesc ecranul întunecat. Sta închis din ziua În care am plecat. Sa ¡1 deschid sau nu? După o clipa de ezitare, apaş butonul de pornire şi raman şocata. Sute de apeluri pierdute de la Dominic! SI tot atatea mesaje! O, Doamne!

Dar ultimul mesaj, primit În dimineaţa asta, ¡ml atrage atentla. Este de la... Tim?!

Intru rapid În agenda telefonului şi vad ca Dominic a memorat doar doua nume În telefon:al Iul şi al Iul Tim Carlton, barmanul de la club. De ce, Doamne Iarta-mă, ar trebui să am numărul Iul Tim? Doar daca...

SI, dintr-o data, înţeleg. Tim este celalalt agent sub acoperire care lucrează pentru Tony! Asta a fost modul În care Dominic a vrut să fie sigur ca, În caz ca se Intampla ceva, am la cine să apelez! La cineva În care el are încredere!

Dar de ce m-ar cauta Carlton pe mine?! Decât daca s-a întâmplat ceva...

Cu Inima batand nebuneşte, deschid mesajul şi ¡1 citesc cu
frica.

"Dominic este cu tine?"

Poftim? Cum să fie cu mine?

Fara să mă gândesc, ¡1 apelez pe Dominic, dar nimeni nu ¡ml răspunde şi asta

¡ml aduce un fior de teama. O nelinişte Interioara pune stăpânire pe mine şi realizez ca ceva s-a întâmplat atunci când mal încerc de cateva ori, cu acelaşi rezultat.

Tinandu-mi răsuflarea şi cu un nod uriaş În gat, ¡1 apelez pe Tlm.

-Ce s-a-ntamplat? întreb cu voce În care ml se simte teama.

-Violet! ¡1 răsună glasul bucuros ca mă aude. Te rog, spune-mi ca Domlnlc este cu tine!

-Nu, nu este şi nici nu avea cum să fie! Habar nu are unde
sunt!

Cateva secunde de tăcere plutesc În eterul dintre noi.

-Ba ştie, Violet! O ştie din ziua În care al plecat, dar a ales să Itl respecte hotararea.

Deci a ştiut tot timpul unde sunt! Dar... cum? De unde? Apoi, ¡ml dau seama: a apelat la agenţie! Din nou!

-Tlm... de ce credeai ca ar fi cu mine?

-Fiindcă lipseşte de doua zile şi nimeni nu ştie nimic de el. SI nici nu răspunde la telefon! Erai ultima mea speranţa ca l-aş putea găsi.

Neliniştea mea se transforma În teama când ¡1 aud cuvintele.

-Ma întorc cât pot de repede! ¡1 spun

precipitat, În timp ce sar din pat şi încep deja să ¡ml strâng lucrurile.

-Nu, nu te întoarce! aproape ca striga Tlm la mine. E ultimul lucru pe care Domlnlc l-ar dori!

Da, ştiu asta, dar nu ¡ml pasa!

-Tlm, daca m-al cunoaşte mal bine, al stil ca niciodată nu fac ce ml se spune! întotdeauna fac doar ce vreau eu! şi închid telefonul, înainte ca el să mal apuce să spună ceva.

În zece minute sunt deja pe drum şi forţez motorul la viteza maxima, Ignorând orice risc. Singurul meu gând este acum la Domlnlc şi la faptul ca a dispărut de doua zile... **E** dispărut sau mort?!

Capitolul 23

Drumul pana la Chicago ml se pare enorm de lung. Aproape ca am Impresia ca stau pe loc, deşi nu merg cu mal puţin de o sutaclnzecl la ora. SI, pe măsură ce timpul trece, devin din ce În ce mal disperata, mal ales ca, după un timp, motorul ¡ml face din nou probleme. Nici nu mă mir la cât de mult ¡1 forţez! Merg deja de-atatea ore cu aceeaşi viteza nebuna şi ¡nea mal am de mers! Sper doar să reziste pana ajung la destinaţie!

Iml amintesc de momentul când Domlnlc mi-a spus ca e agent şi mi-a povestit despre colegul care a reuşit să se Infiltreze pe langa Miller şi ca a dispărut după doua luni. Asa a spus: a dispărut. Adică nu a mal fost găsit, nici viu, nici mort.
Iar Domlnlc e dispărut acum!

Imaginea Iul Domlnlc Iml revine din nou În minte, chlnulndu-mă. Acum regret ca am plecat! Dumnezeule, ce mult regret ca am preferat să plec decât să risc şi să fiu fericita. Atât cât ar fi durat! As da orice să-i simt din nou braţele În jurul meu,

să mă lipească de corpul lui În modul unic În care mă face să mă simt protejata şi iubita! Sa am sansa să ¡1 spun ca ¡1 iubesc! Sa o pot face privindu-l În ochii pe care ii ador atat de mult!

Mi-e ciuda pe mine ca a fost nevoie să dispara ca să imi doresc asta! Ca nu am avut curajul pana acum să imi recunosc sentimentele şi să mi le exprim. Ştiu ca m-a înţeles de ce nu i- am spus ca ¡1 iubesc atunci când el mi-a mărturisit ce simte pentru mine dar, totodată, *ştiu* ca şi-ar fi dorit să o fac. Ca a sperat să pot să trec peste blocajul meu şi să exprim ce simt.

Dominic a fost prima persoana după James care a avut încredere deplina în mine. Nu m-a mintit niciodată şi mi-a încredinţat toate secretele lui, punandu-şi chiar viata în pericol prin asta. M-a acceptat cu bune şi cu rele, cu tot bagajul meu emoţional şi nu mi-a cerut în schimb decât un singur lucru: să-l las să mă tina în siguranţa!

Iar eu, în loc să accept bucuroasa tot ceea

ce mi-a oferit, am preferat să ii arat ca sunt mai incapatanata ca un catar şi ca fac doar ceea ce vreau eu! Mai mult ca sigur ca dispariţia mea l-a îngrijorat şi ca a fost înnebunit nestiind ce s-a întâmplat cu mine. Atat de tare incat a sunat din nou la agenţie ca să imi dea de urma.

Si daca asta a fost ceea ce a declanşat totul? Daca telefoanele pe care le-a dat ca să mă gaseasca pe mine au fost cele care l-au deconspirat?! Ar însemna ca eu sunt cauza a tot ceea ce i se intampla!

Sunt conştienta ca întoarcerea mea în Chicago nu are cum să-l faca să apara şi nici nu am nici o sansa să ¡1 găsesc. Dar nimic nu mă poate împiedica să încerc!

Iar daca Tim a ajuns să mă sune pe mine, inseamna ca nici Tony nu ştie nimic! Ca nu el este cel implicat în dispariţia lui Dominic, ca nu a aflat adevărul. Cel puţin, nu inca. Si daca el nu, atunci cine? Cine ar mai putea fi deranjat de existenta lui Dominic?

Răspunsul imi vine pe buze şi aproape ca rostesc numele cu voce tare: Miller, iar asta mă face să forţez şi mai mult motorul, scrâşnind din dinţi. Daca este nevoie, o să ¡1 caut pe ticălosul ala şi o să fac tot ce imi sta în putere ca să aflu adevărul!

După aproape doisprezece ore de condus ajung la sala şi, fara să bag în seama barbatii care mă privesc consternaţi de apariţia mea brusca, urc în fuga spre apartamentul lui Dominic. Nici nu încerc să sun la usa, descui direct cu cheia mea şi dau buzna în locuinţa. Dar mă opresc după doar cativa paşi, privind dezorientata în jurul meu.

întreaga locuinţa este întoarsa pe dos! Scaune răsturnate, mobila mutata, sertare deschise din care atarna haine, obiecte sparte... Totul arata răscolit şi ca şi cum ar fi avut loc o lupta! Nimic nu pare să mai fie la locul lui!

În disperarea mea, ridic un tricou şi ¡1 strâng în braţe, dorindu-mi ca în locul lui să fie Dominic. Parfumul lui imi umple narile, chinuindu-mă şi mai mult. Acelaşi parfum care mă ameţea de câte ori Dominic era langa mine. Acelaşi în care mi- am dorit şi inca imi doresc să mă infasor.

Privirea imi este atrasa de un fotoliu şi pata întunecata de pe el. Cu paşi mici, cuprinşi de teama, mă apropii pana când pot să înţeleg ce este. Sânge!*Sânge?!* Al cui?

Cu mana la gura, mă prăbuşesc în genunchi, incercand să ¡mi ascund hohotele ce mă cuprind, în timp ce lacrimile mi se

scurg pe obraji. Nu! Nu! Nu! 0, Doamne! Nu Dominic! Gândul ca acela ar putea fi sângele lui imi provoacă greaţa. Este rănit? E... mort? Ce s-a întâmplat oare aici?

Când telefonul imi suna, sunt atat de speriata incat aproape mă prăbuşesc. Insa, în ciuda a tot ceea ce vad în jurul meu, pentru o secunda, tot sper ca este Dominic şi sunt mai mult decât dezamăgita când vad este doar Tim.

-Unde eşti? intreaba scurt şi direct.

-Am ajuns acum acasa la el şi totul este vraişte. Tim, e sânge pe unul din fotolii! reusesc să spun printre suspine.

-Violet, pleaca de-acolo! imi striga agitat. Pleaca din oraş! Nu ştiu ce se intampla, dar totul se pare ca o ia razna şi nu vreau să patesti şi tu ceva!

Si eu?!? Cine a mai patit ceva? Ştie ceva despre Dominic?

-Ai aflat ceva? întreb terifiata.

-Nu, scumpo, inca nimic! incearca să mă liniştească când isi da seama cum s-a exprimat. Si asta, într-un fel, e bine! Poate însemna ca nu e mort! Poate are motivele lui să se ascunda.

Un licăr de speranţa imi pătrunde în suflet când ii aud vorbele. Da, are dreptate! Atata

timp cât nu-i găsim trupul, mai exista o sansa să fie în viata. Poate, într-adevar, se ascunde.

-Tim, nu plec nicăieri! O să raman aici. Vreau să fiu aici *când* se întoarce!

Accentuez pe cane/ şi mă feresc să spun *daca.* Căci inca
sper. Mi-e inima zdrobita şi aproape urlu de disperare, dar inca sper.

-Bine, accepta el incapatanarea mea cu un oftat. Dar roaga pe cineva de la sala să ramana cu tine! Sa nu stai singura nici o clipa, ai inteles?

Nu sunt în stare să ii spun ca nu am nevoie de dadaca şi vreau să închid când imi aduc aminte de inca ceva.

-Tim! Ştii de cinsprezece august?

-Da! răspunde contrariat. De unde ştii tu despre... De la *tine* ştia Dom în ic?

-Da! Si am plecat înainte să ii mai spun un lucru. Cred ca totul se va intampla la dana 54.

Secundele de tăcere ce se laşa imi dau clar de inteles ca este surprins de informaţia pe care tocmai i-am furnizat-o.

-Violet, de unde ştii tu toate astea? mă intreaba şi ii simt banuiala din voce.

-De la Miller. L-am auzit vorbind cu Tony. De-asta am ieşit cu el. Doar nu credeai ca ¡1 insei pe Dominic! ii spun indignata.

-Nu, banuiam ca vrei să ne ajuţi, dar nu am crezut nici o clipa ca o să ajungi atat de aproape de Miller şi o să afli asemenea detalii! Asta ne va ajuta foarte mult şi poate salva cateva vieţi. Iti ramanem datori, Violet!

Tim chiar pare recunoscător pentru ce i-am spus, dar nu asta mă interesează pe mine şi i-o şi spun.

-Daca vreţi să va platiti datoria, tu şi agenţia, gasiti-l pe Dominic şi aduceti-l înapoi la mine în viata! Nu-mi pasa de operaţiunea voastra, nici daca ¡1 prindeţi pe Miller. Il vreau doar pe *el,* ai inteles?

Imi mai arunc odata privirea roata şi ridic un scaun răsturnat. încerc să imi găsesc ceva de lucru, să ¡ml ocupe mintea, să nu mă mai gândesc la ce este mai rau. Dintr-un sertar, atarna cateva tricouri pe care le scot să le împachetez. Mâinile imi tremura când ating lucrurile lui şi imi amintesc de datile când le-a purtat. Ochii imi cad pe tricoul pe care ¡1 purta când ne-am cunoscut şi, închizând ochii, rememorez momentul în care m-am trezit în braţele lui, în pădure.

Acest lucru, ca o străfulgerare, imi aminteşte de cabana. Dominic mi-a spus ca nu mai ştie nimeni de ea în afara de fostul lui partener. Gândul ca ar putea fi acolo imi face

sângele să clocotească de bucurie şi pare ca am aripi la picioare în timp ce cobor şi mă urc pe motocicleta.

Spre deznădejdea mea insa, nu porneşte, deşi încerc de cateva oh. Nu! Strigatul meu de disperare imi paraseste buzele înainte să imi dau seama şi caut cu înfrigurare o soluţie, o persoana la care să pot să apelez şi care să mă ajute fara să pună prea multe întrebări. Soluţie care imi vine rapid în gând sub forma unui nume: Jason!

Distanta de cateva străzi pana la atelier o strabat în fuga, ignorând privirile mirate pe care mi le arunca trecătorii martori la goana mea şi fara să imi pierd timpul cu scuze atunci când, în graba mea, mă mai izbesc de câte cineva.

Năvălesc ca o tornada în atelier, privirea cautand persoana de la care sper să primesc ajutorul atat de mult dorit.

-Unde e Jason? ¡1 întreb pe acelaşi puşti blond pe care I- am întâlnit şi prima data.

Ma priveşte cu ochi mari, intrebandu-se probabil ce naiba
e cu mine de sunt atat de agitata, dar imi arata spre o maşina de sub care vad ieşind doua picioare lungi.

-Am nevoie de ajutorul tau! spun repede,

cu răsuflarea taiata.

Rapiditatea cu care iese de sub maşina şi se ridica cât e de lung lunga mine mă face să tresar.

-Violet?! Ce cauţi aici? pare el surprins de apariţia mea.

Cum adica, ce caut aici?? Tonul lui ¡ml sugerează ca nu am ce cauta aici? Aid, în atelier, sau în oraş? Dar imi alung repede gadurile, revenind la scopul meu.

-Imi poţi împrumuta motorul tau?

Trec repede la subiect, ignorând total atat surprinderea lui cât şi întrebarea. Jason mă priveşte atent şi se încrunta când vede cât sunt de agitata.

-Ai plâns! constata sec, şi încruntarea i se adânceşte. Ce s-a întâmplat? Unde e motorul tau?

-Jason, te rog! Trebuie să ajung urgent undeva şi motorul meu nu porneşte!

Spre surprinderea mea, nu imi răspunde. Ma prinde de cot şi mă trage în cel mai retras colt din atelier de unde să nu putem fi auziţi de nici unul din barbatii ce lucrează la diferite maşini prin atelier. Ajunşi acolo, mă intreaba suparat:

-De ce te-ai întors?

-Poftim? întreb uluita. Trebuie să ¡1

găsesc pe..., dar mă opresc şi ¡1 privesc bănuitoare. De unde ştii ca am plecat?

-Te-am cautat la club, aşa am aflat ca ai dispărut brusc şi am aflat de..., se întrerupe şi el brusc, uitandu-se cercetător la mine.

-De Dominic! continui eu ceea ce pare ca nu vrea să spună. Pe el ¡1 caut şi am nevoie de motorul tau.

-Cine ţi-a spus ca Dominic lipseşte? Cine te-a chemat În Chicago, Violet?

De data asta este furios şi nici nu reallzeaza ca mana Iul ¡ml strânge braţul cu putere, degetele adancindu-i-se în carnea mea.

-Nu contează cine mi-a spus! mă feresc să ii spun. Si nu m-a chemat nimeni! Din contra, am fost sfătuită să stau cât mai departe! ii răspund răstită şi ¡mi eliberez braţul cu o mişcare brusca.

Abia acum pare să realizeze cât de tare mă strângea, şi grimasa pe care o face ¡mi arata ca regreta gestul.

-Te rog, Jason, nimeni nu l-a mai văzut de mai bine de doua zile şi eu cred ca ştiu unde este, dar nu am cum să ajung acolo!

Ochii lui măriţi se uita surprinşi în ai mei cateva secunde.

-Vrei să spui ca *tu ştii* unde are cabana??

şi neîncrederea din voce ii este evidenta.

Sunt pe punctul de a-i confirma când conştientizez un lucru. Ceva ce mă face să ¡mi doresc să pun distanta intre noi şi mă retrag cativa paşi. înghit în sec, speriata, apoi, cu inima tremurând, reusesc să ¡1 întreb cu o şoapta îngrozita:

-De unde ştii *tu* de cabana??

Capitolul 24

Jason mă priveşte speriat de întrebarea mea, apoi ¡şi închide ochii strâns. Pare să regrete enorm faptul ca l-a luat gura pe dinainte, pomenind de cabana. Ştie ca acum trebuie să-mi dea o explicaţie şi nu cred ca e pregătit.

-Violet..., începe ezitant, intinzand mana din nou după mine, dar se opreşte atat din vorbit cât şi din gest când mă feresc din nou de el, ducandu-şi mana la fruntea încruntata şi frecand-o cu doua degete.

-Cine eşti? reusesc să ¡1 întreb într-un târziu, în timp ce ¡1 privesc ca şi cum l-aş fi văzut pentru prima oara în viata mea.

Imi dau seama ca nu ştiu nimic despre bărbatul din fata mea în afara faptului ca lucrează aici şi ca drumurile noastre s- au intersectat de cateva oh. Il privesc mai atenta şi mă întreb de ce oare mi s-a părut ca

seamana cu James. Da, zâmbetul lui! Dar atat. Acum, insa, am un străin în fata ochilor.

Prin minte imi trece gândul ca poate întâlnirile noastre nu au fost deloc intamplatoare. Bine, nu prima, cea din parcarea motelului în miez de noapte. Aceea a fost chiar o întâmplare.
Si, cred ca nici a doua, când m-a văzut plângând şi când am ajuns să ¡1 cunosc pe Dominic. Dar următoarele? Nu avea cum să ştie ca o să am probleme cu motorul şi *eu* am fost cea care am ales atelierul lui, pur arbitrar. Nici întâlnirea de la club nu parea să fie ceva premeditat, chiar daca ştia ca clubul e al Iul Tony. Pana la urma, doar faptul ca ştie ca am părăsit oraşul şi ştie de Dominic şi de cabana lui e suficient să mă faca să fiu reticenta În fata Iul sl să II bănuiesc de ce e mai rau.

-Vino cu mine! imi spune cu un oftat sl imi arata spre o usa.

-Nu vin nicăieri cu tine! Il răspund Indignata. Nu pana nu Imi spui cine eşti şi ce stil! Si ce rol ai în toata povestea asta!

Refuzul meu ¡1 face să isi stranga buzele, înciudat, şi să ¡şi dea ochii peste cap.

-Iti promit ca ¡ţi dau motorul meu daca imi acorzi doua minute să iti explic toate astea! Doar doua minute, Violet! Apoi poţi să pled

după Dominic! Dar nu putem vorbi aici!

Il privesc cateva clipe, iar el imi susţine privirea. Ochii lui negrii sunt seriosi, dar par şi sinceri totodată, aşa ca accept cu o uşoara înclinare din cap şi ¡1 urmez. În spatele uşii pe care mi-a aratat-o este o curte interioara destul de mare. Privesc curioasa în jur, nestiind la ce să mă aştept, dar este evident ca spaţiul e folosit pe post de depozit, fiind plin de o gramada de cauciucuri uzate şi mormane de fiare ce par să fie diverse bucăţi din caroserii şi motoare de maşini.

Jason isi freaca rădăcină nasului intre degete cateva clipe, ţinând ochii închişi. Pare să se gandeasca ce şi cât să imi spună.

-Nu ştiu ce anume ţi-a povestit Dominic pana acum despre operaţiunea asta, aşa ca o să încerc să iti răspund la toate întrebările, imi spune cu un oftat adanc. Suntem trei agenţi implicaţi, dintre care doi sunt angajaţii lui Tony
Rodriquez, ¡şi începe povestirea pe un ton sobru, iar eu aproape răsuflu uşurata când ¡mi dau seama ca el este al treilea agent de care mi-a pomenit Dominic.

-Dominic şi Tim, soptesc eu şi el ridica din sprâncene, şocat ca ştiu şi de Tim.

-Da. Eu sunt cel de-al treilea, cel care

supraveghează din exterior ceea ce se intampla. Sunt un fel de... observator. Nici Dominic şi nici Tim nu mă cunosc şi nu ¡mi cunosc identitatea. Datorita faptului ca toti cei care au încercat să se apropie de Miller au sfarsit-o prost, şefii s-au gândit ca operaţiunea să se desfasoare în celule, aşa cum o fac şi traficanţii de droguri.
Asta pentru cazul în care ceva nu merge bine. Dominic şi Tim ştiau unul de altul, dar niciunul de mine. Ştiau de existenta mea, dar doar atat. Fiecare dintre noi avem un alt om de legătură în cadrul agenţiei. Nici ei nu ştiu unul de celalalt.

Face o scurta pauza, încercând să descifreze ce efect au cuvintele lui asupra mea, dar ¡1 privesc impasibila, aşteptând să-şi termine dezvăluirile.

-Habar nu aveam ca tu şi Dominic... Adică, te-a ascuns suficient de bine de ochii celor din jur şi puţine persoane ştiu de relaţia voastra. Poate şi datorita faptului ca tu lucrai la club şi nu v-ati afişat împreuna. Eu... Am vrut să te revăd şi te-am cautat la club saptamana trecuta. Mi s-a spus ca ai părăsit oraşul şi, atunci când am insistat şi am cerut amănunte, Dominic a intervenit. Iti imaginezi ce şocat am fost când am înţeles ca el este iubitul de care

ai pomenit! Am reuşit să scap de suspiciunile lui Dominic privind motivele pentru care te căutăm spunându-i ca sunt cel care ţi-a reparat motorul şi voiam doar să te întreb daca mai ai probleme.

Ma simt stânjenită de faptul ca a recunoscut ca m-a cautat, iar obrajii mi se înroşesc când pomeneşte de relaţia mea cu Dominic, dar privirea îmi ramane la fel de ferma.

-Omul meu de legătură din cadrul agenţiei mi-a spus ca s- au obtinut date despre tranzacţie cu ajutorul unei femei. După vizita la club, mi-am dat seama ca tu eşti femeia şi ca, din nu ştiu ce motiv, Domînîc te-a implicat şi pe tine în toata povestea asta. Iniţial, am bănuit ca plecarea ta ar putea însemna ca ai jucat dublu în perioada asta, mai ales după intervenţia lui Tony din club, când parea ca vrea să te apere de mine şi nu te scapa nici o clipa din ochi, dar doar o privire asupra lui Grey m- a făcut să înţeleg ca motivul a fost altul. O cearta intre îndrăgostiţi! Era evident ca suferea după tine, aşa ca bănuielile mele în privinţa ta au căzut.

Deci am avut dreptate! Plecarea mea chiar l-a rănit Domînîc şi a suferit şi el la fel de mult ca şi mine. Poate chiar mai mult, ţinând

cont ca ¡-am aratat ca nu am încredere deloc în el şi am făcut doar ceea ce am vrut eu!

-Apoi... Acum aproape trei zile, fara să ştie cineva ceva sau macarsa banuiasca ceva, Dominic a dispărut. Nici Tim, nici cei de la agenţie nu mai ştiu nimic de el de atunci. Parca a intrat în pamant! Si asta ne-a speriat pe toti! Inseamna ca cineva, undeva, tradeaza. Iar Rodriquez nu e implicat în asta fiindcă nu ştie nimic nici el! Am devenit toti bănuitori şi suntem mult mai atenti cu cine şi ce vorbim. întoarcerea ta ¡mi ridica nişte semne de întrebare. Cine te-a anuntat despre dispariţia lui Dominic şi te-a chemat înapoi ar putea fi cel care tradeaza.

Se poate ca motivul pentru care te-a chemat să fie acela de a-l determina pe Grey să iasa din ascunzătoare. Asta daca nu e..., şi se opreşte brusc, În timp ce ochii Iul ¡1 cercetează pe al mei.

-Mort? Tu asta crezi, nu-i aşa? Ca Domlnlc este mort! spun şoptind, În timp ce lacrimile ml se aduna din nou În ochi.

-Nu! mă întrerupe Imediat sl imi mângâie uşor obrazul, ştergând o lacrima ce deja se scurge. Nu trebuie să gândeşti aşa! Dominic este un tip deştept sl are multa experienţa. Mai mult ca sigur ca a simtit ceva şi se

ascunde! Totuşi, aş dori să ştiu cine te-a anuntat.

-Tlm. El m-a cautat, sperând să afle ca Dominic este cu mine. Dar nu m-a chemat înapoi, aşa ca teoria ta nu tine! Eu am fost cea care am hotarat asta, în ciuda sfaturilor lui de a ramane cât mai departe de Chicago.

Cateva minute, ramanem tacuti, flecare cu gândurile lui.

-De unde ştii de cabana? ¡1 întreb într-un târziu. Dominic mi-a spus ca nimeni nu mai ştie de ea în afara de legătură lui din agenţie!

-Violet, toti trei avem pregătit câte un loc secret, un loc în care să ne putem ascunde în caz de nevoie! Ştiu ca Dominic are o cabana şi Tim un apartament, la fel ca mine, dar nu ştiu unde se afla! Daca aş fi ştiut unde este, l-aş fi cautat deja acolo! De aceea eram mirat ca tu ştii! Se pare, de altfel, ca tu eşti cea care cunoşti cele mai multe date din toata operaţiunea asta! Ştii totul despre Dominic, ştii de Tim şi ce face pentru Tony, acum ai aflat şi de mine. Si, pe langa toate astea, tot tu eşti cea care, într-un timp extrem de scurt, ne-ai furnizat mai multe informaţii decât am strâns noi trei la un loc în ultimii trei ani! Ai putea deveni un foarte bun agent! adauga

zâmbind.

Dar mie nu imi arde de ras! Sufletul ¡ml este bolnav de grija şi nelinişte!

-Nu imi doresc decât ca Dominic să scape cu viata din toate astea! Nu mă interesează operaţiunea voastra şi nici daca ¡1 prindeţi sau nu pe ticălosul de Miller! Acum, imi dai motorul ala sau trebuie să întreb pe altcineva?

Jason nu mai spune nimic şi doar scoate din buzunarul blugilor cheile pe care mi le întinde. Imi prinde insa mana când vreau să le iau şi mă smuceşte uşor, facandu-mă să mă uit în ochii lui.

-Nu vreau să ¡ţi faci speranţe deşarte, Violet! Dominic s-ar putea să nu fie la cabana sau... nu o să-ţi placa ce gasesti! spune ezitând. Si orice ar fi, ai grija de tine! Se pare ca cineva ştie foarte multe despre noi şi, bănuiesc, şi despre tine! Daca afli ceva, anunta-mă şi pe mine!

-O să am grija să nu fiu urmărită! ii spun sigura pe mine. Ma pricep la asta!

Ignor curiozitatea pe care o arata la ultimele mele cuvinte şi ne întoarcem în atelier.

înainte să plec, imi întorc totuşi capul.

-Hei, Jason! ¡1 strig şi ¡şi ridica imediat

privirea spre mine. Motorul e în fata sălii de box, crezi ca poţi trimite pe cineva după el şi să-l repari?

De data asta incruntatura ¡-a dispărut şi imi zâmbeşte din nou.

-Bineînţeles! Pentru tine, orice!

Ii arunc cheile mele şi mă urc pe motorul lui, grăbită să ajung cât mai repede la cabana. Deşi sunt nerăbdătoare să ajung, conduc În felul meu nebun prin tot oraşul, vrând să fiu sigura ca nu mă urmăreşte nimeni.

Cu cât mă apropii mai mult de destinaţie, cu atat imi bate Inima mai repede. Imi este teama ca Dominic nu este nici aici, dar Imi este groaza de ceea ce aş putea gasl.

Discuţia cu Jason m-a făcut să Imi amintesc toate temerile lui Dominic sl aproape ca devin paranoica.

Astfel, opresc motorul cu mult înainte de a ajunge la cabana, amintindu-mi ca Dominic mi-a spus ca, atunci când ne-am cunoscut, a auzit motorul şi asta l-a făcut să cerceteze cine se apropie, dând astfel peste mine lesinata. Restul drumului ¡1 parcurg pe jos, prin pădure, ocolind drumul desfundat.

Odata ajunsa în apropierea cabanei, mă opresc şi studiez atenta împrejurimile. Nici o maşina nu este parcata în fata şi nu se vede

nici o mişcare, aşa ca mă apropii cu paşi mici şi urc cele cateva trepte plina de precauţie.

Dar toata ezitarea se duce pe apa sâmbetei şi simt ca picioarele mi se înmoaie cu totul când, pe tocul uşii, zăresc cateva pete maronii şi gândul îmi fuge la sângele pe care l-am găsit în locuinţa lui Dominic.

Aproape ca dau buzna înăuntru şi mă infior toata când picaturile de sânge continua pe toata podeaua sufrageriei, oprindu-se întâi într-o balta aflata la baza scărilor, apoi continuând pe acestea spre dormitorul de la etaj.

Inima îmi bate atat de tare încât am impresia ca o să-mi iese din piept, iar mâinile îmi tremura în mod vizibil. Dar nimic nu mă poate opri să urc în dormitorul de la etaj!

Urc scările încet, ocolind cu grija fiecare picătură de sânge ce o întâlnesc în cale şi încercând să mă întăresc mintal pentru ceea ce aş putea afla sus. În momentul asta, prefer să ¡1 ştiu dispărut decât să descopăr ca e... Nu! Nici nu vreau să mă gândesc la aceasta posibilitate!

Usa dormitorului e întredeschisa şi are pe ea aceleaşi pete maronii de sânge uscat. Imi fac curaj şi deschid larg usa în timp ce răsuflu adanc. Imaginea ce mi se infatiseaza înaintea

ochilor îmi zdrobeşte sufletul şi sunt la un pas să îmi pierd cunoştinţa.

Pe patul larg, peste cearceafurile pline de sânge, zace trântit corpul unui barbat. Este la la bustul gol şi mai multe tăieturi ce par adanci ii brazdeaza trupul. Paliditatea chipului cu ochi închişi este insa motivul pentru care mă apropii cu repeziciune şi mă face să îngenunchez plângând langa pat, în timp ce buzele chinuite reusesc cu greu să sopteasca doar un cuvânt.

-Dominic!

Capitolul 25

DOMINIC

O voce cunoscuta ¡mi striga numele şi mă trage din nou în lumea în care exista atat de multa durere. Nu! Este bine unde sunt acum! Aici, în locul în care plutesc şi sunt atat de liniştit...

-Dominic!

De data aceasta, vocea e mai puternica şi senzaţia de cunoscut este mai pregnanta. Apoi, deodata, un nume ¡mi revine în memorie: Violet!

-Te rog, iubitule, nu mă paraşi! Nu şi tu! Nu pot trai tara tine!

Vorbele sunt întretăiate de plâns, un plâns sfâşietor care ¡mi atinge sufletul. Violet se roaga de mine să nu o părăsesc?! De ce? Nu ştie ca nu aş putea face asta pentru nimic în lume?

Durerea ¡mi cuprinde din nou întreg corpul. Durere intensa, acuta, ameţitoare... Dar tot ea este şi motivul pentru care ies din starea de semiconstienta în care sunt scufundat.

Doua mâini răcoroase ¡mi mângâie fata încinsă şi mici săruturi ¡mi sunt depuse pe tot chipul în timp ce, din loc în loc, simt picaturi pe el. Lacrimi?!

Ma forţez cu ultimele puteri să deschid ochii şi primul gând pe care ¡1 am este ca am murit. Fiindcă doar aşa Violet ar fi din nou langa mine, mangaindu-mă şi spunandu-mi *iubitule!*

Superbii ochi violeţi mă privesc o clipa surprinşi, printre lacrimi, apoi strălucesc incantati. Violet rade şi plânge în acelaşi timp, mangaindu-mi fata. Abia acum ¡mi dau seama ca nu visez şi ca totul este aievea, ca *ea* este langa mine. Ca s-a întors. Iar asta mă face să ignor orice fel de durere şi să ii prind chipul în

palme, tragand-o spre mine şi să o sărut. Cad vreau o garanţie ca e adevarata şi nu o pot obţine decât simtindu-i gura dulce şi gustul minunat!

-Mi-a fost dor de tine! ¡1 spun şoptit, dar ea doar ¡ml zâmbeşte şi mă sărută înapoi.

Se ridica brusc şi, pentru o secunda, ¡ml este teama ca va pleca din nou.

-Ma duc să aduc ceva să te curat, ¡ml explica când ¡ml vede teama din privire.

Se întoarce după cateva minute, cu un vas cu apa şi un prosop. încet, cu o grija Infinita, ¡ml şterge flecare tăietură, curatlndu-ml corpul de sângele închegat. Nu spune nimic, nu pune nici o întrebare, dar ¡1 vad durerea şi spaima din ochi.

-Au să se vindece, nu-ţi fie teama! încerc s-o liniştesc, deşi nu sunt chiar atat de sigur.

înghite doar În sec, apoi ofteaza. Privirea ¡1 fuge pe cearceafurile îmbibate cu sânge şi o vad cutremurandu-se.

-Nu e chiar atat de grav! ¡1 spun luand-o de mana. Doar arata aşa. Nu am avut putere şi nici chef să schimb cearceafuri şi am avut nevoie să dorm.

-Pot să te ajut să faci un dus! ¡ml şopteşte plina de speranţa. Nu pot să curat tot ce e aici cu un prosop!

Dus! Iml suna de parca ar fi ralul, dar nu sunt sigur ca pot să mă tin pe picioare. Insa aş face orice efort numai să nu o mal vad atat de speriata de sângele meu, aşa ca accept cu o înclinare din cap.

Dar ochii ml se măresc şi sunt surprins din cale-afara când mâinile el se îndreaptă spre blugii mei şi începe să ¡1 desfaca. E roşie toata În obraji, dar mişcările ¡1 sunt sigure şi nu pot să nu mă gândesc ca tocmai acum şi-a găsit curajul să mă dezbrace, acum când nu pot să profit!

Se opreşte insa şi o vad încurcata, probabil gandindu-se cum să mi dea jos. Gândul ca sunt primul barbat pe care ¡1 dezbrăcă mă face să mă simt... mândru, şi bucuros! li fac semn să mă ajute să mă ridic şi, după cateva minute de chin şi scrâşnete din dinţi, sunt pe propriile picioare. Pierderea de sânge ¡şi spune cuvântul şi mă simt groaznic de ametit, dar ştiu ca o parte din ameţeala provine şi din cauza ei. Din faptul ca este atat de aproape, lipita de mine în timp ce mă susţine. Doamne, sunt poate la un pas de moarte şi singurul lucru la care mă gândesc e trupul ei!

Cu paşi mici, ne îndreptam spre baie şi mă strecor cu greu în cabina de dus. Abia

când sunt acolo, mă sprijin de faianţa şi ¡mi împing boxerii şi blugii în jos, dintr-o singura mişcare, iar Violet mi scoate de pe picioare încercând să mă privească cât mai puţin. Fir-ar să fie! Am fost gol în fata ei de-atatea oh şi am fost atat de intimi cât pot să fie doua persoane, iar ea tot se jeneaza de mine!

-Te descurci singur? mă intreaba cu ezitare în voce.

-Cum, nu mă speli tu? încerc o gluma, dar mă fulgera cu privirea. Da, Violet, cred ca mă descurc! adaug repede, înainte să nu ¡mi mai plesnească şi ea una.

Las apa fierbinte să ¡mi cureţe corpul şi rănile, fara să am puterea să mă mise. În timpul asta, o aud pe Violet miscandu- se prin camera şi chiar intrând de cateva oh în baie şi o aud din nou plângând. Imi dau seama ca sângele de pe cearceafuri este cauza şi ca ii este teama pentru mine şi, într-un mod ciudat, asta mă bucura. Ma bucura fiindcă inseamna ca ii pasa.
li pasa, în duda faptului ca a plecat.

Apa fierbinte mă moleşeşte şi mai mult, parca spalandu- mi şi din putere odata cu sângele uscat, aşa ca o opresc şi ies cu paşi nesiguri. Violet apare imediat langa mine şi, roşind din nou, imi prinde un prosop peste

solduri apoi, cu altul, mă şterge uşor, iar eu nu potsa-mi ascund un rânjet.

-Când nu o să mai roşeşti în preajma mea? o întreb curios.

Nu imi răspunde şi doar ridica uşor dintr-un umăr, într-un gest copilăresc şi adorabil. Ma ajuta apoi să mă întorc în camera şi mă opresc brusc, uitandu-mă în jur. Nici o urma de sânge nu se mai vede! Nici pe patul schimbat, nici pe jos, iar hainele şi cearcafurile patate au dispărut. întreaga camera e luna, lenjeria de pe pat schimbata, totul e aranjat şi pus la locul lui şi pe fereastra întredeschisa pătrunde uşor aerul curat de afara. Doamne, da' repede se mai mişca femeia asta! Când a avut timp să faca toate astea?

-Vreau să te bandajez înainte să te pui în pat, imi spune aratandu-mi un scaun pe care mă aşez cu greutate.

Imi desface picioarele şi se aseaza în genunchi intre ele, privind de aproape tăieturile ce imi brazdeaza torsul. În ciuda faptului ca mai am puţin şi imi pierd din nou cunoştinţa, nu pot să nu mă gândesc ca am doar un prosop infasurat pe solduri şi ca poziţia asta ar fi perfecta pentru cu totul altceva decât analizarea rănilor mele, gând ce

imi aduce un geamat pe buze.

-O să încerc s-o fac fara să te chinui prea mult! imi spune repede când imi aude geamătul.

Dumnezeule! Habar nu are de ce gem şi nici ce prostii imi trec prin cap! Singura ei grija e să nu mă raneasca mai tare! Dar nu pot să ii spun ce gândesc de teama să nu o ia la fuga, aşa ca doar aprob cu o inclinare uşoara din cap.

Din trusa de prim ajutor pe care nu ştiu unde a gasit-o, scoate un unguent. Isi pune pe degete putina crema şi începe să întindă pe fiecare tăietură. Mâinile ii sunt atat de uşoare incat aproape ca nici nu ii simt atingerea! Dar nu am timp să observ prea bine asta. Privirea ¡mi este fixata pe fata ei, admirând trasaturile fine şi minunate de care mi-a fost atat de dor. Ochii violeţi sunt trişti şi îngrijoraţi. îngrijoraţi pentru mine. Nu am nevoie de nici un unguent, simpla ei prezenta şi atingere ¡mi face mai bine decât orice altceva!

-De când nu ai mai dormit? nu reusesc să mă abţin să nu o întreb când ii observ cearcănele adanci şi ¡mi trec un deget peste ele.

-De când am aflat ca ai dispărut! şopteşte fara să isi ridice privirea în ochii mei.

Imi fac rapid un calcul mental şi, ţinând cont de distanta din oraşul în care ştiam ca era, imi iasa la vreo patruzeci şi opt de ore. La dracu! Si sunt sigur ca a gonit cu motorul ala ca o nebuna, ignorând pericolul în care se pune şi riscandu-şi viata în fiecare secunda!

-De unde ai ştiut ca sunt aici?

Abia acum isi ridica privirea în ochii mei şi o vad indurerata.

-Am fost intai la tine acasa şi am văzut...

Se opreşte şi ochii i se umplu de lacrimi. La dracu'! Ştiu cum arata locul şi nu vreau să-mi imaginez ce a simtit când a văzut sângele şi haosul de acolo.

-As fi ajuns aici mal devreme, dar ml s-a stricat motorul şi a trebuit să mă rog de Jason să ml-l împrumute pe al Iul.

Poftim?!?

-Stal puţin! Cine e Jason? întreb şi sunt mal mult ca sigur ca gelozia şi nervozitatea ml se aud În voce.

Gândul ca În aceste doua saptamanl a cunoscut pe altcineva şi m-a uitat pe mine ¡ml trece rapid prin minte, dar ¡1 alung la fel de repede cum a venit.

-Jason e cel care mi-a reparat motorul data trecuta, ¡ml explica fara să isi coboare privirea şi parca pandlndu-ml reacţia.

-Te-a cautat la club saptamana trecuta, ¡1 spun, şi tipul era destul de Insistent.

Iml amintesc cât de ciudata ml s-a părut Insistenta Iul şi ca m-a deranjat enorm faptul ca ¡1 Interesa Violet.

-Ştiu. Mi-a spus ca a vorbit cu tine, Iml răspunde calma, punandu-sl din nou unguent pe degete şi Isi întoarce atentia la tăieturi.

Fir-ar să fie! Cine nalba e Jason asta? Ma deranjează faptul ca Violet are legătură cu un barbat şi ca s-a mal întâlnit cu el şi ca eu habar nu am avut de asta!

-Am terminat! Acum mal trebuie doar să te bandajez! Iml spune zâmbind atat de dulce incat uit orice altceva În afara de ea. Am taiat un cearceaf În fasii, Iml explica, nu avem suficienta fasa pentru toate astea.

Iml cobor privirea şi mă examinez. Am sase tăieturi. Una pe braţul stâng, trei pe piept şi doua pe abdomen. Ultimele doua sunt cele mai dureroase şi, poate, cele mai adanci.

Violet imi infasoara abdomenul în fâşiile lungi făcute din cearceaf, apoi imi bandajeaza braţul cu o fasa. Pe cele de pe piept le acopera cu pansament şi le lipeşte cu leocoplast. În tot timpul asta, sta încordata, concentrata la ceea ce face, muscandu-sl buza de jos Într-un mod În care Imi face şi mie

pofta să l-o muşc, dar mă abţin cu un oftat.

-Gata! Acum treci În pat! Imi spune uşurata.

-Oh, Iubito, de când aşteptam să zici asta! ¡1 spun râzând şi roşeşte din nou când isi da seama la ce m-am gândit.

Il prind obrajii şi ii ridic gura spre a mea şi o sărut din nou, incantat ca imi răspunde şi o aud gemând uşor de plăcere. Doamne, asta e cel mai bun medicament!

Ma ajuta să mă întind şi, după ce mă acopera, întinde o mana spre mine.

-Da-mi prosopul! imi cere ea.

Sprâncenele mi se ridica involuntar în timp ce un zâmbet mi se întinde pe toata fata.

-Nu cred ca pot să mă descurc singur!

-Ba da, poţi! imi spune privindu-mă cu ochii mijiţi. Daca poţi să glumeşti şi să mă săruţi, poţi să-ţi scoţi şi singur prosopul ala ud de pe tine!

Cu un gest brusc la care nu se aştepta şi ignorând complet durerile ce mă strabat, ii prind braţul şi o trag în jos spre mine.

-Ce s-a întâmplat cu "iubitule" şi "nu pot trai fara tine"? ii soptesc cu buzele lipite de ale ei.

Se trage înapoi ca muscata de şarpe şi mă priveşte cu ochi măriţi.

-Ai auzit? intreaba cu o şoapta speriata.

-Absolut tot! recunosc zâmbind. Dar aş fi preferat să mi-o spui când sunt perfect treaz, privindu-mă în ochi. Nu scris pe un bileţel şi nici atunci când sunt pe jumătate leşinat. Sa ai curajul să ¡mi spui în fata exact ce simţi!

Isi smulge braţul din mana mea şi se îndreaptă hotarata spre usa. Acolo, se opreşte o secunda apoi se întoarce zâmbind ironic către mine.

-Doarfa-te bine, Dominic!

-De ce? Numai atunci o să recunoşti ca mă iubeşti?

-Nu, doar o să am o satisfacţie mai mare când te omor! ¡mi arunca peste umăr şi iese din dormitor trântind usa.

Capitolul 26

Mirosul de mancare ¡mi incanta narile şi abia acum ¡mi dau seama ca sunt rupt de foame. Deschid ochii şi înghit în sec, cu pofta, când o vad pe Violet apropiindu-se cu o farfurie cu supa.

-Poţi să mananci singur? mă întreba zâmbind.

Zâmbeşte, deci ¡-a trecut suparea de ieri şi asta mă face fericit. Nu suport să o ştiu suparata pe mine pentru niciun motiv! Aprob din cap şi zâmbesc şi eu când se apropie de mine şi mă ajuta să mă ridic pe perne. Violet miroase înnebunitor, un parfum uşor amestecat cu mirosul ei propriu, de femeie, ce-mi zăpăceşte toate simţurile.

-Daca te sărut, te superi din nou pe mine? nu mă pot abţine să o întreb.

Nu pare surprinsa de întrebarea mea, dar nici nu îmi răspunde. Imi pipăie fata uşor, probabil vrând să vada daca nu am temperatura, apoi mă socheaza cu faptul ca mă sărută ea. Doamne, ce gura minunata are! Dar întrerupe sărutul mult prea devreme după gustul meu şi îmi pune în fata farfuria cu supa.

-Mananca tot şi mai vedem!

-Nu pot să cred ca ai gătit pentru mine! mă mir eu, ştiind ca nu ii place să gateasca şi a recunoscut ca nici nu ştie.

Rasul ei frumos răsună ca un clinchet de clopoţel în dormitor şi raman pierdut privind-o. Habar nu are cât de superba este când rade!

-Nu-ţi fa iluzii, Grey! E supa de la plic! Iar felul doi este o bucata de carne prăjită în

tigaie, alaturi de doi cartofi fierţi. Sper să le poţi mesteca!

Puţin îmi pasa daca va fi tare ca talpa, daca este gătit de ea, mananc orice!

-Cum ai aflat ca am dispărut? o întreb după ce iau cateva linguri de supa delicioasa.

O fi ea, supa, de la plic, dar a facut-o foarte buna!

Veselia ii dispare şi devine brusc serioasa, iar asta mă face să regret ca am pus întrebarea.

-Tim m-a cautat, sperând ca o să-i spun ca eşti cu mine.

La naiba! Inseamna ca a aflat ca am ştiut tot timpul unde este şi ca am urmatit-o, din nou, cu ajutorul agenţiei! Privirea urata pe care mi-o trimite ¡mi arata ca am dreptate, dar nu spune nimic. Poate s-a invatat deja cu gândul ca întotdeauna o să vreau să ştiu unde este şi ce face!

-Dispariţia ta a speriat o gramada de lume şi multe persoane te cauta!

Ştiu ca prin asta ¡mi spune, pe ocolite, cât de speriata a fost şi ea.

-Iubito...

-Nu! mă întrerupe amanintandu-mă cu un deget. Acum mananci, ¡ţi iei medicamentele şi dormi. Avem timp să discutam şi mai încolo,

când te vei face bine!

Atitudinea ei autoritara ¡mi aminteşte de momentul când s- a întors aici, la cabana, după ce a aflat de dosar. Ador la fel de mult să o vad aşa, nervoasa şi vibrând, ca şi atunci când este timida şi se înroşeşte. Adevărul e ca o ador oricum. Nu am crezut în viata mea ca o să ajung să fiu atat de topit după o femeie! Dar aşa sunt. Topit cu totul! A pus stăpânire pe fiecare gând al meu. Pe naiba! A pus stăpânire pe mine! Ma trezesc cu gândul la ea şi adorm tot aşa, pentru ca noaptea să ¡mi bântuie visele.

-Vreau să ¡ţi schimb pansamentele! ¡mi spune după ce am lins şi farfuria cu felul doi şi am înghiţit şi pastilele pe care mi le- a întins.

Gândul ca o să fie din nou aproape de mine şi o să-i simt mâinile pe corp mă face să zâmbesc încântat, fara să-mi pese de chinul de a mă ridica din nou. Atata doar ca acum sunt complet dezbrăcat şi, ţinând cont de asta, nu cred ca mai suport să o vad în genunchi în fata mea. Ar fi prea mult şi pentru mine şi pentru ea.

Dar Violet mă surprinde când ¡mi întinde o pereche de boxeri şi una de pantaloni scurţi şi iese să duca farfuriile, lasandu-mă singur să mă descurc cu îmbrăcatul şi destramandu-mi

visele erotice.

Insa ele revin din nou când ¡şi reia poziţia în genunchi intre picioarele mele şi mă incercuieste cu braţele în timp ce desface fâşiile din jurul abdomenului meu. Fata ii e aproape de pieptul meu şi ii simt respiraţia pe piele, facandu-mă să mă infior şi să să înghit în sec. Imi este foame din nou dar, de data asta, ¡mi este foame de ea. În duda durerii care mă chinuie, nu pot să nu-mi doresc să o simt din nou în braţele mele şi să să mă scufund în ea.

Ii cuprind mijlocul în braţe, tinand-o nemişcata şi imi sprijin fruntea de a ei.

-Spune-mi ca m-ai iertat! ii soptesc cu un oftat şi ii aştept cu teama răspunsul.

O simt crispandu-se în braţele mele, dar nu se retrage.

-Dominic...

-Iti promit ca nu o să mai încerc niciodată să ¡ţi impun ceva! Voiam doar să te ştiu în siguranţa, să fiu sigur ca nu vei pati nimic!

Se ridica în picioare şi face cativa paşi prin camera, apoi se întoarce spre mine cu mâinile în solduri. Oh, asta nu-i bine! De câte oh a făcut asta, ne-am certat!

-Nu ai înţeles nimic, Dominic! imi spune cu glas tremurat şi din care ii razbate

nervozitatea. Nu de asta am plecat!

-Atunci explica-mi tu! aproape ca strig. Nu ¡mi spui niciodată ce gândeşti sau simţi, iar eu pot doar să bănuiesc! Sa fac supoziţii şi să încerc să ghicesc! Spune-mi cu ce am greşit de ai plecat fara să-mi spui un cuvânt! Ce te-a făcut să fugi de *mine!* adaug cu înverşunare în timp ce uit de orice durere şi mă ridic brusc în picioare.

O vad pufăind de cateva oh, ca o oala sub presiune, şi de- abea aştept să izbucnească, să spună ce are de spus.

-Vrei să ştii de ce? striga într-un sfarsit. De asta! arata cu mana spre mine.

Privirea ¡mi fuge în jos pe corpul meu, fara să înţeleg nimic. De asta! Care asta? Ce...? Privirea mi se opreşte pe partea din mine aflata în pantaloni şi care e tare tocmai datorita atitudinii ei. O, nu! Doar nu se refera la... Ce naiba?!

-Iubito, nu mi s-a părut să avem vreo problema legata de... *astal* ii spun nedumerit.

-Ce? tresare Violet şi se face precum un rac când înţelege la ce mă gândesc. Nu la *aia* mă refeream! bălmăjeşte ferindu-şi privirea de zona respectiva. Ma refeream la situaţiile în care te pui! Uita-te la tine!

Ma uit din nou la mine, uşurat din cale-

afara ca prima data am înţeles greşit, dar tot nu pricep ce vrea să zică.

-Araţi ca scapat din mâinile unui macelar! mă lămureşte când vede ca tot nu înţeleg. Iti rişti viata în fiecare secunda şi vrei să o faci şi după ce operaţiunea asta, sau ce naiba o fi, se termina! Continui să o faci pana când un tip va avea mai mult noroc decât tine şi va reuşi să...

Se opreşte, tragand aeradanc în piept, încercând să-şi oprească lacrimile. Si, în sfarsit, pricep şi eu la ce se refera!

Strabat distanta care ne desparte şi o trag în braţele mele, atat de strâns cât imi permit rănile. Violet isi pune capul pe umărul meu şi isi trage nasul intre doua suspine.

-M-ai speriat! ii soptesc uşurat în par. Credeam ca eşti nemulţumita de altceva!

Pumnul pe care ¡1 primesc în umăr mă face să gem şi imi aminteşte ca are mult mai multa forţa decât arata statura ei fragila.

-Numai la *aia* te gândeşti?! bombăne, dar ii simt zâmbetul pe pielea mea.

-O, da! recunosc râzând. De când te cunosc pe tine, numai la *aia* mă gândesc! Dar înţeleg la ce te referi! ii spun ridicandu-i fata spre mine şi acum sunt serios. Iubito, viata nu iti da nici o garanţie! Pot fi un simplu contabil,

dar asta nu inseamna ca nu pot să mortanarde... infarct, sau într-un accident de maşina!

-Dar un contabil nu se joaca de-a toreadorul cu moartea, fluturandu-i permanent o carpa roşie în fata! imi răspunde la fel de serioasa, privindu-mă în ochi. Si eu doresc să te ştiu în siguranţa, să nu mă mai tem de fiecare data când pleci ca te vad pentru ultima oara!

Privesc femeia minunata din braţele mele şi sunt mai mult decât fericit! Da, ii este greu să spună ce simte şi trebuie să o forţez ca să scot ceva de la ea, dar ii pasa de mine mai mult decât a facut-o oricine altcineva. S-a întors într-un suflet atunci când a aflat ca am dispărut şi mă oblojeşte ca cea mai sexi asistenta! Ce aş putea dori mai mult?

-O să mă fac contabil, daca asta te face fericita!

Bucuria care i se vede în ochii superbi mă face să mă gândesc ca pot fi şi gunoier, doar să o vad mulţumită!

-Daca te fad contabil, tot o să mori de tanar! ¡mi spune şi pare speriata din nou.

-Poftim? întreb năuc.

-O să mori de plictiseala! adauga zâmbind.

-Mda..., recunosc. Sau de atac de cord, produs de tine, când o să-ţi manifesti din nou nemulţumirea legata de *asta* sau de *aia* fara să specifici exact la ce anume te referi, rezumandu-
te doar să areti spre mine!

***

Următoarele zile au trecut extrem de repede, mai ales ca, în majoritatea timpului, am dormit. Tăieturile mi s-au închis şi am scapat fara infecţii, dar inca mă dor la mişcări bruşte.

Violet a refuzat categoric să doarma în pat cu mine, chinuindu-se pe canapeaua din livingul de la parter insa, daca mă gândesc mai bine, a fost un lucru intelept. Tensiunea sexuala dintre noi tot creste, mai ales ca au trecut aproape trei saptamani de când n-am mai făcut dragoste dar, la cât de dor ne e unul de altul, aş ajunge să sângerez din nou în doi timp şi trei mişcări. Asa incat, ne-am mulţumit cu cateva săruturi şi cu aşteptarea.

Dar nu este numai tensiune sexuala. Mai sunt doar cinci zile pana la data tranzacţiei şi nici unul din noi nu am avut curajul să deschidem subiectul sensibil. Si nici nu ¡-am povestit ce am patit. Am ocolit să spargem bula de linişte în care ne aflam, ştiind ca urmeaza o furtuna.

-Spune-mi ce s-a întâmplat! ¡ml şopteşte după ce imi schimba din nou bandajele şi se aseaza în poala mea, punandu-şi capul pe un umăr. Cine ţi-a făcut asta!

Imi abţin un oftat şi mă gândesc ce anume să ii spun, în aşa fel incat să nu se sperie şi mai mult.

-Omul lui Miller, mărturisesc într-un sfarsit. Acelaşi care data trecuta a ratat.

Violet mă priveşte cu ochii mari şi ştiu ca e speriata, dar nu zice nimic, aşteptând să-i povestesc eu totul.

-M-a aşteptat la mine acasa şi m-a surprins. Ma gandeam... la tine, recunosc eu, şi nu am fost atent. Spunea ca pentru el reprezint un contract neterminat şi m-a cautat în toti anii astia. Ştia ca nu am murit, habar nu am de unde, dar faptul ca mi-am schimbat numele şi agenţia mi-a ascuns urmele ¡-a îngreunat sarcina. Norocul meu a fost ca tipul era puţin nebun. Spunea ceva despre faptul ca, daca glontul nu m-a omorât, trebuie să încerce altfel. Asa ca a încercat să mă înjunghie. Daca ar fi folosit o arma, eram mort demult.

O simt incordandu-se şi braţele ei mă strâng mai tare în timp ce lacrimile scurse de pe obrajii ei ajung pe pielea mea.

-Ne-am luptat şi am fost mai bun decât el, chiar daca m-a taiat de cateva oh. Dar am ştiut ca trebuie să plec şi să mă ascund fiindcă, mai mult ca sigur, a spus şi altora despre mine. Insa am făcut să para ca a reuşit, ca cei interesaţi să creada ca m-a omorât şi mi-a ascuns cadavrul. Imi pare ca te-ai speriat când ai văzut apartamentul!

-Dar el ştie adevărul! imi spune tresărind. Si o să continue să te caute!

Ochii ei mă privesc speriaţi şi ştiu ca trebuie să ii spun adevărul, chiar daca mă va uri după asta şi va fugi din nou.

-Nu o să mă mai caute niciodată! mărturisesc cu voce sparta.

Pentru o clipa, nu pare să inteleaga, apoi realitatea ¡şi face loc.

-L-ai omorât?! mă intreaba în şoapta.

-Da! recunosc, asteptandu-mă ca Violet să-mi sara din braţe şi să se uite la mine ca la un criminal.

Dar nu se intampla asta! Din contra, se lipeşte mai mult de mine şi ¡mi spune cu glas hotarat:

-Foarte bine! Si ce-ai făcut cu el? Unde l-ai ascuns?

închid ochii pentru o clipa, surprins de reacţia ei. E ca o leoaica ce ¡şi apara puiul!

-Nu am avut prea mult timp la dispoziţie şi pierdeam sânge. Trebuia să mă mise repede şi să mă şi ascund înainte să-mi pierd cunoştinţa. E în portbagajul maşinii mele, pe care am ascuns-o în pădure, în spatele cabanei.

Ramanem nemişcaţi minute bune, fiecare cu gândurile lui. Nu-mi vine să cred ca nu fuge de mine, ba chiar m-a laudat pentru ce am făcut! Ştiu ca era un criminal cu sânge rece şi exista varianta el sau eu, dar niciodată nu mi-a făcut plăcere să omor! Si, pentru nimic în lume, nu aş fi crezut ca Violet e atat de dura incat să nu ii pese de un om. Sau asta poate să însemne ca ii pasa atat de mult de mine încât restul nu mai contează. Dar tot se va supără pentru ce urmeaza!

-Iubito, trebuie să iau legătură cu agenţia! Sa stabilim un plan şi ce avem de făcut! Mai sunt doar cinci zile!

De data asta sare din braţele mele.

-Nu! Cineva de la agenţie tradeaza! striga la mine şi eu raman cu gura cascata.

-De ce crezi asta? reusesc să o întreb când imi revin.

-Gandeste-te, Dominic! De unde ar fi ştiut tipul asta ca trăieşti sl unde să te caute? Numai cineva din agenţie putea să-i spună!

Banulam sl eu asta, dar tot nu pot să cred ca unul dintre putinii oameni care ştiu despre mine ar trada! Insa ceea ce imi spune În continuare mă laşa masca.

-Sl Jason spune ca unul dintre voi tradeaza! Sl eu Il cred!

Poftim?!?

VIOLET

Capitolul 27

Uluirea de pe fata lui Domlnlc mă face să Imi doresc să fl avut un aparat de fotografiat.

-Jason spune..., începe el, apoi se opreşte scuturând din cap. *JASON??* Ce dracu' cauta

Jason În discuţia asta?

Oh, Dominic chiar e la un pas de Infarct din cauza mea! **E** turbat de furie sl aproape scoate flăcări pe nari, ca un balaur!

-Iubitule, stai să-ţi explic! Il spun cu voce mica, sperând să

nu mă omoare înainte să mă justific şi mă dau cativa paşi în spate.

Ma priveşte cu sprâncenele ridicate, apoi ¡şi scutura din nou capul.

-Oh, nu! Nu mă ameţi acuma cu *iubitule,* ca nu scapi! şi se întinde după mine.

-E al treilea agent! strig în timp ce o iau la fuga pe scări în jos, ceea ce ¡1 face pe Dominic să se oprească brusc din urmărire.

-De unde, Doamne iarta-mă, ştii tu asta? mă intreaba uluit. Nici eu, nici Tim nu ştim cine este!

-Iti spun daca ¡mi promiti ca nu mă omori! ii spun râzând.

Dar Dominic nu rade, doar mă priveşte incredul, de parca m-ar vedea pentru prima data.

-Nu ştiu, Violet! În momentul asta, singurul lucru la care mă pot gândi este ca mai e loc de un cadavru în portbagajul maşinii mele! La cât eşti de micuţa, încapi uşor!

La dracu'! Doar nu vorbeşte serios, nu-i aşa?! Dominic are aceeaşi fata impasibila, din care nu înţeleg nimic, pe care o avea şi în ziua în care ne-am reîntâlnit în club şi s-a prefăcut ca nu mă cunoaşte.

-Voi nu stiti cine este, dar el va cunoaşte!

spun repede când începe să coboare scările spre mine. Ştia cine eşti când m-a cautat la club şi aşa a aflat despre... noi! Când ¡-am cerut motorul, eram disperata să ajung aici şi am recunoscut ca ¡mi trebuie ca să caut pe cineva. A făcut imediat legătură cu dispariţia ta şi mi-a spus cine este. Ma crezi, nu-i aşa?

Am turuit totul dintr-o suflare, sperând ca asta ¡1 va opri.

Dar nu, se apropie de mine la fel de nervos sl imi închid ochii strâns când se opreşte la un pas distanta şi ridica mâinile spre mine.

Insa nu simt nimic să-ml stranga gatul! Palmele i se odihnesc pe obrajii mei sl imi ridica fata spre el, aşteptând să deschid ochii.

-Iubito, mă întreb cum ai scapat cu viata pana acum!

Atragi problemele precum atrage mierea muştele!

Privirea lui imi cercetează chipul, parca încercând să înţeleagă cum funcţionez sau ce am în minte. Apoi îmi zdrobeşte buzele cu un sărut ameţitor. Limba lui o tachinează pe a mea, apoi îmi musca buzele şi iar mă gusta pana când simt ca ameţesc din lipsa aerului. Abia acum mă laşa să respir, dar nu prea mult. Ma trage pana la canapeaua pe care mă trânteşte nu prea elegant şi se apleaca

asupra mea fara să mă atinga, sustinandu-se în mâini, exact cum a facut-o şi în ring când ne-am "bătut".

-În momentul asta, nu-mi pasa de operaţiune, de Jason sau de Tim! O să fac dragoste cu tine pana o să îmi spui *iubitule* privindu-mă în ochi, nu când sunt inconştient, nu fugind de mine, şi o să recunoşti ca mă iubeşti! Preferabil înainte să sângerez pana la moarte!

Oh, Doamne!

Nu ştiu de ce să mă tem mai mult: de un Dominic super- excitat şi parţial nervos, de ceea ce doreşte să-i spun şi nu ştiu daca sunt pregătită să o recunosc, sau de faptul ca nu-i pasa ca-şi poate redeschide rănile!

-Nu vrei mai bine să mergem în dormitor înainte să te răneşti prea tare? ¡1 întreb cu cel mal dulce glas al meu, iar el mă priveşte cu ochii mijiţi, încercând să afle ce pun la cale.

Ma sărută din nou de parca de asta ar depinde viata lui, iar eu accept bucuroasa să ii dau ceea ce are nevoie.

-Orice vrei, iubito, doar nu mă mai fa să fug după tine prin toata cabana, ca o să leşin înainte să apuc să te ating! îmi murmura cu buzele lipite de ale mele, iar eu pufnesc în ras.

DOMINIC

Ma trezesc cu senzaţia ca ceva nu e în regula şi mă ridic brusc în şezut, fapt ce mă face să gem sonor de durere. La dracu'! Am uitat de taieuri!

Dar uit imediat de tot când observ ca sunt singur în pat.

Pe perna de langa mine e aşezat un bilet în aşa fel încât să ¡1 observ imediat. Nu, nu, nu! Gândul ca a plecat din nou îmi taie respiraţia şi ¡1 citesc repede.

"Nu lipsesc mult V."

Puţine cuvinte şi nici o explicaţie, dar suficient să răsuflu uşurat. Nu a fugit din nou, asta e tot de contează. Dar nelinişstea cu care m-am trezit mă insoteste şi la dusul pe care ¡1 fac în graba. Unde naiba putea să plece? Ceva ¡mi spune ca ¡araşi a avut o idee în capul ala frumos al ei şi asta nu e bine.

Femeia asta ¡mi va aduce moartea! E atat de imprevizibila incat o să mă omoare de inima!

Ma îmbrac cât de repede ¡mi permit rănile şi încerc să nu privesc spre pat ca să nu-mi pierd minţile. Din nou! Cearceafurile mototolite ¡mi amintesc de modul în care am făcut dragoste cu ea nu cu mult timp în urma şi de faptul ca am uitat tot ce ¡-am cerut să-

mi spună. Nu mi-a spus ca mă iubeşte, dar mi-a aratat-o.

Faptul ca am stat închişi în cabana, singuri, atatea zile, a reuşit să o faca să iese din cochilia aia a ei mai mult decât a facut-o în ultimele doua luni. Habar nu are cât de des zâmbeşte şi rade în ultimul timp şi cât este de minunata când o face! Abia aştept să scape de toate inhibiţiile şi să lase trecutul cu totul în urma! Sa lase să iasa la iveala adevarata Violet! Iar eu voi fi mai mult decât incantat să fiu cel care să o descopere!

Gândul imi fuge la ceea ce mi-a spus Violet legat de Jason, ca ar fi al treilea agent. Daca stau bine şi mă gândesc, reacţia lui când m-a văzut la club a fost destul de ciudata. Nu parea surprins ca sunt acolo, ba chiar parca se aştepta să mă intalneasca. Mirarea lui a provenit din faptul ca întrebările lui despre Violet l-au adus la mine şi parea deranjat când a înţeles ca suntem împreuna.

Adevărul este ca şi pe mine mă deranjează nespus de mult faptul ca ei doi par să se cunoască destul de bine şi nu înţeleg de ce naiba are Violet atata încredere în el. Ca să nu mai spun ca tipul şi-a deconspirat poziţia spunandu-i ei lucruri de care nici eu, nici Tim habar nu avem! E ca şi cum Violet este pe

post de confidenta pentru toti cei implicaţi în aceasta operaţiune! Eu, Tim, Jason... Ba chiar nici Tony şi nici chiar Miller nu s-au sfiit să vorbească în fata ei. Cum naiba face asta? Căci daca ar fi să desenez o harta cu toate persoanele implicate pe care le cunosc, Violet ar fi în centrul ei, cu legaturi directe cu absolut toti.

Faptul ca Violet ştie prea multe incat să fie bine pentru sanatatea el ¡ml da flori reci pe şira spinării. Parca soarta doreşte să ¡ml faca În ciuda! Cu cât doresc eu mal mult să o feresc de tot rahatul asta, cu atat ea devine mal Implicata, cu voie sau fara voie uneori.

SI totuşi, Violet are dreptate. Este ciudat cum, tocmai acum, tipul ce zace la mine În portbagaj m-a găsit. Iml amintesc ca a Iul a fost vocea de la care am auzit prima data despre Mller, pe când supravegheam un depozit În care pusesem microfoane, ca după doua zile să fim atacatl.

Daca au găsit microfoanele, de unde au ştiut ce agenţi le- au pus ca să ne atace exact pe noi patru? Nu puteau afla decât de la cineva din cadrul agenţiei. Aceeaşi persoana care acum m-a dat pe mine În vileag. Dar cine? Despre faptul ca trăiesc au ştiut Iniţial doar trei persoane: directorul agenţiei,

adjunctul Iul şi Max, fostul meu partener. Acum, mal ştiu Tlm şi Jason şi, probabil, contactele lor. Iar una din aceste şapte persoane tradeaza, mal mult ca sigur fiind pe statul de plata a Iul Mlller.

Sunetele care se aud de afara mă fac să-ml apuc În graba pistolul ascuns printre haine ca să nu-l gaseasca Violet şi cobor la parter asteptandu-mă la ce e mal rau. După zgomot, o maşina şi doua mototoclclete au oprit În fata. SI, pentru prima data, mă bucur ca Violet e plecata.

Insa raman şocat când pe usa Intra nimeni alta decât ea, urmata îndeaproape de... Tlm şi Jason.

înainte să apuc să reacţionez În vreun fel, Violet se apropie de mine şi isi împleteşte mâinile după gatul meu şi mă sărută uşor.

-Iubitule, ¡mi spune privindu-mă în ochi şi zâmbind, înainte să mă certi din nou, ar fi mai bine să ¡ţi asculţi colegii!

Deci de asta a plecat! Iar şi-a făcut ea un plan la care nimeni cu mintea întreaga nu s-ar fi gândit şi, fara să discute cu mine, din nou, l-a şi pus în aplicare!

Cei doi ne privesc încercând să-şi ascunda zâmbetele, în timp ce Tim datina exasperat din cap. Ma uit din nou la ochii violeţi ce mă

privesc încrezători şi nu mă pot opri să ii soptesc pervers la ureche:

-Iubito, de-abea aştept să te *cert* mai târziu! Dar acum vii cu mine! devin serios în timp ce o trag în bucătărie, închizând usa după noi. Ce naiba e cu tine? Tocmai ce mi-ai atras şi tu atentia ca avem o cartita printre noi şi pleci şi vii cu astia doi încoace!

-Dominic, asculta-i cateva minute! Ştiu ca în Tim ai încredere deplina, altfel nu mi l-ai fi salvat în telefon ca să am la cine să apelez în caz de nevoie. Iar în Jason am eu încredere! Nu mă întreba de ce, dar am! Spune-i instict, sau fler, sau cum ii ziceţi voi, dar asta simt! Voi trei sunteti aici, în miezul acţiunii şi, implicit, în cel mai mare pericol. înainte să luaţi legătură cu agenţia, spuneţi fiecare ce stiti şi, poate, împreuna, va ve-ţi da seama cine tradeaza şi ce aveţi de făcut! Te rog, Dominic!

Ochii frumoşi ai lui Violet mă privesc rugători şi plini de speranţa ca o să accept. Si nu pot să nu ii dau dreptate! Într- adevar, facand schimb de date toti trei, poate putem să-i dam de cap acestei povesti.

-Ok, Violet, să încercam şi să vedem ce iese! accept cu un
oftat.

Ma întorc în camera în care cei doi s-au făcut comozi pe câte un fotoliu, aşteptând ca eu să mă hotărăsc ce vreau şi mă aşez pe canapeaua din fata lor, privindu-i încordat.

-Sa înţeleg ca te-a convins şi pe tine să facem asta? mă întreabă Tîm râzând.

-Sunteti aici şi, în definitiv, are dreptate! recunosc eu.

Toţi trei ne întoarcem privirile spre bucatarla unde Violet, senina şi fara să ne bage în seama, pregăteşte filtrul de cafea ştiind ca urmeaza o noapte lunga.

-O să ai o gramada de probleme cu încapatanata asta! spune încet Jason fara să-şi ia privirea de la ea.

-Da, ştiu! recunosc oftând cu ochii pe bruneta mea superba. Dar n-aş schimba la ea nimic!

Parca simţind ca despre ea vorbim, Violet se uita noi, apoi îmi zâmbeşte timid.

-Acum, daca va puteti lua ochii de pe iubita mea, poate îmi spuneţi şi mie ce ati mai aflat în ultimele zile de când eu sunt blocat aici! le spun în timp ce mă încrunt la Jason ce încă se uita la Violet în duda celor spuse de mine. Sau, şi mai bine, spune-mi cum ai ajuns să o cunoşti pe Violet, Jason.

Acesta se întoarce tresărind spre mine şi

mă priveşte încruntat.

-A venit la mine să ii repar motorul!

-De fapt, intervine Violet în timp ce aduce o tava cu patru ceşti uriaşe cu cafea, l-am întâlnit pe Jason înainte să te cunosc pe tine, Dominic. Ni s-au intersectat drumurile de vreo doua ori, dar de cunoscut ne-am cunoscut la atelierul pe care eu l-am ales la întâmplare, fara să ştiu ca Jason lucrează acolo.

Da, care erau sansele ca asta să se intample?! Fara să ii pese de privirea mea mirata, se aseaza alaturi de mine pe canapea, ghemuita, cu cana de cafea în mana şi sprijinandu-se de umărul meu.

-Tim a fost primul pe care l-am cunoscut dintre voi, atunci când m-am angajat la club, adauga ea zâmbind spre şatenul care ii zâmbeşte înapoi.

-Ce a zis Tony legat de dispariţia mea? întreb încercând să schimb subiectul spre ceea ce ar trebui să discutam şi regretând ca am părut gelos pe Jason.

-Este extrem de agitat, răspunde Tim. Nu ştie ce ai patit sau de ce ai dispărut şi asta nu-i convine! Mai ales ca totul se intampla atat de aproape de data tranzacţiei. Ar fi şi mai agitat daca ar ştii ca ai aflat ca va avea loc pe cinsprezece august la dana 54,

darasa...

-Stai puţin! tresar surprins. De unde ştii ca acolo va avea loc tranzacţia?

-De la Violet! Lui nu ¡-ai spus? o intreaba mirat pe ea.

-Pai..., lungeşte ea cuvântul, am plecat înainte să apuc să- i spun ce am aflat la prânzul cu Miller. Darti-am spus tie!

-Ai luat prânzul cu Miller? o intreaba şocat Jason. Si tu ştiai? se întoarce spre mine.

Il ignor cu desavarsire şi mă întorc spre bruneta ce mă priveşte cu un aer nevinovat.

-De ce nu mi-ai spus când te-ai întors? o întreb încruntat.

-l-am spus lui Tim! Tu erai prea ocupat să sângerezi! imi răspunde senina, ca şi cum n-ar fi greşit cu nimic.

-Ma lămureşti şi pe mine cum ai ajuns să iei masa cu Miller? intreaba din nou Jason, exasperat.

-El m-a invitat, când l-am insotit pe Tony la dineul organizat de Miller. La dineu am aflat data şi a doua zi, locul.

Violet explica totul pe un ton liniştit, ridicând uşor din umeri şi ignorând total privirile noastre uimite.

-Si tu ai lasat-o să se duca? mă intreaba şi mai şocat Jason.

-Bineînţeles ca nu! marai spre el fara să ii dau amănunte, căci inca mă înfurii când imi amintesc cum s-a strecurat de langa mine lasandu-mă dormind.

-Băieţi! ne calmeaza Violet exasperata. Stiti când şi unde, acum mai trebuie să aflaţi cine e papagalul, sau cartita, sau cum ii spuneţi voi. Cine mai ştie de operaţiune?

-În afara de noi trei, agenţii noştri de contact, dar cred ca fiecare dintre noi garanteaza pentru agentul lui, altfel nu ¡-am fi ales, explica Tim. Si ar mai fi directorul nostru, Scott Darwin şi adjunctul lui, James Parker.

O simt pe Violet incordandu-se langa mine şi mâinile ii tremura atat de tare, incat ii iau repede cana de cafea, înainte s-o verse pe ea.

-Iubito? o întreb îngrijorat de paloarea din obraji.

-James Parker..., şopteşte ea speriata. E un tip ¡nalt şi slab, şaten, cu ochi albaştrii, la vreo patruzeci de ani?

-Da! răspundem toti trei în cor, cu privirile fixate pe ea.

Violet înghite în sec, sonor, apoi mă priveşte cu ochi mari.

-Am cunoscut un James Parker la dineu! Si l-am văzut povestind şi râzând cu Miller!

Capitolul 28

DOMINIC

Cuvintele Iul Violet cad ca un bolovan intre noi, socandu- ne.

-Iubito, eşti sigura ca ai retlnut bine numele? reusesc să o intreb când imi revin din uimire.

-Chiar daca Tony mi-a prezentat o gramada de persoane, am încercat să reţin cât mai multe nume şi chipuri! imi explica la fel de speriata. Pe el l-am retinut din doua motive: din cauza prenumelui, şi Imi o arunca o privire pe care doar eu o inteleg, şi din cauza ca l-am văzut discutând destul de mult cu Miller.

Sa zicem, insa, ca mă insei. Atunci de unde ştiu cum arata unul din şefii voştri?

Are perfecta dreptate! Toate astea adunate sunt mal mult decât simple coincidente!

Tim injura birjareste şi se ridica din fotoliu, incepand să se plimbe prin camera. Dar nu asta mă nelinişteşte ci faptul ca privirea i se opreşte cateva secunde pe Violet, apoi mă priveşte pe mine, oftând. E clar ca agitaţia Iul are ca motiv sl ceva legat de bruneta, ceva ce nu are de gând să spună În

fata el.

Este deja târziu în noapte şi noi ¡nea ne învârtim în jurul

cozii. Nu operaţiunea de capturare a drogurilor şi a celor Implicaţi ne face probleme. Asta e ceva pe care o va organiza agenţia. El vor stabili numărul de efective pe care le vor mobiliza şi vor stabili tactica de apropiere şi asalt. Problema noastra este cum să facem să-l anunţam pe Scott Darwin ultimele noutati fara ca jegul de James Parker să afle ca ştim despre el şi să ¡1 impiedicam să ¡1 anunţe pe Miller.

Un simplu telefon nu poate rezolva problema. Când persoane aflate atat de sus în ierarhie sunt implicate, nu poţi, pur şi simplu, să dai un telefon şi să acuzi! Ne trebuie dovezi concludente, solide, înainte de a face asemenea acuzaţii. Chiar daca noi trei o credem pe Violet, va fi doar vorba ei împotriva lui Parker. Atat, nimic palpabil! Pe langa asta, exista o mare posibilitate ca acesta să nu fie singurul mânjit din agenţie. Mai mult ca sigur ca mai are în jurul lui unul sau doi oameni care ii culeg informaţii!

-De ce nu-l chemaţi pe Darwin aici? propune Violet când vede ca nu ajungem nicăieri.

Toţi trei ne uitam surprinşi la ea. Are ochii mici şi e moleşită de somn, fiind aproape adormita pe umărul meu, dar are cea mai

buna idee. Problema e cum să ¡1 contactam fara să afle Parker!

-Ma duc eu să ¡1 aduc mâine dimineaţa! se oferă Jason.

Voi reuşi cumva să mă descurc să ajung la el fara să mă vada Parker!

Si astea fiind zise, nu ne mai ramane decât să aşteptam dimineaţa.

***

Zorii zilei mă găsesc tot treaz, privind-o pe Violet. Doarme în braţele mele, ghemuita ca o plslcuta. Genele lungi şi intoarse arunca umbre uşoare pe obrajii uşor îmbujoraţi de căldură îmbrăţişării noastre, în timp ce buzele rozalii şi cărnoase sunt uşor întredeschise, parca invitandu-mă să le sărut. Inca mă minunez de cât e de frumoasa şi nu pot să cred ca am norocul să fie a mea! Dar frumuseţea ii provine din toata fiinţa ei! Pe langa fata de papusa, ochii minunaţi şi trupul bestial, firea ei te cucereşte! Da, este incapatanata din cale-afara şi rebela, dar are are şi o bunătate şi un devotament de laudat!

Ma abţin cu greu să nu o trag sub mine şi să fac din nou dragoste cu ea, încercând să-mi amintesc cât e de obosita şi ca nu suntem singuri, aşa ca mă strecor din pat cu regret, acoperind-o mai bine, şi cobor la parter.

-Jason a plecat deja! ¡mi spune Tim în timp ce priveşte pe fereastra, ţinând o cafea în mana. Violet mai doarme? se întoarce spre mine zâmbind.

-Da, oftez amintindu-mi de cearcănele pe care le are din nou. Acum spune-mi ce a fost cu privirea pe care mi-ai aruncat-o ieri!

-Când mi-am trimis raportul şi am anuntat când are loc operaţiunea, am fost întrebat de

unde ştiu. Iti poţi da şi tu seama ca voiau să fie siguri de sursele noastre, doar nu puteau să accepte pur şi simplu să organizeze toata operaţiunea pe un simplu zvon! Asa ca le-am spus de Violet, fara să le dau nume, şi ca a aflat totul chiar de la Miller. Problema e ca, daca Parker a aflat asta, atunci şi Miller ştie. Nu ii va fi greu să faca legătură şi să ¡şi dea seama ca este vorba despre Violet!

Imi închid ochii strâns când mă gândesc ce Inseamna asta: o va cauta şi va încerca să o elimine! Si chiar daca nu va reuşi să o faca În următoarele zile, daca Mller reuşeşte cumva să scape cu viata, Violet va avea mereu un criminal pe urmele ei!

-Imi pare rau, Dominic! imi spune Tim cu regret. Nu credeam ca o să se ajunga aici! Tot ce putem spera e ca Darwln să ne creada sl să reuşim să Il prindem pe totl!

După cateva ore, Tlm se întoarce cu un Scott Darwin mai mult decât nervos şi suparat ca a fost carat aiurea, În mijloc de pădure. Dar, când ii povestim totul înţelege de ce am procedat aşa.

-As vrea să vad daca femeia asta ¡1 poate identifica pe Parker dintr-o poza! ne spune el sceptic, scoţând cateva poze cu barbati şi intinzandu-le pe masa.

-Ma duc să o trezesc! spun resemnat.

-Stai puţin! Vrei să spui ca e aici?! ne priveşte uluit.

Prefer să nu ii răspund la întrebare şi urc oftând. Violet doarme liniştita, fara să aiba habar ce viespar a stârnit. Nu mă pot opri să ii sărut gura dulce şi să zâmbesc când geamătul ei uşor îmi gadila urechile.

-Iubito, Darwin e jos şi vrea să vorbească cu tine!

Ochii i se deschid imediat şi mă priveşte speriata.

-De ce cu mine?

-E de la sine înţeles ca vrea să ii povesteşti totul, iubito! Mai ales ca a aflat ca e implicata şi mana lui dreapta! E de-a dreptul furios! O să te pună să ¡1 identifici pe Parker din mai
multe poze, ca să fie sigur ca nu greşeşti! o pun în tema, dar nu pare mai calma. Stai liniştita, noi trei te susţinem!

Zâmbetul pe care mi-l oferă imi creste inima în piept, dar nu imi alunga neliniştea din suflet când mă gândesc ca, la ora asta, mai mult ca sigur ca Miller o cauta deja.

Se schimba repede de haine şi, după o scurta raita la baie, apare trecandu-şi mana prin parul despletit.

-Cum arat?

-Minunat! Frumoasa. Si sexi! marai langa urechea ei, înainte să ii muşc uşor pielea catifelata a gatului. Perfecta! adaug şi apoi o sărut.

Puţin imi pasa ca jos ne asteapta trei barbati nervoşi, dintre care unul imi este sef. Pot să aştepte! În momentul asta mi se pare mult mai important să o sărut pe Violet. Asa ca o fac. Temeinic şi fara echivoc. Cu disperare aproape, iar ea imi răspunde la fel.

Coboram la parter tinandu-ne de mana, iar Darwin se încrunta când ne vede mâinile împletite. Nu ii trebuie prea multe ca să isi dea seama cum sta treaba, dar asta este şi scopul meu. Vreau să ştie ce reprezintă Violet pentru mine şi să se comporte ca atare cu ea, nu să o trateze ca pe un martor oarecare.

În ciuda nelinişstii pe care a afisat-o mai devreme, Violet ii răspunde cu promtitudine lui Darwin la întrebări şi ii povesteşte senina despre întâlnirile cu Miller. li da detalii şi nume pe care nu ni le-a spus nici noua şi realizez ca patru barbati o soarbem din priviri în timp ce povesteşte, uimiţi de atentia şi concentrarea de care a dat dovada în situaţii în care mulţi dintre noi şi-ar pierde cumpătul, de puterea ei interioara.

-Cred ca mă înţelegi daca sunt sceptic în ce priveşte tradarea lui Parker! ii spune Darwin.

-Va înţeleg perfect! răspunde Violet. Si am înţeles ca doriţi să ¡1 identific, bănuiesc din pozele de pe masa.

Violet ia teancul de poze şi noi aşteptam verdictul cu sufletul la gura, tinandu-ne respiraţiile. Indeparteaza rapid primele poze, apoi se opreşte brusc.

-El este cel ce mi-a fost prezentat ca James Parker! spune sigura pe ea în timp ce ne arata poza aleasa.

Din poza color ne zâmbeşte larg cel în care am avut încredere cu propriile noastre vieţi.

înjuraturile colorate care scapa tuturor nu par să o deranjeze pe Violet. E doar mulţumită ca o credem. Si o înţeleg, căci îmi aduc aminte de ceea de mi-a povestit, despre faptul ca atunci când l-a acuzat pe directorul orfelinatul, nimeni nu a crezut-o.

Dar Violet devine din ce în ce mai indiferenta la discuţiile noastre şi ne surprinde pe toti când urca în dormitor, scuzandu- se. Iar eu, oricât aş încerca să mă concentrez pe ceea ce spun barbatii de langa mine, mă gândesc doar la ce a facut-o să reacţioneze

aşa. E ca şi cum, dintr-o data, nu o mai interesează nimic.

-Vin imediat! murmur atunci când mintea mi-e mai mult în dormitor decât la ceea ce se întâmpla în jurul meu.

O găsesc privind pe geam, cu mâinile încolăcite în jurul ei, ca şi cum ¡-ar fi frig.

-Violet, ce s-a întâmplat?

Imi arunca o privire scurta, ridicând uşor dintr-un umăr, în acelaşi gest copilăresc şi adorabil care ¡1 este caracteristic.

-Nimic. Totul! şopteşte uşor, dar tristetea din vocea el o tradeaza.

-Vino aici! ¡1 spun, asezandu-mă pe pat.

Se apropie cu paşi mici şi se opreşte În fata mea. O trag În poala mea, cu fata la mine, facand-o să-şi pună picioarele În jurul meu.

-Ceva s-a întâmplat! Il soptesc sprijinindu-mi fruntea de a el. Te Implor, macar o data, spune-mi la ce te gândeşti! Spune- mi ce te-a întristat atat de tare!

-Mi-e teama! recunoaşte cu un oftat după cateva secunde, ascunzandu-şi fata în gatul meu şi cuprinzandu-mi mijlocul cu braţele.

Mâinile mele o cuprind cu totul şi o lipesc cât pot de mult de mine, incercand să-i arat ca sunt aici pentru ea, să-i Insuflu putere,

chiar daca vorbele el reflecta ceea ce simt şi eu.

-De ce ţi-e teama, Iubito?

-Ca o să patesti ceva... Ca o să te pierd... Ca o să raman singura din nou... Cu cât va auzeam mal mult planuind totul, cu atat imi dadeam seama cât de periculoasa e situaţia. De aceea am plecat. Mal bine să nu mal ştiu la ce te expui!

-Ti-am promis ca o să am grija sl o să mă întorc la tine! ii spun, deşi ştiu ca nu exista asemenea garanţii. Nu ml se poate Intampla nimic!

Se trage în spate şi mă priveşte În ochi neîncrezătoare.

-Pentru un tip care lucrează sub acoperire de atata timp, minţi al naibii de prost!

Vorbele ei ¡mi aduc un zâmbet pe buze şi nu mă pot abţine să nu o sărut. Dulce şi tandru, încercând să ii arat ce simt.

-Iubito, ţi-am spus ca nu te-am mintit niciodată! O să încerc să mă tin de promisiune şi să mă întorc!

Doua lacrimi mari şi cristaline i se preling pe obraji, dar mă surprinde total cu ceea ce imi spune privindu-mă în ochi.

-Te iubesc!

Respiraţia mi se opreşte în gat şi o privesc

uimit. Doamne, cât am aşteptat să recunoască asta!

-Si eu te iubesc! Nici nu ştii cât de mult! Atât de mult ca doare! ii soptesc fericit, în timp ce ii depun săruturi mici pe toata fata. Dar aş vrea să ştiu de ce mi-o spui acum! Ce te-a făcut să recunoşti, în sfarsit?

-Nu vreau să o fac prea târziu!

-De ce spui asta? o întreb cu inima batandu-mi nebuneşte.

Cateva clipe, sta cu ochii închişi, parca trăind în trecut.

-Nu ţi-am povestit niciodată cum a murit James, imi spune cu glas monoton. Era ziua mea, împlinisem optsprezece ani şi m-a scos în oraş. În drum spre casa, m-a sarutat şi mi-a spus ca mă iubeşte. A fost primul meu sărut! zâmbeşte ea melancolic. Eram aşa de emoţionata incat nu ¡-am spus ca şi eu ¡1 iubesc! Apoi... Directorul a aparut de nicăieri şi l-a împuşcat... Singura data când am spus cuiva *Te iubesc, a* fost când ¡-am spus-o unui baiat pe moarte, un baiat care şi-a dat viata pentru mine! De aceea imi este greu să spun ce simt. Mi- e teama ca recunosterea sentimentelor mele aduce suferinţa!

O, Doamne! Imaginea fetei care a descoperit şi pierdut

iubirea în cateva minute imi chinuie sufletul! Nu e de mirare ca Il este atat de greu să spună ce simte!

Ramanem imbratisati minute întregi, leganandu-ne uşor, în timp ce Violet plânge liniştit pana adoarme.

-Trebuie să plecam de aici! le spun celor trei barbati de la parter când, după ce am culcat-o pe Violet şi am lasat-o suspinând în somn, am coborât.

-De ce? intreaba Darwin uimit de decizia mea.

-Vreau să evit să afle cineva de cabana. Ori, fataiala asta a noastra, venitul şi plecatul... Oricare dintre noi poate fi urmărit şi nu vreau ca Miller să afle unde se ascunde Violet.

Si ne-am mutat sediul în apartamentul lui Jason. Dar asta a însemnat, totodată, să fiu mai mult plecat decât la cabana, lasand-o singura pe Violet în fiecare zi.

Este aproape miezul nopţii când mă întorc la cabana, rupt de oboseala. Mâine are loc tranzacţia şi mă rog să se termine odata totul.

Dar primul lucru pe care ¡1 observ este usa de la intrare, pe jumătate deschisa. Nici în ruptul capului nu ar fi lasat-o aşa Violet! Mi-a spus ca o încuie după ce plec de fiecare data

şi nu iese deloc afara. Poate ca, în sinea ei, ştie şi ea în ce pericol se afla.

Ma apropii uşor de geamul sufrageriei, cu pistolul în mana. În jur domneşte o linişte deplina. Este atat de linişte încât singurul lucru pe care ¡1 aud e inima mea ce bate nebuneşte, încăperea e luminata slab de o singura veioza, dar nu asta mă inspaimanta, ci imaginea ce mi se arata: întreg interiorul cabanei este răscolit!

Fara să mai gândesc, dau buzna înăuntru, cautand-o pe Violet cu privirea.

-Violet! Iubito!

Strigatelor mele le răspunde doar linişte a sinistra şi, cu fiecare pas pe care ¡1 mai fac, mai mor puţin. Aproape ca mă aştept să ii găsesc, din clipa în clipa, trupul însângerat. Ultimul loc în care îndrăznesc să merg e dormitorul şi, pentru o secunda, răsuflu uşurat ca nu o vad. Apoi, privirea mi se opreşte pe picaturile de sânge ce pateaza aşternuturi le.

Durerea şi teama pe care le simt mă rup în doua şi fac singurul lucru pe care mai sunt în stare să ¡1 fac, îngenunchez şi îmi plâng amarul, în timp ce mintea îmi este blocata pe un singur gând, ca Miller a gasit-o!

Capitolul 29

După minute bune în care privesc pierdut în jur şi nu reusesc să-mi adun gândurile, ¡mi dau seama ca am nevoie de ajutor, ca nu pot să fac fata situaţiei singur. Le trimit un mesaj scurt lui Tim şi Jason şi doar aştept, încercând să mă concentrez asupra a ceea ce mă înconjoară.

Un singur lucru mă retine de la a-mi pierde minţile: nu este moarta! Daca Miller ar fi dorit asta, trupul ei ar fi fost aici. Sau ar fi existat mult mai mult sânge. Deci mai exista o speranţa!
Minuscula, infima, dar exista! Si este suficient să mă convingă ca nu o să mă opresc din cautarea ei pana nu o să o găsesc, chiar daca asta imi va ocupa întreaga viata!

Si mă îndoiesc ca Miller a venit personal după ea! Mai mult ca sigur ca a trimis pe altcineva, căci nu s-a murdărit niciodată pe mâini cu sângele victimelor, chiar daca el a fost capul ce a ordonat.

Când Tim şi Jason dau navala, la fel de speriaţi ca şi mine, mă găsesc în sufragerie,

cu mâinile în par şi privind în jur.

-O, Doamne! exclama Jason la imaginea ce i se ¡veste în fata ochilor. E...?

-NU! ii răspund cu o şoapta îngrozita. Dar nu mai e aici! Si sus este ceva sânge, dar nu cred ca e al ei.

Se invart şi ei prin toata cabana, cautand urme sau ceva care să ne spună cine sunt cei care au luat-o pe Violet.

-De ce crezi ca sângele nu este al ei? mă intreaba Tim după ce revin şi ei din dormitor.

-Nu ştiu de ce, dar aşa simt. Cred ca Violet ¡-a spart nasul unuia dintre ei. Asa arata urmele de sânge, ca şi cum ar fi fost stropite de sus. Nu din pat. La cum arata locul, cred ca Violet dormea când aia au venit. Toate astea..., şi arat spre haosul din jur, au fost făcute la nervi. Nu arata ca şi cum cineva s-ar fi bătut. La dracu'! Poate daca m-aş fi întors puţin mai devreme...

-Nu te gândi acum la asta! imi spune Tim. Nu aveai de unde să ştii!

Ii arunc o privire încruntata. Doar el mi-a spus ca exista sansa ca Miller să afle de Violet de la Parker! Ar fi trebuit să renunţ la absolut tot şi să stau doar cu ea! Dar regretele sunt acum tardive!

-SI crezi ca ea l-a pocnit pe unul dintre

el?! mă intreaba Jason neîncrezător.

Fara să vreau şi În ciuda situaţiei disperate, nu pot să ¡ml opresc un zâmbet.

-Habar nu aveţi ce poate Violet! Daca ar fi fost doar unul, acum l-am fi găsit bătut mar şi legat fedeleş! De la zece ani Invata să se lupte! le explic când le vad privirile mirate. Sper doar ca asta să nu-i fi înfuriat mal mult pe ala!

Toţi trei privim În jur şi nu ştim ce să facem. Nimic, nici un afurisit de semn, de Indicaţie încotro s-o apucam! SI totuşi, nu renunţ! II aud vag pe Jason vorbind la telefon cu Baldwln, dar nu mă mal Interesează. Singurul lucru pe care mă concentrez e ceea ce este În jurul meu. încerc să ¡ml dau seama exact ce s- a întâmplat şi să ghicesc unde ar putea-o duce.

Nu ştiu motivul pentru care Mller ar dori-o În viata şi asta ar putea fi răspunsul. Daca aş afla *de ce,* poate aş ghici şi *unde!*

-Darwln a spus ca încep să se agite lucrurile la dana şi În curând va începe nebunia. Dar m-a asigurat ca Violet nu e acolo! Au dus-o În alta parte. După ce se termina totul, toti se vor concentra pe gasirea el!

Da, *după* ce se va termina totul! Asta

însemnând o groaza de timp În care Violet e În mana unor criminali şi care se pot răzbună pe ea atunci când vor afla ca planurile le-au fost dejucate!

Zorii zilei încep să se reverse peste padurea din jur şi n- am ajuns la nici o concluzie. Efectiv nu ştim încotro s-o apucam! Singura legătură cu Mller a fost Tony şi nici de el nu am cum să mă apropii acum. Iar Tim a spus ca nici Rodrlquez nu a mal dat pe la club de cateva zile, dandu-se la fund şi pierzând astfel şi singurul fir posibil! Ne-au trebuit trei ani afurisiţi ca să ne apropiem atat de mult de Mller, daca ¡1 pierdem urma acum, nu cred ca o să-l mal găsim vreodată şi, Implicit, pe Violet!

La dracu'! Simt ca înnebunesc!

-Telefonul! striga Jason dintr-o data. Poate are telefonul la ea şi putem să...

Clatin doar din cap, abatut, În timp ce scot telefonul Iul Violet din buzunar. A fost primul lucru la care m-am gândit şi eu.

-Era sus, pe noptiera...

Disperarea ca nu pot face nimic mă cuprinde şi mă aşez pe canapea, slmtlndu-mă mal pierdut ca niciodată..

Imaginea el ¡ml sta tot timpul În fata ochilor. Parca o simt din nou langa mine! Ca

atunci când l-a adus pe Tim şi Jason aici şi s-a aşezat lipita de mine... Când striga la mine, nervoasa când a aflat de dosar... Privirea pe care o avea când a venit să- ml spună ca vrea să încerce să fim împreuna şi ml s-a dăruit... Modul sublim În care m-am simtit când m-am scufundat pentru prima oara În trupul el... Sau ca acum doua nopţi, când am gasit-o asteptandu-mă, adormita pe aceeaşi canapea... Modul În care s-a ghemuit la pieptul meu, fericita ca m-am întors întreg, În momentul În care am luat-o În braţe şi am dus-o sus... Felul În care am făcut dragoste În aceeaşi noapte şi şoapta prin
care mi-a spus din nou ca mă iubeşte când am ajuns amandoi la împlinire...

Violet... Femeia care, într-un timp atat de scurt, a devenit centrul existentei mele şi pe care nu am putut s-o protejez!

Tot timpul s-a temut pentru *mine,* pentru ce aş putea pati *eu!* Nici o clipa nu s-a gândit la propria ei persoana, l-a riscurile la care se expune *ea!* li era frica de faptul ca m-ar putea pierde... În schimb, am pierdut-o eu pe ea!

Soneria telefonului lui Jason răsună puternic în liniştea aşternuta, facandu-ne pe toti trei să tresarim. Dar nu mă pot concentra la discuţie, aşa ca nici macar nu încerc. Prefer

să mă întorc în amintirile mele...

-S-a terminat! aproape ca striga Jason după cateva minute, când închide telefonul, l-au prins pe toti şi au confiscat un container întreg de droguri! Urmau să ¡1 trimită cu un vapor.

E cea mai mare captura din tara din ultimii ani!

-Miller şi Parker? întreb plin de speranţa.

-Niciunul dintre ei nu a fost acolo. Nici Rodriquez. Imi pare rau, Dominic! Dar Baldwin a spus ca ii interoghează pe cei prinşi, poate afla ceva de Violet.

-Adică toate astea au fost pe degeaba?! urlu nervos. Trei ani de viata de rahat, atatia morţi, Violet... Pentru ce? Un container de marfa?!

Furia mă face să vad roşu în fata ochilor şi încep să lovesc în lucrurile din jurul meu, fara să mai tin cont de nimic. Tim şi Jason nu spun nimic, doar se feresc din calea mea, lasandu-mă să mă descarc şi intelegandu-mă perfect.

Un singur lucru mă opreşte din distrugerea pe care o produc, lucrul la care mă aşteptam cel mal puţin: soneria telefonului meu care mă anunţa ca am primit un mesaj. Mâinile ¡ml tremura atat de tare când vad numele celui care l-a trimis, incat

aproape scap telefonul din mana.

Citesc cu voce tare mesajul scurt care ¡ml da speranţa şi mă umple de groaza În acelaşi timp. Nu conţine decât o adresa şi un cuvânt: *grabeste-te!*

-De la cine este? intreaba Tlm.

-De la Tony! răspund sec, În timp ce Ies furtunos pe usa cu cel doi urmandu-mă îndeaproape.

-Domlnlc, poate fi o capcana! striga la mine, sperând ca mă poate opri.

-Ştiu asta, Tlm, dar tot e mal mult decât să stau degeaba! Veniţi sau nu? ¡1 întreb În timp ce deja sunt la volanul maşinii.

Cel doi se urca şi el şi pornim spre adresa aflata undeva la marginea cealalta a oraşului. Il aud pe Jason vorbind din nou cu Baldwln şi cerând să ne ne trimită întăriri la acea adresa, dar totul este ca În ceata. Nu mă Interesează acum decât un singur lucru, să ajung cât mal repede acolo!

Cumva, În sinea mea, ştiu ca Tony mi-a trimis mesajul cu un singur scop: să o salvez pe Violet! L-am văzut atata timp cum o priveşte, ea devenind aproape o obsesie pentru el, şi ştiu ca nu l-ar face niciun rau. Dar ceea ce mă sperie cel mal mult, ce mă face să fiu cuprins de un fior rece de groaza şi mă

umple de deznădejde, este ultimul cuvânt: *grabeste-te!*

Ca şi cum ml-ar spune ca exista posibilitatea să ajung *prea târziu!*

Capitol

ul 30

VIOLET

Senzaţia ca plutesc devine din ce în ce mai estompata, lasand locul unei ameţeli profunde şi unei Insuportabile dureri de cap. Un geamat imi scapa printre buzele pe care mi le simt crapate, geamat pe care urechile mele ¡1 aud ciudat. Ştiu ca eu am gemut, dar suna de parca ar geme altcineva, departe de mine.

încep să fiu conştienta de mine, de corpul meu ce zace intins pe... o canapea. O canapea?! Dar unde?

Ochii ml se deschid cu greu, pleoapele pârând să cantareasca tone şi incerc să deslusesc ceva din locul în care sunt. O camera uriaşa mi se infatiseaza, frumos mobilată, chiar cu mult bun gust, dar care imi este complet străină. Imi forţez trupul să ignore molesala şi mă ridic În capul oaselor,

gemând din nou când simt durere în încheietura mâinii drepte. Ma doare de parca aş fi lovit ceva...

Apoi, ca o străfulgerare, memoria imi revine, aducand cu ea întreaga grozăvie a situaţiei mele: am fost... răpită!?

Imi amintesc ca ¡1 aşteptam pe Dominic şi cred ca aţipisem. Uşorul scartit al paşilor pe scările de lemn m-a făcut să zâmbesc, gândind ca s-a întors acasa. Dar paşii sunau altfel, un ritm necunoscut. SI, înainte să mă gândesc mal bine şi să încep să înţeleg sentimentul de nelinişte ce m-a cuprins, o mana ml s-a apasat pe gura şi În nari am simtit un miros intepator.

Toate instictele s-au trezit În mine, alaturl de amintirile de care credeam ca am scapat, şi am făcut ce am invatat: am dat cu pumnul. Cat am putut de tare, În locul În care ştiu ca doare suficient de mult incat să renunţi la ceea ce doreşti să faci.

Un geamat gros a rasunat În încăpere şi am ştiut ca am nimerit ce am dorit când picaturi de lichid au sărit pe mine. Sânge. Fara să mai aştept, am început să fug pe scări în jos, cu gândul să ies din cabana şi să mă ascund în pădure.

Dar la parter, priveau rânjind spre mine

trei barbati. Unul dintre ei şi-a scos tacticos pistolul de la spate şi l-a îndreptat spre mine.

-Uşurel! Nu te grăbi aşa!

M-am oprit brusc din fuga şi am inghitit în sec, încercând să înţeleg ce se intampla. Cine sunt aceşti oameni?

Primul gând a fost ca ¡1 cauta pe Dominic şi am răsuflat uşurata ca nu e aici. Dar vorbele tipului mă dau cu totul peste cap şi realizez ca am crezut greşit.

-Eşti foarte greu de găsit, papusa!

Ma cautau pe mine! Pe mine? De ce?

Insa privirea lor mirata s-a fixat undeva în spatele meu şi, înainte să realizez ce se intampla, cineva m-a apucat de par, tragandu-mă în spate.

-Mi-ai spart nasul, tarta!

Lovitura pe care am primit-o apoi m-a aruncat pe jos şi
asta e ultimul lucru pe care ml-l amintesc...

Iml pipai uşor obrazul stâng şi durerea pe care o simt ¡ml spune ca am o vanatale frumoasa. Dar nu contează, a meritat daca l-am spart nasul acelui ticălos!

Aud o usa ce se deschide În spatele meu şi mă ridic, speriata, În picioare. Respiraţia mi se opreşte în gat când se apropie de mine, zâmbind, nimeni altul decât... Miller, urmat

indeaprope de Tony şi de Parker!

-Violet! Ti-am spus ca o să ne întâlnim mai repede decât..., începe el amabil, dar se opreşte brusc şi se încrunta când imi observa obrazul vanat. Ce ai patit? Cine ţi-a făcut asta?

De data asta pare furios, amabilitatea disparandu-i cu desavarsire şi aratandu-şi adevarata fata.

-Gorilele tale pe care le-ai pus să mă rapeasca! Doar nu crezi ca m-am bătut singura?! ii spun cu tupeu.

Un fals tupeu, pentru ca, în sinea mea, tremur de frica. Nu ştiu care e motivul pentru care am fost adusa aici şi nici nu vreau să încerc macar să ¡1 ghicesc. Mai mult ca sigur ca o să- mi fie dezvăluit, într-un fel sau altul.

Il aud strigând cateva nume şi în încăpere pătrund cei patru barbati de la cabana.

-Am spus să nu va atingeţi de ea! mârâie către ei. Care din voi este de vina pentru asta? intreaba aratand spre obrazul meu.

Cel care m-a lovit face cu teama un pas înainte.

-N-am vrut, şefule, dar mi-a spart nasul şi mi-a scapat mana! murmura el spăsit.

Toate privirile se întorc mirate spre mine. Probabil nici unul dintre ei nu se aştepta ca eu

să ripostez în vreun fel, darămite să fiu în stare să-i sparg nasul unei matahale ca el!

-Daca ai fi fost singur, nu ai fi avut doar nasul rupt, iar eu nu aş fi fost aici acuma! spun rece, încercând să-mi ascund satisfacţia când ii observ mai bine nasul umflat.

Dar ce se întâmpla în clipa următoare îmi întrece orice aşteptare. Cu un gest scurt şi sigur pe el, Miller scoate de la piept un pistol şi, fara nici o tresărire macar, ¡1 împuşca pe tip în cap.

Ţipatul meu răsună în încăpere înainte să ¡1 pot opri apoi, punandu-mi amandoua mâinile la gura, mă trag cât pot de departe de criminalul cu sânge rece ce nu pare să aiba nici o remuscare pentru gestul pe care tocmai l-a făcut. Observandu- mi mişcarea, Miller se apropie uşor de mine, punandu-şi pistolul la loc.

-Imi pare rau, Violet! îmi spune de parca şi-ar cere scuze pentru ceva banal.

-P-poftim? mă balbai căci nu înţeleg ce vrea să spună.

-Imi pare rau ca te-a lovit! îmi explica şi vocea ii pare sincera.

-Nu pot să cred! ii strig uimita. Tocmai ai omorât un om în fata mea şi îmi spui ca-ţi pare rau ca *m-a lovit?!?*

-Da, răspunde pârând nedumerit de întrebarea mea. Am specificat clar...

-Eşti nebun! Nebun de legat! soptesc speriata, în timp ce mă trag mai mult din calea lui.

Privirea îmi fuge spre Tony, singura persoana din încăpere pe care o cunosc, cerandu-i ajutorul tara cuvinte. Ochii lui mă privesc trişti şi pot vedea regretul din ei. Regreta ce? Ca nu mă poate ajuta? Apoi înţeleg. Din cauza lui am ajuns să ¡1 cunosc pe Miller. Invitaţia lui la acel blestemat de dineu m-a adus în situaţia asta! Chiar daca aşa l-am ajutat pe Dominic...

O, Doamne! Dominic! Pana la ora asta sigur s-a întors la cabana şi a văzut ca lipsesc! Mai mult ca sigur ca acum incearca să mă gaseasca, înnebunit şi, daca printr-o minune, ajunge aici... Si-ar pune viata în pericol doar ca să mă elibereze pe mine! Si nu doresc asta! Mai bine să nu mă gaseasca decât să pateasca el ceva!

Miller mă priveşte uimit de reacţia mea şi realizez ca tocmai l-am făcut nebun pe un om care nu are nici un fel de scrupul.

-Detest să nu fiu ascultat, Violet! incearca el să-mi explice. Iar asta..., continua aratand spre corpul prăbuşit la podea şi în jurul caruia

se întinde încet o balta de sânge, este pedeapsa! Dar nu ar trebui să fii atat de surprinsa! Bănuiesc ca ştii de la Tony cu ce ne ocupam şi ar trebui să te astepti la asemenea reacţii!

Singurul lucru ce imi pătrunde în minte în urma explicaţiei lui este faptul ca moartea este rasplata pentru oricine ¡1 tradeaza sau nu-l asculta, iar eu sunt cea care am furnizat datele ce ii vor da afacerea peste cap. Sunt ca şi moarta! Chiar daca inca nu ştie ca toata operaţiunea lui mareata va fi oprita, va afla în curând şi atunci va face legătură dintre mine şi ceea ce s-a întâmplat. Mai ales ca Parker este aici şi va umple el golurile!

-Nu ¡-am spus nimic! vorbeşte Tony pentru prima data. Violet habar nu are cu ce ne ocupam şi, mai mult ca sigur, nu e obişnuita cu... aşa ceva! arata spre mortul de pe jos.

Miler priveşte uimit de la Tony la mine, încercând să inteleaga ce tocmai a aflat.

-Vrei să spui ca ai adus la întâlnirea noastra o tipa care habar nu avea în ce se baga?! Ai lasat o străină să asiste la discuţii ce nu au voie să ajunga la urechi străine? Inseamna ca eşti mai prost decât pari, Tony!

Imi tin răsuflarea când înţeleg ca ceea ce

Rodriquez a vrut să fie un ajutor, mai mult rau a produs.

-Si ce să inteleaga? Noi nu am vorbit nimic concret! Cel puţin, nu de fata cu ea! În plus, nu aveam de unde să ştiu ca tu...

-Ca o să-mi placa? ¡1 întrerupe Miller. De ce nu? Uita-te la ochii astia minunaţi! Cum ar putea să nu ¡ţi placa?!

Poftim?! De asta sunt aici? Din cauza ca unui criminal ii plac ochii mei? O, Doamne! Tipul asta e mai nebun decât credeam! Dar asta nici nu mă linişteşte. Doar nu ¡şi imaginează ca aş putea să fiu cu el! Pentru Dumnezeu, mi-ar putea fi tata!

-Ai spus ca ati fost împreuna, intervine pentru prima data Parker. Daca ar fi fost aşa, s-ar fi bucurat să te vada, Tony! Cel puţin, aşa ar fi fost de aşteptat! Dar ea este doar speriata, ca şi cum ar ştii la ce să se aştepte de la noi. Iar mie asta imi spune ca ştie mai multe decât pare!

înghit în sec în timp ce ii privesc pe rând. Situaţia începe să degenereze şi *stiuca* nu mai e mult pana vor înţelege adevărul. Pot doar să sper ca fata mea nu tradeaza tot ceea ce gândesc şi, daca tot va fi să mor, să fie la fel de repede cum a patit-o şi cel de dinaintea mea.

Gândul imi fuge la Dominic şi ştiu ca va suferi daca voi pati ceva insa, cumva, mă simt impacata. Am reuşit să Il spun ca Il Iubesc! Nu fortata de împrejurări şi nici la despărţire! Am facut-o aşa cum şi-a dorit şi ml-am dorit sl eu: prlvlndu-l În ochi şi iubindu-l!

-Ieşiţi!

Cuvântul scurt maralt de Miller surprinde pe toata lumea, dar nu laşa loc de discuţii sl toti asculta ordinul fara să cracneasca. DoarTony imi mai arunca o privire plina de regret, mimând din buze "Imi pare rau!".

Cumva, inteleg la ce se refera. Imi amintesc de sfaturile tuturor să mă feresc de el, ca nu va tine cont de nimic daca mă va dori pe mine. Sl totuşi, nu a facut-o. În ciuda modului ciudat de a mă urmări zilnic cu privirea, a tinut suficient de mult la mine incatsa imi respecte alegerea. Iar eu l-am ales pe Dominic. Poate, în alta situaţie, aşa ar fi procedat şi el, ca Miller acum. Sa ia fara să întrebe. Imi aduc aminte ca Dominic mi-a spus ca Tony a zis aceleaşi cuvinte: "Nu se atinge nimeni de ea!"

-Si acum, ce-ar fi să imi povesteşti ce e cu adevarat intre Tony şi tine! imi spune Miller, aratandu-mi să iau loc într-un fotoliu.

Ma aşez încercând să îmi alung teama, în

timp ce sute de gânduri îmi fug prin minte. Nu pot să spun ca am fi fost împreuna, cad e evident ca nu a fost aşa. Între noi doi nu exista acea legătură care ar exista intre doua persoane ce se
iubesc şi ar fi fost împreuna. Dar asta ¡1 va aduce pe Miller mai aproape de adevăratul motiv!

-El... Eu..., încerc să spun ceva când Miller pare să isi piarda rabdarea. Am fost doar angajata lui!

-Poftim?

Imi amintesc ca Dominic mi-a spus odata ca cea mai buna minciuna e cea care se împleteşte cu adevărul.

-El a dorit să... Dar nu am putut! Imi place, dar nu suficient de mult. De aceea am plecat!

Ma cântăreşte cu privirea, pârând contrariat şi incercand să afle daca spun adevărul.

-Ştii ce e ciudat? spune după cateva secunde de tăcere. Ca Parker are dreptate! În mod normal, daca nu ai fi ştiut nimic despre noi, acum ai fi fost terorizata. Da, ¡ţi este teama, dar nu pentru ce tocmai s-a întâmplat! arata din el din nou spre cadavrul însângerat. Te-a surprins gestul meu, dar nu te-a îngrozit!

Ca şi cum... ai fi ştiut ca sunt capabil de asta!

înghit în sec şi respiraţia mi se opreşte. O, Doamne! Si-a dat seama!

-Cine eşti tu, Violet?

De data asta, amabilitatea ¡-a dispărut cu desavarsire, lasand loc unei răceli ce imi pătrunde pana în măduvă oaselor.

-Parker mi-a spus... Ah, dar nu ţi l-am prezentat pe Parker! Ştii cine este? adauga cu ton mieros.

-Nu! răspund speriata. L-am cunoscut la dineu, dar nu ii reţinusem numele! reusesc să spun tremurând.

-Ba da, ştii cine este! imi spune Miller privindu-mă cu ochi mijiţi. Ochii ţi s-au mărit când l-ai văzut intrând! Si asta mă aduce din nou la întrebarea: cine eşti? şi imi prinde barbia În palma.

Ochii lui imi cutreiera fata atenti, incercand să-mi deslusească expresia, vrând parca să citească ceea ce e În mintea mea, Iar vocea Il este atat de rece sl de taloasa acum incat mă aştept să scoata pistolul şi să mă omoare.

Dar înainte să apuc macar să mă gândesc la ce să spun, din spatele uşii se aud voci ridicate, facandu-l să iasa din încăpere maraind nervos. Deşi nu deslusesc cu

claritate ceea ce se striga, înţeleg ce se întâmpla. Tocmai au aflat ca operaţiunea le-a fost descoperita! Sunt ca şi moarta!

Usa se trânteşte cu putere de perete şi Miller intra turbat, urlând la mine.

-TU! Tu ai făcut asta! M-am lasat doborât de o femeie! adauga pârând să fie suparat pe el insusi.

-Ti-am spus asta, ii striga Parker, dar nu m-ai crezut!

Miller ¡şi scoate din nou pistolul, iar eu imi închid ochii strâns. Gândul imi fuge pentru ultima oara la Dominic, dorind să mor cu imaginea lui în minte. Ecoul împuşcăturii răsună din nou în încăpere dar, în mod ciudat, nu simt nimic, nici o durere nu pare să mă cuprindă.

Ochii mi se deschid cu teama şi mi se măresc când vad trupul lui Parker întins pe jos, alaturi de cel al bărbatului împuşcat mai devreme.

-Era plătit ca asta să nu se întâmple! murmura Miller mai mult pentru el, apoi se întoarce spre mine cu o privire care imi spune clar ca mi-a sosit sfârşitul.

Pentru prima data de când m-am trezit în camera aceasta, nu ¡mi mai este frica. E ca şi cum aş înţelege ca orice aş face, mai mult

decât să mor nu mi se poate întâmpla. Dar, daca tot o fac, macar să ii îngreunez sarcina! Asa ca ¡mi strâng pumnul şi lovesc cât pot de tare. Pentru a doua oara în viata mea, ¡mi imaginez ca am în fata un sac de box, nu o persoana. Si dau cu tot ce am în mine! Cu toata ura adunata atatia ani, cu toata teama stransa în ultimul timp şi transformata în furie! Lovesc din nou, şi din nou, cu pumnii şi genunchii, pastrand ritmul pe care l-am invatat demult.

În jurul meu se aud tipete şi zgomotul mai multor împuşcaturi razbat prin ceata furiei mele.

Tony mă prinde de braţ, scotandu-mă din transa în care am intrat şi, după ce arunca o privire scurta privire pe usa, ¡mi spune cel mai surprinzător lucru:

-Fugi!

Fara să stau pe gânduri şi încercând să ignor zgomotul împuşcaturilor ce par să răsune de pretutindeni, o iau la fuga pe holul larg, indreptandu-mă spre usa ce pare să duca spre ieşire, spre eliberarea mea. O deschid larg şi nu apuc să fac decât un pas când doua braţe mă cuprind strâns şi mă lipesc de un piept tare, atat de cunoscut.

-Dominic!

-Eşti bine? mă intreaba îngrijorat, în timp ce mă soarbe din privire.

Dar nu apuc să ii răspund. O durere aprinsa ¡mi cuprinde pieptul şi nu înţeleg de unde provine. Vad disperare în ochii lui Dominic în timp ce striga la mine, dar nu aud ce spune. Ma concentrez pe ochii lui îndureraţi şi plini de lacrimi şi ei sunt ultimul lucru pe care ¡1 zăresc înainte ca totul să se întunece În jurul meu şi pacea să mă cuprindă.

Capitolul 31

Şoapte uşoare se aud În jurul meu, alaturl de sunete ciudate. Nişte piuituri răsună ritmic, creând parca o muzica. O muzica ce ¡ml suna cunoscut, dar care nu ¡ml place. O muzica ce ¡ml aduce amintiri amare şi ¡ml da un sentiment de nelinişte ce prevesteşte ceva dureros şi neplăcut.

Iml deschid ochii cu greu şi zăresc În fata mea o fereastra. Soarele străluceşte afara, dar jaluzelele albe nu dau voie razelor să pătrundă prea mult. Totul e alb În jurul meu şi recunosc Imediat locul. Sunt În spital! Spital?!

Dau să mă ridic, dar o durere ascuţita În piept, generata de mişcare mea brusca, mă face să gem.

-Te-al trezit!

O femele plinuta, Imbracata Într-un halat verde, Iml zâmbeşte liniştitor. Mana el plăcută Iml mângâie uşor fata, apoi priveşte atenta spre stativul de care atarna o perfuzie.

-De când sunt aici? murmur cu greu întrebarea din cauza buzelor uscate. De ce sunt aici? adaug, încercând să-ml amintesc.

Privirea II devine îngrijorata În urma întrebărilor mele şi se întoarce spre o alta asistenta pe care deabea acum o observ.

-Nu ¡ţi aminteşti?

închid ochii şi încerc să mă concentrez, să ies din ameţeala cauzata de medicamente şi să ¡mi amintesc. Doi ochi cenuşii ¡mi apar din amintire, alaturi de un chip zâmbitor şi o şoapta dulce ce ¡mi spune "te iubesc". Dominic!

-Unde e? întreb nerăbdătoare şi mirata ca nu e langa mine.

-Cine scumpo?

-Dominic!

Cele doua femei schimba priviri intre ele, priviri ce nu mă liniştesc deloc.

-Au fost o gramada de barbati pe la tine,

draga mea, dar nu ştiu de nici un Dominic!

Barbati? Ce barbati?

-Brunet, ochi cenuşii, ¡nalt şi bine făcut! insist eu, ignorând bipurile ce se aud tot mai des.

-Violet, linisteste-te! Poate nu l-am observat noi!

Cum să nu ¡1 observe? Dominic nu e persoana care să treaca neobservata de o femeie, atata lucru ştiu şi eu!

-De când sunt aici? repet intrearea la care nu am primit încă răspuns.

-De cinci zile! Ai fost operata acum cinci zile ca să ţi se scoata glontul. Ai fost împuşcata în piept!

Fara să vreau, mana ¡mi fuge la piept, în locul unde pulsează o durere surda. Imi amintesc de o alta durere, mult mai vie, pe care am simtit-o pe când eram în braţele lui Dominic şi spaima de pe chipul lui când a înţeles ca sunt lovita.

Modul în care mă striga şi lacrimile din ochii lui. A venit după mine. M-a cautat şi m-a găsit. Au atacat casa în care mă ţinea Miller ca să mă scape pe mine. Si acum nu e langa mine? *Ştiu* ca nimic nu l-ar putea tine departe. Decât daca... ceva s-a întâmplat!

Sunetele aparatelor conectate la mine

încep din nou să o ia razna, facandu-le pe cele doua asistente să se agite.

-Va rog, întrebaţi de Dom în ic Grey! reusesc să soptesc, ametita.

-Iti promit ca o să întreb de el! imi spune una dintre ele, în timp ce cealalta imi face o injecţie.

O căldură plăcută mă cuprinde şi ochii mi se închid din nou, pleoapele devenind din ce în ce mai grele, dar nu înainte să apuc să ii soptesc numele din nou.

De data aceasta, e noapte când mă trezesc şi sunt singura. Ameţeala de mai devreme a dispărut, la fel ca şi durerea de cap. A ramas doar arsura de pe piept, dar e mai suportabila şi aceasta. Trag cu nerăbdare de camasa de spital sumara în care sunt imbracata şi dezvelesc locul pansat.

În partea dreapta, mai mult spre umăr decât spre piept, un pansament patrat acopera locul în care, se pare, am am fost împuşcata. Il ating uşor cu degetele, încercând să rezist tentatiei de a-l înlătură. Privesc din nou în jurul meu, mult mai atenta de data aceasta.

Un salon obişnuit de spital. Nu mai am pusa nici o perfuzie, dar branula roz se afla inca în braţul meu. Ochii mi se opresc insa pe

cateva buchete de flori, aşezate frumos în vaze colorate, pe o masuta. Flori? Nu am mai primit niciodată flori!

Trag cu disperare de ventuzele aparatului legat de mine, tara să imi pese daca ceea ce fac este bine sau nu sl mă ridic cu greutate. încet, cu teama parca, imi cobor picioarele din pat şi Icnesc uşor când simt raceala gresiei sub tălpile goale. Primii paşi ii fac cu ezitare, testandu-ml rezistenta, încercând să vad daca mă pot tine pe picioare. Apoi, cu paşi mici, mă îndrept spre masuta cu flori. Patru buchete superbe, dar doar unul are un bileţel ataşat de el.

"Multa sanatate! Sa te faci bine cât mai repede!"

Semnătură şi numele nu mă liniştesc insa. Scott Darwin. Nu e numele pe care speram să ¡1 vad!

Ochii imi fug din nou roata, incercand să vad un singur semn din partea Iul Domlnlc, ceva care să Imi spună ca nu am visat În ultimele luni. Dar... nimic!

Mintea incearca, febrila, să Inteleaga. *Ştiu* ca nu m-ar fl părăsit aşa, fara nici un cuvânt! Sl totuşi, nimic din jurul meu nu imi arata ca ar fi trecut pe aici! Doar daca... Patru buchete! Patru barbatl... Darwin, Tlm, Jason

sl... Domlnlc! Speranţa imi umple pieptul şi, pentru o secunda, răsuflu uşurata. Dar nimic nu explica faptul ca nu e aici!

Cineva trebuie să Il fl văzut! Cu paşi mai siguri, mă îndrept spre usa salonului, hotarata să găsesc pe cineva care să mă lamureasca, dar mă opresc tresărind în prag. Langa usa, de o parte şi de alta a el, doi barbati în costume stau aşezaţi relaxaţi pe scaune. Apariţia mea Il face să tresara sl se ridica în picioare, amandoi, ca la un semn, cu privirile atintite pe mine. Nu Il recunosc sl ştiu ca nu i-am mai văzut în viata mea. Ce nalba cauta astia la usa mea?

-Domnişoara, aveţi nevoie de ceva? mă intreaba unul dintre ei. Va simţiţi bine? adauga când privirea mea trece uluita de la unul la altul.

-Da, murmur uşor, Intimidata de felul sumar În care sunt Imbracata sl de prezenta celor doi. Sunt bine, vreau doar..., mai fac un pas pe holul gol, incercand să imi dau seama în ce direcţie să o apuc pentru a găsi pupitrul care imi poate clarifica nelinişstea.

-Nu aveţi voie să părăsiţi salonul! imi spune acelaşi tip, prinzandu-mă uşor de braţ. Va rog să va întoarceţi înăuntru!

-Poftim?

Cum adica nu am voie să părăsesc salonul?

-Intorceti-va în pat, domnişoara Collins! Nu e sigur pentru dumneavoastră să umblaţi aiurea prin spital!

-Nu e sigur?! De ce? ¡1 întreb din ce în ce mai zăpăcită.

Cei doi schimba o privire scurta şi par jenaţi de situaţie.

-Ordinele directorului Darwin! mi se răspunde ca o scuza.

Abia acum înţeleg. Cei doi sunt agenţi şi, din nu ştiu ce motiv, Darwin ¡-a pus să mă pazeasca. Pe mine! De ce aş avea nevoie de paza? Dar, ca o străfulgerare, îmi dau seama ca ei sunt cei mai în măsură să îmi spună ce s-a întâmplat.

-Vreau să vorbesc cu Dominic!

Cei doi fac din nou schimb de priviri rapide, dar sensul lor îmi scapa.

-Cu cine? mă intreaba cel de-al doilea tip cu un ton de parca aş fi un copil mic şi prost.

-Dominic Grey! Colegul vostru! răspund nerăbdătoare.

-Domnişoara, nu avem nici un coleg cu numele acesta!

Pentru o clipa, ¡mi tin răsuflarea, apoi imi amintesc ca Dominic mi-a spus ca e

mort pentru toata lumea, ca puţine persoane ştiu ca mai este în viata şi ca şi-a schimbat numele.

-Atunci cu Jason Adams sau Tim Carlton!

Da, oricare dintre ei! Imi vor putea explica ce s-a întâmplat şi o să ia legătură cu Dominic!

-Nu cunoaştem pe nimeni cu numele acestea! mi se răspunde din nou, la fel de sec.

-Cum adica? Sunt colegii voştri! Lucrau sub acoperire la operaţiunea cu Miller şi Tony Rodriquez!

Vocea mi se ridica şi răsună deja destul de tare pe holul pustiu la aceasta ora al spitalului.

-Domnişoara, calmati-va! imi şopteşte unul dintre ei, devenit îngrijorat. Poate nu ştim noi despre cine vorbiţi! O să va explice directorul Darwin totul, mâine dimineaţa.

-Vine Darwin aici mâine? întreb plina de speranţa.

-Da! A trecut în fiecare zi pe la dumneavoastră!

Uşurarea pe care o simt imi face genunchii să se înmoaie. Unul dintre barbati mă prinde înainte să mă prăbuşesc şi mă duce în braţe pana la pat. Dar gândul meu este la ceea ce tocmai am aflat. Dimineaţa!

Darwin o să imi spună unde e Dominic! Nu mai e mult pana dimineaţa!

Dar dimineaţa vine şi trece fara ca Darwin să apara. Cei doi barbati de la usa au fost schimbaţi de alţii şi nici aceştia nu vor să imi spună nimic şi neaga ca l-ar cunoaşte pe Dominic.

Nelinişştea mea interioara creste din ce în ce mai mult, odata cu trecerea timpului. Inima imi spune ca *ceva* s-a întâmplat. Nu sunt agenta lui peste', dar pot să imi dau seama ca ceva nu este în regula. Paza de la usa, faptul ca nu mă laşa să Ies din salon, misterul asta care pare să mă înconjoare, lipsa răspunsurilor şi, mal ales, lipsa Iul Dominic!

O, Doamne! Daca a fost şi el împuşcat după ce am fost eu raniţa? Poate şi el zace pe un pat, În acest spital! Sau, poate... Nu! Iml alung gândul sinistru din minte, încercând să sper.

"Iti promit ca o să mă întorc la tine!"

Iml amintesc cuvintele Iul Dominic şi modul sincer În care ml le-a spus. Atunci unde eşti?

Ca un răspuns la întrebarea mea nerostita, usa se deschide şi Darwln Intra În salon alaturl de o femele Imbracata În halat alb şi cu stetoscop la gat.

-Cum va simţiţi astazi, domnişoara Colllns? mă intreaba ea zâmbind şi apropiindu-se de mine.

Ignor cu desavarsire femela şi sar cât pot de repede din pat, ajungând din doi paşi uriaşi langa Darwln.

-Unde-i Dominic? ¡1 întreb precipitata.

Nu Iml răspunde, ci doar mă priveşte serios, strangandu-sl buzele.

-Vel fi Inclusa Într-un program de protecţie a martorilor. Alt nume, alt oraş. O să Itl dam o casa şi Itl asiguram un loc de munca. Oraşul poţi să ¡1 alegi tu. Al vreo preferinţa? Iml spune cu voce sparta.

Il privesc cu ochii mari, uluita de ceea ce Iml spune şi îngrozita de faptul ca nu Iml răspunde la întrebare.

-Scott, te Implor, raspunde-ml! Unde e Dominic?

Vocea Iml este mica, aproape ca o şoapta, şi lacrimi amare Iml curg pe obraji, Incapabila să le opresc. Chiar daca
mă tem să aflu adevărul, ¡1 prefer În locul Incertitudinii care este la fel de chinuitoare.

După o secunda de ezitare, mă surprinde când mă la În braţe şi mă strânge la pieptul Iul.

-Iml pare rau, Violet! Dar nu ştiu! A

dispărut! ¡ml şopteşte În par.

-Cum adlca... a dispărut?! întreb şocata, tragandu-mă un pas În spate.

-Au dispărut toti trei! SI el, şi Tlm şi Jason! Când am ajuns noi la vila respectiva, de tine se ocupa deja un medic. Cineva a chemat ambulanta, bănuiesc ca Domlnlc. Dar nici unul din el nu mal era acolo şi nici nu am vreo veste de la el de atunci! În afara de tine, nu am găsit decât decât cadavre, printre care ale Iul Mller, Parker şi Rodrlquez. Iml pare rau! As vrea să ştiu şi eu mal mult! La nalba! As vrea să ştiu ce s-a întâmplat acolo!

Cuvintele Iul Darwln pătrund cu greu În mintea mea obosita. Dispăruţi?! Unde s-ar fi putut duce? Ce s-a întâmplat? Ultimul lucru pe care ml-l amintesc este ca eram În braţele Iul. Ce l-a putut determina să plece şi să mă lase acolo, raniţa şi sângerând?

-Cum ati aflat unde eram? întreb oftând, când Iml devine clar ca nici Darwln nu ştie mal multe decât mine.

-Tony Rodrlquez l-a anuntat pe Domlnlc, Iml explica el. Au cerut întăriri, dar când am ajuns noi...

Durerea adanca pe care o simt În suflet aproape ca mă face să mă Incovol.

Iml pare ca povestea de acum cinci ani se

repeta. SI totuşi, acum totul e mult mal dureros. James nu şi-a dorit să mă paraseasca şi nici nu m-a mintit. Tocmai din cauza asta, tradarea lui Dominic e mult mal dureroasa. Fiindcă, din tot ceea ce ştiu şi am aflat, înţeleg un singur lucru: Domlnlc a *preferat* să plece, să mă paraseasca... Pana la urma, *tot m-a mintit...*

Capitolul 32

Au mai trecut trei zile. Trei zile de când am refuzat să mai vorbesc cu cineva. Cumva, parca m-am întors În timp. Acelaşi lucru l-am făcut şi acum cinci ani. Am renunţat. M-am închis din nou în mine, doar eu sl durerea mea.

SI aş pleca din nou la drum doar ca, de data asta, nu ştiu încotro să o apuc şi nu ştiu nici unde ¡mi este motorul. L-am întrebat pe Darwin şi mi-a spus ca ¡1 va cauta. Ultima data ¡1 lasasem ascuns în pădure, langa cabana lui Dominic, dar se pare ca a dispărut. La fel ca şi proprietarul cabanei...

Am încercat să nu ii mai spun numele nici macar în gând, să nu mă mai gândesc deloc la

el, dar nu prea reusesc. Chipul lui ¡mi apare mereu în fata ochilor şi imagini cu noi mă bântuie, chinuindu-mă! Iar noaptea ¡mi este cel mai greu! Atunci când subcontientul preia conducerea asupra constietului şi nu mă pot opri să ¡1 visez... Când ii simt ochii cum mă privesc, când fiecare părticică din mine cedeaza de dorul lui, parca vrând să recupereze orele în care, cu buna stiinta, încerc să ¡1 alung din mine!

Darwln a revenit În flecare zi şi mi-a adus un set de acte, printre care şi cele care mă fac proprietara unul apartament În LA. Ca şi cum, cu asta, ml-ar răscumpără suferinţa. Eu cel puţin aşa o simt, ca pe o plata.

Singurul lucru care m-a făcut să reacţionez, dar doar printr-o uşoara mărire a ochilor, a fost noul meu nume: Skylar Jones. Skylar?

-Prietenii au să Itl spună Sky! a încercat Darwln să glumească. E singurul nume pe care l-am găsit şi care să se potrivească cu ochii tal. Nu e acelaşi lucru ca Violet, dar...

Da, Într-un mod ciudat, ¡ml place.

Am înţeles şi de ce este nevoie de atata paza şi de programul de protecţie. Agenţia a arestat o gramada de persoane, dar nu toti asociaţii Iul Mller au fost prinşi, Iar Darwln se

teme de o răzbunare. Asa ca am acceptat. Cu Inima îndoita, dar am facut-o. Macar o data să las Incapatanatea deoparte şi mă gândesc la binele meu, care o fi el acest "bine".

-Al mal primit un buchet de flori! ¡ml spune Jenny, una dintre asistente, Intrând zâmbind.

Este cea mal simpatica din cele care s-au perindat prin salonul meu şi, totodată, cea care pare să mă Inteleaga cât de cât, chiar daca nu ştie tot adevărul.

Privirea ml se opreşte Indiferenta pe buchetul micuţ pe care ¡1 aseaza Într-un pahar, apoi alaturl de buchetele uriaşe de pe masuta plina. Darwln mi-a adus În flecare zi flori. Trandafiri. În flecare zi de alta culoare. Cele patru buchete pe care le-am zărit când mi-am revenit au fost de la el, aduse În cele patru zile în care am zăcut, insa nu are cine altcineva să imi trimită flori. Dar cel adus acum de Jenny...

-Cine mi le-a adus?

-Au fost lasate la recepţie de un puşti! imi spune mirata ca les din apatie sl de Interesul meu subit. Fara nici un mesaj, doar ţi-a spus numele, Violet.

Ochii mi se opresc din nou pe micul bucheţel şi, fara să vreau, inima imi tresare

când imi dau seama ce flori sunt. Nu- mă-uita! Oare...? Fara să mă gândesc, sar la fereastra şi privesc În parcarea din fata spitalului, plina de speranţa ca voi vedea pe cineva cunoscut. Pe *el.*

Dar nu zăresc decât necunoscuţi, persoane grăbite care intra sau Ies din spital. Apoi, privirea ml se opreşte pe ceva parcat exact În dreptul geamului meu şi nu imi pot opri un icnet de surprindere. Motocicleta mea! Dar cum? Chiar astazi Darwin mi-a spus ca nu a gasit-o ¡nea şi, daca nu o va găsi, imi cumpără el alta drept mulţumire personala pentru tot ce am făcut.

Jenny mă trage din nou în pat şi imi povesteşte despre habar n-am ce în timp ce imi schimba pansamentul, fiindcă mintea imi este blocata şi nu pot să înţeleg ce spune. Cineva mi-a adus motorul. Cineva care ştie ca o să vreau să plec de indata ce mă voi simţi în stare să sed în să o zi întreaga.
Dar c/ne?Smgurul care mă cunoaşte suficient incat să ştie asta este doar... Dominic!

Un zâmbet larg mi se aşterne pe fata în timp ce ochii imi raman fixaţi pe micul bucheţel şi o surprinde pe Jenny. Nu cred ca m-a văzut zâmbind de când sunt internata!

-Sa înţeleg ca ştii de la cine sunt florile!

rade ea de mine.

-Nu, recunosc şoptit, doar bănuiesc!

Dar banuiala se transforma în certitudine când, a doua zi, primesc un nou bucheţel, din acelaşi fel de flori.

-De data asta, ai un mesaj verbal! ¡mi spune conspirativ Jenny. *"Daca te plictiseşti, uita-te la ştiri!"* Daca mă întrebi pe mine, adauga ea, este cel mai ciudat mesaj trimis cu flori! Si crede-mă, de când sunt aici, am văzut o gramada!

Sa mă uit la ştiri? Privirea ¡mi fuge de la florile de nu-mă- uita la televizorul de pe perete. Nu l-am pornit de când sunt aici. Cine mi-a trimis mesajul ştie ca nu obişnuiesc să pierd timpul uitandu-mă la televizor şi gândul mă duce din nou la... Dominic. El este singurul cu care am locuit şi adeseori radea de mine ca adormeam imediat, în braţele lui, de câte ori pornea aparatul.

O, Doamne! Adevărul mă loveşte brusc. Nu m-a uitat şi nici nu m-a părăsit! Din nu ştiu ce motiv, sta departe de mine, dar nu ¡mi pasa! Se va întoarce, aşa cum mi-a promis!

încep să rad şi să plâng în acelaşi timp, facand-o pe Jenny să se sperie de reacţia mea.

-Sa înţeleg ca e de bine? intreaba ea

zâmbind.

-O, da! ii răspund râzând. Este chiar foarte bine! Dar o să te rog să nu mai spui nimănui de flori şi de mesaj! adaug repede, înţelegând ca Dominic nu ar fi apelat la toate astea daca ar fi dorit să mai ştie cineva despre el.

-Stai liniştita, am gura ferecata!

Nu o să-i spun nimic nici de motor lui Darwin, căci ar ghici imediat cine mi l-a adus şi m-ar supraveghea şi urmări şi mai mult decât o face!

Si, pentru prima data de când mă ştiu, seara mă prinde privind la televizor şi, culmea, nu adorm Imediat ce l-am pornit! Inca nu ştiu la ce ar trebui să privesc, dar ştiu ca o să înţeleg atunci când vad.

Un reportaj despre mal multe descinderi ale agenţiei antidrog din Miami imi atrage atentia. Au fost confiscate cantitati mari de droguri sl o gramada de persoane arestate. Tresar când, printre cei arestaţi, recunosc pe catlva din cel intalniti la dineu. Deci asta face Dominic?! Incearca să elimine cati mal mulţi din cei ce ar putea reprezenta un pericol pentru mine, cei care ar putea dori să se răzbune pentru moartea lui Miller!

Când sunt pe punctul de a opri televizorul,

o alta ştire imi atrage atentia şi imi ingheata sângele în vene, ştiind ca *asta* trebuia să vad!

"Cetăţenii oraşului New York, şi nu numai ei, sunt şocaţi de arestarea directorului celui mai mare orfelinat din oraş, New Hope. Cantitati impresionante de droguri au fost găsite atat la locuinţa lui, cât şi în biroul din cadrul orfelinatului. Dar socul provine mai ales din cauza plângerilor privind abuzurile sexuale pe care fiara cu chip de om se pare ca le practica de ani buni asupra fetelor din orfelinat Surse din politie ne-au confirmat faptul ca au mai existat asemenea plângeri, iar ancheta incheiata atunci din lipsa de probe va fi redeschisa. Totodată, se pare ca exista şi mărturii şi probe legate de uciderea unui tanar, fost elev din cadrul orfelinatului. Oricum ar fi, directorul va primi ani buni de puşcărie, iar daca va fi dovedita şi crima, sentinţa va fi, cel mai probabil, pe viata!"

Când ştirea se termina, opresc instinctiv televizorul şi abia acum realizez ca scâncesc. Sunt adunata ghem În mijlocul patului, cu genunchii strinsi În braţe şi lacrimi mari ¡ml curg pe obraji. Nu credeam ca o să fiu atat de îngrozita după atata timp doar vazad chipul criminalului!

Amintirile năvălesc din nou peste mine şi, în ciuda faptului ca ¡mi tin ochii strâns închişi, imagini din trecut apar în spatele pleoapelor, chinuindu-mă. Flashuri cu anii din orfelinat, cu neajunsuri şi temeri... Teroarea din noaptea în care am fugit... Disperarea produsa de moartea lui James... Si desnadejdea indusa de neputinţa de a face ceva...

Toate acestea revin cu forţa şi le revăd cu claritate. E ca şi cum aş urmări un film de groaza, cu mine în rolul principal. Cunosc acţiunea, ştiu perfect ce o să se întâmple şi care sunt replicile şi efectul lor şi totuşi, nu mă pot opri din vizionare.

Carnea ¡mi tremura la propriu pe mine şi ştiu ca nu este din cauza temperaturii din salonul de spital. Frigul provine din mine, din interiorul meu. Din sufletul meu chinuit...

Tresar puternic când doua braţe mă cuprind şi, în timp ce mă leagana ca pe un copil mic, cineva ¡mi şopteşte numele la ureche.

-Ce cauţi aici? reusesc să întreb printre suspine.

-Am primit un telefon de la un barbat. Mi-a spus ca o să ai o noapte grea şi m-a rugat să stau cu tine. Ma bucur ca l-am crezut! ¡mi

spune Jenny zâmbind uşor.

Vorbele şi braţele ei ¡mi mai alina suferinţa. Gândul ¡mi fuge din nou la Domlnlc şi parca ¡1 vad superbii ochi cenuşii zambindu-mi cu drag! Ştia ce efect o să aiba ştirea asupra mea şi, chiar daca el nu a putut fi aici, s-a asigurat ca nu sunt singura!

Nu sunt surprinsa când, în dimineaţa următoare, Darwin apare din nou în salon. De data asta, în loc de flori, are geanta mea în mana.

-Ti-am adus toate lucrurile tale pe care le-am găsit În cabana! ¡ml spune zâmbind.

Obrajii mi se fac roşii ca racul când mă gândesc ca el mi-a umblat printre lucruri.

-O, nu eu am facut-o! adauga repede când înţelege de ce am roşit. Am rugat o colega să o faca! Sper ca sunt toate!

-Mulţumesc! ii răspund zâmbind, recunoscătoare ca o femeie şi nu un barbat mi-a împachetat lenjeria.

-Astăzi te externează! ¡mi spune jenat, de parca nu ar ştii ce să mai vorbească cu mine. Un agent o să te duca cu o maşina pana în LA.

-Nu e nevoie! spun grăbită. Vreau să mă descurc singura!

-Violet...

-Nu, Scott! M-am descurcat o viata

întreaga singura, o să o fac şi acum! Nu am nevoie de babysitter! şi mă rog în gând să ¡mi accepte decizia.

Pentru o clipa, mă priveşte uşor încruntat şi inima mi-o ia la galop crezând ca nu o să accepte.

-Avea dreptate Dominic! rade el. Eşti incapatanata ca un catar şi o rebela! întotdeauna vrei altceva decât vor cei din jur şi fad numai ce vrei tu! Dar fie... daca asta doreşti...

Ne luam ramas bun cu o imbratisare care spune mai mult decât o suta de cuvinte.

-Iml pare rau, şopteşte el În parul meu, Iar eu doar oftez, înainte să se Intoarca brusc şi să laşa din încăpere.

Imediat după plecarea Iul, caut nerăbdătoare În geanta, sperând ca o să găsesc cheile motorului, dar nu dau de ele. Cum altfel pot să plec?

Răspunsul ¡1 primesc de la Jenny, ce Intra zâmbitoare cu un nou bucheţel de flori de nu-mă-ulta În mana.

-De data asta, pustiul ce le-a adus a greşit. A zis ca sunt pentru Sky, dar noi am ştiut ca sunt pentru tine!

Pentru o clipa, nu înţeleg, apoi Iml dau seama ca Jenny nu ştie absolut nimic despre

noul meu nume sau noua viata pe care o să o încep din clipa În care Ies din spital.

-A, şi să nu uit! adauga ea În timp ce scoate ceva din buzunar. SI astea au venit cu florile, alaturl de mesajul *"Ai grija cum conduci!"*

Aproape chiul de bucurie când Iau din mana el cheile motorului. Ceva Insa Iml atrage privirea. Un breloc pe care nu I- am mal văzut şi care acum atarna prins alaturl de chel. Are forma unei căsuţe din povesti, viu colorata, avand pe spate gravate doar doua litere: *LA.*

O jumătate de ora mal târziu, sunt pe motocicleta şi gonesc spre Ieşirea din Chicago. Pentru prima data, simt regrete ca părăsesc un oraş. Aici l-am cunoscut pe Domlnlc şi aici m-am îndrăgostit. Chicago Iml va ramane În suflet pentru totdeauna!

Dar, totodată, mă îndrept cu speranţa şi bucurie spre Los
Angeles. Dominic ştie încotro mă îndrept, ştie cum mă numesc şi, poate, mă asteapta...

Capitolul 33

După un drum extrem de obositor şi lung, ajung în fata unei case minunate. Casa? Eu am înţeles ceva despre un apartament de la Darwln! Verific din nou strada şi numărul şi mă încrunt. Ce naiba?!

Privesc în jur şi trebuie să recunosc ca îmi place ceea ce vad. Un cartier frumos, cu case îngrijite. Strada e liniştita, doar ici-colo cativa copii care se joaca pe iarba frumos tunsa care exista în fata fiecărei case. Un loc în care mi-ar fi plăcut să cresc.

Ridic din umeri cu nedumerire, îmi dau jos casca şi îmi iau geanta de pe motor, apoi mă apropii, cu paşi mici, de usa de la intrare, în timp ce tin în mana cheile pe care mi le-a dat Scott. Daca se potrivesc, înseamnă ca am nimerit...

Spre surprinderea mea, usa se descuie şi mă trezesc într- un hol larg. înaintez cu teama parca şi îmi tin respiraţia când ajung în sufragerie. Ochii mi se măresc când vad camera imensa, aranjata cu gust. Doua canapele uriaşe şi cateva fotolii stau grupate de parca asteapta musafiri. Un loc perfect în care să te strângi cu familia sau cu prietenii şi în care să te simţi bine. Sa razi şi să glumeşti sau să urmăreşti un film. Pe un perete, un televizor uriaş mă face să mă gândesc ca mă

voi simţi aproape ca Într-o sala de cinema. Un zâmbet ml se ¡veste pe buze şi mă gândesc ca acum, poate, mă voi obişnui să mă uit la televizor şi nu voi mai adormi atat de repede în fata lui.

Dar ceea ce ¡mi atrage privirea şi mai mult este un perete de sticla şi ceea ce se întrezăreşte în spatele lui. Usa de sticla glisează silenţios şi mă trezesc în curtea din spatele casei, pe o terasa. O masa şi patru scaune aflate sub o umbrela uriaşa, te îmbie să te aşezi la umbra. Pe masa insa, într-o micuţa vaza de cristal, un bucheţel de nu-mă-uita parca ¡mi zâmbeşte. De data asta, un bileţel atarna de el şi ¡1 deschid cu nerăbdare, în timp ce bătăile inimii mi se înteţesc.

"Bine ai venit acasa!"

Atat, doar cateva cuvinte şi nici o semnătură! Dar sufletul meu recunoaşte gestul şi ştiu ca este de la Dominic. A fost aici!? Insa cuvintele suna ca şi cum chiar el mi le-ar fi spus!

Ochii mi se opresc pe piscina ovala în apa careia soarele de dupa-masa arunca scânteieri aurii şi pe marginea careia doua şezlonguri te îmbie să te tolăneşti pe ele. Piscina?! Ceva nu este în regula!

Ma întorc din nou în casa şi, trecând pe langa locul de luat masa, ajung în bucataria dotata cu orice fel de aparatura la ca te-ai putea gândi. Deschid repede uşile catorva dulapuri şi găsesc tot ce mi-aş putea dori: farfurii, tacâmuri, oale şi cratiti, pahare, ba chiar şi alimente. Din ce în ce mai agitata, deschid şi frigiderul pe care ¡1 găsesc la fel de plin.

Ce dracu?! Din ce privesc mai mult în jurul meu, arata a casa... locuita. Si chiar daca nu ştiu eu prea multe, atata lucru totuşi ştiu: nici o agenţie guvernamentala nu iti trece pe nume o casa cu piscina şi ţi-o doteaza cu de toate, orice servicii ai fi făcut pentru respectiva agenţie sau pentru tara!

Cu tot mai multa nedumerire şi reţinere, urc la etaj. Pe rând deschid uşile şi găsesc trei dormitoare şi doua bai. Aproape răsuflu uşurata ca nimic din ele nu arata ca şi cum ar fi folosite, dar mai am o usa de deschis.

Imi tin respiraţia şi ochii mi se măresc când mă trezesc în ceea ce pare a fi dormitorul principal. E decorat în doar doua culori, alb şi albastru deschis, pastelat. Patul alb, de dimensiuni impresionante, are cearceafuri bleu, de satin. Satin?!

Iar pe masuta de toaleta, în ton cu

nuanţele camerei, o alta vaza cu flori de nu-mă-uita, de data asta fara bileţel. Baia mă face insa să tremur. Nu pentru ca e superba, ci pentru ca în ea găsesc obiecte de toaleta... bărbăteşti! Aparat de ras, crema de ras, aftershave... Un aftershave cunoscut şi al cărui miros am ajuns să ¡1 identific cu o anume persoana.

Un gând nebun imi da prin minte şi dau fuga spre dulapul uriaş din dormitor şi deschid uşile grăbită. Răsuflarea imi ramane în gat când în el, aranjate frumos, găsesc o gramada de haine bărbăteşti.

Picioarele imi tremura atat de tare incat simt nevoia să mă aşez şi imi dau drumul, şocata, pe pat. Asta e casa lui Dominic!

încerc să înţeleg ce naiba se intampla. Cum ar putea fi casa lui?! Cobor la parter şi caut în geanta documentele pe care mi le-a dat Darwin. Pe actele casei scrie clar, negru pe alb, Skylar Jones. Daca asta e casa lui Dominic, de ce ar trece-o pe numele meu? În plus, asta Inseamna ca Scott a ştiut tot timpul unde este şi ce face Dominic! Au complotat împreuna la... toata treaba asta! Nu au avut încredere În mine să-ml spună adevărul! Dominic a cumparat-o, nu e primita de la agenţie şi, ca să fie sigur ca voi

locul aici, a pus-o pe numele meu!

Fir-ar să fie! Ma simt manipulata şi asta mă înfurie din cale-afara! El bine, domnule Dominic Grey, laşa ca vezi tu!

Iml despachetez rapid putinele lucruri pe care le am şi, după o scurta ezitare, mă schimb Într-o pereche de pantaloni scurţi şi un maieu, Iml Iau o sticla de bere şi Ies pe terasa. Ma aşez comod pe un şezlong şi mă gândesc ca aş putea să profit din plin de cateva zile de plaja şi bale În propria *mea* curte şi piscina, înainte să mă prezint la locul de munca ce mă asteapta. Rana din umăr nu-mi este ¡nea vindecata de tot şi trebuie să mal port bandajul vreo saptamana. Scott mi-a spus să mă prezint la serviciu doar atunci când sunt vindecata complet.

El bine, mâine o să merg la cumpărături şi primul lucru pe care ml-l Iau o să fie un costum de bale! As face bale şi acum, dar nu ştiu ce vecini am şi nu vreau să sochez pe nimeni facand bale goala sau În sutien şi În chiloţi!

Asta mă face curioasa şi Iml arunc privirea roata prin curte. În jurul piscinei este un gazon ce pare proaspăt tuns, Iar curtea e delimitată de cea a vecinilor din dreapta şi din stanga de un gard de lemn destul de ¡nalt, Iar

de cel din spate de un gard viu des şi la fel de ¡nalt. Pare destul de Intim locul şi nu cred ca voi avea probleme În ce priveşte privirile curioase.
Sper!

După trei zile de plaja, pielea mea este deja aramie şi sunt bucuroasa ca am prins culoare. Chiar daca mă simt cam singura uneori şi imi este atat de dor de Dominic incat mă doare sufletul, tot mai sunt suparata pe el ca m-a manipulat! Bănuiesc ca a vrut să mă tina departe de data asta de orice face, ştiind ca imi place să mă amestec în treburile lui.

Un latrat subţire mă scoate din gândurile de răzbunare pe care le am pentru posesorul a doi ochi cenuşii sl tresar surprinsa când, langa mine, descopăr un ghem alb de blana.

-De unde ai aparut? întreb râzând, luând în braţe căţeluşul.

Răspunsul ¡1 primesc când aud un copil plângând în curtea vecinului din dreapta şi strigând ceva ce seama a fi Fluffy.

-Ai pierdut un catelus? întreb încercând să privesc peste gardul de lemn.

-Da, a fugit de mine! răspunde o voce subţire de fetita. Nu vlea să faca baie!

Nu îmi pot abţine un hohot de ras când aud modul în care stalceste cuvântul.

-Nu plânge, e la mine, încerc să liniştesc fetita. Ti-l dau acum!

Dar cum? Copila e prea mica şi nu ajung să ¡-l întind, iar peste gard nu pot să ¡1 arunc, pur şi simplu!

-Cheam-o pe mami să ¡-l dau!

-Il iau eu!

Vocea groasa mă face să tresar şi mă trezesc privind în doi ochi verzi ce mă privesc peste gard, de sub o claie de par blond, ravasit.

-Eşti soţia lui Cam? mă intreaba după ce la căţeluşul din mâinile mele şi ¡1 întinde fetitei ce s-a oprit imediat din plâns.

-Poftim? Nu sunt soţia nimănui! exclam şocata, facandu-l să ridice o sprânceana.

-Cameron a cumpărat casa asta acum vreo zece zile. Nu te supără ca te întreb, dar ce cauţi aici daca nu eşti nevasta lui şi nici nu ştii cine este?

Cameron? Bineînţeles ca şi Dominic şi-a schimbat numele, din nou, mă prind eu în sfarsit!

-Cam a... cumparat-o pentru mine! mă balbai încercând să explic.

-Aha! pare el mulţumit de explicaţia mea. De aia nu l-am mai văzut pe-aici! Ciudat, totuşi. Mi s-a părut ca l-am văzut aducandu-şi

din lucruri...

La naiba! Bineînţeles ca a văzut, mai ales ca s-au şi cunoscut!

-Locuiesc singura, adaug şi plec înainte să mă mai întrebe ceva.

-Si eu! adauga el râzând, iar eu mă opresc după cativa paşi şi mă întorc surprinsa.

Atunci cine e fetita? Si de ce m-ar interesa pe mine cu cine locuieşte?! Refuz să ii dau satisfacţia să ii răspund şi doar ridic uşor din umeri, aratandu-i ca nu imi pasa.

-Ma numesc Brandon şi daca ai nevoie de ceva... zahar, cafea, orice..., spune în timp ce privirea ii coboara peste corpul meu sumar imbracat.

De data asta nu-mi pot opri încruntarea. Privirea lui curioasa şi rânjetul abia schitat nu-mi plac deloc.

-Mulţumesc, dar o să-ml fac rezerve din toate ca să nu fie nevoie să apelez la vecini! răspund sarcastica sl Intru În casa Ignorând total rasul pe care ¡1 aud.

Loc liniştit, pe nalba! Vecini curioşi, asta da! Ca mie fix asta imi trebuia, un mascul tupeist şi Impertinent, la cativa metri de mine!

Sl totuşi... Cei cativa neuroni pe care Il am se ciocnesc intre ei, generând o Idee. Din nou!

Cumva, am sentimentul ca Dominic, sau Cameron mai nou, ştie tot timpul ce fac. Habar n- am cum, dar ştie. El bine, mi-a promis ca după operaţiunea din Chicago va renunţa la munca sub acoperire sl n-a facut-o. Din contra, a dispărut din nou. Laşa ca am eu ac de cojocul tau sl te fac să apari şi, În acelaşi timp, mă răzbun pe tine pentru toata grija pe care ml-am facut-o din cauza ta În ultimul timp!

Ştiu exact ce am de făcut ca să ¡1 scot pe Dominic din vizuina lui şi să-şi dorească el să se tina de promisiune!

După un dus rapid, am planul bine pus la punct când mă strecor în patul uriaş. Dau drumul la televizor sl adorm imediat, cu zâmbetul pe buze, ştiind ca în curând o să-l revăd pe Dominic. Sau Cameron...

Capitolul 34

A doua zi mă trezesc zâmbind, cu gândul să ¡mi încep planul. Primul lucru pe ordinea de zi: sesiune de cumpărături!

Din cauza ca niciodată nu am pus prea mult preţ pe lucruri şi mi-am cumpărat doar

strictul necesar, am reuşit să pun destui bani deoparte incat să ¡mi permit acum ceea ce vreau să fac. Astfel incat, ies din casa cu un zâmbet larg pe fata, imaginandu-mi chipul lui Dominic-Cameron când va afla ceea ce fac!

încercând să nu-mi arat intenţia, mă plimb puţin prin primul mall întâlnit, pana ¡1 identific pe un tip ce pare să nu se dezlipească de fundul meu. Bun! Asta e omul lui Dominic! Numai aşa, avand o codita după mine permanent, ar putea el să ştie exact unde sunt şi ce fac. Deci am bănuit bine! Perfect! De existenta acestei "codite" depinde şi planul meu!

În cateva ore doar, am reuşit să-mi cumpăr tot ce mi-am dorit: cateva rochii, fuste, bluze, sandale şi pantofi şi... lenjerie sexi! În ce priveşte ultima parte, am avut grija ca "bona" mea să vada exact ce cumpăr, sperând ca atunci când va da raportul acesta să fie cât mai detaliat.

Incarnata cu o gramada de plase şi pachete, ochii mi se opresc pe un salon. De parca aş avea un dracusor pe umăr ce ¡mi şopteşte la ureche "de ce nu?", mă trezesc intrând şi acceptând oferta unei blonde simpatice de a mă tunde. N-am fost în viata mea la un salon de înfrumuseţare, dar nu

poate fi chiar aşa de rau, nu? Femeile, cele normale, nu ca mine, o fac mereu.

Astfel, după vreo trei ore de chin, mă simt alt om. Mi-am tuns puţin din par, l-am aranjat, mi-am făcut manichiura şi pedichiura şi chiar şi un epilat. Atât de incantata a fost blonda de schimbarea mea incat s-a oferit să mă înveţe şi cateva trucuri privind modul în care pot să-mi aranjez parul şi să mă machiez, fara să se mire cât de necunoscatoare sunt în acest domeniu.

Imbracata în rochie şi cu sandale cu toc, zâmbesc larg când taxiul opreşte în fata casei. Vecinul meu cel bagaret ¡şi tunde gazonul, imbracat doar într-o pereche de pantaloni scurţi şi la bustul gol. Arata... wow! înalt şi plin de muşchi, iar bronzul perfect i se potriveşte cu parul blond, creând un contrast uimitor. Este perfect!

Plătesc încet şoferului, privind pe furiş pe geam şi nu cobor pana când "bona" mea nu a parcat la doua case mai jos. Abia acum cobor şi mă îndrept spre usa cu paşi mici, cu speranţa ca nu o să ¡mi rup gatul din cauza tocurilor. Cu coada ochiului, ¡1 observ pe Brandon privindu-mă cu gura cascata, probabil uluit de schimbarea mea.

-Da-mi voie să te ajut, vecino! sare în

ajutorul meu cateva secunde mai târziu, iar eu ii mulţumesc cu un zâmbet.

Imi ia bagajele din mâini şi, după ce descui usa, ¡1 invit să intre. înainte să închid usa după noi, imi observ "bona" vorbind destul de agitat la telefon şi mă abţin cu greu să nu strig de bucurie.

Dar mă trezesc cu alta problema. Vecinul meu habar nu are ca eu doar mă folosesc de el şi ştiu ca e greşit ceea ce fac, dar nu mă pot abţine!

CAMERON

-Cameron, ce zid?

Tresar surprins când aud numele şi ¡mi amintesc ca eu sunt cel strigat. Cameron Blue. Ce nume e asta? Nu-mi place deloc, dar se pare ca lui Darwin nu ¡-a pasat de asta. A zis ca a a vrut să păstreze chestia aia cu numele şi ochii noştri şi n-a găsit ceva mai bun. Si totuşi, Skylar Jones ¡mi place!

Skylar... Imi este atat de dor de Violet incat mă doare carnea pe mine! Nu am vazut-o de doua saptamani şi, ţinând cont ca ultima data a fost pe când imi sangera în braţe, mă mir ca nu am înnebunit!

În timp ce aşteptam salvarea, singurul meu gând era ca o să moara din cauza mea şi a ceea ce fac. Din cauza ca ¡-am permis să se

implice într-o problema care nu o privea. Iar ce era mai rau, era gândul ca asta nu se va termina niciodată. Operaţiunea Miller a tulburat prea multe ape şi ¡-a costat pe unii suficient de mult incat să caute răzbunare. Violet Collins trebuia să dispara, la fel şi Dominic Grey.

Astfel, când am ştiut ca Violet e în afara oricărui pericol, am năvălit în biroul lui Darwin şi ¡-am spus planul meu. Am plecat cu Tim şi Jason în Miami şi, în colaborare cu colegii de acolo şi pe baza numelor aflate de Violet la dineu, am distrus cât am putut de mult din organizaţia lui Miller. Fiecare persoana arestata era cu una mai puţin care să poata să ii faca vreun rau lui Violet, să se răzbune într-un fel sau altul.

Dar am avut şi o condiţie: Violet nu trebuia să ştie nici ce fac şi nici unde mă aflu! La cum o cunosc, ar fi fost în stare să vina cu mine şi să-şi bage nasul peste tot, aşa raniţa cum era,
luând totul de la capat. L-am convins pe Scott să accepte să joace teatru, deşi nu a fost incantat, dar ştia şi el ca altfel nu o s-o scoatem la capat cu Violet.

Deabea când am aflat ca nu mal vorbeşte cu nimeni ml- am dat seama cât a ranit-o

planul meu şi asta era ultimul lucru pe care ml-l doream, să ¡1 provoc şi mal multa suferinţa. Asa ca am încercat să îndulcesc puţin totul cu florile trimise, ştiind ca va înţelege ca sunt de la mine. Ca nu am uitat-o, nu am mintit-o şi o să mă întorc la ea, aşa cum am promis! Zâmbesc şi acum când ¡ml amintesc cum Sandra ml-a povestit reacţia el!

încerc să mă concentrez şi să revin În prezent şi ¡ml arunc privirea la barbatii ce ¡nea asteapta răspunsul meu. Despre ce dracu' era vorba?!

-Ma scuzaţi puţin! mormăi aproape neinteligibil şi, spre stupoarea tuturor, Ies din biroul În care se plănuiesc ¡nea nişte arestări.

M-am saturat de toate astea şi vreau să merg acasa, să uit de orice altceva În afara de Violet! De Sky! Baga-ml-aş ceva În ele de nume! O să ne încurcam În aşa hal, incat nici nu o să mal ştim cine cu cine vorbeşte! M-am saturat şi de dat declaraţii, de scris rapoarte şi să planific operaţiuni!

Ma strecor Într-un birou gol şi ¡1 sun pe agentul de serviciu cu paza Iul Violet. A Iul Sky! Fara să ştie, a avut un om pe urmele el tot timpul de când a Ieşit din spital.

-Sunt... Cameron, spun scurt, cu o uşoara ezitare. Ce mal e nou?

-Astăzi am avut o zi plina! ml se răspunde cu un oftat.

-Adică? întreb speriat ca cineva a aflat de ea.

-A fost toata ziua plecata şi m-a plimbat prin tot oraşul! A făcut o gramada de cumpărături şi a fost la coafor, unde a stat trei ore!

-Poftim? întreb năuc. Eşti sigur ca ai urmărit pe cine trebuie?

-Ce naiba?! Bineînţeles!

Clipesc de cateva oh şi încerc să-mi revin. Sky nu merge la cumpărături! Urăşte şi când trebuie să mearga după pâine sau şampon! Si... coafor?! Asta nu îmi miroase a bine!

Amintirea parului ei lung şi negru ce ne înconjura pe când faceam dragoste, mă chinuie şi aproape gem.

-Nu-mi spune ca şi-a taiat parul!

-Aaa... nu! Doar l-a aranjat! A ieşit din mall imbracata în rochie şi aratand ca un manechin de la Victoria's Secret, sucind toate privirile din jur. A trecut pe langa mine şi aproape nu am recunoscut-o!

Asta clar nu e aceeaşi femeie pe care o ştiu şi care nu avea nici o rochie în dulap! Şmechera asta iar pregăteşte ceva, dar ce?

-Unde-i acum?

-Tocmai ce a ajuns acasa. E cu vecinul ala blond.

-Poftim?!?

Imi amintesc de Brandon de când am cumpărat casa. Simpatic şi amabil. Si bronzat şi aratand destul de bine. Sa fie asta motivul pentru care s-a aranjat? La naiba! Il omor!

Ma-ntorc în biroul unde se pare ca sunt aşteptat şi, cu un gest scurt, ii pun în fata lui Darwin, pe birou, insigna şi pistolul.

-M-am saturat! ii spun încercând să îmi abţin furia. V-am
spus tot ce ştiu şi am ajutat destul! De
aici va descurcaţi singuri!

Apoi, tara să aştept reacţia lor, Ies vijelios pe usa. Abia când sunt În maşina mă gândesc ca am greşit. Trebuia să păstrez pistolul, poate am nevoie de el ca să scap de Brandon!

Ajuns În fata casei, ¡1 spun colegului ca poate să plece sl ca misiunea de supraveghere s-a terminat. Rânjetul pe care nu se abţine să mi-l arate, demonstrandu-mi ca ştie de ce am venit, mă face să mă încrunt suficient de tare încât să demareze cât mai repede.

Dar când sunt în fata uşii, mă trezesc ca tremur ca un adolescent la prima întâlnire. Ma doare stomacul de emoţie ca o să o revăd!

Doamne, ce poate să îmi faca femeia asta! Trezeşte în mine atat de multe emoţii încât mă da peste cap!

Tragand aer adanc în piept, intru direct, curios să vad ce mă asteapta.

În usa bucătăriei, sprijinit cu umărul de toc, cu spatele la mine şi îmbrăcat doar în pantaloni scurţi, sta Brandon, sorbind- o din priviri pe Sky. Ce dracu' face asta aici pe jumătate dezbrăcat?!

Privirea îmi fuge peste umărul lui şi... raman şocat! Sky, imbracata într-o rochie alba, stramta şi scurta doar pana la mijlocul coapselor, sta aplecata de mijloc, cu capul în frigider, într-o poziţie criminala! Picioarele ei lungi ce m-au obsedat din prima clipa se vad îngrijorător de mult şi bronzul auriu le face şi mai apetisante.

Imi amintesc de ce o preferam în pantaloni: nu doresc să i le mai vada nimeni în afara de mine! înghit în sec când mi le imaginez în jurul meu din nou, şi nu mă pot abţine să nu ii dau un cot lui Brandon.

-închide gura! maral la el sl simt o satisfacţie uriaşa când tresare de prezenta mea.

Dar nu imi pasa de el acum! Singura reacţie ce mă Interesează e a Iul Sky. Ramane

o secunda nemişcata când imi aude glasul, apoi se ridica cu doua doze de bere în mana şi se întoarce către noi zâmbind.

Dumnezeule, e uluitoare! Habar nu am ce şi-a făcut, dar pur şi simplu... străluceşte! E atat de frumoasa ca imi taie respiraţia!

-Hm, nu a durat prea mult! Imi spune tugulndu-sl buzele În modul în care ştie ca mă innebuneste şi privindu-mă ironic.

Deci asta era! A plănuit totul ca să imi forţeze mana! *Ştia* ca o să reacţionez aşa!

-Iubito, ştii ce te asteapta, nu? marai spre ea, deşi sunt incantat ca a jucat tot teatrul asta.

Ochii i se măresc o clipa, dar licărul din ei Imi spune clar ca este nerăbdătoare să afle ce ii pregătesc.

Cu coada ochiului, ¡1 observ pe Brandon privind de la unul la altul apoi, murmurând ceva, se-ndreapta spre ieşire. Dar noua nu ne pasa, suntem prea ocupaţi să ne privim.

După doar cateva secunde, privitul nu ne mal ajunge şi ne aruncam unul spre altul, unindu-ne gurile într-un sărut disperat.

-Credeam ca nu mai ajungi odata! Imi şopteşte oftând, atunci când Il eliberez gura suficient de mult incat să poata vorbi.

-Iti place să te joci cu focul! mă

mulţumesc să marai drept răspuns. Daca nu eram în LA? Ramaneai pe cap cu vecinul!

Ştiu ca ml se aude gelozia în voce, dar nu imi pasa şi sunt incantat când o aud chicotind.

-Il serveam cu o bere sl Il trimiteam acasa! Doar nu credeai ca mă interesează altcineva decât tine?!

Oftez mulţumit de răspunsul primit şi fericit ca nu trebuie să Il caftesc pe blondul bagaret. Ştiu şi am ştiut întotdeauna ca pot avea încredere în ea, dar gelozia pe care am simtit-o când am aflat ca e cu el a fost ceva involuntar.

Ii privesc superbii ochi violeţi şi bucuria din el ca mă vede mă unge la suflet! O ridic în braţe ca pe o mireasa sl o duc În dormitor, privindu-ne tot timpul asta în ochi. Când ii dau drumul din braţe, cu regret, mâinile Il fug grăbite spre nasturii rochiei.

-Nu! o opresc impacientat. Lasa-mă pe mine!

Sl o fac, cu o încetineala ameţitoare, sarutand fiecare bucăţică de piele ce ml se arata. Parfumul ei suav imi gâdile narile şi mă nu mă pot abţine să nu muşc uşor din loc în loc. Aproape ca aş devora-o!

Insa mai am un soc când rochia ii cade la picioare. Sutienul sl chilotul alb, din cea mai

fina dantela, pot fi considerate arme mortale! În contrast cu pielea uşor bronzata şi frumuseţea ei răpitoare, mă aduc În pragul unui atac de cord.

Dar Sky nu mă laşa să continui.

-Acum e rândul meu! Imi şopteşte suav la ureche în timp ce mâinile I se strecoară sub tricoul meu.

Dar nu mi-l trage brusc peste cap, aşa cum mă aşteptam, ci ¡1 ridica chinuitor de încet, centimetru cu centimetru, mangalndu-ml cu degete tremurande intai abdomenul sl apoi pieptul. Când, În sfarsit, scap de tricou, mâinile el se opresc, jucăuşe, pe cureaua blugilor. O desface atat de incet incat sunt tentat să o ajut, dar privirea ei fascinata de ceea ce face mă opreşte. O las să o faca în ritmul ei, curios să vad cât de departe merge de data asta. Când imi trage de blugi în jos peste solduri, nu mă mai pot abţine sl o trag din nou la pieptul meu, sarutand-o cât pot de adanc.

Mi-a fost atat de dor de gustul ei dulce incat gem de plăcere când ¡1 regăsesc! Dar vreau mai mult şi ştiu ca şi ea isi doreşte, aşa ca mâinile găsesc rapid incuietoarea sutienului şi II fac să dlspara. Sânii plini sl grei de dorinţa mă îmbie să ii gust şi nu stau nici o

clipa la îndoiala înainte să ii cuprind în mâini şi să-mi cobor gura asupra celor doua perle rozalii ce îmi cersesc parca atentia. Gemetele noastre de plăcere răsună la unison atunci când sug uşor, apoi dezmierd cu limba bobocul tradafiriu.

Mâinile îmi coboara pe talia fina apoi, cu nerăbdare, ii cobor şi ultimul articol de îmbrăcăminte ce îmi sta în cale, de-a lungul piciorelor prelungi. Sky mă surprinde din nou când, cu aceeaşi timiditate dulce, trage şi ea de boxerii mei, apoi mă cuprinde în palma-i mica, mangaindu-mă aşa cum mi-am dorit atat de mult.

-De-ai ştii cât am aşteptat să-ţi faci curaj să faci asta! marai de plăcere pe gura ei, apoi ii sorb buzele cărnoase într- un sărut prin care ii şi arat ceea ce simt.

O întind uşor pe pat şi mă aşez deasupra ei în timp ce adâncesc sărutul. Pentru prima data, îmi fac curaj şi o mângâi şi eu intim, rugandu-mă în gând să nu trezesc din nou amintiri
dureroase. Dar se cambreaza doar sub mine, gemând adanc, în timp ce mana i se strânge şi mai tare în jurul meu.

Dar vreau mai mult! Ma rostogolesc pe spate şi o ridic deasupra mea, incantat de

felul În care parul el, ca o matase neagra, ne înconjoară. Cred ca aş fi plâns ca un copil daca şi l- ar fi tuns!

-Vreau să te vad sl să se te simt În acelaşi timp! ii soptesc pe buze şi mă ridic În şezut, tinand-o În poala mea.

Isi înconjoară picioarele de vis în jurul meu şi mă priveşte fix în ochi când o pătrund. Ma pierd În ea, În modul fierbinte În care mă cuprinde, În timp ce violetul din ochii el mă ameteste. Ne mlscam lent, savurând fiecare senzaţie, fericiţi ca ne-am regăsit. Nu mai contează ce a fost sau ce va fi să fie. Contează doar clipa asta, când suntem impreuna ca unul şi ceea ce simţim.

Dar natura isi cere drepturile depline şi devenim nerăbdători. O mana imi urca spre ceafa el, prinzând parul în pumn şi ii zdrobesc buzele de gura mea într-un sărut carnal, în timp ce cu cealalta ii cuprind mijlocul cu totul, lipind-o cât mai mult de mine. Mişcările ne devin febrile şi, în timp ce ea geme puternic Iar eu maral sonor de plăcere, ajungem amandol la împlinire.

Mult mai târziu, când respiraţiile ni s-au linişţit şi Sky zace culcata peste mine în modul pe care ¡1 ador, mă surprinde cu un chicot.

-Ce e aşa de comic?

-Am făcut dragoste cu un barbat caruia nu-i ştiu nici numele! chicoteşte ea din nou.

-Cameron Blue, ii spun cu un oftat şi ii aştept reacţia.

-Cine a ales numele astea? mă intreaba râzând.

-Darwln! răspund maralnd. Are el un fix legat de noi. A zis ca i-a plăcut foarte mult faptul ca ne-am numit Violet şi Grey şi cum s-a potrivit asta cu culoatea ochilor noştri.

-Dar... Blue? pare ea contrariata.

-Pai, daca stai bine să te gândeşti, avem amandoi ochii albaştri. Nuanţe diferite, dar sunt albaştrii În definitiv. Si apoi, numele tau va suna mult mai bine decât al meu. Va fi chiar perfect! adaug cu un zâmbet pe fata.

-*Va fi?* mă Intreaba nedumerita, ridicandu-şi capul să mă privească.

-Da, Blue Sky! Superb şi perfect!

Privirea mea nu II paraseste ochii sl II aştept reacţia, în timp ce inima imi bate atat de tare ca o simt În gat.

Se încrunta uşor sl mă priveşte neîncrezătoare, dar ochii I se măresc sl gura I se deschide într-un "o" perfect când înţelege ceea ce am spus.

-Iubito? întreb nelinişstit când vad ca nu

răspunde.

-Eu... Tu..., se bâlbâie, roşie ca racul în obraji.

Imi amintesc ca a mai existat odata un moment în care nu şi-a găsit cuvintele. Si era la fel de îmbujorata ca şi acum!

-Bine, o luam metodic. Eu întreb, iar tu răspunzi simplu, cu da sau nu. Poţi să faci asta?

-Da! răspunde ezitând.

-Ştii cât de mult te iubesc?

-Da!

-Tu mă iubeşti pe mine?

-Da!

-Iubito, vrei să fii soţia mea? ii pun ultima întrebare.

De data asta, răspunsul întârzie cateva secunde.

-Da!

-Perfect! Am terminat întrebările! soptesc pe buzele ei şi o trag frumos sub mine...

Epilog

Dar a doua zi dimineaţa, mă trezesc

singur în pat. Nici nu s-a crăpăt bine de ziua, aşa ca tresar speriat când vad ca Sky nu e langa mine. îmi trag o pereche de boxeri pe mine şi cobor grăbit la parter, în timp ce inima imi bate nebuneşte gandindu- mă ca iar a plecat.

Ma opresc insa brusc pe ultima treapta când o zăresc în sufragerie, plimbandu-se nervoasa. Dar nu asta mă socheaza, ci *cum* e imbracata!

Poarta un costum de piele neagra, mulat pe corpul ei superb ca o a doua piele, şi o pereche de cizme lungi cu toc ¡nalt, tot negre. Imi amintesc c-am intrebat-o odata daca are un costum de piele, dar eu mă gandeam la ceva tip Xena. Dar asta..., stilul Cat-Woman, o prinde mult mai bine şi deja încep să am fantezii.

-Iubito? întreb când reusesc să ¡mi alung gândurile şi să revin cu picioarele pe pamant.

Se-ntoarce brusc către mine, cu ochii scaparand, şi-şi pune mâinile în solduri. Oh, asta nu-i bine! Iar ne certam!

-M-am răzgândit! imi spune bataioasa.

-Te-ai răzgândit? La ce te referi? întreb în timp ce mă trec toate caidurile şi mă rog în gând să nu fie ceea ce cred eu.

-Nu mă mărit cu tine!

-Poftim? De ce? Ce s-a întâmplat de te-ai răzgândit în cateva ore?

Sunt şocat! Ce naiba are iar în capsorul ala? Imi amintesc insa de o alta discuţie, când mi-a spus ce o doare, dar atunci nu am fost suficient de atent şi a plecat. Acum pot să răsuflu uşurat!

-Nu am putut să dorm, aşa ca am dat o tura cu motorul şi m-am gândit.

-Imbracata aşa? întreb consternat.

Se uita în jos la ea, apoi ridica din umeri.

-Ploua afara şi nu voiam să mă ud! E singura tinuta care mă poate tine uscata când conduc! explica nonşalant.

Imaginea ei pe motor, imbracata aşa, imi laşa gura apa şi corpul imi reacţionează imediat. Trebuie să ard costumul asta, daca nu vreau să fie iar răpită! Sau nu! Mai bine ¡1 incui pe undeva şi ii dau voie să ¡1 poarte doar pentru mine!

-Vino încoace! ii spun prinzand-o de mana şi, după ce mă aşez într-un fotoliu, o trag în poala mea. Acum, spune-mi care-i problema!

Se uita lung la mine şi ochii ei imi spun ca e suparata pe mine.

-Ai spus ca vei renunţa să iti asumi riscuri! mă acuza. Nu mă mărit cu tine pana când nu o faci! Nu pot să stau şi să aştept în fiecare zi

să aflu ca ai fost împuşcat sau ai patit cine ştie ce! 0 să mor câte puţin în fiecare zi din cauza asta!

Deci banuiala mea a fost corecta!

-Mi-am dat ieri demisia! ii spun zâmbind uşor.

-Nu vreau să te fad contabil, dar ai putea să... Ce ai făcut?!? se uita şocata la mine când, în sfarsit, înţelege ce am spus.

-Mi-am dat demisia, cum ţi-am promis! Ultimele doua saptamani am făcut ordine în viata lui Dominic Grey. Am dat declaraţii şi am scris rapoarte de am ajuns să vad cruciş! Nu am vrut să mă întorc la tine pana nu rezolvam tot ce mai era nerezolvat. Dar, iubito, contabil nu mă fac! ii spun râzând.

-Da-I naibii de contabil, poţi să te faci ce vrei, atata timp cât nu rişti să mori la fiecare cinci minute! ¡mi zâmbeşte fericita.

O sărut nebuneşte, incantat ca s-a rezolvat problema.

-Am rezolvat şi asta! Am deschis o firma de consultanta în securitate, împreuna cu Tim şi Jason. Ei inca mai raman în agenţie pana rezolva toata povestea cu Miller, ţinând cont ca eu am plecat grăbit să ¡mi salvez iubita de un vecin insistent!

Dar ¡mi zâmbeşte cu jumătate de gura la

ceea ce eu am vrut să fie o gluma.

-Acum ce mai este? o întreb nedumerit.

Ezita cateva clipe, apoi ¡mi pune intrebarea pe care speram să o evit.

-Cam, tu ¡-ai inscenat directorului de orfelinat povestea cu drogurile?

-Nu, nu eu! oftez adanc. Cameron Blue nu are nici o legătură. În schimb, Dominic Grey, omul lui Tony Rodriquez şi agent sub acoperire, da. Am făcut nişte arestări sl În New York saptamana trecuta sl asta mi-a dat o idee. Cu acceptul lui Darwin, caruia i-am povestit tot ce am aflat de la tine despre orfelinat, am pus totul la cale şi i-am trimis Narcoticele pe cap. Asta a atras atentia asupra lui. Am apelat şi la nişte prieteni din politie şi au redeschis cazul abuzurilor şi al morţii lui James. De data asta nu mai scapa!

Sky mă priveşte cu ochii în lacrimi şi imi este teama ca mă judeca ca am profitat de puterea pe care o am.

-Iubito, am vrut să primească ce merita sl nu am ştiut cum altcumva s-o fac! explic în chip de scuza. Am vrut să mă răzbun pentru tot ceea ce ţi-a făcut! Am preferat să fac asta şi cu greu m-am abtinut să nu mă duc şi să-l omor, pur sl sl simplu! Ştiu ca nu este prea corect ceea ce am făcut, dar...

-Mulţumesc! imi spune spre surprinderea mea şi mă sărută atat de dulce ca mal ca mă topesc.

-Mal ai vreo problema nelămurită sl care să te oprească să te măriţi cu mine? o întreb zâmbind.

-Nu, le-ai rezolvat pe toate! răspunde râzând.

-Perfect! Dar am eu o întrebare: ai cumva un bici? şi speranţa mi se aude din voce.

-Ce naiba să faci cu un bici?! mă intreaba şocata, apoi zâmbeşte când mana imi urca la fermoarul costumului ei de piele. Nu am, dar poate ai pastrat tu o pereche de cătuşe! adauga râzând.

Imagini fierbinţi imi trec prin fata ochilor, dar le alung scuturând puternic din cap.

-Alta data iubito, acum vreau doar să te schimbi cât poţi de repede, ca mergem la Vegas!

-Poftim?

-Plecam la Vegas! Crezi ca am de gând să iti mai las timp să te răzgândeşti din nou?! În patru ore suntem acolo şi pana diseara, înapoi!

-Vegas? icneşte surprinsa.

-Da, Vegas! Sau vrei o nunta cu tot dichisul?

-Nuu! Te vreau doar pe tine! răspunde zâmbind.

-Pe mine mă ai oricum! ii spun incantat de răspuns şi o sărut din nou. Acum... să vad daca mă descurc să te scot din costumul asta! adaug rânjind, în timp ce o ridic în braţe şi urc cu ea în dormitor...

****

Ca în fiecare vineri, Tim şi cu Jason mă însoţesc acasa. A devenit un obicei, mai ales în ultimele sase luni. Nimic nu ¡-ar putea tine departe de casa noastra mai mult de cateva zile! Ce spun eu, ar fi în stare să se mute la noi!

Intram în casa inca râzând de modul în care am tuns gazonul din fata casei cu o seara înainte. Sky zicea ca vrea să mă ajute, aşa ca s-a aşezat pe scări, dând indicaţii ca întotdeauna. Dar pantalonii scurţi, maieul strâmt şi picioarele ei lungi şi goale de care sunt obsedat ca nebunul mai mult m-au distras şi încurcat. Am tuns iarba stand doar cu fata la ea şi admirand-o pana am dat dracu' maşina de tuns şi iarba taiata în modele ciudate şi am preferat s-o iau pe sus şi să o duc în casa. Mai bine plătesc pe cineva să faca toata treaba, iar timpul liber să mi-l petrec cu ea.

Abia azi dimineaţa, pe când plecam, am

observat dezastrul verde din fata casei, dezastru cu care sunt şicanat acum de prietenii mei cei mai buni.

Dar liniştea din casa ne face pe toti trei să ne oprim surprinşi. Nu a mai fost atat de linişte în casa de luni bune şi asta nu este normal.

-Sky! îndrăznesc să strig uşor, surprins ca nu ne iese în întâmpinare. Iubito?

Insa nimic nu arata ca ar fi cineva acasa şi ne privim toti trei uimiţi.

-Doar nu crezi ca..., începe Tim, dar se opreşte imediat, în timp ce ne ţinem răsuflarea.

Apoi, ca la un semn, dam buzna care încotro prin casa, cautand-o pe Sky. Tim ia la rând parterul, Jason curtea din spate, iar eu alerg pe scări, urcandu-le tot câte doua. Deşi au trecut trei ani de la "operaţiunea Miller", inca ne temem de răzbunări. Cu dinţii stransi, deschid usa dormitorului şi abia acum răsuflu uşurat.

Pe patul larg, într-o poziţie de cadana şi imbracata doar cu un tricou de-al meu, Sky doarme liniştita. Trupul ei sexi şi suplu, pe jumătate dezbrăcat, mă face să gem de dorinţa.

După trei ani de la căsătorie, reacţionez exact

la fel de câte oh o vad ca şi atunci când am vazut-o prima data: mi se opreşte respiraţia în gat şi înghit în sec.

Ma apropii cu paşi mici de pat şi aproape pufnesc în ras. Doua mogaldete se uita la mine, dând din mânute şi picioruşe în timp ce fac balonase şi ganguresc.

-Ati adormit-o pe mami? întreb în timp ce mă aplec spre ei şi le sărut obrajii dolofani. Si cum de stati aşa cuminţi? mă mir când realizez ca nici unul nu face gălăgie.

Parca dorind să ¡mi explice, încep să gangureasca înspre mine, facandu-mă să rad din nou.

-O! Asta e o minune! ¡1 aud pe Jason râzând şi el. Nu plânge nimeni? Nu urla niciunul?

-Shht! Nu vreau să o trezesc pe Sky! marai la el şi ¡1 împung în umăr. Mai bine ajuta-mă să ii iau de aici pana mai tac!

Ajunşi la parter, raman cu braţele goale. Jason o tine în poala pe Hope, iar Tim ii gangureste lui James. Fiecare nas cu fina sau cu finul lui.

Gemenii, în varsta de sase luni, sunt bucuria noastra! Amândoi bruneţi, cu ochi albaştrii, dar un albastru... amestecat. Parca au fost nehotarati ce nuanţa să aleaga, gri

sau violet, aşa ca au luat câte puţin din amadoua, ieşind ceva deosebit. Sunt sigur ca doar cu o privire James va face ravagii printre fete, iar Hope... O, Doamne, sper doar să nu impuse pe nimeni pana se mărită! Oricum ii angajez un bodyguard din prima zi de grădiniţă!

Dar astazi chiar este o zi mare! Arareori s-a întâmplat să doarma deodata, de obicei oh unul, ori celalalt fiind ocupat să ţipe. Sau amandoi! Insa oricât de obositoare ar fi fost ultimele sase luni, nu am schimba nimic!

-Noi mergem la plimbare! ¡mi spune Jason indreptandu-se spre usa, urmat îndeaproape de Tim care ¡mi trage cu ochiul.
Ne întoarcem peste vreo doua ore. Folositi-le din plin!

Nu stau decât doua secunde privind la usa închisa în urma lor şi fug din nou pe scări în sus, spre dormitor.

Dar îmi domolesc navala când mă aplec asupra lui Sky şi o sărut uşor.

-Iubito, suntem singuri vreo doua ore. Eşti sigura ca vrei să dormi? ii soptesc la ureche şi nu-mi pot opri un rânjet când ochii ¡sedeschid larg.

-Cum singuri?! Cam, unde sunt copiii? tresare speriata.

-Cu naşii lor! Stai liniştita, sunt bine şi nu plânge niciunul! Sunt la plimbare şi avem timp doar pentru noi. Ce vrei să facem?

-Prajiturele! zâmbeşte dulce în timp ce mă cuprinde de după gat şi mă trage în jos ca s-o sărut.

Iar eu o fac, temeinic, gustandu-i gura dulce de care nu mă mai pot satura şi nu o să mă satur o viata întreaga, chiar de ar fi să nu fac altceva decât doar asta...

SFARSIT